

DUMITRU V. MARIN

**... 77... NODURI CULTURALE
ȘI
SEMNE AMICALE**

**Editura PIM
Iași, 2018**

Pe acest pământ:

Mintea e pentru genii,
Metafora pentru talent,
Dragostea pentru aleși;
Ura pentru toată lumea!

(D.V.M.)

DUMITRU V. MARIN

**... 77... NODURI CULTURALE ȘI
SEMNE AMICALE**

**Editura PIM
Iași, 2018**

Tehnoredactare: Cătălin Sîmpetru

Web site: www.marindumitru.ro

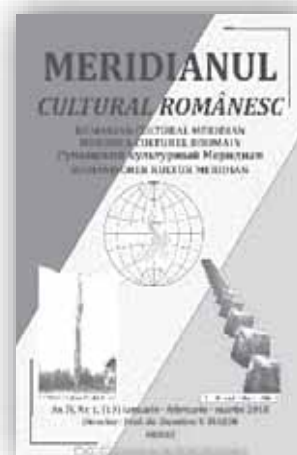
www.tvv.ro

E-mail: marintvv@gmail.com;

Tel./Fax: 0235.361.236; 0744.231.380

... 77... NODURI CULTURALE ȘI SEMNE AMICALE ***(Confluente spirituale și răspunsuri amicale)***

NODURI ȘI SEMNE, Nichita Stănescu, vol. de **poezii**, 1982, ar fi inspirația secundă pentru această operă, realitatea zilei fiind cea determinantă. Pe scurt, ar fi starea de fapt a celor 414 colaboratori din toată lumea la **Meridianul Cultural Românesc** uniți prin forță de creație, prin valori intelectuale într-un fel de legături plasmatică, precum în sângele uman (reprezentat ca aglomerări mai mari sau mai mici unde arde oxigenul, unite prin fire nervoase) în care se fabrică viața. Marele meu prieten Mihai Batog Bujenița îmi sugerează variante: confluente, congruențe, convergențe; au venit și alte propuneri.

... 77... NODURI CULTURALE ȘI SEMNE AMICALE/Dicționar selectiv/2018, pare a cuprinde mai bine realitatea social – cultural – creativă în care noi, cei din jurul Revistei (iată, nr.1, (13) ianuarie – februarie – martie 2018), ne aflăm într-o horă a comunicației și frumosului cu totul unică.

Argumente:

Am observat și în alte rânduri că pe cuprinsul județului Vaslui, autoritatea culturală este dată de câteva personalități de excepție aflate în municipii, comune și sate. În mare și îndelungată bătălie intelectuală se află Bârladul cu Vasluiul ba, chiar și cu Hușul, fiecare cu nume mari și foarte mari în reprezentare națională și globală. Am mai scris, și spus, că se detașează cele două mari nume, pentru județul Vaslui ca Turnuri Gemini ale contemporaneității: istoricul literar, eminescologul Th. Codreanu și jurnalistul D.V. Marin. Dar, la Vaslui se află criticul literar Th. Pracsiu, istoricul Laurențiu Chiriac, istoricul local Dan Ravaru, eseistul și monografistul Valeriu Lupu, romancierul și conducătorul de reviste D.V. Marin, poetul Val Andreescu, alți mulți autori de opere remarcabile. La Bârlad ostenește poetul Simion Bogdănescu, poeta noastră reprezentativă Gabriela Ana Balan, mai este activ Gruia Novac, sunt alți autori de valoare mai mult sau mai puțin recunoscută, printre care istoricii Oltea Gramaticu și Elena Monu, scriitorul Vasile Chelaru, romancierul Iorgu Gălățeanu, pictorul Năstase Forțu, artista Viorica Ghenghea, poeta Georgeta Strat, ș.a.; la Huși tronează istoricul Costin Clit prin operă și revista Prutul, prin activitatea sa prodigioasă în care-l antrenează și pe „patriarhul” viei și vinului, academicianul Avram D. Tudosie. Prof. Dr. Vicu Merlan conduce revista Lohanul, e arheolog și scriitor. Se mai înscrie aici și P.S. Ignatie Mureșanul. Negreștiul cultural, orașul de la țară, ca și Murgeni (unde sunt soții-poeti Buta), lipsește.

Datorită unor alese personalități locale sunt de recunoscut ca puternice centre culturale: Vetrișoaia prin poetul Ion Mâcnea (unic complex cultural cu muzeu și statui la Popasul Spiritului), Duda Epureni unde sălășluiește un mare scriitor și poet, Ion Gheorghe Pricop), Puiești (foarte activ poetul Petruș Andrei), Codăești (poetul și epigramistul Ioan

Hodaș), Rebricea (un primar pentru cultură), Găgești (înv. Marin Rotaru și revista Elanul), Vutcani (istoricul Ioan Diaconu), Ivești (un ansamblu cultural notabil), Pogonești (Andrei Dumitru, excelent animator cultural), Berezeni (ing. Toader Dima și scriitorul Mihai Andon), Roșiești (Ioan Onel și primarul Florin Anea), Dimitrie Cantemir (câțiva poeți locali, încurajați de primar), Dodești, poetul Mihai Apostu, Băcani (monografistul Vasile Fânaru, scoate și o revistă), Munteni de Jos (cantautorul Romică Brunchi) Solești ansamblul Solestenii condus de Costel Adam); alte câteva localități unde câte un om sfințește locul... La fel în câteva comune (și) din jud. Iași, Bacău, Galați.

Nu noduri de cale ferată, ci noduri fierbinți de promovare culturală, mari prieteni și colaboratori ai noștri sunt: Iași, comandorul Mihai Batog Bujenița, excelent poet, epigramist și romancier dar mai ales conducătorul ALPI, poetul Vasile Larco ș.a., Bacău unde excelează cei trei mușchetari în frunte cu poetul, prozatorul și foarte bun organizator de mari evenimente culturale Dumitru Brăneanu (adică și cu prof.univ.dr. Ioan Dănilă, Cornel Galben și Ion Prăjișteanu, adăugăm pe Viorel Savin), de la Vama- Suceava, S. Cotlarciuc, la București prof. univ. dr. Alexandru Ionescu promotor de excepție prin operă (peste 70 de cărți), revistă (Ecomondia) și mai ales prin organizarea unor manifestări culturale în toată țara; la Slobozia, George Stoian, la Pitești George Coandă, Nică D. Lupu (Brănești –Ilfov), Gheorghita Daniela Slapciu (Drobeta-Turnu Severin), frații Botiș din Ulmeni – Maramureș... mulți alți colaboratori din România.

Un capitol de mare mândrie și nădejde, pentru (că) cei cu care ne întrecem în fapte culturale sunt personalități de mare calibru în țara lor, și, noi nu le putem stabili ierarhie, dar dacă oamenii au operă (pe care o citim direct), conduc reviste,

alte publicații, sau colaborează la diverse instituții culturale, ori se manifestă ca vectori culturali de anvergură cum să nu fim bucuroși de prietenia și prețuirea lor și să le-o întoarcem cu asupră de măsură? Profesionalismul lui Ben Todică (de prin județul Vaslui, de loc) într-o varietate de mijloace de exprimare covârșitoare e apreciat în toată Australia și Noua Zeelandă, Alex. Cetățeanu cu „Pagini românești” în Canada de unde ne scriu și Vasile Filip, Codruța Marin (Montreal), Dan Anghelescu, D. Damian (de la New York), atâția din Israel de unde Adrian Grauenfels ne trimite și revista Nautilus și din creațiile sale, ca și Dorel Schor și foarte mulți alții. Din Italia colaborează și români și tot Gruppo Scriviamo condus de d-na Daniela Straccamore, din Germania bunul prieten Georg Barth, din Republica Moldova destui și buni (acad. Mihai Cimpoi, acad. Nicolae Dabija ș.a.) din Cernăuți – Dragoș Oлару, Vasile Tărățeanu și vechiul prieten din Geneva Ștefan Racovitză (scoate o bună publicație pentru emigranții români, Căminul românesc)... și lista poate continua. Uitați-vă la cei **414 colaboratori din Meridianul Cultural Românesc.**

Categorii și personalități

Ne-am întrebat dacă acei creatori de pretutindeni trebuie să fie de o anumită condiție intelectuală. Nu, Nu! Ei trebuie doar să aibă metafora în suflet, să o exprime cât mai sensibil cu putință, să facă steaua să zboare, inima să cânte; să ne ajute să fim oameni (nu roboți umani fabricați de societatea de consum).

Desigur, nu mulți au șansa unei vieți lungi, frumoase, cu atât de multe și variate reușite, și, și mai puțini care să-și pună amprenta asupra unui timp. Un Eminescu e (după cum lesne se vede) imposibil de egalat, dar e singurul care a determinat „curentul Eminescu”, ceilalți, oricât de mari, n-au

prins epoca de consacrare ca promotori. Sadoveanu, marele și... creatorul romanului istoric (Frații Jderi) n-a determinat apariția fluviului așteptat, ba acum e scos și de prin manuale, unde trebuie făcut loc globaliștilor (cu valoare documentar – artistică infinit mai mică). Prin eforturi proprii, în secolul trecut, Tudor Pamfile a generat prin cei 276 de colaboratori la cea mai de seamă revistă de folclor românească, având abonați plătitori în străinătate, ION CREANGĂ (1908-1921), o continuare a curentului romantic în folclor după el, prin Dumitru Furtună, revista **Tudor Pamfile** (5 ani... 1923-1928), P. Savin (Doina), Șt.St. Tuțescu (Ghilușul), și alți cercetători de teren, „desființați” de sociologul Dimitrie Gusti prin încercarea de cercetări interdisciplinare finanțate de stat cu prevalență folclorico – etnografică. Numai că amprenta vremurilor e mult prea puternică: școala lui Dimitrie Gusti n-a mai rodit după Război, Școala lui Mihai Pop (de după) contemporan cu Al. Amzulescu, Ov. Papadima, Ov. Bârlea, A. Fochi, Gh. Vrabie, Gh. Ursu, I. Vlăduțiu, Iordan Datcu, din perioada totalitară, a rămas prin multe opere absolut indispensabile Istoriei Folcloristicii (care beneficiază și de, unicul, valorosul... **Dicționarul Etnologilor Români** al lui Iordan Datcu), dar fără atributele unei școli ci doar un curent susținut. După 1989, și mai ales după intrarea României în Uniunea Europeană (se), urmează dezastrul, deși imediat după Revoluție s-au reeditat lucrări fundamentale ca Mitologia Românească a lui Pamfile sau cele ale lui Sim. Florea Marian. Ultimii ani, marchează seceta cea mai neagră în domeniu, generată de absența fondurilor guvernamentale. În 2018, poate vreun temerar să încerce să adune texte populare despre Centenar, care chiar dacă au existat creații ca tematică, ele n-au prea fost consemnate. În acest an de referință, zădărnicia muncii în domeniu este completată de o altă zădărnicie:

înmulțirea publicațiilor și mai ales a creatorilor în regim online „creația neantului”. Creație de dragul creației, așa mi se pare, deocamdată, ordonarea și punerea sub semnul unificator al valorii va mai dura, destul, probabil.

CATEGORIAL, cei mai mulți creatori sunt din domeniul învățământului și dintre ingineri (prin simplă deducție, după cum semnează, ce particule își adaugă, ce domenii abordează). Cel puțin, în România de după 1989 a fost o revărsare de creatori de toate genurile și speciile. Deceniul DUȘMĂNIEI a fost alimentat până în prezent nu din talent cât din prea plin sufletesc al celor aflați în puhoi distructiv. Nu putem spune că este rău dar nici nu pare a se ivi talente impunătoare, cam ca apreciatul poet Mircea Cărtărescu, sau jurnalistul dr. Mihai Miron. În domeniul jurnalisticii sunt, fără îndoială, cei mai mulți realizați și impuși, pentru că vremurile de tranziție au cerut afirmarea acestora, adesea tot din generația veche (aflată acum spre epuizare), un Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, fiind prezențe tinere și cu totul notabile, dar puține.

Nominalizări dintr-un orizont provincial se pot face cu mare ușurință, dar nu-i putem ierarhiza corect nici după vârstă, nici după ocupația de bază, nici după loc de proveniență. Dar putem face o constatare absolut reală: cea mai putredă categorie de lucrători „cu limba” este cea a parlamentarilor. Mereu mai mincinoși, mai interesați ca oricând nu de avutul țării ci de profitul cât mai gras din acesta, neinteresați de producția spirituală decât dacă le este de folos (exemple... gărlă). La cât timp au, și câtă corupție... minte la ce le mai trebuie?

APRILIȘTII

Ar fi un capitol care să evidențieze contribuțiile importante ale marilor personalități contemporane (deci vii!) din toată lumea. Extinderea intenției ar însemna să ne aducem aminte că, dintre cei care au schimbat lumea, Timur Lenk (1336), W. Shakespeare (23 aprilie 1564), V.I. Lenin (22.04.1870), A. Hitler (apr.1889), Emil Cioran (8 aprilie 1911) Saddam Hussein (28 aprilie 1937) și alții s-au ivit pe lume în această lună de primăvară.

Într-o încercare egoistă, măcar 7 apriliști din 77 ar merita individualizați ca un fel de omagiu la această vârstă (și) creativă. Cu ochi umezi de noroc și... de viață activă!?

În puține cuvinte: suntem legați prin forță de creație, talent, umanism, dragoste de limbă și mai ales de metafora care va contribui pururi la păstrarea umanului din noi. Și, vă rog să nu uitați că noua cultură existențială nu se mai bazează (din ce în ce mai mult) pe cuceririle Galaxiei Guttemberg! Iar dacă Dumnezeu cel de sus se va lăsa condus de cel virtual-calculatorul, aici jos, pe pământ robotizarea este tare aproape. Cât mai putem, vrem să rămânem... oameni... de ce nu într-o horă globală a valorilor? Noi am reușit acest ceva unic, poate fi și mai mult (cam în vreo sută de ani), dar integrarea într-un Pantheon sau măcar în coloana infinitului spiritual, sigur, în Coloana Dorului de Țară, ține nu numai de ambiție ci și de noroc, muncă, perseverență, sacrificiu și talent!

Avem pretenția că acest „dicționar” chiar va fi ceva unic în peisajul literar românesc și cu îndelungate reverberații peste hotare, că cei care sunt cuprinși... în CUPRINS, vor fi, prin opera lor mărturisitori ai acestui moment rarism (dacă nu unic) în care să argumentăm că revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, ziarul Meridianul... grupul de

presă, conducătorul lor, au întins o rețea culturală a cărei margini numai Domnul o cunoaște (pentru că fiecare dintre cei nominalizați o prezintă altora și altora); 414 colaboratori din toată lumea sunt, doar până acum, doar în 13 numere.

Precizare importantă: toate realizările mele...sunt operă de mecenat, și sacrificii, nimeni nu a sponsorizat cu ceva până acum, iar existentele „organe locale” ne pun mereu piedici...

De ce „aprilisti”?

Dintre cei 77 de selecționați, 12 născuți în luna aprilie (aprilisti, nu?), pot alcătui numai prin opera lor volume impresionante și mai ales cu mare durabilitate în timp. Unii chiar vor fi embleme ale timpului lor, pentru o ramură social-culturală! Am putea deschide cu unul dintre cei mai tineri, un ziarist autoritar afirmat (și fost elev), Cristian Nicolae Lapa (n. 8 aprilie 1976), vasluian gospodăruș și excelent familist. Văzându-i parcursul profesional, chiar îl văd mare jurnalist! Am putea continua cu mai tinerii Dan Teodorescu, Th.Codreanu, cu cei 5 de 77 de ani, completăm cu alți 4 având și mai mulți ani...

Vă propunem aprilisti de mare merit, 12... din 77...:

Th. CODREANU, n.1 aprilie 1945, Sârbi, com. Banca, stabilit la Huși unde este un profesor stimat, un critic literar și istoric de talie națională. Recunoscută. A scos un număr impresionant de cărți, a participat la acțiuni cultural-patriotice și literare. Alcătuiește un valoros cuplu de creatori împreună cu soția sa, Lina Codreanu. Acesta „deschide”, ca mai tânăr, o listă prestigioasă, a celor care împlinesc...77 de ani:

DAN RAVARU, Vaslui (n. 3 aprilie 1941), din ce în ce mai bine recunoscut pentru volumele sale publicate, pentru activitatea sa pe tărâm social, pentru pătrunderea în domeniul cultural vasluian. „Provine dintr-o veche familie românească, cu rădăcini de peste 300 de ani în județele Prahova și Neamț... licențiat în 1965... profesor la liceele din Puiești și Negrești... Din 1979 și până în prezent activează în cadrul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Vaslui. Pe ultima copertă a ultimului său volum apar publicate exact 18 cărți, dar D. R. a sprijinit, ca nimeni altul, mișcarea artistică de amatori, a sprijinit publicații și persoane, a susținut conferințe publice etc., etc.

VIOREL SAVIN, (n. 4 aprilie, 1941), Bacău, îndeosebi dramaturg, dar creator de mare diversitate: 46 de cărți, cu rol important în afirmarea culturală a Bacăului în context național, activ și... reprezentativ!

MIHAI HAIVAS (n. 6 aprilie 1941) prof. de matematică în Iași o viață, epigramist cunoscut și recunoscut în Moldova, membru al Asociației literare Păstorel Iași, chiar cu funcții de conducere, cu numeroase volume tipărite, editor, printre altele, al revistei de umor Booklook, colaborator la ziare și reviste, prezență activă în viața culturală a Iașului.

DUMITRU V. MARIN (n. 28 aprilie 1941, familie atestată în 1823, com. Podu Turcului - Bacău), deschizător de drumuri în presa modernă, întemeietorul singurului grup de presă din Moldova, romancier, reporter, editorialist, autor a două recorduri mondiale, 6 naționale, 26 județene, promotor în cultură și presă, cu peste 60 de ani de la debut, 28 de cărți scrise, revista Meridianul Cultural Românesc menținută prin

eforturi proprii (de toate felurile). Candidat în alegeri pentru consilii locale, județene, la Camera Deputaților, Senatul României, șef de partid peste un sfert de secol, profesor, întreprinzător, doctor în științe filologice. Școala de presă de pe lângă TVV a rămas unică. Transmisiile în direct din 32 de țări, 4 continente, prezența cultural-ziaristică în țară și peste hotare îi asigură calitatea de cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile (v. Istoria Enciclopedică a Jurnalismului din România).

JIPA ROTARU (n. 28 aprilie 1941), comandor (în marină), prof.univ. dr. în istorie, autor a zeci de studii și cărți, cu prevalență despre al doilea Război Mondial, rolul lui Ion Antonescu, situația României din sec. al XX-lea, etc.

DAN TEODORESCU, născut pe (19 aprilie 1950), este un fervent gazetar ieșean, care în ultima perioadă a găsit surse să editeze mai multe volume, în special consacrate formațiilor sportive ieșene. Bine că poate... Noi am vrut în acest subcapitol un grupaj numai cu cei născuți în 1941, dar realitatea din teren ne obliga să lărgim spectrul...

ION N.OPREA (n. 28 aprilie 1932) este unul dintre cei mai de seamă apriliști dimprejurul Revistei M.C.R. Mai are puțin și completează un raft de pe un perete al apartamentului, cu opera personală. E uimitor cât reușește să scrie domnul acesta...

C.D. ZELETIN, n. 13 aprilie 1935, este un monument al culturii de pe Valea Zeletinului și din Bârlad. Operă de excepție, prezență culturală în județ, încurajează Academia Bârlădeană în existența ei.

EUGEN DEUTSCH, (Iași, 26 aprilie, 1933), poet, epigramist, conducător de revistă, operă impresionantă în peste ½ secol (autor a 23 de volume). Eugen nu „închide” lista, ca mai vârstnic, dar e tot aprilist care merită ca și ceilalți toată afecțiunea noastră.

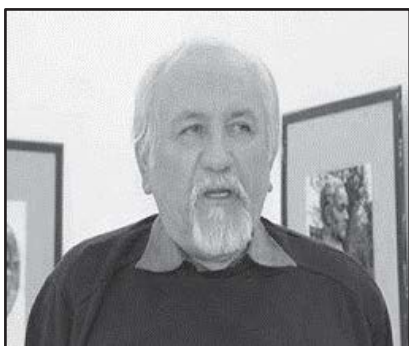
GEORGETA PAULA DIMITRIU (Iași, 28 aprilie, 1929), medic, poetă, epigramistă, membră ALPI. Intră în Dicționar, dar aici o amintim respectuoși ca un fel de prea plin al grupului de...11 care devin 12 și ne strică simetria jurnalistică (!!). Mde, și apostolii au fost 12.

Creația ca o plasmă uriașă, prin supunerea metaforei, ar mai putea rezista noii culturi existențiale, unificatoare, robotizatoare, prin recunoaștere reciprocă, preocuparea pentru suflet, expresie unică, toate învăluite în talent. Acum și pururea... Bătălia pentru limba română este esențialul!

O altă mărturie peste timp... dinspre jurnalismul cultural adică: scopul paginilor de față.

CAPITOLUL I

1 ➔**Gheorghe Alupoaei**

INTERFERENȚE CULTURAL – ARTISTICE VASLUIENE

Creatorul de artă în oricare domeniu din cele șapte arte, fără nici un dubiu, este dotat cu acel ceva inestimabil pe care-l numim har divin sau, folosind termenul mai la îndemâna muritorului de rând, și anume talentul. Această dotare, pentru care omul nu are vreun merit, este insuficientă pentru ca el să fie creator. Inspirația e pusă în operă doar prin muncă, iar aceasta presupune renunțarea la unele plăceri cotidiene, presupune trăirea unor stări de neliniște, reveniri pe obiectul creației și multă transpirație. Creatorul de artă nu se retrage în “turnul său de fildeș”. El simte nevoia contactului cu societatea, cu oamenii care nu-s indiferenți la frământările lui; apare nevoia de sprijin moral și material. Există o serie de trebuințe care nu pot fi îndeplinite decât cu sprijinul factorilor decizionali ai localității sau cu sprijinul unor oameni preocupați de frământările lui.

Mă consider și eu un om cu oarece chemare pentru creație artistică. Sunt profesorul Gheorghe Alupoaei și am slujit învățământul vasluian timp de peste patru decenii, iar paralel cu munca de la catedră m-am ocupat și de sculptură.

Un impediment pe care l-am suportat până în 1996 a fost lipsa unui atelier. Majoritatea beneficiarilor de pe urma muncii mele mi-au oferit spații improvizate pe timp limitat, ei urmărindu-și doar propriul interes.

Atelierul din Vaslui de care dispun și acum este materializarea unei idei generoase a fostului inspector școlar general, profesor Gheorghe Cârjă. Așa se face că un fost grajd pentru doi cai a fost adaptat pentru atelier de sculptură, a fost mobilat și

dotat cu cele necesare grație implicării sale, iar acestea s-au făcut cu cheltuieli minime, cu mobilier scos la casare și cu materiale judicios folosite.

Din anul 1996, multe monumente de for public dintre cele cam 30 câte am reușit să realizez au prins contur și au fost modelate și turnate în acest atelier. Tot aici am conceput și finalizat o serie de compoziții sculpturale care mi-au definit într-un fel stilul personal.

Deseori am simțit nevoia ca factorii responsabili din Bârlad și Vaslui să vină în sprijinul meu, fapt care nu s-a petrecut, ba dimpotrivă. Iată și un exemplu concludent: în 1986 am primit vestea că pot să mă prezint cu două lucrări de sculptură la Sala Dalles în vederea jurizării și primirii în U.A.P.

Fiind director de școală, m-am prezentat la organul de partid să anunț că voi lipsi o zi pentru această treabă și - eventual - să-mi îlesnească un mijloc de transport. După o “profundă cugetare”, organul mi-a spus cu “delicatețe”: „Bă, toar’șu! Mai întâi datoria și după așeia interesu’ personal!”

Am înlemnit o clipă, dar mi-am găsit energia să ies cât mai repede din somptuosul birou politic...

Și-n zilele noastre se întâmplă cam la fel, cu deosebirea că mijloacele de justificare a nepăsării, lipsei de răspundere, aroganței și incompetenței sunt mai rafinate, mai ipocrite și de o insuportabilă absurditate, după chipul și asemănarea celor fixați în vârful piramidei. Nu-i cazul județului Vaslui, ci undeva, mai sus. Cam rar se dau avize favorabile și pentru această amărâtă zonă. Dâmbovița nu curge și prin Vaslui...

Edificarea mea ca om de creație a fost posibilă grație interferenței cu activitatea unor oameni deosebiți în domeniul culturii locale, așa cum au fost Traian Nicola, Constantin Clisu și prof. univ. dr. Constantin Parfene în anii tinereții mele petrecute în

ORFEU (ghips polisat) – Gheorghe Alupoaei

Bârlad, dar și în perioada ultimilor 35 de ani dedicați prioritar municipiului Vaslui, când am fost sprijinit concret și influențat benefic de oameni de excepție precum domnul doctor Valeriu Lupu și soția sa, doamna Valentina Lupu, deosebit de activă și cu inițiative în domeniul culturii și artei, respectiv domnii profesori – matematicieni Gheorghe Cârjă și Dumitru Apostolache.

Anturajul cvasipermanent al oamenilor de cultură cu care uneori am colaborat a creat în jurul meu un mediu ambiant de lucru, iar în sufletul meu starea de emulație creatoare. Din rândul lor fac parte poetul Petruș Andrei, eminescologul, criticul și scriitorul Theodor Codreanu, dr. Laurențiu Chiriac, criticul Teodor Pracsu, directorul Bibliotecii Județene “Nicolae Milescu Spătarul”, profesor Gelu Voicu Bichineț, profesorul muzician și dirijor Vasile Negură, binecunoscutul om de cultură Dan Ravaru, profesorul și textierul de real talent Sorin Popoiu, scriitorul Ioan Baban, profesorii plasticieni Silviu Aniței, Ghiță Cristian și Dorin Filichi, învățătorul și prietenul Viorel Oniță, autodidact în domenii ale culturii, Marin Rotaru, arheolog, sculptor și redactor-șef al revistei “Elanul”, iar lista ar putea continua cu încă mulți alți oameni de certă valoare, toți fiind creatori într-un fel sau altul, oameni care lasă câte ceva de preț în urma lor.

O cooperare aparte pe probleme cultural-artistice am avut-o cu domnul prof. dr. Dumitru V. Marin. Despre domnia sa și despre

inițiativele și contribuțiile sale s-au scris numeroase articole în presă pe parcursul multor ani. În urma celor realizate prin efort personal, înfruntând numeroase piedici, domnul prof. dr. D.V. Marin a atras de partea sa mulți admiratori și susținători din rândul celor preocupați de cultură pe întinsul județului Vaslui și în județele Moldovei, în țară și în străinătate.

Și eu am publicat în rezumat câteva impresii despre domnul prof. dr. D.V. Marin în volumul al III-lea al serialului meu de portrete grafice de expresivitate cu titlul *Semne grafice de recunoștință*, aceste impresii având menirea să dea informații despre personalitatea portretizată grafic și alăturată textului.

Ne-am cunoscut mai bine începând cu anul 1990, imediat după evenimentele din decembrie și încă neelucidate după aproape trei decenii. Domnul profesor doctor D.V. Marin luase atunci inițiativa de toată lauda pentru spiritul de inovație caracteristic gazetarului cu certă vocație, aceea de a înființa televiziunea locală din Vaslui. Am fost cooptat și eu în echipa de inițiere. Colaborarea nu a durat. Secretarul angajat de atunci mi-a comunicat că se renunță la mai mulți chemați să sprijine acțiunea, printre ei numărându-mă și eu. Am trăit o deziluzie, dar n-am cerut explicații nimănui.

Cu prilejul diferitelor evenimente culturale la care am fost și eu prezent, am primit o serie de ziare, reviste și cărți omagiale, opere ale domnului profesor. Una dintre acestea cu profund caracter autobiografic, intitulată *Operă și viață pentru Vaslui-România. Dumitru V. Marin la 74 de ani*, mi-a dat prilejul să mă informez asupra întregii sale activități, asupra capacității de a fi „permanent ca manager, reporter, operator T.V., conducător auto, scriitor, editorialist, monografist, capabil să se dedice unor riscante inițiative politice, om de lume și în același timp întreprinzător eficient...”

Bun condeier și cu aplecare pentru creație literară, a scris romanul *Zăpada pe flori de cireș*, carte cu o cursivitate plăcută a cuvântului scris, cu sensibilitate și cu observații asupra lumii văzute și nevăzute demne de luat în seamă.

Printre cele aproape 30 de cărți voluminoase se numără și o monografie a Liceului „Mihail Kogălniceanu”, cărți cu diferite mărturii, documente și dovezi foto, istoricul apariției și continuității T.V. Vaslui, cărți despre Festivalul Umorului „C. Tănase”, o serie de volume omagiale și multe altele.

Multe personalități ale culturii românești și-au expus în fața publicului sau în scris impresii despre domnul profesor doctor D.V. Marin, despre opera sa, despre inițiativele și implicările sale în acțiuni de mare varietate și cu direcționare către îmbogățirea patrimoniului cultural vasluian.

Un eveniment asupra căruia mă voi concentra mai pe larg este acela intitulat „Omagiu cărții și culturii vasluiene” din 4 și 5 iunie 2017. Activitatea s-a desfășurat în localitățile Bârlad, Roșiești și Vaslui. La această acțiune organizată și coordonată de domnul profesor doctor D.V. Marin au fost invitate personalități de seamă din București, Iași, Vaslui, Huși, Bacău și din alte localități.

Cu acest prilej, profesor doctor Alexandru Ionescu din București a distribuit participanților volumul *A venit timpul să fim și eurosceptici?* - o radiografie a mutațiilor în viața politică, socială, economică și morală din România și din Uniunea Europeană. Cartea este alcătuită din articole apărute și-n alte publicații, inclusiv în Vaslui și care dezvăluie și înfierează cu tot curajul apucăturile, imoralitatea, nepăsarea, ipocrizia, nedreptatea și capacitatea indivizilor cocoțați și fixați în funcții înalte de partid și de stat, iar caracatița ce și-a înfipt tentaculele în toate măruntaiele ființei acestei țări împinge populația către sărăcie tot mai accentuată.

Cartea mai conține interesante și pertinente observații privind soarta limbii române și efectele distructive ale diverselor interpretări și exprimări eronate care schilodesc frumusețea și cursivitatea limbii orale și scrise a poporului nostru.

Activitatea „Omagiu cărții și culturii vasluiene” din 5 iunie 2017 s-a desfășurat la Vaslui în Centul Cultural „Alexandra Nechita”, devenit neîncăpător pentru fluxul de public doritor să participe.

Inițiatorul și organizatorul acestei manifestări mi-a cerut și mie participarea cu câteva lucrări de sculptură. Caricaturistul Nicolae Viziteu și-a expus un număr apreciabil de desene care au atras privirile grație spiritului satiric și umoristic evidențiat atât prin desen, cât și prin text. De asemenea, membrii Asociației Culturale „Tradiție, artă și cultură” din Bârlad au expus circa 30 de lucrări în tehnici diferite.

A atras privirile participanților expoziția de carte, de reviste și ziare cu peste 100 de volume ale autorilor vasluieni, ieșeni și din alte localități. Cu prilejul activității, domnul profesor doctor D.V. Marin a lansat nr. 9 al „Meridianului Cultural Românesc” și cea mai recentă carte, a sa, *Viața pe portative*.

Moderatorii acestei activități au fost - firească - domnul profesor doctor D.V. Marin, domnul profesor doctor Alexandru Ionescu și domnul comandor Mihai Batog Bujeniță. În cuvântul domniilor lor s-a prezentat conținutul valoros al „Meridianului Cultural Românesc” și răspândirea acestuia pe patru continente, în capitale europene și-n alte localități. S-au semnalat atacuri la adresa limbii române. A fost prezentat conținutul cărții *A venit timpul să fim eurosceptici?* A fost prezentat și un nou concept cultural sănătos, bazat pe considerații științifice și strecurându-se și unele nuanțe umoristice.

În cuvântul său, domnul doctor Valeriu Lupu a prezentat un studiu documentat despre originea și permanența limbii române, iar domnul Cornel Galben, istoric băcăuan, a prezentat oral câteva personalități de seamă ale Bacăului.

De mare interes s-au dovedit și subiectele abordate de vorbitori precum epigramistul Mihai Haivas, cu aprecieri la adresa organizatorului, „îndrăzneț și autoritar”, poetul din Vetrișoaia Ion Măcnea, profesorul epigramist din Codăești Ion Hodaș, Marian Pavel, Iftene Cioriciu, Georgeta Strat etc.

Profesorul istoric hușean, domnul Costin Clit, aplaudat la scenă deschisă, a prezentat în mod documentat istoricul unor localități. A mai avut intervenție domnul Avram Tudosie, membru

al Academiei Oamenilor de Știință, care a evidențiat meritele jurnalistului neegalat încă, domnul profesor doctor D.V. Marin. Cunoscuta poetă Gabriela Ana Balan a ținut să evidențieze rolul răspândirii „Meridianului Cultural Românesc”.

Demn de subliniat e faptul că au fost prezenți la această acțiune și mulți adolescenți, elevi ai liceelor din Vaslui, semn că actul cultural își face efectul benefic și în conștiința generației tinere care vine din urmă.

Întreaga acțiune „Omagiu cărții și culturii vasluiene” repetată și la Bârlad, respectiv la Roșiești a avut menirea să trezească în conștiința oamenilor interesul pentru carte, mai ales în această epocă a invaziei și atotputerniciei informațiilor prin mijlocirea internetului, să atragă atenția asupra fenomenului de minimalizare a limbii materne, fapt ce duce la șubrezirea rezistenței nației și statului nostru bimilenar în spațiul european. Prin toate mijloacele folosite pentru ducerea la îndeplinire a acestei impresionante activități culturale la care au contribuit oameni de cultură din Vaslui, din Moldova, din București și din alte localități s-a evidențiat rolul central al implicării și inițiativei domnului profesor doctor D.V. Marin, personalitate proeminentă în arealul culturii și artei în general.

Albert Oleic, **Apa trece pietrele rămân**, ed. Proema, Baia Mare: *„Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin, cu admirația celui care știe să aprecieze truda întru lansarea și relansarea culturii prin mijloacele de transmitere moderne – un nume intrat deja în notorietatea locului și care se identifică până la similitudine cu televiziunea vasluiană, dar și cu aceea de căutător al adevărului spus prin metaforă literară. Vaslui, 25 oct. 2001, Prof. Alupoaei”*.

2 ➔**Mihai Andon**

Directorul Centrului
Cultural „Anastasie Fătu”,
Berezeni, viceprimar al comunei
Berezeni, scriitor, monografist ; din

exces de modestie nu s-a autoprezentat.

D-LUI PROF.DR. DUMITRU V. MARIN

„Trecut-au anii ca nouri lungi pe șesuri” și iată, cunoscutul și distinsul om de cultură, scriitorul și prof. dr. Dumitru V. Marin, ajunge la borna 77 a vieții sale, după ce a parcurs ape atât de învolburate.

L-am cunoscut de mulți ani, întâia dată ca folclorist, mai apoi ca scriitor, publicist, iar mai târziu ca om de spectacol și televiziune. Însă, înainte de a-l cunoaște am auzit de el, iar înainte de a auzi de el, el exista. În existențialitatea lui de pionier al culturii române, eu mă declar un norocos că l-am cunoscut.

Profesorul-cărtur, Dumitru V. Marin face parte dintre marile personalități ale județului Vaslui și neamului românesc. Înzestrat cu harul scrisului, vorbitului și creației, om de presă, televiziune și spectacol, și-a atras de partea lui numeroși oameni de cultură din țară cât și din străinătate, încercând din răspuțeri să apere, ceea ce multora le este indiferent, identitatea limbii și neamului românesc.

În cazul domnului profesor dr. Dumitru V. Marin, nu există un secret al unei vieți trăite la intensitate maximă, nici un secret al unei tinereți fără bătrânețe, deoarece spiritul tânăr ce-l caracterizează, îl face și pe dumnealui, dar și pe cei din jurul său, să uite de vârstă, pentru că într-un final, pariul este între dumnealui și viața lui, nu între el și ceilalți.

Dumitru V. Marin reprezintă pentru noi, prin rafinamentul, sensibilitatea și delicatetea figurilor evocate în scrierile sale, un reper moral-științific autentic, fapt dovedit de imensa și diversificată creație, dedicată slujirii omului și adevărului, dreptății și intereselor neamului românesc.

Printre atâția prieteni, oameni și fapte cu care a străbătut cele 77 valuri ale vieții, au fost și „intrușii”, o specie colcăită, care se desprinde din creația lui Lucifer, „mandatați” spre a-l sugruma și elimina din decorul pământean. În nenumarate rânduri, i-a fost rupt tocul cu care scria, sfărâmată camera cu care filma, ziarul când apărea, radiera cu care corecta, virusată până și rațiunea dată de D-zeu tuturor, toate acestea pentru a-l împiedeca de a face și duce mai departe învățătura mesianică de luminare a omului, de a-i umbri cariera întru care s-a dedicat o viață de om și a pângări întâietatea de a fi „el primo maestoso umanitas”.

Ancorat într-un hățiș al unei lumi pe care încearcă să o facă să rămână vie în conștiința generațiilor care urmează, „din vârful peniței”, dedicat și uneori subtil, fără patimă și fără adresabilitate expresă, ca un menestrel ce-și înmoaie penița în foaia albă de hârtie fără s-o zgârie, prof. dr. Dumitru Marin face acest lucru și în cărțile sale, fiind, ca și „poetul tărănimii”, „suflet în sufletul neamului său”. Dragostea sa de credință este, așa cum în multe din scrierile sale mărturisește: „Ajută-ți semenii cu toată puterea ta și cu tot sufletul tău, să fim milostivi cu cei ce ne cer ajutorul și să ne iubim, căci Dumnezeu însuși este iubire”.

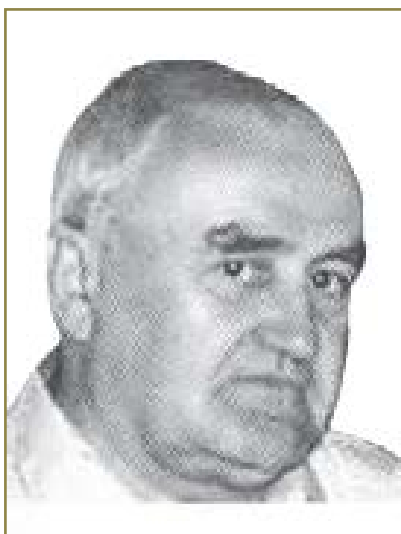
Toate premiile, distincțiile și medaliile acordate în timp, distinsului profesor Dumitru V. Marin, nu fac altceva decât să confirme valoarea unui om care, a evocat în scrierile sale publicate până în prezent, o lume care trebuie să rămână în conștiința neamului ca o sumă de modele, ca o conectare la rădăcinile sănătoase și imposibil de ascuns ale memoriei colective

ale acestui popor, care, înainte de toate și după toate, trăiește pe pământul apărat de strămoșii daci, până dincolo de lumea de apoi. Vă doresc multe clipe unice care să vă bucure sufletul, sănătate, putere de a menține trează tinerețea, și vrednicia bucuriei de a trăi
(Berezeni, jud.Vaslui, martie 2018)

Mihai Andon, cântărețul Petrică Mătu Stoian ,
Dumitru V. Marin – Ziua comunei Fălciu 2017

Vasile Arhire, **Curajul de a crede în victorie,**
Jurnal sentimental, ed. Timpul, Iași, 2007: *„Domnului profesor Dumitru Marin, unul dintre tot mai puținii trudituri din lumea presei, 30.07.09”*

3 ➔

Val Andreescu

Debutul în volum cu volumul „*Calul cu potcoave roz*”, (*Epigrame, fabule, panseuri*), Editura PIM Iași, 2005, 139 pagini, cu o prefață de prof. Teodor Pracsiu, mențione la Festivalul de umor „C. Tănase” Vaslui, 2006; Publicat și prezentat cu volume în „*Cronica*”, „*Convorbiri literare*”, „*Ecouri literare*” - Vaslui, membru al redacției și secretar de redacție (2 ani), „*Elanul*” (serii de articole), „*Viața satului*” - Văleni, „*Zorile*” - Huși, „*Viața mea*” - Israel, „*Vremea nouă*” - Vaslui, „*Orizonturi*”, „*Epigrama*”, „*Book-look*” - Iași, „*Plumb*” Bacău „*Surâsul Bucovinei*” - Suceava, „*BAAADUL literar*” Bârlad, „*Meridianul Cultural Românesc*” etc.

Volume publicate, inclusiv cele colective: „*Calul cu potcoave roz*”, (*Epigrame, fabule, panseuri*), Editura PIM Iași, 2005, 139 pagini, cu o prefață de prof. Teodor Pracsiu, mențione la Festivalul de umor „C. Tănase” Vaslui, 2006, lansare la Casa de cultură Vaslui; „*Voci lirice vasluiene*”, Editura PIM Iași, 2006, 246 pagini, colectiv de autori, prefață de prof. dr. Theodor Codreanu, poezii; „*Corecții cu zâmbete*”, (*antologie satirico-umoristică*), Editura PIM Iași, 2006, 130 pagini, premiul III la Festivalul de umor „C. Tănase”, Vaslui, 2006; „*Tichia de mărgăritar*”, Editura PIM Iași, 2007, colectiv de autori, prefață de Teodor Pracsiu, 150 pagini; „*Florete melancolice*”, (*Epigrame, fabule, rondeluri*), Editura PIM Iași, 2007, 136 pagini; „*Fiorii zborului tandru*” (*poezii*), Editura PIM Iași, 176 pagini, cu un Cuvânt înainte de prof. Dan Ravaru; „*Fabule*”, Editura PIM Iași, 2009, 112 pagini (primul volum de fabule din

județul Vaslui); „*Liniște în „Fa major”*, (*Epigrame, fabule, rondeluri*), Editura PIM Iași, 2010, 114 pagini, un Cuvânt înainte de prof. Teodor Pracsiu; „*Epigrame cu și despre femei*”, antologie de Rodica Hanu și George Zarafu, Editura „Grafit”, 2010, 378 pagini, la pag. 12; Antologia „*35 de ani sub semnul maestrului*”, editat de Academia Liberă „Păstorel” Iași la Editura „Ars Longa” din Iași, 2010, 352 pagini, la pag. 278-284; „*Milenii, anotimpuri și iubiri*” (*sau Cele șase taine ale inițierii*), roman, Editura PIM Iași, 2011, 299 pagini, cu o Postfață de Emilian Marcu; „*Învierea pământeană*”, roman, Ed. PIM Iași, 2013, 192 pagini; „*Șaua cailor de șah*”, epigramă și caricatură în coautorat Corneliu Cozmei (caricatură); „*Pedeapsa iubirii*”, roman din ciclul Milenii, Anotimpuri și Iubiri; 265 pagini, Ed. PIM Iași, 2015.

Ziarist, membru al UZP din România, redactor șef ziarul „Meridianul” Vaslui, din 2005, pagina culturală neîntreruptă, peste 1700 de articole, reportaje, știri și articole de fond. Redactor „Radio-Unison” Vaslui, peste 280 de emisiuni „La o ceașcă de... cultură!”, mii de transmisii în direct, etc.; redactor „TV Vaslui”, peste 1800 de știri, peste 100 de emisiuni în direct („La ordinea zilei” și „Cultura la zi), transmisiuni în direct, 236 emisiuni înregistrate, etc.

Note critice: Emilian Marcu în revista „*Orizonturi literare*” nr. 7 din 2011, pag. 37-38, Mihai Batog Bujeniță în „*Cronica*” nr. 9 din sept. 2010, pag. 26; Emilian Marcu în „*Convorbiri literare*” nr. 8 din 2010, pag. 187; Dumitru V. Marin în „*Meridianul*” din 15 iulie 2010, pag. 8; Cătălin Afrăsinei în „*Ecouri literare*” nr. 7 din 2011, pag. 36; Vasile Larco în revista *Plumb*; Simion Bogdănescu; Daniel Corbu, Liviu Apetroaie, Theodor Codreanu (în rev. *Plumb*), Petruș Andrei, Valeriu Lupu etc.

MUNCA - UN ANTIDOT CARE SFIDEAZĂ TIMPUL!

Înțelepciunea noastră populară afirmă că Vremea-i vreme, vremuieste/Ce-i tânăr, îmbătrânește! Odată cu trecerea anilor, cei mai mulți dintre cei care depășim 77 de ani, suntem afectați de o anumită diminuare a interesului pentru multe dintre atracțiile de altădată, când puterea de muncă și de creație se aflau la cote înalte, chiar maxime, când vizam domeniile de vârf, când eram preocupați de orice ascensiune pe scara valorilor pozitive și când decepțiile produceau adevărate cutremure în suflet și în conștiință. Întreb și mă întreb dacă toate aceste diminuări și atitudini sunt dictate de vârsta înțelepciunii sau de senectutea precoce? Un posibil răspuns negativ îl oferă prof. dr. Dumitru V. Marin, directorul general al revistei Meridianul Cultural Românesc, care sărbătorește aniversarea primilor 77 de ani ai vieții (fapt pentru care ne grăbim să-i transmitem un sincer La mulți ani cu sănătate și multă putere de muncă și creație!), un om, o cunoscută personalitate care sfidează mai toate cele de mai sus, care prezintă argumente că a găsit antidot contra îmbătrânirii și la care trecerea anilor nu lasă urme adânci! Ca unul care peste un deceniu am lucrat în preajma domniei sale pot certifica faptul că acest om sfidează, adesea, legile firii și la cei 77 de ani este la fel de angrenat în realizări material – spirituale din varii domenii de vârf unde continuă să obțină performanțe excelente: Televiziune; Radio; Ziar; Revistă de cultură, literatură, agricultură, legumicultură, apicultură, știință și afaceri!

Realizări multe, dușmani mulți! Dar dincolo de dușmăni și bârfe, de adevăruri și neadevăruri, faptele sunt cele care conferă valoare și recunoaștere, iar la acest capitol, prof. dr. Dumitru V.

Marin se poate bate cu foarte mulți! Ca la rugby: multe eseuri și puține rateuri.

Mulți ani și urări de viață lungă!

La mulți ani!

Se strânge funia la par,
Cu greu devii octogenar,
Aș vrea să mai trăiești, măcar,
Trei zile... după centenar!

**De la stânga la dreapta: Val Andreescu, Anca Moldoveanu, Mihai Batog -
Bujeniță, Cornelia Ursu, Dumitru V. Marin, Valeriu Lupu.
Februarie 2015 - La „nașterea” M.C.R.**

Petruș Andrei

Andrei I. Petru, născut în 1946, 1 iunie, în satul Bărc, com. Români, jud. Neamț. Scriitor contemporan, membru al Uniunii Scriitorilor din România

STUDII

1952-1959 - Școala generală, com. Români; 1959-1960 - Colegiul tehnic „Ion Borcea” Buhuși 1960-1963 - Colegiul Național „Petru Rareș” Piatra-Neamț; 1965-1970 - Facultatea de Filologie - Universitatea „Al. I. Cuza” –Iași.

CARIERĂ

Profesor de Limba și literatura română - Liceul Puiești, jud. Vaslui 1970-2010; Director Liceul Puiești 1976-1982; Gradele didactice II și I; Distincția „Gheorghe Lazăr” cls. I ; Diploma de excelență. Redactor la revistele „Plumb” și „Viața noastră”, „Liter-Club”. Cetățean de onoare al comunei Puiești din anul 2007 și Cetățean de onoare al comunei Români – Neamț din 2011

VOLUME PUBLICATE

„**Descânțece de inimă rea**” -1995 (Editura Panteon - Piatra Neamț);

DEBUT EDITORIAL

„**Floarea de jar**”-1996(ibidem);

„**Flacăra de veghe**”-2000 (Editura „Sfera” Bârlad);

„**Dulcea mea Doamnă/ Eminul meu iubit**” -2002(ibidem);

„**Cântecul toamnei**”-2003(ibidem);

„**Mierea din trestii de cuvânt**”-2005(ibidem);

„**Poeme târzii**”-2006 (ibidem);

„101 sonete”-2007 (ibidem);
„Taina feciorului de împărat”-2010 (în „Poveștile de la Bojdeucă”(Edit. Pamfilius - Iași);
„Crepusculul de miere”-2010 (Editura „Cronica”- Iași);
„Oul fermecat”-2011(Editura „Sfera”- Bârlad);
„Și vremea nu mă vremuiește” -2011(Editura „Sfera”- Bârlad);
„Cumpănind cuvinte”-2011 („Opera omnia”- Editura „Tipo Moldova”- Iași); **„Fântâna și izvorul”**-2012 (Editura „Sfera”- Bârlad);
„Femeia, vinul, aurul și cântul” -2013 (Editura „Sfera” –Bârlad);
„Mihai Eminescu – Eterna fascinație”-2013 (Editura „Sfera” – Bârlad);
„Într-un crâng de neuitări”-2013 (Editura „Sfera” – Bârlad);
„Zâmbet de primăvară” -2014 (Editura „Sfera” –Bârlad);
„Lecturi empaticе” – 2015 (Editura „Sfera” – Bârlad);
„Călător prin timpul vieții mele” – 2016 (Editura „Sfera” – Bârlad,
„Un dor nestins de nemurire” - 2016 (Editura „Rafet” – Râmnicu Sărat;
„Fabule, satire, parodii...” – 2016 (Editura PIM – Iași),
„Când la stânga... Când la dreapta” – 2017 (Editura „Rafet” – Râmnicu Sărat).

PREZENȚE ÎN ANTOLOGII ȘI DICȚIONARE/ANTOLOGII

„Visul de sub pleoape”-2001;
„Răscrucea dintre gânduri”-2002;
„Vara visurilor mele”-2003;
„Sentimentali prin metafore”-2003;
„La timpul prezent”-2004; **„Potecile dorului”**-2005;
„Cărțile noastre”-2005;
„Perorând printre fluturi”-2005;
„Zece poeți”-2005;
„Dimineți cu privighetori”-2005;
„Trepte de lumină”-2006;
„În pas cu vremea”-2006;

„Punct și de la capăt”-2006;
 „Parfum de liliac”-2007;
 „Întotdeauna cu noi”-2007;
 „De azi pe mâine”-2007;
 „Privighetori de rouă”-2008;
 „Privind înainte”-2008,
 „Mereu EMINESCU”-2008
 (Toate apărute la Editura „Amurg sentimental”-București)
 „Poezia Cetății”-2003 (Editura „Macarie”-Târgoviște);
 „Cartea copiilor năzdrăvani”-2009(Editura „Elisavaros”-
 București);
 „Scrieri pentru o posibilă istorie a „Amurgului sentimental”-2009
 (Editura „Amurg sentimental” –București;
 „Carte..Omagiu mamei”-2009 (Editura PIM-Iași);
 „Scriitori din Neamț”-2012(Editura „Răzeșu”-Piatra Neamț);
 „Antologie de poezie română contemporană”(în franceză, engleză,
 germană) -2013
 (Editura „Tipo Moldova” – Iași);
 Ligya Diaconescu - Antologia „Limba noastră cea română” (STARPRESS 2014); Ligya Diaconescu - „Antologia scriitorilor
 români contemporani din întreaga lume
 (limba spaniolă – STARPRESS-2015),
 „Florilegiu poetic vasluian”, Editura „Sfera”, Bârlad, 2015;
 Ligya Diaconescu - „Antologia scriitorilor români contemporani din
 întreaga lume
 (limba greacă) – STARPRESS-2016);
 „România pentru tine”, Editura „Armonii culturale”, 2017.

DICȚIONARE

„Dicționarul oamenilor de seamă din județul NEAMȚ”-1999
 (Edit.,,Crigarus-Piatra Neamț);
 „Valori spirituale tutovene” ,vol.VI -2004 (autor Traian Nicola);
 „Personalități române și faptele lor”, Const. Toni Dârțu,-2006 (Casa
 de editură „Venus”-Iași);

„Univers cultural și literar vasluian”-2008, Dicționar, Autor Ioan Baban (Edit. „PIM” Iași;
„UN DICȚIONAR AL LITERATURII DIN JUDEȚUL NEAMȚ”-
2014 autor Constantin Tomșa.

REFERINȚE CRITICE

- Simion Bogdănescu, *Veghea poetului*, „Părerii tutovene” (Bârlad), 1996, 195;
- Victor Sterom, *Dulcea mea Doamnă/ Eminul meu iubit*, „Informația Prahovei” (Ploiești), 2003, 2334;
- Theodor Codreanu, *Mierea cuvântului*, „Amurg sentimental” (București), 2006, 9; -
- Constantin Ciopraga, *Poezie cu forme fixe*, DL, 2008, 79;
- Gruia Novac, *Ton mic, end poezie mare*, „Baaadul literar” (Bârlad), 2008, 2;
- Emilian Marcu, *101 sonete*, CL, 2009, 7;
- Valeriu Stancu, *De te întuneci îți voi fi lumină*, CRC, 2010, 3;
- Simion Bogdănescu, *Sonete etice*, 2010, 6;
- Cristian Livescu, *Galaxia diletanților*, CL, 2010, 7;
- Liviu Apetroaie, *Cărțile pe masă*, DL, 2010, 5-6; Theodor Codreanu, *La cântarul de cuvinte*, „Oglinda literară” (Focșani), 2012, 122;
- Valeriu Stancu, *Și ți-ai cioplit un templu de cuvinte*, CRC, 2012, 12;
- Grigore Codrescu, *Petruș Andrei – Un neoclasic fără sfială*, „Plumb”, (Bacău), 2012, 66;
- Theodor Codreanu, *Zâmbete pentru copii*, „Ecouri literare”, (Vaslui), 2015, 14;
- Gruia Novac, *Encomionul ca măsură*, „Baaadul literar”, 2015, 34;
- Lina Codreanu, *Structuri speculare*, „Baaadul literar”, 2015, 34;
- Acad. Mihai Cimpoi, *Un poeta natus: PETRUȘ ANDREI*, „Literatura și arta” (Chișinău), 2016, 24;
- Grigore Codrescu, *Un nou septuagenar – Petruș Andrei*, „Plumb” (Bacău), 2016, 112.

PREMII

- 2001**-Trofeul și premiul fundației „Arena talentelor” București;
- 2001**-Trofeul Festivalului MIHAI EMINESCU - București;
- 2005**- Premiul al II-lea la Festivalul de Creație „Mihai Eminescu” ediția a VI. a; -
- 2005**-Premiul special al juriului - Concursul de poezie „George Coșbuc”- Bistrița; -
- 2006**- Diploma „Gheorghe Lazăr –clasa I” ;
- 2009**- Premiul „Ion Creangă” al Uniunii Scriitorilor, Filiala Iași-ediția a XVI-a.
- 2010**- Diploma de Excelență;
- 2011**- Premiul I- Festivalul Național de poezie, proză, eseuri, pictură și fotografie „Dor de dor”- Ipotești-15 iunie;
- 2015**- Premiul Literar Internațional „*Naji Naaman*” pentru creativitate;
- 2015**- Premiul „Meridianul Cultural Românesc”- Vaslui;
- 2015**- Diploma de merit „Noul Literator”- Craiova,
- 2016**- Premiul „Fănuș Neagu” la „Festivalul Internațional de creație literară<<Titel Constantinescu>>,Ediția a IX-a, Râmnicu Sărat,
- 2016**- Premiul USR- Filiala Bacău,
- 2016**- Premiul I – pentru critică literară la Festivalul Național de Creație „Vrancea Literară”,
- 2016**- Premiul I- pentru poezie umoristică la concursul „Al. O. Păstorel”, Ediția a IV-a, Iași,
- 2016**- Premiul al III-lea, poezie umoristică și Premiul al II-lea fabulă la Festivalul „Umor pe șapte coline”, Iași,
- 2017**- Premiul I – pentru poezie la Festivalul Național de Creație „Vrancea Literară”, -**2017**- „Diploma de excelență” a revistei „Asachi”, 2017,
- 2017**,-Diploma de excelență” a Universității „Danubius”,

-2017- „Marele Premiu” la Festivalul național de receptare critică a poeziei **Mircea Scarlat**, ediția I, Roman, 2017; Laureat al săptămânalului „Literatura și Arta” pe anul --2017- la secțiunea Critică literară, Chișinău.

PROFESORUL DR. DUMITRU V. MARIN – FAPTE LA ȘAPTE ȘI IAR ȘAPTE (77 DE ANI)

La ceas aniversar, prof. dr. Dumitru V. Marin, personalitate de primă mărime a vieții jurnalistice contemporane la nivel județean, național și, ne place, nu ne place, european își face bilanțul activității sale din cei peste cincizeci de ani de trudă a condeiului.

În cartea „Operă și viață pentru Vaslui – România – Dumitru V. Marin” (Editura PIM, Iași, 2015) aflăm toate informațiile pentru a-i da sau nu dreptate „și-a putea și nu se poate/ și noroi și stele”, vorba marelui poet Adrian Păunescu.

Din interviul luat de prof. univ. dr. Ionel Miron, la întrebarea: „Cine vă credeți dumneavoastră?” desprindem răspunsul celui intervievat: „Cel care sunt.

a) Prea m-am risipit în lumea asta ca să nu știu cine sunt;
b) Un important jurnalist român, primul romancier din istoria culturală a Vasluiului, om cu operă, ambiție, muncă. Deschizător de drumuri în presa modernă și etnologie.”

Unele sintagme din acest interviu: „primul în județul Vaslui”, „primul în România”, „singurul din lume” ar putea deranja dar numai pe cei care ar vrea să iasă în față și n-au cu ce.

Prof. dr. Dumitru V. Marin, jurnalistul și scriitorul, își vede de drumul său pentru a-și împlini destinul. Și bine face. Ba, chiar foarte bine.

Multe personalități contemporane au numai cuvinte de laudă despre Dumitru V. Marin.

De-ar fi să fi avut la activ numai apariția, pe cheltuială proprie, a revistei de talie europeană „Meridianul Cultural Românesc” și tot ar trebui ca numele prof. dr. Dumitru V. Marin să fie nemurit pe frontispiciul pantheonului jurnalistic și culturii române.

Am scris în câteva rânduri despre prof. dr. Dumitru V. Marin, și în calitate sa de scriitor, recenzând romanul „Zăpadă pe flori de cireș” și, dacă bunul Dumnezeu mă mai îngăduie, o voi mai face.

Subscriu tuturor aprecierilor exprimate în spațiul public și-i urăm neobositului căutător de noi orizonturi, multă sănătate, spor în toate și mai ales în condei și în idei.

Traian NICOLA, „Valori Spirituale Tutovene”, bibliografii (vol. 4), ed. Sfera, Bârlad, 2003: „*Colegului meu, prof. dr. Dumitru V. Marin, pe care-l stimez și apreciez pentru tot ce face și lasă în urma sa, îi ofer acest fragment al „arderilor” mele cerebrale, nervoase și cardiace. (Special am scris „cerebrale” și „nervoase”; deși ambele fac parte din „Sistemul nervos”, au semnificație aparte, în cazul scrierii unor cărți).*” Bârlad, 22 iulie 2003.

5 ➔ **Elena Anușca Doglan**

Anul și locul nasterii: 21.06.1951,
comuna Berezeni, județul Vaslui.

Stare civilă: *căsătorită, doi copii*
(profesori de educație fizică și sport).

Studii: *Școala Generală Berezeni (1958- 1966) , Liceul Agricol Huși (specialitatea: Contabilitate și merceologie agricolă (1966- 1970), Institutul de Educație Fizică și Sport, București 1971- 1975 (Punctul culminant al pregătirii profesionale pentru cariera de dascăl. Profesori și colegi excepționali! Mediu extrem de favorabil pregătirii profesionale!).*

Cursuri de formare/perfecționare:

Gradul didactic I, Curs Internațional de Antrenori „Sportul Pentru Toți” București 1996;

Curs de Formator: 2010, 2014 (antrenor de handbal, atletism, gimnastică și dans, animator cultural).

Loc de muncă/Perioada:

* 1990 - până în prezent (martie 2018: profesor coordonator al Cercului de dans modern și contemporan de la Palatul Copiilor Vaslui;

* 1975 – 2010: profesor de educație fizică și sport, titular la Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui. În anumite perioade director adjunct, director educativ al Colegiului Economic „Anghel Rugină”, inspector școlar de educație fizică și sport– I.S.J. Vaslui, șef al catedrei profesorilor de specialitate, responsabil al Comisiei metodice, periodic, antrenor al echipelor reprezentative de handbal, volei, atletism, gimnastică și dans de la Colegiul Economic „Anghel Rugină”; antrenor de handbal la lotul național de junioare Buhuși 1977; selecționar al campioanei

olimpice la canotaj **Lavric Florica**; selecționer și primul antrenor al jucătorului de handbal, divizia A- Marius Mihoci.

***Activități:** Inițiativa și coordonatoarea Festivalului Internațional de Gimnastică și Dans „Prietenia, din anul 1985 si*

Parada de deschidere a Festivalului Internațional de Gimnastică și Dans „Prietenia” – 2017 –

pana in prezent (2018); alături de profesorii Anușca- Doglan Cristian, Carmen Săvescu, inițiativa și coordonatoarea proiectelor: „Tinere Speranțe”, ”Săptămâna Națională Sportul Pentru Toți”, „Ziua Mondială a Mersului pe Jos”, “Amicii”, „Mișcare pentru Sănătate” , Cupa „Temerarul”, Festivalul Județean de Gimnastica si Dans “Speranța”, Simpozionul Internațional „Promovarea valorilor culturale românești în contextul globalizării” etc. Alături și de profesorii Vîrlănuță Alis, Vîrlan Luminița, Mironescu Elena, Ciuraru Daniela, Ianul Ioana, **Ianul Emil**, continuatoarea proiectului Festivalul Internațional de Ștafete și Parcursuri Aplicative si Dans „Fair- Play”, inițiat de domnul profesor Ursanu Vasile.

Cordonatoarea proiectelor Erasmus+: Săptămâna Europeană a Sportului, Ziua Europeană a Sportului Școlar.

Voluntariat: *Președinte al Asociației Județene Sportul Pentru Toți - din 1975 până în prezent- 2018*, colaborator al D.S.J.Vaslui, Casa de Cultură „Constantin Tănase” Vaslui, C.C.D.Vaslui, Centrul Județean al Creației Populare, Inspectoratul pentru Cultură și Culte Vaslui, Protecția Copilului Vaslui, Primaria Municipiului Vaslui etc.

Performanțe obținute în nume propriu: *Handbal:* „Cel mai bun portar de handbal” - Cupa Moldovei, Onești 1969, campioană și vicecampioană națională de juniori, vicecampioană națională universitară cu echipa I.E.F.S. București (Timișoara 1973), jucătoare de handbal în divizia A - I.E.F.S. București, divizia B - „Știința” Bacău, C.S.U. „Construcții” București, C.S. „Viitorul” Vaslui; Câștigătoare a trofeului „Trivale” pentru cel mai bun portar de handbal: Pitești 1974. *Atletism:* aruncarea greutății și aruncarea suliței/ categoria II (1969-1970, CSU „Știința” Bacău, „C.A.U. ” I.E.F.S. București (1971 – 1972), câștigătoare a trofeului „Cupa Moldovei”, juniori I, Iași 1969.

Activități cultural – artistice: Componentă a ansamblului de dansuri populare, teatru, solistă de muzică populară (școală generală, liceu, facultate). Performante: Locul I – Concursul de muzică populară destinat elevilor de liceu din orașul Huși „Interpretul preferat” 1969; Locul II – Festivalul Național Studentesc de Muzică Populară, Iași -1973.

Activitate științifică: Lucrări științifice prezentate la conferințe, simpozioane la nivel național și internațional, articole de specialitate publicate în ziare, reviste (din anii studenției până în prezent-2018).

Performanțe obținute cu echipele sportive și artistice ale Colegiului Economic „Anghel Rugină” și Palatului Copiilor Vaslui: numeroase premii I, II, III la concursurile locale, județene, zonale, naționale (Timișoara, Baraolt, Focșani, Botoșani, Călărași, Buhuși, Bârlad, Oltenita, Onesti, Buhusi,

Constanta, Brasov, Cluj, Resita, Craiova, Baia Mare, Beclean-Bistrița, Iași, Piatra Neamț, Tg. Neamț, Suceava, Adjud, Salonta, Vaslui etc), internaționale (Bulgaria, Ungaria, R. Moldova, Turcia, Italia, Grecia, Ucraina, Franța etc).

Distincții și diplome: din partea Ministerului Educației Nationale, Federația Română Sportul Pentru Toți, Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, C.C.D. Vaslui, Primăria Municipiului Vaslui, Casa de Cultură „Constantin Tănase” Vaslui, Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui și Palatul Copiilor Vaslui, Primăria orașului Ialoveni- Republica Moldova, Primăria orașului Sarkad- Ungaria, Liceul „D. Alembert” – Paris, Primăria localității Ciobruciu- Republica Moldova, Consulatul General al României la Odesa- Ucraina, A.N.A.P.I.E. Italia, „Fomged” Turcia etc.

Hobby: lectura, muzica, dansul, sportul etc.

„OMUL SFINȚESTE LOCUL”

Motto:

“Prietenii care contează sunt cei pe care îi suni la 4 dimineața și îți răspund”

Marlene DIETRICH

Consider ca fiind o misiune foarte grea să rezumi în câteva rânduri personalitatea domnului profesor doctor Dumitru V. Marin, motiv pentru care voi selecta câteva repere semnificative care să jaloneze activitatea sa științifică și profesională .

Vasluiul nostru fiind un orașel mai mic probabil și înainte de 1989 ne-am întâlnit la vreo activitate cultural-artistică, sportivă, dar ne-am cunoscut mai bine când, la un moment dat,

după anul 1989, am ajuns colegi de cancelarie la Liceul ind. 2 Vaslui, astăzi Colegiul Economic “Anghel Rugină”.

În amintirea mea, domnul profesor a rămas ca fiind un dascăl iubit de copii pentru felul deosebit de a-i înțelege și de a se implica în rezolvarea unor probleme care inevitabil apar în viața unui școlar.

În cancelarie era printre colegii echilibrați, sociabil, deosebit de politicos, manierat și pe care te puteai baza la nevoie. Remarcasem la domnul profesor un dinamism aparte, o neliniște, căutarea noului, căutarea a ceva important pentru o schimbare.

Drumul parcurs împreună a fost scurt dar am rămas doi buni foști colegi de cancelarie manifestându-ne cu respect unul față de celalalt pentru lucrurile deosebite pe care le realizam în domeniul cultural-artistic, științific.

„Omul sfințește locul” este zicala care mi se pare că îl reprezintă cel mai bine pe domnul profesor dr. Dumitru V. Marin.

Neliniștea, căutarea a ceva nou și important, s-a concretizat în scurtă vreme în fondarea primului post de radio-tv local, la care, în câteva rânduri am avut și eu onoarea să invitată.

Eforturile domnului profesor au continuat și din vreme-n vreme a mai inițiat ceva, a mai adus ceva nou, îmbogățind zestrea culturală locală și nu numai (cărți, reviste, lucrări prezentate la diferite simpozioane, conferințe etc).

Domnul profesor dr. Dumitru V. Marin s-a remarcat printre „căutătorii” de români valoroși aflați prin toate colțurile lumii și a căror preocupări, rezultate deosebite le-a promovat cu generozitate.

A stabilit cu aceștia numeroase contacte profesionale și interumane. Aș menționa aici numele domnului Ben Todică, vasluian de-al nostru stabilit în Australia de peste 30 de ani.

Personalitate complexă, domnul profesor dr. Dumitru V. Marin se numără printre jurnaliștii care au avut șansa și onoarea

sa fie în preajma unor mari personalități, șefi de stat și de guvern, oameni de cultură de anvergură națională și internațională.

În întreaga sa activitate, domnul profesor a dovedit dăruire, distincție sufletească, abnegație, urmărind cu consecvență promovarea binelui și frumosului între oameni, îmbinând tactul cu politețea, cu respectul față de sine, de meserie și față de cei din jur.

Îl consider pe domnul profesor dr. Dumitru V. Marin un om fericit, un om mulțumit și împlinit, un om realizat și din alt punct de vedere.

Viața dânsului a avut un rost, a avut un sens, un țel. N-a risipit-o, deși el, prin neastâmpărul ce l-a definit, s-a risipit cu folos în nenumărate acțiuni de toate felurile.

Pentru mine reprezintă un model de familist care are o căsnicie foarte solidă are trei băieți ca brazii și nepoței care sunt convinsă că îi vor urma exemplul.

Adaug la argumentele mai sus menționate, sprijinul de care ne-am bucurat în promovarea Festivalului Internațional de Gimnastică și Dans „Prietenia” organizat la Vaslui de Palatul Copiilor & Colegiul Economic „Anghel Rugina” și pentru care îi aducem mulțumiri și înaltă recunoștință.

Domnule profesor, vă doresc multă sănătate, putere de muncă și inspirație pentru că prin „vocea” și prin scrisul dumneavoastră să ne sincronizăm cu timpul în care trăim și cu valorile ce-i dau acestuia perenitate.

Nichita Stănescu, **ALFA**, Editura Tineretului, 1967:
„Domnului Dumitru Marin, cu drag într-o de neuitat seară Bârlădeană. Nichita Stănescu în 1971. Acasă la un prieten ...”

Mihai Apostu

Născut la:

4 septembrie 1962 în comuna Dodești,
județul Vaslui

Domicilu resedinta:

Loc. Dodești, Nr. 103, Com. Dodești, Jud. Vaslui

Debut publicistic:

Revista „Flacăra” 1989

Debut editorial:

„Atentat la poezie” (Ed. Macarie, Târgoviște - 1995)

Volume publicate:

„Atentat la poezie” (Ed. Macarie, Târgoviște - 1995)

„Vocile” (Ed. Cronica, Iași – 1997)

„A cincea stare” (Ed. Junimea, Iași – 2000)

„Dialoguri perpendiculare” (Ed. Panfilius, Iași – 2001)

„Poemele auguste” (Ed. Pim, Iași – 2010)

„Victor Ion Popa și comuna Dodești” (Ed. Pim, Iași – 2011)

„Lumina vine din interior” (Ed. Pim, Iași – 2012)

„Planeta între noi doi” (Ed. Pim, Iași - 2016)

Publicat în antologii:

„Voci lirice vasluiene” (antologia a poezilor vasluieni – 1997)

„Drumurile vieții” (antologie de poezie -2007, Ed. Anamarol, București)

„Arta de fi” (antologie de poezie – 2009, Ed. Anamarol, București)

Menționat în:

„Dicționarul personalităților vasluiene” - 2001

„TVV -15 sau explozia informațională și culturală la Vaslui” -2005

„Univers cultural și literar vasluian” -2008

„Vitrina cărților”, autor Emilian Marcu, editura Pim, Iași 2013
„Antologie de poezie română contemporană” vol II – Ed. Tipo Moldova – Iași - 2014
„Florilegiu poetic vasluian” Ed. Sfera – Bârlad -2015
„Un dicționar al scriitorilor români contemporani” – vol I – Ed. Tipo Moldova – Iași – 2016
„Ecoul numelor proprii” Vol. II , autor Ioan Baban, Ed. Pim, Iași 2016

Premii:

Concursul național de poezie I.I. Lefter , Vaslui, ed. II – 1998 – premiul III
Concursul național de poezie Mihai Eminescu, București – 2003 – premiul II
Campionatul național de poezie, București – 2016 , Locul I

Activitate literară:

Membru fondator al Cenaclului Literar „I.I. Lefter” -1993
Vicepreședinte al Cenaclului Literar „I.I. Lefter” - 2003
Președinte al Cenaclului Literar „I.I. Lefter” – 2007
Membru fondator și președinte al Asociației culturale „Poesis Moldaviae” -2007
Membru fondator și Redactor șef al revistei „Ecouri literare” – 2007
Membru fondator și președinte al Cenaclului literar „Poesis Moldavie” - 2007
Membru fondator și administrator al site-ului www.poesis-moldaviae.ro 2008
Administrator forum <http://poesismoldaviae.myforum.ro> 2009

Membru USR filiala Iași - 2011

Referințe critice:

„...Mihai Apostu și-a luat în serios vocația de poet, dar și de eseist, fiind autor a cinci volume de versuri, ctitor și conducător de cenaclu în orașul Vaslui, unde locuiește, editor de reviste și promotor de viață literară pe meleaguri vasluiene.

Constat și eu starea poetică autentică a textelor sale, ajutată fiind de o bună stăpânire a mijloacelor expresive ale limbii române.

Mihai Apostu se încearcă în variate modalități formale, de la versul cu metru și cadență folclorică și de la formele fixe până la versul liber și intertextualitatea exersată de postmoderniști.”

„...Ajuns la maturizarea capacității sale de realizare a expresivității, îmi exprim convingerea că Mihai Apostu mai are încă suficiente disponibilități de a ne oferi surprize viitoare, cu atât mai mult cu cât anunță pregătirea unui roman și a unui volum de eseuri critice.”

Theodor Codreanu, (Din prefața volumului „Poemele auguste”)

„Volumul este tranșant în sensul acceptării stării de poezie ca definitorie pentru existența însăși, autorul identificându-se cu un alchimist sui-generis care înfierbântă litere în mirificul său creuzet, le toarnă în cuvinte din care vor rezulta versurile, ca adevărate pietre filozofale și elixiruri ale vieții”.

Dan Ravaru (Fragment din cronică la volumul „Dialoguri perpendiculare”)

„Pentru Mihai Apostu, poezia este un mod de existență: sentimentul, reflexia, imaginea, mirarea, emoția, sunt cioplite armonios în marmura dură și transparentă a versului.

”Roxana Vasile (Fragment din cronică la volumul „A cincea stare”)

„Mihai Apostu va „traduce” un univers interiorizat, bătut de un „sindrom al nemuririi” și de motivata proiecție a „multiplicării unui mit”. Va reactualiza în tipare originale zeități și frumuseți ale antichității egiptene și grecești, va re-inventa semne ale unei umanități ipostaziate la un moment dat sub semnul generos al Atlantidei, va naște nuclee poematice, din plăcerea de a re-lansa mitul poetic, va avea răgaz pentru re-distilarea folclorului, în canoane de modernitate și postmodernitate... și va ști să arate cum a gustat și a receptat poezia mare a lumii, oferind, la un moment dat, o piesă de bună calitate, ce trimite la un Bacovia re-înțeles și re-adus spre o altă contemporaneitate.”

Constantin Dram (Fragment din prefața volumului „Dialoguri perpendiculare”)

„Iubirea apare la Mihai Apostu în diferite ipostaze: cosmică, terestră dătătoare de pace, de liniște sufletească, ori ca o modalitate de cunoaștere a vieții, în poezia clasică, tradițională dar și-n poezia scrisă în metru popular: „Cum te iubesc, o știe numai noaptea,/ Și poate zorii ar putea afla/ Dacă-ntr-o zi te-ar întreba de mine/ Un bob de rouă din fereastra ta.” (*Cum te-aș iubi*) sau „Când mă răsfățai iubito/ două pietre se ciocneau,/ din scânteia lor primară/ focul lumii l-aprindeau,/ eu plângeam un trist sonet/ tu cântai o odisee,/ timpul s-a oprit discret/ când mă sărutai femeie.” (*Când mă sărutai*).

Lumina vine din abisul interior al ființei umane într-un algoritm poetic spontan și echilibrat, însoțit de o retorică postmodernă (cu trimitere la elemente tehnice și științifice), dar și clasică, tradițională.

Desigur, orice poet își dorește „Ridicarea clipei la rang de eternitate” după cum afirmă A. Rimbaud și Mihai Apostu este înscris prin opera sa poetică pe axa durabilității și perenității artei, preocupat și de domeniul științei și tehnicii, reamintindu-ne de zicerea lui Ion Barbu că „Domeniul visului este larg și întotdeauna interesant de exploatat.”

Constantin Mănuță (Fragment din cronică la volumul „Lumina vine din interior”)

Ne-am delectat cu poeziile lui Mihai Apostu, o poezie scrisă în dulcele stil clasic dar și în cel modern, o poezie în care idei și sentimente se împletesc armonios, scrisă într-un registru lingvistic plin de rafinament, cu tropi și imagini artistice inedite, ceea ce ne obligă să afirmăm că iubitorii de frumos artistic vor căuta acest volum pentru a-l așeza, după lectură, pe primul raft al bibliotecii, în stânga unde-i...inima”

Petruș Andrei (Fragment din prefața volumului „Planeta între noi doi”)

7 PĂCATE ȘI 7 VIRTUȚI... DECI 7-7

Fiecare timp are istoria lui. Și acest timp se poate dilata în prezent și se poate contracta foarte mult mâine când ne amintim de astăzi. Vrând-nevrând toți suntem oamenii timpului nostru indiferent cât de bogați suntem, indiferent cât de deștepți suntem sau cât de sus am ajuns pe vreo treaptă. Nu este exclus ca mâine, poimâine să nu mai știe nimeni de vreun poet contemporan despre vreun ziarist mare sau despre un bogat al vremurilor sale. Uneori rămân faptele lor indiferent că sunt dicționare indiferent că sunt opere sau clădiri somptuoase. Alteori toate acestea dispar în funcție de ideologiile vremurilor viitoare, în funcție de loteria posterității și de ce nu în funcție de sita cu care se cerne istoria de mâine pentru realitățile de astăzi. Este suficient să privim sau mai bine zis să ne documentăm despre poeții care făceau furori în timpul vieții lui Eminescu și nu mai trebuie căutat niciun argument. De câți dintre ei ne mai amintim? Aproape toți au avut doar rolul de... contemporani!

Cu această zicere stau și mă întreb nici măcar retoric...! Cine va mai ști mâine de Mihai Apostu, de Dumitru V. Marin sau de miile de ziariști și de scriitori contemporani? Istoria ne-a demonstrat că rămân foarte puțini sau uneori la decantarea istoriei, rămân perioade goale lipsite de valori în toate domeniile. Dar deh, știm că nu ne putem așeza de-a curmezisul istoriei. Este lăudabil gestul domnului Dumitru V. Marin de a aduna păreri de la oamenii timpului său în această carte care înglobează și ani și prieteni în titlu. Dar când vorbim despre prieteni este o altă percepție a cuvântului. Știm cu toții ce înseamnă prieten de la „Dex” vorbire!

Și atunci mă întreb: este domnul Marin un om important? Răspunsul este foarte clar: Da, este un om foarte important al timpului său și pentru a demonstra acest fapt scriu câteva argumente:

1. Este, pentru că are mulți dușmani!

2. Este, pentru că s-a impus și a știut să fie la momentul potrivit la locul potrivit! (a se vedea înființarea postului de televiziune, radio, ziar).

3. Este, pentru că a reușit să devină capitalistul care să își asigure nivelul mediu de venituri.

4. Este, pentru că s-a așezat în banca politicii vremii, chiar dacă banca era mai în spate, dar el era acolo, în acea sală.

5. Este pentru că a descoperit și folosește o nișă prin care publică mulți mănuitori ai cuvântului (a se vedea revista „Meridianul Cultural Românesc” și ziarul „Meridianul”).

6. Uneori încearcă să fie dur cu colaboratorii și pierde, alteori încearcă să fie bun cu colaboratorii și pierde.... deci ESTE!

7. Este, pentru că... este o figură a timpului nostru. Nu este analizat în profunzime pentru că dacă ar fi s-ar observa faptul că unii oameni atrag antipatii chiar încercând să facă bine, iar alții devin simpatici fără să facă nimic și probabil, uneori, vrea să fie corect și asta nu-i iese!

Și las doar 7 puncte pentru că Marin este la fel ca mulți dintre noi: lubește, visează, construiește, dărmă, scrie, plânge, cântă în interiorul lui și la fel ca mulți alții își dorește să dănuie prin faptele lui dincolo de timpul său.

Despre operă se vor exprima criticii, despre nobilul statut de doctor în științe se vor exprima colegii cu doctorate!

Așa am considerat să răspund la apelul domniei sale de a-i face un portret, cu realism, cu sinceritate și cu profunzimea de care sunt în stare. Și dacă 77 înseamnă un cutremur din timpul nostru, Dumitru V. Marin împlinește 77 de ani (o vârstă frumoasă a timpului său spre care la rândul nostru și la timpul nostru cu toții tindem), 77 ar însemna și o antologie sau dicționar după cum preciza Dumitru V. Marin.

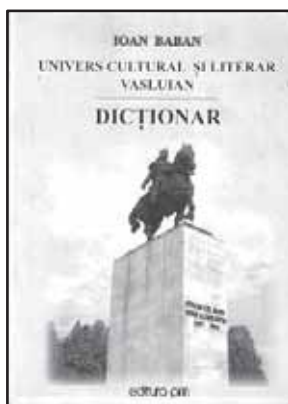
Sub jocul cifrelor magice îi transmit „La mulți ani și bine”!

Mihai Apostu
(*Dodești, lângă Bârlad - Vaslui*)

7 ➔

Ioan Baban

Poet, prozator, publicist (n. 6 august 1937, comuna Delești, Vaslui) – animator al mișcării literare vasluiene. Autorul a peste 20 de volume de scrieri, poezie, proză, critică și istorie literară, inclusiv al unui cuprinzător dicționar al personalităților literare și culturale din județul Vaslui și al unor importanți oameni de cultură, creatori celebri, care au avut, de-a lungul vremii, legături cu aceste plaiuri.

Fragment din **Univers Cultural și Literar Vasluian – DICȚIONAR**, editura PIM, Iași, 2008. *Paginile 267, 268, 269.*

MARIN. Dumitru V., publicist, prozator, etnolog, memorialist. S-a născut la 28 aprilie, 1941 în localitatea Giurgiuana, com. Podul Turcului, jud. Bacău ca fiu al lui Vasile și al Tudorei. A urmat școala primară în satul natal iar gimnaziul și liceul la Podul Turcului, finalizate în 1960. A făcut apoi studii superioare la Fac. de Filologie a Universității

din Iași, cu examen de licență în 1965, iar mai târziu și Fac. de Limbi străine la Universitatea din București, cursuri fără frecvență, cu examen de licență în 1974. După absolvirea Fac. de Filologie a fost numit în sistemul de învățământ la școli generale unde a funcționat până în anul 1970 când s-a transferat la Comitetul de Cultură și Artă a județului Vaslui,

având calitatea de inspector, răspunzând de manifestările culturale cu caracter folcloric. În 1974, în urma unui concurs, a revenit în sistemul de învățământ ca profesor titular de limba și literatura română la Liceul de Construcții, azi, „Ion Mincu”, din Vaslui, unde a funcționat până în anul 1980, când s-a transferat la Liceul de Chimie, azi „Emil Racoviță”. La acest liceu a profesat 10 ani. După revoluție, tot prin concurs, a fost transferat la Liceul „M. Kogălniceanu” la care a funcționat până la pensionarea din 2000. Ca publicist, D. V. Marin a debutat în 1971 în ziarul „Vremea nouă” cu articole, note, comentarii, reportaje legate de cultură. Editorial a debutat cu o ediție a operei lui T. Pamfile, „Basme”, la Ed. Junimea în 1976. Între timp, activitatea publicistică se amplifică, aria preocupărilor se extinde, dar este preocupat și de lucrări de sinteză, redactând monografii privind dezvoltarea învățământului vasluian. După 1990 se angajează cu toată pasiunea în presa audio-vizuală (mass-media), devenind un adevărat deschizător de drumuri în acest domeniu în orașul și județul Vaslui. Cu forțe proprii, slab sprijinit de autorități, pune bazele Sudioului TV Vaslui și a postului Unison Radio, realizând o adevărată performanță la nivel național. De altfel cartea „TV – 15... explozia...” apărută la Ed. Tiparul din Bârlad, al cărei autor este, înregistrează istoria zbuciumată a studioului TVV și a postului de Radio Unison. Azi, D. V. Marin este patronul unui trust de presă care înglobează pe lângă cele două posturi amintite și un ziar, „Meridianul” în care, o bună parte din condeierii vasluieni își publică producțiile

literare originale. D. V. Marin a colaborat și colaborează la „Adevărul”, „Albina”, „Anuarul Institutului de Istorie A. D. Xenopol”, „Gazeta de Est” „Clepsidra”, „Cronica”, „Vremea nouă” „Clopotul”, „Îndrumătorul cultural” etc. În „Meridianul” semnează editorialul pe o arie tematică foarte întinsă. Pentru îndelungata sa activitate în domeniul presei a fost distins cu diplome, distincții și premii. Pentru lucrările cu conținut folcloric este prezent în „Dicționarul etnologilor români din toate timpurile” al lui Iordan Datcu, din 1998. Dincolo de omul de acțiune care timp de mai bine de 15 ani a ținut sus steagul presei audeovizuale la noi. D. V. Marin este și un remarcabil mânător de condei. Pana lui a traversat traiectorii diverse. Mai întâi a publicat un număr mare de articole, studii, comentarii, note informative apărute în presa locală și națională. Sunt consemnate peste 60 de studii și un număr mare de articole, interviuri cu 6 președinți de stat, cu 12 prim-ministri etc. Câteva studii privesc învățământul vasluian: „Evoluția învățământului vasluian până la 1859”, „Monografia Liceului Mihail Kogălniceanu”. Importante studii au ca preocupare folclorul, domeniu în care este un specialist de marcă și în care a obținut titlul științific de doctor în 1998 cu teza „Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”. A publicat de asemenea un studiu despre D. Cantemir. Despre revista „Ion Creangă” a publicat mai multe articole în „Vremea nouă”. În „Tribuna învățământului” a publicat o recenzie despre „Dicționarul de pseudonime”, apărut în 1973. „Considerații privind cântecul popular românesc în cultura de masă” a apărut în volumul „Cântecul popular românesc” din 1974. În 1978 a publicat în „Cronica” un studiu despre Tudor Pamfile. Nu au scăpat de observațiile sale obiceiurile și tradițiile folclorice locale. Prozatorul D. V. Marin este autorul romanului „Zăpadă pe flori de cireș”, publicat în 1999. Din punctul de vedere al structurii și conținutului, este un roman neomodernist, având chiar relații cu viziunea postmodernistă. E un roman de dragoste, fără efuziuni romantice, cu un conflict bine dozat și cu o acțiune condusă cu pricepere din punct de vedere narativ. Instanța auctorială este obiectivă, dar personajele romanului au propria lor traiectorie epică, o libertate de „acțiune” în

sensul în care se aprecia mai sus. Predilecția spre autenticitate asigură perenitatea creației.

OPERA: „Liceul M. Kogălniceanu” monografie, în colab. , 1990; „Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”, 1998: T. Pamfile, „Basmе”, ed. îngrijită de... , 1976; „Zăpadă pe flori de cireș”, roman, 1999; „TV – 15... explozia...”, 2006.

Referințe critice: T. Pracsiu, prefață la romanul „Zăpadă...”; Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români”, 1998; Ioan Baban, în „Meridianul”, nov. 2006; M. Costea, în „Meridianul”, nov. 2006. P. Necula, M. Ciobanu, „Dicționarul... 2001; V. Grigoraș, „Fragmente... 2001 etc

Maria Cozma, *Evadare din vidul tăcerii*, ed. Junimea, Iași - 2005: „*Special pentru SC Cvintet Te-Ra SRL Vaslui și săptămânalul „Meridianul” Iași Vaslui. Misiunea noastră pe acest tărâm este de a evada în strigăt atunci când istoria este interzisă să-și umple cu cerneală paginile. Cu profund respect, Maria Cozma, Vaslui, 29 nov. 2005*”.

8**Gabriela Ana Balan**

Data și locul nașterii: Sibiu, 19
septembrie 1968

Decembrie 1989 - 1993, redactor, ziarul 21 Radical Sibiu

În prezent, director literar la Asociația Artă, Tradiție Cultură Bârlad și membru în colegiul de redacție al revistei Meridianul Cultural Românesc.

Publicări frecvente în reviste literare, site-uri on-line Literatura de azi și qPoem

Volume publicate:

„Împăratul de ceară”, Ed. Singur 2012

„Labirintul de cristal”, Ed Self-Publishing 2014,

„Moartea trece pe tușă”, Ed. Art Creativ 2016, Colecția

Regal

Antologii si volume colective:

* „Toamna”, „Iarna” Ed. Singur,

* „Doisprezece”, Ed. Topoexim,

* „Timpul pietrelor prețioase”, Ed. Art Creativ,

* „Astfel și Altfel”, Ed. Amanda Edit,

* „În dreptul luminii”, Ed. Art Creativ,

* „Credo”, Tipografia Vatra Veche,

* „Jurnalul unui câmp de aripi”, Ed. Art Creativ,

* „Atlasul cu diezi”, Ed. Armonii Culturale,

* Almanahul „Sintagme literare”, Ed. Eurostampa.

Premii:

*Diploma Grigore Vieru, mențiune la Festivalul internațional „Sunt iarbă. Mai simplu nu pot fi!”, 2017

* Premiul și Trofeul de Excelență, Expoziția Națională Concurs Mărțișor 2016.

* Premiul III, Festivalul Internațional Credo 2016 și 2017

* Premiul Editurii Salonul literar, Festivalul Internațional de Creație Vrancea Literară, 2017, pentru volumul „Moartea trece pe tușă”

* Premiul I, Concurs Internațional Învingător prin artă, 2015 și 2016.

* Premiul I și Diploma Voluntar pentru cultură, Ziua Culturii Naționale, Botoșani 2014, 2015

* Premiul Special Nichita Stănescu, Festivalul Internațional Vis de toamnă, 2017

* Premiul Revistei Cafeneaua politică și literară, Concurs Literaturitate.ro 2017

* Mențiune, Festivalul Internațional Romeo și Julieta la Mizil, 2018

DUMITRU V. MARIN LA CEAS ANIVERSAR

Nu din superstiție ci din admirație pentru această vârstă frumoasă, am căutat în astre semnificația numărului 77 din viața unui om: „Norocul tău se manifestă numai în anumite perioade, viața te supune unor teste periodice, de parcă Dumnezeu ți-ar testa credința. Dar oricât de grele ar fi situațiile în care ajungi, vei reuși să le rezolvi, pentru că știi să te adaptezi și, în plus, ești foarte carismatic. Ai putea profita de talentele tale, dacă ți-ai orienta preocupările spre domeniul artistic: muzică, pictură, dans, literatură”,

Acum (28 aprilie 2018), la ceas aniversar când Dumitru V. Marin împlinește 77 de ani, se cuvine să subliniem că domnia sa, prin intermediul revistei Meridianul Cultural Românesc reușește azi să repună Vasluiul – județ aflat în moment de grea cumpănă pe plan economic și social dar cu grea încărcătură culturală și istorică – pe harta lumii, promovând pe plan național și internațional valoarea. Ca argument, și profit de ocazie pentru a le mulțumi personal, o să aduc doar numele bunilor mei prieteni pe care i-am invitat și-au înscris poeme în paginile revistei: Adrian Grauenfels (Israel), Renate Müller (Germania), Lucian Dumbravă (Portugalia) alături de colaboratori marcanți, deja fideli revistei, de pe toate meridianele lumii. Am bucuria să amintesc participarea unui număr de valoroși scriitori contemporani italieni din grupul „Scriviamo” administrat de prietena mea virtuală, jurnalista și poeta Daniela Straccamore (Italia), în numerele revistei Meridianul Cultural Românesc, cu poezii traduse în limba română de poeta Rodi Vinău. Va fi o colaborare lungă și frumoasă sper, dat fiind că la rândul-mi, eu am fost publicată de opt ori până acum, ca poetă din România cu poezii traduse în limba italiană de fiica mea, Denisa Balan și de scriitorul italian Gregorio Costa, în pagina Grupului Scriviamo din revista L’Inchiesta (Italia).

La Vaslui am reușit, în fiecare an, să marcăm ziua de naștere a dlui Dumitru V. Marin într-un fel frumos, artistic, fiecare cum ne-am priceput, prin vers, cântec, pictură, epigramă, cu daruri de suflet – cărți, tablouri, diplome. Au fost lansate mai multe volume în care au semnat personalități.

Aruncând o privire peste umăr și numărând realizările, unele demne de Cartea recordurilor, pe care acest om le lasă în urmă dar și pe acelea care, iată, cu mare forță, le duce mai departe, afirm cu toată răspunderea, făcându-mi din aceasta o datorie de onoare și bazându-mă pe experiența mea de jurnalist dobândită în primii trei ani ai libertății presei, că Dumitru V. Marin este cel mai de seamă jurnalist vasluian din toate timpurile. Îi va surâde sau nu această afirmație pe care o împărtășesc mai mulți, nu știu, cert este că

jurnalistul conștientizează propria-i însemnătate. Îmi permit chiar să citez din editorialul pe care l-a semnat imediat după închiderea Simpozionului din 2016 în ziarul „Meridianul”: „S-a iscat o discuție despre cel mai de seamă jurnalist vasluian din toate timpurile. Susțin ideea dr. ing. Avram D. Tudosie, poeta Gabriela Ana Balan, jurnaliști din Iași, Bacău, București.

a) Ca personalitate, D.V. Marin n-a fost niciodată glugă de coceni în peisajul județean. Pe vremea comunismului n-a trecut la bacalaureat pe fiica secretarului II, Țolescu, alți copii de ofițeri, polițiști și alte loaze! Nu cumva a fost îndelung ostracizat, deși era singurul doctorand în științe dintr-un județ?

b) Nici un ziarist în lumea asta nu întrunește multe simpatii. Un arbitru de fotbal mulțumește o echipă, un om al legii acordă câștig cuiva, un polițist... e și el om. Ziaristul încearcă să arate un adevăr și, de regulă, sfârșește înjurat de toți! Se poate deci vorbi de o particularitate umană, de un mod de a privi și acționa în societate.

c) Iată criterii de analiză pentru stabilirea unei ierarhii locale, tocmai ca publicul să-ți poată face o părere:

- pregătire pentru meserie: dacă omul are pregătire superioară (deci facultăți) vizibilă în activitățile sale absolut diversificate și afișate (publicate);

- vechime: debut în 1958, deci aproape 60 (șaizeci de ani!), iar în ultimii 25 conduce cel mai complet grup de presă din Moldova (o mai fi vreunul în țară?) cu tv, radio, ziar și chiar o revistă de cultură, i se pot nega meritele? Nu îndrăznesc nici aplaudacii, nici postacii, nici mărunțeii dimprejur dar adoptă poziția comunistă cunoscută: omisiunea!

- DURATA de muncă în domeniu: MARE. Au fost lucrători în domeniu, cel mult 17 ani, dar peste un sfert de secol, niciunul! Niciodată! Cu cea mai mare siguranță, pentru că între 1944 - 1989, la singurul „Vremea nouă” erau schimbați des pentru că nu se putea respecta întotdeauna disciplina de partid. Ca să reziste într-o redacție (și era doar una singură) trebuia să aibă vreunul mari deficiențe de gândire. Să dau nume? V.Avram, P.Necula, P.Iosub și alții, care-au

dispărut după 1989 (ca ziariști). Grupul de presă, repet de presă, rezistă în piață din 5 decembrie 1990. Și totuși se mai găsește câte un scelerat să nu-i recunoască existență deși i se pune sub nas ziarul, poate asculta radio Unison, se poate vedea pe tvv.ro și chiar poate publica în M.C.R. Un sfert de secol e o perioadă mare? Este! E dovadă de muncă? Sigur! E dovadă de competență?

– Calitatea muncii în presă. Dacă de peste 25 de ani are editoriale în ziar (e cel mai vechi editorialist din România) a fost vicepreședinte a U.Z.P.R. și președinte al filialei Vaslui din 2003, dacă a publicat articole și cărți, dacă a fost reprezentant inclusiv al națiunii române la întâlniri internaționale (2 decembrie 2001), e dovadă de calitate. Dar interviuri de Guinness Books cu președinți de stat, prim-miniștrii și cele dintâi fețe bisericești (Papa, Patriarhii, mitropoliți, episcopi...) e dovadă de înaltă calitate?” (Dumitru V. Marin, “Azi, punct și... de la capăt”).

Nu îmi plac ierarhiile nici clasamentele aleatorii. Eu cred în respectarea, prețuirea valorilor și nu vreau ca peste timp, numele unor oameni care deschid cărări în cultură și lasă moștenire valoroasă în urmă, să fie atinse de profeția eminesciană din „Scrisoarea I”:

„Iar deasupra tuturor va vorbi vrun mititel,
Nu slăvindu-te pe tine... lustruindu-se pe el
Sub a numelui tău umbră. Iată tot ce te așteaptă”.

Și de aceea îi urez jurnalistului Dumitru V. Marin, azi, La mulți ani!, multă sănătate! Și viață lungă trustului său de presă!

Nichita Stănescu, *ALFA*, Editura Tineretului, 1967: „Domnului Dumitru Marin, cu drag într-o de neuitat seară Bârlădeană. Nichita Stănescu în 1971. Acasă la un prieten ...”

9 ➔**Marcela Balint**

AM AUZIT, AM VĂZUT...

Răspund și eu unei invitații lansate pe internet, legată de volumul ... 77...

Născută, crescută la Măcăreștii unde a fost profesor și director coordonatorul volumului, am studiat în Iași, am activat în diferite unități industriale din Pașcani și Iași ca funcționară, am fost funcționar public principal la Primăria Prisăcani, jud. Iași. După ieșirea la pensie m-am stabilit la Măcărești, deși o bună parte din familie e la Iași, alta la muncă în străinătate.

Vă pot vorbi de activitatea mea pe tărâm social unde am fost și sunt în fruntea unor organizații de femei, inclusiv dintre cele cu rol politic, m-am ocupat de o categorie socială a celor amărâți mulți ani de zile, am mult de lucru cu creșterea nepoților...

Pe 30 ianuarie 2014, l-am revăzut pe prof. dr. D.V. Marin la o întâlnire cu scriitorii, o lansare de carte la Prisăcani, alta la Măcărești, cu un grup mare de scriitori din jud. Iași, Vaslui, Bacău, întâlnire cu săteni dintre care mulți i-au fost elevi profesorului, director al școlii între 1964 – 1970, cu soția profesoară de istorie. Dintre amintiri: I-a sprijinit pe elevi să plece la școlile ieșene (ori în țară), unde pe bază de admiteri severe au reușit aproape toți absolvenții de cls. a VIII-a, deci se făcea carte. În școala Măcărești erau sub 200 de elevi. Erau însă formații artistice impresionante, numai la dansuri erau 36 de perechi, cu

numeroase premii pe regiunea Iași. Echipa de oină a luat locul III pe țară, volei, locul II pe județ. Se organizau numeroase întâlniri cu oameni de seamă și în comună și în afara. Îmi vine greu să-mi exprim prea plinul meu sufletesc, simțămintele cu totul aparte, generate de înțelegerea ființei profesorului, de prețuire și afecțiune fără limite.

Când Primarul Constantin Chirilă i-a acordat titlul de Cetățean de onoare, cu ocazia Zilelor Comunei Prisăcani, chiar a fost meritat, pentru câte a făcut el pentru comună de-a lungul anilor. A fost și este o mare mândrie pentru noi.

Marcela BALINT
Măcărești – Prisăcani – Iași
10. 03. 2018.

Letiția OPRIȘAN – Amintirile

10**Georg Barth**

Stimate D-le Prof. (scriu dinadins cu litere mari) nu cred că mai este cazul să expun în această scrisoare prea multe date din biografia mea.

Indiferent dacă vorbim despre viața mea particulară (până în anul 1990 la Sibiu, după care aici în Bavaria pe malurile Dunării, alături de râurile INN și ILZ), profesională, sportivă dar și în domeniul social-cultural, am avut deosebita plăcere să cunosc sute de oameni cu viziuni – desigur – diferite.

Poate am mai „șters” unele nume de pe respectiva listă, poate o să mai reduc „cantitatea” în favoarea „calității”... Și totuși mai sunt mulți (majoritatea din Europa, dar și din Canada) pe agenda mea, inclusiv dvs.

Stimate D-le Prof. Dumitru V. Marin

Nu am obiceiul să rostesc cuvinte „gratuite”, nu am obiceiul să cultiv cultul personalității, nu am obiceiul să transmit „laude ieftine”.

Categoric NU!

Și totuși vreau să remarc ultimii ani petrecuți via „e-mail”, telefon sau scrisori cu dvs.

Îmi face o deosebită plăcere această cooperare la nivel cultural.

Mai ales revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.

Orice persoană care are ceva comun cu resortul CULTURĂ, îmi va confirma faptul că respectiva revistă – de

altfel, la un nivel internațional – este o capodoperă, este un UNICAT!

Se poate ușor observa profesionismul dvs. acumulat timp de 6 (șase) decenii...

Este dacă vreți, o viziune proprie, de la care însă, nu voi da înapoi.

Viața merge înainte.

Punct.

În final, doresc să mai adaug două citate, unul în lb. română și unul în lb. germană, citate care cred că reflectă – cum nu se poate mai bine azi – cooperarea noastră în domeniul CULTURII ROMÂNEȘTI – despre care vorbeam în rândurile de mai sus...

O persoană se va simți foarte apreciată atunci când tu îți faci timp pentru ea și te preocupi să-i alegi și să-i dăruiești un cadou, fie el și unul simbolic.

Darurile ne fac, de cele mai multe ori, să ne simțim ca de Sf. Paști, să fim fericiți și să visăm doar la lucrurile bune din această lume.

„Tue Gutes und rede darüber“

Georg BARTH / Germania

Cezar Stegaru, *Crăiasa Codrului, basmul „Simbolizare”*, ed. s.c. ODEON S.R.L. Vaslui, 1998: *„Dlui. D. Marin, director T.V. Vaslui, pentru eternitate, se oferă semnul distincției de la Crăiasa Codrului, 16.11.1998”.*

11 ➔**Mihai Batog Bujeniță****n. 25.10.1945; ALDEȘTI, jud. GALAȚI****Grad:** comandor de aviație**Profesiune:** Pilot militar pe avioane de vânătoare supersonice.**Studii:**

*Școala Superioară de Ofițeri de Aviație Aurel Vlaicu (actual: Academia Forțelor Aeriene abs.1967)

* Academia de Înalte Studii Militare (abs. 1977)

*Absolvent al Facultății de Comunicare și Relații Publice, Universitatea Apollonia, Iași, 2013

*Membru al Uniunii Epigrafiștilor din România; 2002;

*Membru al Uniunii Scriitorilor din România; 2007;

*Membru al ACSR (Asociația Canadiană a Scriitorilor Români);

*Membru al Societății Culturale „Junimea 90”;

*Membru legitimat al Asociației Jurnaliștilor Profesioniști din România 2015

*Președintele Asociației Literare „PĂSTOREL” Iași (pers. jur.

*Președintele cenaclului: Academia Liberă „PĂSTOREL” Iași.

*Director al revistei „Booklook” , Iași.

*Redactor coordonator la revista de cultură „Cronica” din Iași.

*Redactor-șef adjunct la revista „Rapsodia” din Sibiu.

*Redactor -șef adjunct la revista de cultură: Meridian Cultural Românesc - Vaslui

*Colaborator la revistele de cultură: Vatra Veche, Tg. Mureș, Tribuna, Cluj-Napoca; Ateneu și Plumb, Bacău; Oglinda Literară, Focșani; Omniscop, Craiova; Contact Internațional, 24 de ore, Moldova Literară, Convorbiri literare, Cronica, Zona Literară, Iași; Ecouri Literare, Vaslui; Fereastra, Mizil; Constelații Diamantine,

Tg.Jiu; Onix, Vaslui; Singur, Adjud; Porțile Nordului din Baia Mare, etc... precum și la diferite reviste de umor: Epigrama, București; Spinul, Satu-Mare; Acus, Sibiu; Urzica Vieneză, Gura-Humorului; Ag pe Rime, Pitești; dar și la rubricile cu specific literar ale unor ziare din țară sau din străinătate: Viața noastră, Jurnalul săptămânii, Bună dimineața Israel, Revista Mea, Maximum, Magazin-Expres, Alchemia, Nautilus, Israel; Gândacul de Colorado, Conexiuni, Acum TV și Confluente Românești, S.U.A. ProDiaspora, RO-mania, Cipru, Bruxelles-Mision, Bruxelles; Observatorul și Destine Literare; Canada; Faleze de piatră Anglia; NiramArt, Madrid; Romanian VIP și Expresia Sidney; Agero-Stuttgart; Germania, Vocea Ta; Germania, Austria, Olanda, Belgia, etc...

*Cicluri anuale de conferințe (unele publicate) la Fundația: „Prietenii Iașului”, la Uniunea Veteranilor de Război și la Penitenciarul Iași, plus unele activități culturale la Comunitatea Evreilor din Iași (vezi spre exemplificare: revista Viața Noastră din 18-19 dec 2008, mai 2012 etc...), sau în cadrul programului Scriitori în licee, organizat de Biblioteca Gheorghe Asachi, Iași, etc...

CĂRȚI PUBLICATE:

1 **BINE CĂ AI RÂS IERI**; poezie umoristică; 2002 ed. Ars Longa. DEBUT.

2 **SĂ RÂDEM DE OAMENI CA NOI**; proză scurtă; 2003 ed. Ars Longa

3 **HALIMAUA**; roman; 2004 ed. Timpul

4 **TUSEA MĂGĂREASCĂ**; roman; 2005 ed. Ars Longa

5 **VIȚELUL PRIVIT DE DEPARTE**; roman; 2005 Ars Longa

6 **FERIȚI LINIA - TREC PROȘTI FĂRĂ OPRIRE -**; proză scurtă; 2006 ed. Ars Longa

7 **ALBA-NEAGRA**; roman; 2007 Ars Longa

8 **OSPĂȚ CU RĂDĂCINI DE MIT**; roman; 2007 Ars Longa

9 **MIRACOLELE DE LA GLODENI**; roman; 2008 Ars Longa

10 **CALENDELE MĂGARILOR**; proză scurtă; Ars Longa 2008

- 11 **LA PAS PRIN MĂRILE SUDULUI**; roman; ed. Cronica 2009
- 12 **PING-PONG CU MINGEA DE CÂRPĂ**; proză scurtă ed. Ars Longa 2010
- 13 **CÂNTECE DE SHOMERIE**; poeme ironice; ed. Ars Longa 2011
- 14 **TRIUMFUL INDOLENȚILOR**; roman; ed. Ars Longa 2011
- 15 **DIAMANTELE DE CRETĂ**; proză scurtă; ed Ars Longa 2012
- 16 **CONSPIRAȚII DE APARTAMENT** proză scurtă ed. Ars Longa 2013
- 17 **BÂNTUIND PRIN PARADIS** roman, ed Ars Longa 2013
- 18 **CĂZUȚI DIN CER** proză scurtă, science-ficton umor; ed. Ars Longa 2014
- 19 **DANTELA DE URZICI** ed. Tipomoldova 2014
- 20 **IMNUL CUCUVELELOR** ed. Ars Longa 2015
- 21 **CLUBUL CARAGAȚELOR** ed. Ars Longa 2015
- 22 **PRINTRE OAMENI ȘI CĂRȚI** ed. Ars Longa 2016
- 23 **ÎN VÂRFUL ACULUI** roman polițist Ars Longa 2016
- 24 **AVIATORI IEȘENI**; documentar, împreună cu cdor. CONSTANTIN IORDACHE; Ars Longa 2007
- 25 **EXERCIȚII DE GOARNĂ PENTRU MÂNA STÂNGĂ** proză scurtă ArsLonga 2017
- 26 **KABUKI ÎN MAHALA-** Teatru scurt și rău- Teatru , ed. PIM 2017
- 27 **LEHAİM** Note de călătorie-Israel, ed. PIM 2017
- 28 **GENURI SĂRITE** poeme ironice Ars Longa 2017
- 29 **HOLOGRAME** roman polițist ed. PIM 2017
- 30 **POVESTIRI APROAPE POLIȚISTE** proză scurtă ed. PIM 2017
- 31 **CĂZUT ÎN MINE** roman polițist ed. PIM 2018

VOLUME ÎN LUCRU:
RĂTĂCIRILE MELCULUI PERIPATETIC proză
scurtă
PRINTRE OAMENI ȘI CĂRȚI II

STUDII ȘI COMUNICĂRI PUBLICATE:

- **ISTORICUL TITLURILOR NOBILIARE ȘI A GRADELOR MILITARE:** premiul întâi la simpozionul științific Vasile Pogor-Iași ed. 2011

- **COMUNICAREA, FORMĂ FUNDAMENTALĂ DE MANIFESTARE A VIULUI.**

- **BASMUL, DOAR O POVESTE DE ADORMIT COPII?**

- **CU UMOR DESPRE UMOR ȘI RÂS.**
INFRASUNETELE ÎNTRE LEGENDĂ ȘI CERCETARE împreună cu Conf. univ. Dr. CORNELIA URSU (Revista de Medicină Militară).

- **FASCINAȚIA IPOTEZELOR** (Legenda lui Grui-Sânger și picturile rupestre din România). Premiul întâi la simpozionul științific Vasile Pogor ed. 2013

- **ASPECTE NARATIVE ÎN STUDIILE LINGVISTICE -BASMUL-**

- **FEMININ ȘI MASCULIN ÎN GENUL LITERAR EPIGRAMATIC** - Premiat la sesiunea de comunicări științifice din luna mai 2013 a Facultății de Comunicare și Relații Publice, Univ. Apollonia Iași.

PREZENT ÎN ANTOLOGII DE PROZĂ ȘI POEZIE, CULEGERI ȘI DICȚIONARE ALE SCRITORILOR ROMÂNI.

62 DE PREMII LITERARE ȘI ȘTIINȚIFICE, INCLUSIV PREMIUL U.S.R. filiala Iași (dec 2007 și oct 2014) pentru PROZĂ SCURTĂ (volumul:Feriți linia, trec proști fără oprire) iar în 2014 pentru ROMANUL: Bântuind prin paradis.

**DIPLOMA ȘI ORDINUL „CAVALER AL CETĂȚII”
ÎN GRAD DE AMBASADOR** (acordată în 2013 de Administrația
Proiectului: Cititor de proză-Republica Artelor-Dublin)

**MEDALIA DE ONOARE ȘI DIPLOMA DE „PRIETEN
AL COMUNITĂȚILOR”** oferită de președintele Comunităților
Evreiești din România. Iași 25.09.2015

UN OM PRINS ÎN MIJLOCUL FAPTELOR SALE

Îl cunosc pe domnul profesor doctor Dumitru V. Marin de peste un deceniu, timp suficient pentru a afla că domnia sa este o personalitate controversată. Sunt perfect de acord! În primul rând pentru că nu cred să existe om care să se afle în centrul unor controverse, dacă nu a făcut nimic în viață, sau dacă este, eufemistic vorbind, absolut neutru din toate punctele de vedere. Aș mai putea spune, păstrând dimensiunile impuse de rigorile bunului simț, că istoria ne oferă multe exemple de oameni controversați de la Socrate la Nietzsche ori de la Sapho la Esenin. Ce ne-am face însă fără acești controversați? Mă gândesc destul de îngrijorat că am trăi tot în peșteri, fericiți că nimeni nu ne tulbură tihna minții, sau a confortului, așa cum l-am apucat din strămoși și ni se pare suficient. Mde...

Mai aflu că domnul profesor este un om incomod. Da! Subscriu! Este extrem de incomod fiindcă are întotdeauna curajul opiniilor sale, nu se sfiește să și le apere și nici nu prea iartă greșelile altora cam în același fel în care nici pe ale domniei sale nu și le trece cu vederea. Mda! Foarte incomod! Mai ales că în

publicațiile pe care le păstorește de cam un sfert de veac face cunoscute lumii tot ce poate fi îndreptat în planul social de referință al acestor publicații, ba chiar oferă și soluții. Într-adevăr, critica nu te face prea agreabil, dar și aici ne putem întreba: oare ar fi mai bine fără?

Despre domnul profesor se spune că este lăudăros. Într-adevăr vorbește despre realizările sale, cele din plan profesional, dar mai ales despre cele din planul activității de jurnalist pe care o desfășoară de aproape trei decenii. Am întâlnit însă foști elevi ai domniei sale ajunși acum directori ai unor prestigioase așezăminte de educație și cultură. Un semn că „laudele” din acest domeniu sunt confirmate de fapte.

Cât despre cele din jurnalism și eu aș dori să mă laud cu întâlnirile pe care le-am avut cu mari personalități ale lumii de la președinți la papi, cu aproape treizeci de volume editate, cu menținerea în activitate a unui trust media (televiziune, radio, hebdomadar și, de patru ani, o revistă de cultură care se distribuie în patru continente) ...dar uite că nu pot face asta fără să mint. Prin urmare, îl ascult pe domnul profesor, chiar așa, în multele ocazii în care ne vorbește despre aceste lucruri și nu pot să nu-l admir. Fiecare dintre noi, chiar numai cu una din aceste realizări, ar fi tentat să se laude. Intră în firea noastră și nici măcar nu este un lucru atât de rău având în vedere că poate fi un model pentru cei ce vin după noi.

Este greu de lucrat cu domnul profesor Marin. Confirm! Lucrăm de câțiva ani împreună și nu de puține ori m-am mirat de puterea sa de muncă, de ritmul pe care îl impune, de exigențele standardelor pe care le solicită față de limba română și de modul în care aceasta este folosită, de termenele strânse în care trebuie încheiate lucrările și de nivelul ridicat al ștachetei impuse actului de cultură care trebuie răspândit spre cititori.

Da! Este greu, dar, în mod sigur, nu mi-aș dori să fie mai ușor, iar lucrurile pe care le facem să fie din categoria: lasă că merge și așa!

Mai recunosc și faptul că deși lucrăm de mai multă vreme, între noi relațiile omenești au rămas la nivelul unei camaraderii calde, chiar dacă nu au lipsit micile ironii care ne fac viața mai plăcută și întăresc sentimentul unei prietenii trăite cu folos pentru noi, dar și pentru cei din jurul nostru.

Închei asemuindu-l pe domul profesor cu fructul unui cactus. Țepos pe dinafară însă deliciosul său miez te face să uiți că ai ajuns foarte greu la el și abia atunci îți dai seama că a meritat efortul, ba chiar și riscurile.

Iar pentru că în acest an a călcat pragul vârstei celor 77 de primăveri, îi doresc din toată inima ca și în următoarele decenii să fie tot atât de controversat. La mulți ani!

Mihai Batog-Bujeniță

Prof. dr. Dorinel Ichim, prof. Florica Ichim, **Târgul Podu Turcului (monografie etno-istorică) 1827 - 1950**, ed. Egal, Bacău – 2008: *„Domnului Dumitru V. Marin, la a 55-a aniversare a liceului Podu Turcului, vă urez să aveți o bogată activitate științifică. Cu bucuria de a ne fi întâlnit pe aceleași coordonate ale culturii populare, fam. prof. Ichim, 06.09.2008”*.

12

⇒ Gheorghe Bălăceanu

Născut la 20. 03. 1950 în satul Heci, comuna Lespezi, județul Iași, urmează cursurile elementare și gimnaziale în satul natal, apoi liceul la Pașcani, după bacalaureat funcționând doi ani ca profesor suplinitor și pedagog, după care, obținând licența în psihologie la *Universitatea „Al. I. Cuza”* și căsătorindu-se încă din perioada studenției, se stabilește definitiv în Iași, unde funcționează un an ca profesor și apoi ca psiholog, doctor în psihologie și cercetător științific principal grad II în domeniul medicinei ocupaționale la *Institutul de Sănătate Publică* până la retragerea din activitate, perioadă în care a coordonat diferite proiecte de cercetare, participând cu lucrări la numeroase simpozioane și congrese naționale și internaționale, publicând peste 130 de lucrări științifice în volume și reviste din țară și străinătate.

În paralel cu activitatea de cercetare științifică, își valorifică și aptitudinile pentru pictură și sculptură, inițial ca membru al *Cenaculului „Th. Pallady”*, fiind de două ori laureat cu medalie de aur la *Festivalul Național „Cântarea României”*, apoi membru fondator și din 1994 director al *Asociației Artiștilor Plastici ieșeni*, obținând peste 40 de premii pentru pictură și sculptură la saloane și expoziții de arte plastice organizate la nivel local, național sau internațional. N-a lipsit nici recunoașterea internațională, fiind inclus de *American Biographical Institute* în *„International Directory of Distinguished Leadership”* (2000) și *„Hall of Fame”* (2001) și nominalizat la *„American Medal of*

Honor for Romania” (2003), „*The 100 Most Intriguing People of 2003*”, „*The World Medal of Freedom*”, „*Man of the Year*” și „*International Directory of Experts and Expertise*” (2006), „*Great Minds of 21st Century*”, „*International Profiles of Accomplished Leaders*” și „*Lifetime Achievement Award*” (2007).

Nici aptitudinile deosebite pentru literatură, în special umoristică, nu au fost neglijate, la început ca membru al *Academiei Libere „Păstorel” din Iași*, apoi membru al *Uniunii Epigramiștilor din România*, membru fondator și ulterior director adjunct al *Asociației Literare „Păstorel” – Iași*, publicând 15 cărți apreciate de critici în presa literară și obținând peste 50 de premii la concursuri literare naționale sau cu participare internațională, fiind inclus în peste 40 de antologii sau dicționare literare, redactor la revista „*Booklook*”, autor a 5 culegeri de epigrame, colaborator la numeroase ziare și reviste din țară și străinătate, membru în comisii de jurizare la festivaluri de epigramă, invitat la emisiuni radio și de televiziune, autor de cronici plastice și literare în reviste sau volume, ș.a.

Atât succesele obținute de membrii *Asociației Literare „Păstorel”–Iași* la numeroasele confruntări literare, cât și aplauzele cu care erau răsplătiți de toate categoriile de public la diferite întâlniri literare, nu aveau cum să nu atragă atenția profesorului Dumitru V. Marin, care, grație atât experienței acumulate în ani mulți de muncă asiduă în domeniul culturii, colaborărilor la numeroase ziare și reviste, cercetărilor folcloristice în teren urmate și de o teză de doctorat, cât și activității de excepție în domeniul presei, avea nu numai „ochiul format”, ci și dăruirea necesară pentru depistarea, încurajarea și afirmarea valorilor autentice. Fiind printre puținii susținători ai ideii că oamenii de valoare trebuie să se bucure de apreciere și succes în timpul vieții și nu după ce au părăsit această lume, profesorul Dumitru V. Marin nu a urmărit doar să se afirme pe

sine, ci și-a dorit să fie un catalizator, să insuflă și altora dorința, „pornirea” către „a face” ceva care să dăinuie, care să umple sufletele de bucuria împlinirii de sine. Pentru Dumitru V. Marin, nu pare a fi nimic mai important decât dorința nestăvilită de acțiune, de „a face”, de a încuraja, de a transfera măcar și puțin din entuziasmul cu care se implică în demersuri cu finalitate bine gândită, încercând să schimbe mentalități, să inițieze proiecte în atât de neglijatul domeniu al culturii, adesea dovedindu-se a fi chiar un deschizător de drumuri, pe care se avântă neprecupețindu-și eforturile de niciun fel, dând cu tifla riscurilor la care adesea se expune, deoarece pentru profesorul Dumitru V. Marin, a renunța la acest fel de a se dăruia, ar însemna a renunța la însăși viața sa! Fiindcă doar așa a reușit, în ciuda celor care se străduie a dărâma socluri, să adune de-a lungul timpului un bagaj atât de impresionant de realizări, încât ar fi nevoie de multe pagini doar pentru a le enumera, zeci de cărți, mii de articole în numeroase publicații, interviuri cu personalități de seamă ale țării și ale lumii, editor de ziare și reviste, erou de film premiat la Cannes, onorat cu diplome de excelență și premii, un adevărat performer deținând trei recorduri mondiale, șase naționale și numeroase pe plan local, Dumitru V. Marin fiind pe bună dreptate considerat cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Valentin MORARU, „**QUO VADIS HOMO?!**”:
*„Prietenului și colegului meu de bancă Dumitru Marin.
Fie ca aceste pagini să-ți aducă aminte de acele momente
din viața prezentă, cât încă n-am intrat în viața interioară
unde sufletele noastre se vor reîntâlni fără cele lumești.”*
Călărași, iunie 1994.

13⇒ **Traian Băsescu**

Traian Băsescu (n. 4 noiembrie 1951, Murfatlar, azi în județul Constanța) este un politician român, fost președinte al României. După ce a absolvit în anul 1976 Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” din Constanța, a urmat o carieră de ofițer în marina comercială, fiind între 1984 și 1987 căpitanul petrolierului de mare tonaj „Biruința”. Între 1981-1987 a fost comandant de navă în cadrul flotei comerciale a RSR. A fost membru al Partidul Comunist Român.

La alegerile legislative din 1992 a fost ales deputat de Vaslui din partea FSN (1992 - 1996).

A îndeplinit funcția de Primar General al Municipiului București, din iunie 2000 până în decembrie 2004.

Președintele României între anii 2004 - 2014.

Nov. 2004 – Prof.dr. Dumitru V. MARIN cu preș.
Traian BĂSESCU

**LA ÎMPLINIREA VÂRSTEI DE 70 DE ANI, DEȘI AM SCRIS
ÎMPOTRIVA POLITICII LUI, CUM SE VEDE DIN PRESA
TIMPULUI, AM PRIMIT URMĂTOAREA FELICITARE:**

Domnule Profesor,

Împlinirea acestei vârste, de care mă înștiințați, mă obligă să rememorez faptul că primul meu interviu de politician vi l-am acordat Dvs. la Vaslui, unde am fost ales deputat.

Îmi aduc aminte și de campania electorală din 2004 când Dvs. ați spus și scris că am venit candidat și plec Președintele României, așa cum s-a și întâmplat.

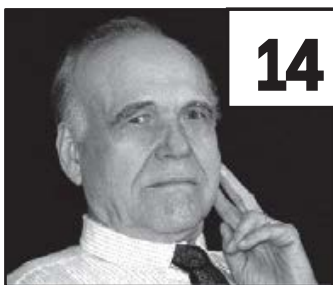
În toate întâlnirile și respectiv interviurile pe care vi le-am dat ați dovedit cea mai aleasă corectitudine și desăvârșit profesionalism ca un adevărat lider în televiziune, radio, ziar.

Nu mai știu ce cărți ați editat în afară de teza de doctorat și „**TVV - 15 ... explozia**”, dar cred că aveți opere bune realizate și importante.

Sper să rezistați vremurilor și să continuați cu toată forța.

**Cu toată aprecierea,
Președintele României,
Traian Băsescu
(11 aprilie 2011)**

Traian Băsescu

14

⇒ Ștefan Boboc Pungeșteanu

Data nașterii: 14. 05. 1932

Localitatea: Pungești, județul Vaslui

Studii: Liceul Teoretic „Mihail

Kogălniceanu” din Vaslui și școli postliceale în domeniile construcții și auto, în care a și profesat

Pseudonimul: Pungeșteanu.

Ocupația actuală: Pensionar și preocupări literare

Am semnat și publicat următoarele opere literare, până în prezent:

– ȘI „BOBOCII,, ZÂMBESC, Ed. D.I.G. 2006, Iași. Epigrame și versuri umoristice;

– RĂDĂCINILE CONTINUITĂȚII, Ed.PIM, 2008, Iași. Proză, roman memorialistic;

– ÎMBOBOCIRI DE TOAMNĂ, Ed. ROCARD CENTER, 2010,Iași. Epig., vers. umorist. etc.

– ȘTEFANIADE ÎN SOS PICANT, Ed. ROCARD CENTER, 2012,Iași. Epig. Vers, umoristic.

– AMPRENTELE UNOR TIMPURI, Ed. PIM, 2013. Iași. Proză, roman memorialistic;

– DIN VIAȚA LUI SÂNDEL Ed. ȘTEF, 2016: Iași. Proză. roman memorialistic;

– DIN VIAȚA LUI MIHĂIȚĂ ȘI A FAMILIEI LUI. Ed. ȘTEF, 2016,Iași. Proză, rom.mem.

– ADEVĂRURI MAI PUȚIN CUNOSCUTE, Ed. VASILIANA ,98.2017. Proză, rom. mem.

– Am colaborat la următoarele publicații;

– Ziarul „ADEVĂRUL,, Vaslui, periodic;

– Ziarul „SEMNAL,, Vaslui, periodic;

– Revista „ȚÂNȚARUL,,Rm.Vâlcea,periodic;

- Academia Liberă „Păstorel”, Iași, EPIGRAM. IEȘENI CONTEMP. Ed. PIM 2003;
- U.E.R. din România: UMORIȘTII LUI CINCINAT Ed. Rid. Câmpina, 2004;
- FLOAREA ROMANITĂȚII, de I Berghia, Ed. Pamfilus Iași, 2004;
- REFLEXE(ȘI REFLEXIUNI) ÎNTR-O PICĂTURĂ DE CERNEALĂ. Ed. D.I.G. Iași, 2005;
- EPIGRAMIȘTI LA ...ȘCOALA VIETII... 2006;
- ETERNA EPIGRAMĂ: ONOARE vs. ONORARIU. Ed. Casa Cărții 2008;
- GLUME LA MASA TĂCERII, Ed. „Măestria” Colecția HOHOTE, 2008;
- SCRITORI ȘI PUBLICIȘTI CONTEMP, Dic. 1945-2008, Ed. Vasiliana, 98, Iași 2009;
- EPIGRAME CU ȘI DESPRE FEMEII!, Ed. Grafit 2010;
- NICI VIITORUL NU MAI E CUM A FOST, Ed. PRO VITA, Cluj-Napoca, 2010;
- U.E.R.: BĂTRÂNEȚE HAINE GRELE, Ed. Fundației Culturale. București 2010;
- Acad. Lib.; „Păstorel” Iași: 35 DE ANI SUB SEMNUL MAESTRULUI. Ed. Ars Lg. 2010;
- Acad. Lib., „Păstorel”, Iași; STIRPIA LUI PĂSTOREL, culegere de epigrame ap. Z.D. Iași;
- O, TEMPORA! O, MORES!, Ed. TIMPO-MAN, Ploești 2011 (concurs național de epig.)
- Revistele; BOOKLOOK și SCÂRȚ, ale Acad. Lib. „PĂSTOREL” IAȘI, Ed. PIM, periodic;
- COTNARIUL ÎN LITERATURĂ, de C. Hușanu, Ed. PIM, 2011;
- ROMÂNII AȘA CUM SUNT, de I.N. Oprea, Ed. PIM, 2011;
- ADEVĂRUL ȘI MINCIUNA, U.E.R. Ser. Epigr. 2000 nr.21, Ed. Fund. Cult. LIBRA, 2011;

- U.E.R., EPIGRAMIȘTII SE PREZINTĂ, Ed.Grafit Bacău, 2012;
- FLORILEGIU EPIGRAM. IEȘEAN-URM. LUI PĂSTOREL, de M.Coзма, Ed.PIM, 2013;
- DARUL VIETII: DRAGOSTEA, de I.N. Oprea, Ed. PIM, 2014;
- U.E.R., AMIRUL UN COPIL PRIBEAG.Ed. PIM, Iași, 2014;
- VIAȚĂ, VIAȚĂ...de I.N. Oprea, Ed. PIM, Iași, 2015;
- NU UITA...de I.N.Oprea, Ed. PIM, Iași, 2015;
- DINCOACE... DINCOLO... de I.N. Oprea, Ed. PIM, 2016;
- Ziarele locale și regionale: din Iași și Meridianul de Vaslui.

Au opinat:

- Alexandru Mironescu, la poezia: Soldatul Ion în Est și Vest și după... „E o preocupare frumoasă ceea ce vrei să faci tu, dar trebuie să urmărești mai riguros accentul, măsura, rima. Și fii mai atent la politică. Mai bine te-ai înscrie în Uniunea Tineretului Sătesc.”
- Constantin Jomir: „Corecteazăți expresiile după noul Dicționar la Limbii Române.”
- Nicolae Moisiu îmi zice: „Citește mai mult pe Cincinat Pavelescu,,

Au scris:

- Mihai Sporiș „Da, îmi place, este o contribuție la cultura Vâlceană”
- Nicolae Mazilu: „Ați scris realități care la anii mei mi-au dat lacrimile. Continuați că aveți talent”.
- Dan Ravaru: „romanul aduce în peisajul localismului creator, un aspect inedit despre oameni și locuri...”
- Constantin Iurașcu-Tataia: „Ștefan Boboc, care și-a adăugat cognomenul „Pungeșteanu”... abordează moravurile

politice, tarele de guvernare, situația grea a pensionarilor, defectele general omenești”.

– George Petrone, zice: „Are vocația scrisului. De la epigrame și poezii, la monografiile localității de baștină. În scrierile sale, umorul, lirismul și acuitatea spiritului de observație se întrepătrund, sunt predestinate să se împreuneze”;

– Vasile Larco: „Îmbobociri de toamnă,, semnat de Ștefan Boboc-Pungeșteanu este o continuare în versuri a trăirilor poetice de peste ani, dorind ca prin epigrame, rondeluri, fabule, cronici și alte poezii, dar și prin lucrări în proză, să ne prezinte aspecte de viață, cu lumini și umbre... încercând prin forța scrisului să „îndrepte moravurile””.

– Teodor Pracsiu, „Epigramistul are ceva de spus, este insistent, aplică lecția măștrilor cu loialitate și adesea este inspirat. Fără a se diferenția de confrăți, izbuteste să-și facă auzită vocea și să rețină atenția prin cele nai izbutite producții epigramatice. Este ancorat într-o actualitate fierbinte și incitantă și-și exersează cu tenacitate spiritul critic și justițiar;”

– Constantin Hușanu: „Consăteanul meu din localitatea unde am văzut lumina zilei, nu și-a mai băgat de multă vreme sabia în teacă. I-a scăpărat prin volumele editate până în prezent... (repetă volumele înscrise mai sus).”

– Au mai opinat: Cozma Mihai, Paula Georgeta Dimitriu, Cornel Văleanu, Grigore Toloacă, Marius Ghelaru etc.

Distincții:

– În anul 2000 primește DIPLOME DE ONOARE de la SOCIETATEA CULTURALĂ „ANTON PANN” Râmnicul Vâlcea, pentru contribuția deosebită în afirmarea spiritualității și culturii vâlcene;

– În anul 2009 primește DIPLOMA de cetățean de onoare al comunei Pungești, pentru merite deosebite în promovarea culturii locale și naționale, etc.

**PĂZEȘTE-L DOAMNE
CĂ MAI ARE MULTE DE FĂCUT!
DUMITRU V. MARIN,
UN OM CU TREI UNITĂȚI DE MĂSURĂ.
SAU UN OM FOARTE ÎNVĂȚAT,
TALENTAT ȘI HARNIC-FOC!**

Nu poți să vorbești despre un om, până ce nu-i cunoști faptele, fie bune sau dimpotrivă. Pentru a-l cunoaște într-adevăr mai bine, trebuie să începi cu începutul. Deci cu rădăcinile, cu venirea lui pe lume și cu drumul vieții până ce a devenit ceea ce este astăzi.

Sunt în viața unui om hotare ce nu le poți trece fără o voință dârză, fermă în direcția dorită. Ba mai mult, fără o pregătire temeinică în acest sens. Deci, putem concluziona că, în viață, în primul rând trebuie să VREI. În al doilea rând, trebuie să faci tot posibilul SĂ POTI și să fii bucuros de ceea ce ai făcut. Și în al treilea rând să ANTRENEZI ȘI PE ALȚII, pentru un progres generalizat.

Aceste fapte le-a dovedit din plin un fost fiu de țăran de prin părțile comunei Podul Turcului, mai precis satul Giurgioana, județul Bacău, născut la data de 28 aprilie 1941.

Fii de țărani mijlocăș, cum se caracterizau oamenii gospodari ce cu forțe proprii își construiau gospodăria și cultivau pământul, fără să apeleze la forța de muncă străină de familia lor.

A învățat primele patru clase în satul natal, fiind premiat. Citez din cartea Marin 70 pg. 184: „Cu excepția câtorva ani, până a trebuit să alerg după oi, m-am distrat învățând poezii, tatăl meu

Vasile Marin fiind tare mândru de prima lui odraslă, iar mama mă tot încuraja. Am învățat de foarte mic cerința vieții: fără muncă nu se poate!

Am trăit foarte greu, am învățat pe brânci, am rezistat în ploi și furtuni, geruri (navetă 6 km), în mijlocul adversităților... M-am străduit întotdeauna să fiu constructiv și să pun osul la treabă, inclusiv în competiții sportive unde am fost vice campion național la lupte.”

Gimnaziul și liceul le-a urmat la Podul Turcului. A debutat în publicistică în 1957 la Steagul Roșu, Bacău. Devine absolvent în 1959, după care, așa cum rezultă din scrierile sale, a urmat serviciul militar la Tg. Mureș. În anul școlar 1961-1962 a fost profesor suplinitor la școala Blaga din Bacău și ulterior în județul Iași. Urmează Facultatea de Filologie a Universității „Alexandru I. Cuza,, Iași, pe care rezultă că o termină în anul 1967. A doua facultate este urmată la Universitatea București, rezultând că a terminat-o în anul 1974. Doctoratul l-a dat în 1998.

Profesează în județul Iași la Șetrăreni (Stejarii) – Țigănași și Măcărești - Prisecani, 6 ani, după care este promovat inspector la Comitetul de Cultură și Artă Vaslui (1 martie 1970 - 1 martie 1974) și profesor la Liceele nr. 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, obținând toate gradele didactice posibile. A practicat sport de performanță (lupte libere).

Autorul acestor rânduri l-a cunoscut pe prof. Marin după ce a venit la Vaslui. Cunoașterea se datorează fiului Traian care, fiind prezentator la un spectacol dat la Casa de Cultură, l-a prezentat ca doctor în filologie. Profesorul însă l-a corectat, elevul ieșind din nou pe scenă și anunțând corecția făcută de profesorul său: „DOCTORAND”.

A urmat cunoașterea mai apropiată între prof. și tatăl lui Traian care activa în formația „IZVORAȘUL” condusă de prof. Didilescu. Propunerea prof. Marin ca Traian să dezvăluie tainele

viorii fiului său, Sergius-Lucian, a fost acceptată cu multă bunăvoință de către elevul Traian, ducând la o apropiere mai accentuată între părinți.

În 1989 a devenit liderul de presă al județului Vaslui. Este vicipreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte pentru județul Vaslui. În Istoria Presei Românești figurează în 9 poziții pentru că a realizat mii de articole, reportaje, interviuri, a întemeiat ziare și reviste (Vlăstarul, Teleradioeveniment, Meridianul), a creat Școala de Presă TV.V.

A tipărit volume importante ca; „Liceul Mihail Kogălnicianu – centenar” (1990), „TVV – 15...explozia” (2006). „Meridianul – axă culturală – informațională” (2009), „Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase” (2010) și romanul „Zăpada pe flori de cireș” și Monografia „Tudor Pamfile și revista Ion Creangă” care l-a înscris în Dicționarul Etnologilor Români din toate timpurile.

Din materialele studiate rezultă că a fost șef de partid (ecologist) 18 ani, candidând la primărie consilier local și județean (cinci mandate), candidat la Senat și Camera Deputaților.

Este o mare personalitate a județului Vaslui, inclus în Dicționarele personalităților (Vaslui, Galați-Tecuci)

Prof. Dr. Dumitru V. Marin este licențiat în filologie și limbi străine, doctor în filologie, publicist, eseist, etnolog, romancier, vicipreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, director general al celor patru mijloace mass-media: primul post TV (5 dec. 1990): primul post Radio (1992), ziarul „Meridianul,, (1996) etc. A realizat interviuri și transmisiuni directe cu 9 președinți de stat, 14 prim-miniștri și zeci de miniștri și parlamentari, a căror declarații au fost cunoscute, publicate prin toate mijloacele mass-media.

A scris peste 1000 de articole și editoriale. A publicat mai multe volume enciclopedice despre „Curentul cultural – informațional”, unic în istoria județului Vaslui: TVV – 15 - în explozia culturală- informațională din județul Vaslui” , „Meridianul-axă cultural-informațională”; „Unison Radio Vaslui și Bârlad”; opere: Tudor Pamfile, „Basmе” , „Liceul Mihail Kogălniceanu” (1990); „Tudor Pamfile și revista ION CREANGĂ” 1998; „ Zăpada pe flori de cireș” - roman, 1999-citit, însușit, citit și reverberat de când a apărut...; „Festivalul Național al Umorului Constantin Tănase, Vaslui-40” (2010), înfăptuiri uriașe.

Iată unele dintre ideile ce străbat prin mintea și inima MARELUI OM. „ În viață nu putem fi deștepți toate cele 7 zile ale săptămânii; Esențialul e să nu fim proști în toate 7” sau „Dumnezeu ne-a dat libertatea de a munci pentru a ne bucura de viață, chiar dacă pentru a fi o zi rege, trebuie să fii 6 (din 7) sclav” . Și încă una cu răsunet șoc; „Sunt mulțumit în măsura, în care și cei de lângă mine sunt mulțumiți”.

Este foarte adevărat ceea ce spunea cineva referindu-se la D.V. Marin; „Dumnezeu n-a făcut economie când a turnat darurile sale: putere de muncă, inspirație, generozitate, iubire de oameni, caracter ales, de o rară delicatețe, frumusețe, armonie a trupului și a spiritului. Tot ce scrie și face e cu pasiune, talent și dragoste. Este onest, competent, tenace, ferm în opinii, mereu în ofensivă, ușor inflamabil și de neîndoelnică probitate morală”.

În ultimul timp am continuat a-i cunoaște activitatea neobosită, urmărind cu regularitate ziarul Meridianul și cărțile ce le primesc cu autografe, precum: „SPIRALE,, INTERNAȚIONALE, pe care-mi dedică: „Prietenului meu de suflet, Ștefan Boboc-Pungeșteanu la care se află o parte din sufletul meu. Cu dragoste străveche, Prof. Dr. Semnătura. Din

20 nov. 2013, Vaslui., Foaia conține o afirmație: Atât de puțini pot fi aleși...

Ca și mulți alți pământeni de-ai noștri, prof. Dr. Dumitru V. Marin poate îndura multe, dar nu suportă starea de umilință și de depozitare a bunurilor sale de către unii servitori. Valențele de dascăl, de promotor mass-media, inteligența, răbdarea, tactul, spontaneitatea, imaginația și inventivitatea sunt într-o dreaptă cumpănă pentru el și pentru viața tinerei generații.

Activitatea deosebit de intensă de director general, ziarist de înaltă clasă, reporter neobosit pe diverse meleaguri, atât în țară cât și pe diverse meridiane ale acestui îndrăgit și scump pământ, face ca prof. Dr. Dumitru V. Marin să fie o persoană foarte bine cunoscută și apreciată, ca fiind de neînlocuit pentru zona ce cu atâta dragoste muncește, fiind un exemplu demn de urmat de către tânăra generație.

Ioan Talpeș, *În umbra marelui hidalgo, vol. I, Condiția de a fi, Din întâmplările unui istoric militar 1978 - 1989*, ed. Vivaldi, București, 2009: „Dlui Dumitru V. Marin. Iubitorii de carte sunt mai aproape de Cuvânt. Cu prietenie, Ioan Talpeș.

Mangalia, 14.08.2009, în cadrul întâlnirii cu Diaspora în timpul cuvântării I.P.S. Teodosie, arhiepiscopul Tomisului Mitropolit.”

15

⇒ Simion Bogdănescu

Poet, prozator, eseist, publicist.
Profesor de limba și literatura română la
Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” –

Bârlad.

Născut la 27.10.1951, în satul Hupca din comuna Bogdănești, județul Vaslui.

Domiciliul: Bârlad, str. G-ral Milea, nr. 2, sc. A, et. 3, ap. 77.

Debut în reviste: 1969, în nr. 2 al revistei „Aripi tinere”, publicație a Liceului Teoretic „Mihai Eminescu” din Bârlad.

Debut editorial: „Totem interior”, versuri, Editura Arania din Brașov, 1991

Opera:

1991 – „*Totem interior*”, Editura Arania, Brașov;

1992 – „*Dioptrii*”, Editura Arania, Brașov;

1994 – „*Adio somnoroasă – spleen călugăresc*”, Editura Arania, Brașov;

1996 – „*Obscure*”, Editura Cronica, Iași;

1997 – „*Elegii fără timp*”, Editura Cronica, Iași;

1999 – „*Apa vie și smiceaua de măr*”, Editura Sfera, Bârlad;

2000 – „*Șoc*”, Editura Timpul, Iași;

2002 – „*Spic de idei*” (eseuri literare), Editura Timpul, Iași;

2003 – „*Oracol scufundat*”, Editura Cronica, Iași;

2003 – „*Praf la statuie*” (aforisme), Editura Cronica, Iași;

- 2005 – „*Dioptrii*” (antologie de versuri), Editura Cronica, Iași;
- 2006 – „*Zar bizar*” (proză scurtă), Editura Cronica, Iași;
- 2007 – „*Poeme maxime*”, Editura Cronica, Iași;
- 2008 – „*Noroc / Soroc de apăsurdă*” (proză scurtă), Editura Cronica, Iași;
- 2009 – „*Așchii de spirit*” (eseuri), Editura Cronica, Iași;
- 2009 – „*Ursine sabia tăcerii*”, Editura Cronica, Iași;
- 2011 – „*Spleen călugăresc*” (antologie), Editura Tipo Moldova, Iași;
- 2011 – „*Spleen călugăresc*” (antologie), Editura Dacia XXI, Cluj-Napoca;
- 2012 – „*Toiagul magului*” (proză scurtă), Editura Cronica, Iași;
- 2012 – „*Să ai de sete pe drum*” (antologie de proză), Editura Tipo Moldova, Iași;
- 2013 – „*Consemnări în timp*” (eseuri), Editura Sfera, Bârlad.
- 2014 – „*Ritual de memorie*” (poezii ilustrate), Editura Cronica Iași ș.a..

DISCURS LA LANSAREA CĂRȚII BÂRLAD – VASLUI / PAMFILE – MARIN / DESTINE ISTORICE

*„Stimați iubitori și creatori de carte,
Avem în fața ochilor noștri iluminați de cultură încă o
apariție editorială, trecută prin apa Iordanului publicistico-
literar, cu numele „Bârlad-Vaslui / Pamfile Marin / Destine
istorice” al cărei autor este renumitul prof. dr. Dumitru V. Marin.*

Proaspăt ieșită de sub tipar încât ne persistă în nări mirosul și freamătul răcoros de pădure, trimisă în lumină în regie proprie a fost pusă hotărât sub egida „Centenarul Marii Uniri – Studii, cercetări, eseuri, opinii” și are o finalitate declarativă a unei personalități cu o profesiune de credință străjuită ferm de conștiința propriei valori: „Precizez că m-am rispit destul în lume ca să nu știu cine sunt. N-am scris această carte și nici altele decât pentru memoria ISTORIEI, de care să-și lege viitorii măcar puțin din oferta lor de creatori, adică și pentru alți viitori”.

Titlul pare a fi la prima vedere asemănător unui itinerar, ca o foaie de parcurs, cu aluzii rutiere, însă bate în adâncime transformându-se într-o emblemă a unor destine exemplare a două personalități culturale: Tudor Pamfile renumitul folclorist român și unul dintre întemeietorii societății cultural literare Academia Bârlădeană (1915), alături de poetul G. Tutoveanu și preotul Toma Chiricuță, și Dumitru V. Marin care vrea să-și asigure încă de pe acum un loc celebru în posteritate. El știe ca și M. Eminescu faptul că și contemporanii și urmașii nu prea au îndemnul să ne eternizeze: „Și când propria ta viață singur n-o știi pe de rost/ Or să-și bată alții capul s-o pătrunză cum a fost.” Și atunci a recurs în această carte la o paralelă biografică și bibliografică descoperind similitudini de operă și fragmente de viață între Tudor Pamfile și Dumitru V. Marin.

Trebuie specificat din capul prezentării că nu avem o carte beletristică (literar-artistică), ci una de sinteză publicistică și de atitudine, după principiul moralist mai bine să te prezinți tu însuși decât să te înjure alții, sau, mai rău, să te ignore total. De altfel această atitudine autolaudativă (prezentă în destule cărți ale domniei sale), susținută de o parte dintre confrăți (prof.univ.dr. Alexandru Ionescu, prof.dr. Laurențiu Chiriac, poeta Gabriela Ana Balan, scriitorul Dumitru Brăneanu, prof.univ.dr. Mihai Miron, conf.univ.dr. Marian Petcu și alții) cu

partea ei de adevăr a supărat pe alții care i-au devenit inamici în spațiul public. Sigur că devine supărătoare pentru unii lipsa de modestie (zic ei) prezentarea laudativă care aici e doar prezentare de realitate. Iată un exemplu: „Profesor la licee din Vaslui, pedagog, etnolog, romancier, editorialist, manager, reporter în 32 de țări din toată lumea, reușește două recorduri mondiale în jurnalistică, 6 naționale, 26 întâietăți în județul Vaslui, ajunge cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Structura cărții urmează disciplina severă a unei opere publicistico-științifice, cu un accent pertinent pe memorialistică. Există inițial un Argument. Urmează patru capitole și până la un anumit punct există două personaje centrale: Tudor Pamfile și Dumitru V. Marin, după care rămâne doar Dumitru V. Marin. Iată, Editorialul ca stare creativă: „Mă știu cel mai vechi editorialist din România așa cum întregul grup de presă este unic”. Sau în alt articol: „în cei 47 de ani de când mă aflu în primul plan al culturii din Vaslui și întreaga Moldovă!”. Sau altul: „dar acum este vorba despre ce a realizat Dumitru V. Marin în mandatele sale, și anume: „cel mai important prin apariția sa...”. Altul „Azi punct și de la capăt...”: „Probabil ar fi ultima dată când în acest colț de pagină mai scriu despre acest personaj unic, numit Dumitru V. Marin.”

De apreciat sunt multe fațete ale activității lui. D.V. Marin care este un model de (om) actant, unul care se interesează și face, mai ales în domeniul publicisticii (curentul cultural informațional); este un patriot (ce-și apără țara nevinovată – locul nu dobitocul).

Apără limba și literatura română prin editarea revistei Meridianul Cultural Românesc, prin numeroasele sale scrieri.

Dincolo de prezentare rămân faptele. Cât de rezistente vor fi ele în timp... tot timpul va decide! Nu noi oamenii! Totuși calitatea muncii sale de presă a meritat din partea Uniunii

Ziariștilor Profesioniști din România – Ordinul ziariștilor clasa I, aur pentru inițiativă și profesionalism în jurnalistică..

Alte aspecte

Putem sau nu putem să fim de acord cu unele probleme de mare importanță:

– Existența la noi a unei culturi paralele (laică și bisericească)

– Amenințarea cu dispariția a limbii române.

De apreciat este și faptul că dumnealui a avut un model în Tudor Pamfile („un flăcău înalt din Țepu”) și că la rândul-i „un alt țărănel din Giurgioana” (așa se autodefinește D.V. Marin) înzestrat cu harul de A FACE devine astăzi sau, poate, și în viitor, un model cultural de urmat.

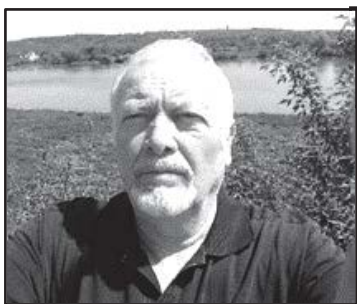
Cartea „Bârlad-Vaslui / Pamfile Marin / Destine istorice” rămâne ca un document (și moral și sufletește) în istoria culturală a Vasluiului din vremea noastră iar autorul ei merită felicitări, strângeri de mână și un nou impuls ca să mai scrie în continuare până la adânci...tinereți!

Cu aprecierea dintotdeauna.”

Simion BOGDĂNESCU

Joi 7 decembrie 2017

Tudor Pamfile, *Sărbătorile la români, Studiu etnografic, Ediție și introducere de Iordan Datcu*, ed. Saeculum I. O., București, 1997: „Confratelui D.V. Marin, foarte bun cunoscător și exeget al lui Tudor Pamfile, marea admirație a îngrijitorului ediției, Iordan Datcu, 25 II 1998”.

16**⇒ Dumitru Brăneanu**

Trăim într- o lume în care goana după bani, tehnologie, facilități materiale și a unui consumeism nesățios , duc în fapt la distrugerea valorilor tradiționale ale acestei planete, valori acumulate de a lungul multor ani de civilizație, de sacrificii umane și materiale. Lumea noastră pare că a luat-o razna și acești ani îndelungați de pace par a fi creat o plictiseală generală. Este tot mai greu să te indentifici cu cei de o cultură cu tine. Globalizarea dăunează grav sănătății individuale și culturale. Acest proces duce la desnaționalizare, desculturalizarea individului și la o sclavie modernă, în sensul în care individul este un număr acolo pe un display și într-o bază de date, care poate fi orcând sacrificat pentru interesul mai marilor lumii acesteia.

Fac parte dintre aceia destul de puțin, care încearcă să pondereze entuziasmul față de procesul globalizării prin arma nevinovată a scrisului. M-am format într-un regim de stânga ,iar după optzecișinouă am rămas tributar acelorași ideii de stânga, fiindcă sunt un om care iubește oamenii și tradițiile noastre creștine. Am rădăcinile adânc înfipite în pământul acesta românesc, și cu nici un chip n-aș putea să mă dezvolt spiritual și cultural în altă parte a lumii. Chiar mă consider un plăieș de a lui Ștefan cel Mare, dar nu unul războinic. În general marii scriitori ai acestei lumi au fost sau sunt de stânga. Prin poeziile sau articolele mele încerc și am speranța să și reușesc să aduc un strop de încredere în inimile și sufletelor celor care încă nu și-au vândut sufletul Anticristului globalizării. Este din ce în ce mai greu să convingi oamenii care au devenit sclavii pântecului și nu pot privi mai sus de linia orizontului, că limba și valorile noastre spirituale sunt cea mai mare bogăție a acestui popor. Să ne convingem

semenii că trebuie să ne cunoaștem istoria ca să știm ce vrem și pe ce căi să mergem în viitor. Că trebuie să ne promovăm personalitățile culturale și științifice mai întâi în rândul tineretului nostru și apoi în plan internațional. Rămân un umil slujitor al scrisului și a încercării alături de mulți alți români adevărați, să mențin respectul pentru noi înșine și în valorile autentice românești. Am șansa să fiu contemporan și prieten cu una din acele personalități care simt, trăiesc și construiesc cu migală de albină fagurii culturii contemporane românești.

*
* *

Profesor, ziarist, scriitor, animator cultural, om de radio și televiziune, Dumitru V. Marin este o personalitate complexă, care marchează prin activitatea sa o perioadă istorică la fel de complicată ca cea de dinainte și de după 1989, din viața culturală și social – politică a vasluienilor și nu numai.

Într-o lume dominată de politicieni, multinaționale, afaceriști veroși, procurori și o administrație a statului supraîncărcată, este foarte greu pentru un om de cultură să-și facă auzită vocea în spațiul public, în chestiuni legate de perenitatea limbii române sau evoluției spiritualității românești.

Totuși prin perdeaua aceasta groasă de fumigene sunt și voci care aduc un aer proaspăt de spiritualitate, de mândrie națională. Una din aceste voci este cea a profesorului Dumitru V. Marin.

Profesorul univ. dr. Alexandru Ionescu, premiat al Academiei, spunea despre acesta: „*Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin se propune ca un model de umanitate dezirabil acum și, relativ, în viitor*”. Cu adevărat profesorul dar și omul de cultură poate constitui un model pentru tinerii care aspiră să realizeze valori culturale în viața lor.

Vă veți întreba ce legătură poate exista între Tudor Pamfile, etnofoclorist, scriitor, ziarist de la începutul secolului XX și profesorul D.V. Marin. Vorbim de un secol distanță între cei doi și totuși multe lucruri îi apropie și îi fac complementari. Sunt promotorii acelorași idei de culegere, promovare, conservare și inducere în conștiința opiniei publice de pretutindeni a valorilor spirituale și materiale a lumii satului românesc. În aceeași măsură și a patrimoniului cultural românesc. Fiecare cu metodele și posibilitățile tehnice ale perioadei respective, dar scopul fiind același – apărarea culturii, limbii și ființei naționale, cu oameni, opere și fapte. Tudor Pamfile, ofițer și apoi propus în Academie și-a pus în slujba folcloristicii toată energia intelectuală dar și cea materială și a reușit în 15 ani o operă impresionantă, într-un domeniu mai puțin cercetat la acea vreme. În perioada 1908 – 1916, apar cele mai valoroase opere pamfiliene, cum ar fi: Mitologia românească, Agricultura la români, Cromatica, dar și cele mai numeroase culegeri de mituri, legende, cântece, obiceiuri, etc. din lumea satului podișului moldovenesc, iar revista „Ion Creangă”, rămâne pururi nume de referință.

A fost dat ca altcineva peste decenii să cerceteze și să aducă la lumina rampei, atât prin teza de doctorat cât și prin articole publicate, opera marelui folclorist Tudor Pamfile, tipărint și o antologie de proză populară, nimeni altcineva decât inimosul profesor D.V. Marin.

Coborători din plăieșii mării sale Ștefan cel Mare, de pe meleagurile Tutovei și Bârladului, cu rezonanțe istorice, ca un arc peste timp și locuri, cei doi și-au asumat destinul istoric de a cinsti cu armele scrisului, memoria înaintașilor.

Oameni ca Tudor Pamfile au fost predestinați să salveze o operă nescrisă a comunităților rurale din această zonă, operă întreruptă aproape brusc prin anii șaizeci odată cu industrializarea României.

Dezvoltarea industrială a României era o realitate istorică și nu așa cum au afirmat mulți „*cretini și cozi de topor*” că a fost una

forțată. Din păcate odată cu acest proces, lumea rurală s-a golit de conținut spiritual, de acei intelectuali nativi, care erau păstrătorii datinelor, ritualurilor, a cântecelor, tradițiilor și spiritualității comunităților respective. După această perioadă nu mai putem vorbi decât izolat de „veșnicia născută la țară”. Aripile veșniciei au început să se frângă în interiorul ei!

Astăzi din păcate în zona Podișului Moldovenesc nu mai găsești depozitari ai memoriei locului, mai ales că aceste comunități rurale sunt îmbătrânite, reduse la o mână de oameni, iar puținii tineri care au mai rămas sunt „*memorii vide*”. Doar izolat câte un profesor inimos, cu dragoste pentru locurile natale, a mai salvat ce se mai putea salva! Unul dintre acești oameni destoinici este și profesorul D.V. Marin, o adevărată instituție care a știut mai bine decât oricine altul să se folosească de mijloacele moderne de comunicare pentru a salva ceea ce se mai poate salva din patrimoniul cultural al spiritualității autentice românești. *Omul este măsura lucrurilor sale!*

Zbătându-se ca peștele pe uscat, cu ajutor foarte subțire din partea autorităților, ca și Pamfile, și-a pus la bătaie întreaga pricepere și trudă situându-se în fruntea unor aspiranți care să alimenteze un suflu nou cerut de momentul istoric actual. A fost timpul marilor realizări cu mijloace mult diversificate față de acum un secol: radio, televiziune, presă scrisă și online. Este meritul profesorului Marin de a fi adus un nou suflu după anii nouăzeci, într-un județ anchilozat în propriile neputinți culturale și sociale. A înființat primul post de televiziune privată din România – pionier absolut în acest domeniu, dar și două posturi de radio, ziarul Meridianul, Revista Meridianul Cultural Românesc. *A fost omul care a simțit direcția din care bate vântul schimbării și modernizării și s-a pus în slujba acestui curent, dominându-l pentru zona vasluiană și nu numai! Nicăieri în România nu s-a datorat atât de mult la atât de puțini într-o mass-media incipientă în democrația capitalismului sălbatic*, spune cu durere autorul. Mare adevăr într-o lume a mercantilismului, a prăpastiei tot mai adânci între bogați și săraci, a lipsei mecenatului cultural, într-o zonă considerată cea mai săracă din UE. Din păcate,

Dumnezeu a croit greșit lumea în sensul că intelectualilor oameni de cultură nu le-a dat bani, ci doar patriotism și putere de muncă, în timp ce șmecherilor, mai puțini dotați, le-a dat bani dar nu și minte ca să o folosească în mecenatul cultural național sau local.

Mai trebuie încă un fapt de semnalizat. Munca multor etnofolcloriști ca Tudor Pamfilie, Artur Gorovei, Simion Fl. Marian ș.a., în secolul trecut, prof. D.V. Marin, I. Brezeanu, C. Manolache și mulți alții în zilele noastre care sunt depozitarii unei istorii speciale etnografice și spirituale a acestui popor, a conservării specificității neamului nostru în concertul popoarelor lumii, pare a rămâne un fapt aproape singular prea puțin apreciat de tinerele generații.

Din păcate acapararea tinerilor de tehnologia actuală, duce la o ruptură greu de reparat, între generația facebook-ului și cele care au creat o cultură națională folclorică sau cultă. Ne alăturăm și noi afirmațiilor profesorului D.V. Marin, care trage un semnal de alarmă cu perspicacitatea-i caracteristică: *„Bătălia pentru limba română se află astăzi la răscruce sub ciocanele necruțătoare ale globalizării ca latură a istoriei lumii cu elemente specifice culturii existențiale încă în definitivare”*. Să ne fie foarte clar că într-o lume a globalizării vor rezista acele popoare cu o cultură și credință puternică.

Cine nu rezistă devine istorie pentru generațiile viitoarelor secole. Să ne ajute Dumnezeu și să ne dea mintea moldoveanului cea de pe urmă, în a ne uni forțele intelectuale și culturale, în a salva poporul român de la dispariție. *„Patria mea este limba română”*, versul lui Nechita să rămână hrană și călăuză pentru viitoarele generații de astăzi și până în veșnicie!

Ion Iachim, **Decameronul Basarabean sau Dumnezeu i-a dat omului pușcă**, ed. Pontos, Chișinău - 2005: *„Domnului Dumitru V. Marin, cu vechi sentimente de prietenie și cu veșnice sentimente de românism, 2 aprilie 2005. Huși, la Prietenii literare ale lui Th. Codreanu”*.

17

Mihai Caba

Pășcănean prin naștere, lespezean prin obârșie, Mihai Caba s-a ivit (norocos!) pe lume la vreme de război, în 6 mai 1942. A urmat, în perioada 1949 – 56, cursurile Școlii din Lespezi, înființată, la 15 nov. 1964, din vremea și vrerea lui Cuza Vodă, apoi, în perioada 1956-60 continuă cursurile la Liceul Internat “C. Negruzzi”, un liceu de renume, înființat în 1895, pe care-l absolvă cu examen de maturitate, în 1960. Mai departe, reușește la concursul de admitere pentru Facultatea de Electrotehnică Iași, prima din România, optând pentru secția de electroenergetică, pe care o absolvă cu examen de stat și diplomă de inginer în 1965.

Ca inginer electroenergetic stagiar este angajat al Energomontaj București – Șantierul Iași, unde, ajungând **șef de lot**, termină și pune în funcțiune cazanele 2 și 3 de la CET Iași. Din sept. 1966 devine **inginer al IRE Iași**, la secția PRAM, până în 1972, trecând prin compartimentele de încercări profilactice, defectoscopie pe cable, protecții prin relee și puneri în funcțiune. În 1967 verifică și pune în funcțiune Stația 110/6 kV FAI. În 1972 realizează în “*premieră națională*” **primul simulator de manevre** pentru testarea pers. operativ din stații. Este promovat, apoi, pe rând, **șef de centru rural Iași**, când încheie acțiunea de electrificare rurală în jud.Iași (1972-74), **șef de centru urban Iași** (1974-79), perioadă efervescentă în realizarea inst. el. de jT, MT și IT de alimentare a tuturor categoriilor de consumatori economici și culturali, instituționali, edilitari și sociali din mun.Iași, aflat în plină dezvoltare, **șef serviciu investiții** (1979- 97), unde, între 1979-89, se preocupă de dezvoltarea impetuoasă a rețelelor el.de MT și IT ale IRE Iași (jud.Iași și Vaslui), prin construirea a peste 20 ST 110/20 kV, 500 PT 20/0,4 kV, 1500 km de LES și LEA de jT, MT și IT, iar,

între 1990-97, se preocupă de întărirea și extinderea rețelelor de 0,4 kV, care ajunseseră până atunci într-o situație critică, pe stâlpi de lemn putreziți și conductoare și brânșamente el.dezizolate. Pentru asigurarea fondurilor necesare, implementează cu succes, *pentru prima dată în țară, taxa de racordare*. Până în 1996 racordează la SEN și cele 13 localități ieșene neelectrificate, aflate pe... *lista satelor în dezafectare!*

În perioada 1978-80 a elaborat, ca doctorand teza: “*Conducerea operativă a SEN cu ajutorul tehnicii de calcul moderne, utilizând microprocesorul Z80*”, care, deși nesuținută din motive de “*strictețe*” a perioadei de “*tristă amintire*”, a constituit un prim punct de plecare în introducerea SCADA la nivelul Sistemului Energetic Național, după cum s-a menționat în volumul 2 al monografiei “*File din istoria energiei românești*”, ed. E’nergo, 2007.

Spre sfârșitul anului 1998, prin reorganizarea RENEL, desființându-se postul de dir.de dezvolt., trece pe postul de **șef serviciu Strategia de dezvolt. a inst.el.**, elaborând cu întreg colectivul o lucrare de referință: *Strategia de dezvolt. a instalațiilor el. ale FRE Iași în perioada 2000-2020*, ce prevedea direcții și obiective ce vor fi realizate anual pentru asigurarea siguranței în funcționare și a calității en.el. furnizate tuturor categoriilor de consumatori. În 2000, prin noua reorganizare a sect. energetic, revine pe postul de **șef serv. investiții** și implementează anual (2000-4), până la pensionarea sa din **5 ian.2005**, sarcinile strategiei elaborate, trecând la 20 kV instalațiile de 6 kV de pe colinele Breazu și Bucium ale Iașului, cum și alte multe realizări de reabilitare tehnică a unor instal. el. din patrimoniu.

După pensionare ocupă, între 2005-8, funcția de **director executiv al OPJ Iași**, o asociație patronală energetică care se preocupa de promovarea unor relații principiale în raport cu angajații.

În perioada 1985-89 a îndeplinit funcția onorifică de Președinte al Comisiei Inginerilor și Tehnicienilor, jud. Iași,

contribuind la înființarea Școlii de Inventică; fapt ce a făcut posibilă clasarea jud. Iași pe locul 2 pe țară la invenții și inovații și a Cercului *“Tehnică și Umanism”* de pe lângă Muzeul Politehnic Iași și care a condus la o apropiere și un fervent dialog între personalitățile de marcă din aceste domenii tehnico-științifice și culturale ale Iașului.

În paralel cu profesia inginerească desfășoară și o bogată activitate științifică, culturală și publicistică, evidențiată prin numeroase articole și comunicări la conferințe și simpozioane energetice, prin redactarea unor articole istoriografice și aniversare, ce apar în presa locală și centrală, cât și în revista *Energetica*, prin editările în calitate de co-autor a mai multor monografii ale Uzinei de Lumină, IRE Iași și a Fac. de Electrotehnică Iași *“Pe suișul unui veac”*- ed.PIM, 2010 și de autor a 6 volume și 2 broșuri literare, apărute între 2013-17: *“Negruzzist... pe firul amintirilor”* Ed. Alfa, 2013, *“Răsfoind un volum...și altele”*, ed.Alfa, 2014, *“Răsfoind volumul, Rochia de vorbe- Toni Macovei Hulubei”*-2014, *“Lumina unei prestigioase aniversări- Școala de la Lespezi – 150 de ani!”*, ed. Alfa, 2014, *“O viață pe drumul Luminii”*, ed. Rotipo-2015, *“Lespezi, pe fir de legendă și împlinire”*, ed. Rotipo-2015, *“Castanul Unirii de la Vișan”*, ed. Rotipo -2016, *“Un erou s-a întors acasă”*, Ed. Rotipo – 2017, *“Răsfoind romanul Inelul cu ametist”*, Ed. Rotipo – 2017. Unele poezii tematice au fost cuprinse în antologiile: *“Mama”*, ed. Autograf-2014 și *“Poezii de primăvară”*, ed. Rotipo-2015.

Activitatea literară a autorului a fost menționată și în alte volume: *“Printre oameni și cărți”*, ed. PIM, 2015, autor - Mihai Batog Bujeniță , *“Condeie lespezene”*, ed.Editgraf, 2015, autor – Dan Camer, *“Nuanțe”*, ed. PIM, 2017, autor Doina Toma, *“Un deceniu de Booklook – uri”*, ed. PIM, 2017, almanah aniversar al Asociației Literare *“Păstorel”* Iași.

Ca membru activ al Asociației literare *“Păstorel”* Iași – ALPI, publică în aproape fiecare număr al revistei lunare *“Booklook”* epigrame și poezii adecvate profilului ei. A publicat frecvent în presa locală *“Ziarul de Iași”*, *“Curierul de Iași”*, *Bună*

Ziua, Iași” și *Evenimentul*” articole legate de istoria și cultura Cetății, dar și articole critice privind salvarea unor monumente ieșene de primă însemnătate: Castanul Unirii de la Vișani, Salcia legendară din curtea fostei Uzine de Lumină ș.a.

Este membru al Asociației literare *“Junimea 90”*.

De la apariția din 2015 a *“Meridianului Cultural Românesc”* a publicat în toate cele 11 numere trimestriale apărute până în prezent. Este publicat în reviste literar - culturale: *“Scriptor”*, *“Feed – Back”*, *“Cronica veche”*, *“Constelații diamantine”*, *“Armonii culturale”*, *“Prietenia”*, *“Surâsul Bucovinei”*, *“Dor de Basarabia”*, M.C.R. Are apariții în reviste științifice și de cultură: *“Asachiana”*, *“Buletinul Muzeului Științei și Tehnice Iași”*, *“Corolar”*, *“Energetica”*, *“Buletinul SETIS”* ș.a. Publică în revistele românești: *“Așii României”* și *“Vocea ta”* din Germania, *“Miorița”* din S.U.A, *“Unirea”* din Austria.

Căsătorit în 1965, la terminarea Fac. de Electrotehnică de la Iași, cu colega de grupă ing. Simona Ana Mihailescu, devenită cadru universitar la aceeași facultate și până la pensionare obținând titlul didactic de conferențiar doctor, au întemeiat împreună o familie respectabilă, cu doi copii reușiți și bine situați în profesia lor: Cătălin-Eugen, inginer, șeful SMART Iași și Mihaela Cătălina, medic de familie și conf.univ.dr. la Univ. de Medicină *“Grigore T. Popa”* și trei minunați nepoți: Cristian Dimitrie Caba, elev la Colegiul Național, Teodor Alexandru Vicol, învățacel la Școala *“Junior”* și Alexia Ioana Vicol, extren de drăgălașă la cei 3 anișori.

Bucurându-se și în prezent de reputația *“OMULUI REȚELELOR ELECTRICE”*, stipulată biografic în volumul al II-lea al monumentalei monografii în IV volume intitulată *“File din istoria energiei românești”*, Editura E’Nergo, 2007, inginerul veteran Mihai Caba continuă să organizeze în rândul *“străjerilor Soarelui Electric”* numeroase manifestări energetice aniversare dedicate rememorării unor evenimente și fapte luminoase ale bătăliilor date de aceștia pentru folosul și strălucirea Luminii Cetății și a întregii Moldove, ca factor primordial al Civilizației și Progresului acestui

minunat ținut moldav, atât de sărac și urgisit în vârtoarea istoriei sale.

PROF.DR. DUMITRU V. MARIN LA ...77

De ceva vreme, nu îndeajuns de lungă, dar suficientă totuși pentru a lega cu Domnia sa o strânsă și prietenească legătură de comunicare, având ca numitor comun ispititoarea și sensibilă tematică, destul de alambicată și controversată, a actualității de pe „Meridianul Cultural Românesc”, l-am cunoscut pe profesorul vasluian Dumitru V. Marin, cel căruia îi place deseori (și n-aș vedea nimic rău în asta!) să-și „prefăteze” numele cu sonoritatea „sedilei” de ...doctor. Așadar, „*Ecce homo*”, cu Numele și Mândria lui, ce a mai dobândit de-a lungul vieții trăitoare și alte etichetări de notorietate publică: *profesor, scriitor, jurnalist, editor, etnograf, întreprinzător și om politic*.

Desigur, întregitor acestui nume, așa cum cere regula și tipicul oricărei „*cărți de vizită*”, mai trebuiesc alăturate, fie și succint, câteva repere biografice: *a văzut lumina zilei la 28 aprilie 1941, în satul Giurgioana din comuna Podu-Turcului, aparținătoare județului Bacău, unde avea să primească „botezul” învățaturii la Școala primară din localitatea natală, iar din 1952 își continuă studiile gimnaziale și liceale la Podu-Turcului, absolvind în 1959, cursurile Școlii Medii de aici. Dovedind de pe atunci abilități literare la diferite concursuri școlare, se îndreaptă firesc mai departe spre studiile superioare „de litere”. În acest demers lăuntric nu s-a mulțumit numai cu licența Facultății de Filologie a Universității „Alex.I.Cuza” din Iași, obținută în 1965, și, dovedind ambiția caracteristică, în 1974, o obține și pe cea a Facultății de Filologie, secția limbi străine, a Universității București, ce aveau amândouă să-i confere timp de patru decenii prestanța didactică a „profului de*

română” în învățământul gimnazial de la Măcăărăști și a celui liceal din municipiul Vaslui. În toți acești ani îndelungați, cariera „omului de la catedră” avea să se împletească strâns și vizibil cu o largă activitate culturală „de masă”, etalată cu aplombu-i cunoscut în majoritatea localităților vasluiene, dar și cu reluarea cercetărilor de etnografie și folclor, întreprinse în studenție, care aveau să-i permită publicarea unor aprofundate studii și culegeri de folclor în diverse reviste literare și de specialitate ale timpului. Ca o încununare a acestora, în 1998, în urma susținerii tezei: „Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească” obține titlul de „doctor în filologie” a prestigioasei Universități din București, a doua ca vechime în România.

Perioada de după '89 a fost una de rodnică fertilitate a preocupărilor sale literare și gazetărești, ce și-au întins anvergura lor îndrăzneță înspre inițiative de fondare „în premieră vasluiană” a unor însemnate publicații scrise și audio-vizuale: „Vlăstarul” (1990), „Teleradiodivertisment” (1994), „Meridianul” (1996), „TV Vaslui”, prima televiziune privată din Moldova ș.a., culminând, în 2015, cu „Meridianul Cultural Românesc”, o reușită revistă trimestrială de cultură, care în cei cei peste trei ani de la apariție s-a făcut vizibilă în tot spațiul românesc, dar și în 32 de țări și 40 de orașe răspândite prin 4 continente ale Planetei, având deja peste 414 colaboratori cu „greutate” cultural-literară. Cum s-ar putea spune cu dreptate: un record demn (de ce nu?!) de...Guinness Book! Și asta nu este doar o simplă...reclamă. Este o izbândă a unui OM al spațiului cultural vasluian! Numai cine a făcut chiar și o puțină „corvoadă a tiparului” poate să aprecieze cu justete eforturile urieșești depuse de editorul Dumitru V. Marin pentru a păstra MCR-ul „pe linia de plutire”, în ciuda tot mai evidentei penurii financiare. Desigur, ca-n orice „deontologie gazetărească” de sorginte românească, mereu în căutare de „senzațional”, nici fondatorul

Dumitru V. Marin n-avea cum să scape de unele „cârcoteli de presă” îndreptate răuvoitor spre a-i „estompa” fie și puțin dintre meritele sale. Vorba ceea: „Ca la noi la nimeni!”

Dar, lăsând „*notițele viețuirii*” deoparte, cred că acum cel mai nimerit moment este să mă opresc la „*reperul*” începutului acestora, acela a faptului indubitabil că, la 28 Prier 2018, profesorul doctor Dumitru V. Marin atinge, calendaristic vorbind, „*borna de hotar temporal...77!*”, deosebit prilej spre a-i transmite cu simțire prietenească meritele felicitări.

Totuși, înainte de toate, o mică „*notiță*” însoțitoare despre semnificația cifrei „7” ar aduce un surplus întregitor acestora; cifra „7” fiind supranumită și „*cifra lui Dumnezeu*”, Creatorul care a făcut lumea noastră în 7 zile! De aici semnificația acesteia merge în devălmășie: 7 zile ale săptămânii, 7 continente, 7 minuni ale antichității, 7 stele ale Pleiadelor, 7 culori ale curcubeului, 7 note muzicale, 7 virtuți, 7 păcate omenești (care nu conțin și *lăudăroșenia!*) și enumerarea lui „7” s-ar putea încă mult extinde. Nu-i de mirare că Cetatea Romei, precum și cea a „*dulcelui Târg al Ieșilor*”, sălășluiesc pe...7 coline!

Ei, bine, dacă cifrei 7 i se mai alătură încă un 7, se obține evident numărul 77, considerat, nu numai de știința numerologiei, dar și de scrierile biblice, *numărul dumnezeirii*, număr care înzecește divinitatea cifrei 7.

Acestea fiind spuse, am ajuns, iată, și la limanul urărilor sufletești pe care le adresez Domniei sale, în semn de mare prețuire, apelând pentru exprimarea lor la străvechiul limbaj al „*cronicilor bătrâne*”, drag mie și cred că și ilustrului sărbătorit:

„Încrustatu-s-a pe răbojul Vremii nestatornice, în 28 Prier a aistui leat, cel de **al 77-lea însemn dumnezeiesc** de când născutu-s-a pe meleagurile Giurgioanei, din Plasa Podu-Turcului, **Om-prieten și luptător încercat, Dumitru V. Marin**, care

avea să-și dedice întreaga viață strădaniilor de propășire
împlinitoare a Culturii pe tărâmurile de legendă ale Vasluiului.

*Fie-mi, dară, îngăduit, după datina și obiceiul aistui pământ
moldav, să aduc închinare, cu aleasă șîmțire și naltă cinstire, Celui ce
aprinde amu în pomul viețuirii cel de al 77-lea luceafăr de aur,
străluminând roadele pârguite de belșug ale ostenelii Domniei Sale întru
râvna și folosul Culturii vasluiene, românești și universale.*

*Ca moștean al crezului străbun pentru acei ce-și lăstăresc sufletele
întru binele și fericirea altora și aflat subț dreapta aură a aiastei sărbători
de har, cuvini-se-mi slobozirea gândului curat și rostirea din tătă inima a
urării strămoșești, pline de soare și mulțumire, pentru Omul literat
Dumitru V. Marin den urbea istorică și actuală a Vasluiului:*

LA MULȚI ANI, CU SĂNĂTATE!

*Fie ca și urmașii urmașilor noștri să poată transmite, an de an și
veac de veac, în deplină Libertate și Frăție, o aceeași binemeritată urare
aniversară!*

Mihai Caba, ingener al Luminii

*Datu-s-a întru trăinicie și slavă aist alesu hrisovu în leatul 7526
de la Facerea Lumii, iară în Vremea cea nouă, leatul 2018, Prier, în 28 de
zile."*

Horia Zilieru, Nunțile efemere, ed. Junimea, 1972: „Pentru Doamna și Domnul Marin, această carte, ca un început de prietenie, în semn de afecțiune de la un muntean devenit moldovean, 22 decembrie 1972, Huși.”

18⇒ **Vasile Chelaru**

PROVOCARE, ONOARE ȘI RESPECT

Când am primit invitația de a înșirui unele cuvinte, ca reflexie a gândurilor și sentimentelor, cu care să construiesc un document ce ar avea șanse să rămână în paginile volumului „...77...”, (nu mai știu sigur câte sunt înaintea acestuia, dar cred că aproape treizeci), am fost, desigur, onorat și incitat. Dacă se ivește posibilitatea ca cineva să apară într-o carte de „istorie culturală”, alături de alte 77 personalități din țară și străinătate, este, evident, un mare privilegiu, pe care, recunosc, inițial m-am gândit că nu-l merit. Pe de altă parte, modalitatea în care se dorește a arăta conținutul m-a făcut să mă simt în postura unui comis – voiajor ce tatonează în stânga și în dreapta, pentru a atrage atenția și a stârni interesul publicului, printr-o reclamă incisivă pentru un produs extrem de valoros, dar necunoscut sau neutilizat suficient de consumatorii de cultură. Mă vedeam cu o carte de vizită în mână, pe o față cu câteva date care să mă prezinte, pe cealaltă cu descrierea „miracolului” apărut după 1990 în peisajul cultural național, ca rezultat al unui aluat sănătos pus de Creator într-un om născut pe meleagurile din apropierea târgului Podu Turcului (satul Giurgiuoana), în amestec cu ambiția, perseverența și pasiunea, pe care au fost presărate din abundență curajul și truda.

DESPRE MINE:

M-am născut într-un loc peste care Dumnezeu a revărsat cu generozitate lumină și credință: în spitalul din satul Florești,

care fusese Palatul Stăreției, căci acolo existase dintotdeauna mănăstire, cum de altfel a redevenit după 1990. Astăzi biserica aceea cu o arhitectură aparte, cu slujbele producătoare de tulburări lăuntrice, cu chiliile îngrijite și curtea plină de copaci și flori, ademenește credincioșii, fiind un loc de unde parcă nu s-ar mai da plecați. Primii șase ani i-am petrecut într-un sătuc la vreo 7 kilometri, de unde părinții au plecat la oraș, în Bârlad, pentru a munci ca să ofere un viitor mai bun celor doi copii. Nu știu dacă voi reuși să găsesc vreodată cuvintele care să cuprindă sentimentele de apreciere și recunoștință pentru curajul lor de a-și lăsa în urmă agoniseala, rudele și prietenii ca să ne aducă pe noi aproape de orizontul râvnit al instruirii, șlefuirii minții și stabilității sociale!

Printre multe alte oportunități aduse de mediul urban se numără și școala gimnazială, cu dascăli de excepție, devotați până la epuizare profesiei, răbdători și iscușiți în a îndruma pe fiecare după aptitudini și capacitatea intelectuală spre direcția potrivită a fi urmată în viitor. Profesoara de limba română a scormonit în mintea mea ca să mă cunoască bine, apoi a picurat în sufletul meu aroma versului eminescian și a povestirilor lui Creangă, m-a încurajat să las libere gândurile, îmbrăcate în cuvinte potrivite, ca să le lectureze cei din jurul meu, mi-a trecut numele în revista școlii, în dreptul unor creații ce purtau pecetea unui grăunte de talent și entuziasmului copilăriei, m-a încurajat când am primit primele premii pentru proză scurtă, dar cu o zgârcenie măsurată ca să nu mă las îmbătat de aburii firavelor reușite. Tot în acea perioadă a încolțit înlăuntrul meu pasiunea pentru profesia de polițist, iar rădăcinile crescute cu anii au fost atât de puternice încât nu am obosit nicio clipă pe drumul vieții până la a cuprinde cu palmele visul, în momentul în care am fost admis la școala de ofițeri. Am înțeles devreme cât este de important să muncești cu drag, să însuflețești cu atingerea mâinii lucrurile, să lași o urmă

vizibilă pe unde trec pașii, ca să o poată observa și alții, să lași în amintirea oamenilor semne de bunătate și respect, să fii și om și profesionist, căci nicio profesie nu presupune separarea individului de calitățile cu care a fost înzestrat de natură, iar valoarea omului nu este dată numai de numărul diplomelor, ca semn de atestare a studiilor universitare și postuniversitare, care, fără îndoială, îi cimentează personalitatea.

Resursele sufletești și experiența dobândită de-a lungul timpului mi-au consolidat atracția pentru literatură, iar câțiva oameni de cultură pe care i-am cunoscut m-au îndemnat să scriu. Așa s-au născut o serie de articole și proză scurtă ce au primit loc în paginile câtorva reviste locale, apoi unele au fost publicate în două antologii realizate de scriitorul Ion N. Oprea din Iași, iar în anul 2017 a ieșit de la tipar nuvela ”Jocul de-a viața”. Despre proiecte viitoare nu voi vorbi. Sigur va fi o carte ce s-ar putea intitula „...80...” și doresc din toată inima să se îndeplinească această prorocie.

DESPRE PROFESORUL DR. DUMITRU V. MARIN:

Mi-a atras atenția prin anul 1992, după ce a înființat la Bârlad primul post de radio „Unison”. Ulterior aveam să-mi dau seama că a fost un vizionar în domeniul media, înființând primul post de televiziune, apoi două posturi de radio și un ziar, iar de câțiva ani și o revistă, care a ajuns prin toată lumea. De cum l-am privit i-am remarcat dârzenia, o formă a unei ambiții articulate, dirijată precis spre obiective clare. Fără nici un dubiu, iubește arta, folclorul, literatura, fiind dispus la sacrificii imense pe care să le așeze pe altarul culturii, dacă se impune.

Este autoritar, dificil până la exasperare câteodată, greu de clintit când își apără convingerile. Mi-l amintesc în postura de politician, domeniu în care nu pot fi sigur dacă i se potrivește. Bineînțeles, unele calități îi oferă șanse mari pentru a ieși în evidență, dar cum

nu face niciun efort să fie pe placul cuiva, mă îndoiesc că ar fi supus de disciplina unui partid.

Domnia sa obișnuiește să-și impună opinia, este sigur pe sine, pe judecata proprie, este nemilos când vine de vorba de limba română și „agresorii” ei. L-am simțind suferind de teamă că sălile de internet vor înlocui bibliotecile, că tinerii folosesc prescurtarea în locul cuvintelor articulate corect, că ”OK” a luat locul adverbilor, a lansat apeluri de ajutor pentru limba maternă, aflată sub asediul acestor amenințări, critică agramatismele unor personaje îmbuibate ce ilustrează imense goluri de cultură. Se zbate, se frământă, se ceartă, luptă ca să păstreze „domnia limbii române”.

„*Acta, non verba!*” este deviza sa. Și a dovedit! A înființat o revistă, pe care a denumit-o „Meridianul Cultural Românesc”, o altă ripostă dată ipocriților ce râdeau pe sub mustăți. La astfel de indivizi, fără dovezi de competență literară, domnul profesor dr. Dumitru V. Marin le-a dat o replică în felul său, pe care o rețin dintr-un editorial: „*Dacă cineva nu vrea „să vadă”, nu e un tâmpit, ci un răuvoitor*”.

Îmi place cum mi se adresează, cum rostește cuvintele „*domnule colonel sau general, ori mai bine, stimate prieten!*” și îmi imaginez că și neprietenilor li se adresează cu o eleganță caustică, căci nu se poate preface pentru mult timp.

Se războiește cu exponenții șubredei noastre democrații, cu intelectualii obișnuiți cu ”piruete” strategice în funcție de interes, este sprijinit de un număr de oameni ce îl respectă, îi apreciază munca și-l acceptă așa cum este. Câteodată deranjează cu preocuparea de a se glorifica, pentru că nu pierde ocazia de a aminti, dacă îndrăznim să uităm, că „*Mi-a fost hărăzit să rămân unic și prin cele 9 interviuri cu președinți de stat, 14 prim miniștri, principalele fete bisericești și multi, foarte multi miniștri și parlamentari. Când voi putea fi egalat? Niciodată!* ” , la urma

urmei un adevăr susținut de probe indubitabile, dintre care pot enumera: cărți, sute de articole, lucrări științifice, emisiuni radio și de televiziune, mii de fotografii și alte documente păstrate prin arhiva personală sau ale instituțiilor.

Așadar, respectul este un sentiment ce se naște instantaneu față de domnul profesor dr. Dumitru V. Marin, iar eu, cu aceste dezvăluiri sufletești, am încercat să-i transmit dimensiunea admirației și să-i mărturisesc că-i sunt recunoscător pentru ce a oferit județului și patriei sale. Căci bine spune cu amărăciune: *„Pentru aceste vremuri, pentru aceste locuri, efortul și realizările noastre reprezintă o zvâcnire social - cultural - literară care va rămâne unică”*.

La mulți ani!

Vasile CHELARU

Prof. dr. Dorinel Ichim, prof. Florica Ichim, ***Târgul Podu Turcului (monografie etno-istorică) 1827 - 1950***, ed. Egal, Bacău - 2008: ***„Domnului Dumitru V. Marin, la a 55-a aniversare a liceului Podu Turcului, vă urez să aveți o bogată activitate științifică. Cu bucuria de a ne fi întâlnit pe aceleași coordonate ale culturii populare fam. prof. Ichim, 06.09.2008”***.

19⇒ **Laurențiu Chiriac**

❖ **Data și locul nașterii:** 29.05.1970,
Bârlad

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ:

- 01.07.2013- în prezent– muzeograf 1A-arheolog specialist și cercetător, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare" Vaslui
- 30.03.2011-30.06.2013 – director, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare" Vaslui
- 26.06.2008-30.03.2011 – muzeograf 1A-arheolog specialist, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare" Vaslui
- 26.06.2007-26.06.2008 – director interimar, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare" Vaslui
- 01.09.2000-25.06.2007 – muzeograf 1A-arheolog specialist, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare" Vaslui
- 11.08.1997-31.08.2000 – muzeograf-arheolog specialist, Muzeul "Vasile Pârvan" Bârlad
- 15.09.1998-15.06.2000 – profesor asociat, Liceul Teoretic "Mihai Eminescu" Bârlad
- 15.09.1991-30.09.1993 – profesor titular, Școala cu cls. I-VIII Măscurei, com. Pogana, jud. Vaslui

EDUCAȚIE ȘI FORMARE:

- 1.10.1999-17.06.2005 - Universitatea "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Istorie, profilul *Istorie și arheologie medievală*, diplomă: Doctorat
- 1.10.1997-1.07.1998 - Universitatea "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Istorie, profilul *Istorie și arheologie medievală*, diplomă: Studii Aprofundate (Masterat)

- 1.10.1993-1.07.1997 - Universitatea "Al. I. Cuza" Iași, Facultatea de Istorie, profilul *Istorie și arheologie medievală*, diplomă: Licență

- 1997 - Ministerul Culturii - *Centrul de Perfecționare al cadrelor din instituțiile de cultură*, diplomă: Curs de perfecționare "*Bazele muzeologiei*"

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE PERSONALE:

- aptitudini în comentarii de artă și civilizație medievală și în domeniul artelor plastice;

- lucrări științifice în țară și în străinătate privind arheologia, istoria și cultura românească.

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE SOCIALE:

- spirit comunicativ
- spirit antreprenorial
- sociabil și om de echipă

APTITUDINI ȘI COMPETENȚE ORGANIZATORICE:

- spirit organizatoric și de formare profesională

LISTA DE LUCRĂRI PUBLICATE

I. CĂRȚI ȘTIINȚIFICE:

1. Edificiile religioase medievale din zona și ținutul Bârladului. Repere istoriografice, Iași, Editura Opera Magna, 2006.

2. Monumentele religioase medievale din zona Bârladului, Iași, Editura KOLOS, 2007.

3. Muguri și flori de voie bună, coautor: Dumitru Apostolache, Bârlad, Editura Sfera, 2012.

4. Memoria Timpului. Gheorghe Alupoaei, Iași, Editura PIM, 2015.

5. Situl arheologic “CURȚILE DOMNEȘTI” din Vaslui. Monografie – carte în curs de publicare (în colaborare cu cercet. șt. Costică Asăvoaie).

II. CATALOAGE ȘI ALBUME:

1. Vestigii arheologice descoperite la “CURȚILE DOMNEȘTI” VASLUI. Catalog de expoziție, Vaslui, Editura Odeon, 2002.

2. Obiecte de cult din colecția preotului Florin Țuscanu. Catalog de expoziție, Vaslui, Editura Odeon, 2003.

3. Ștefan cel Mare și Sfânt – 500. Catalog de expoziție, Iași, Editura Opera Magna, 2004 (în colaborare cu Ioan Mancaș).

4. Colecții și colecționari: învățătorii COSTACHI BURAGA și NECULAI GR. CIUBOTARU. Catalog de expoziție, Iași, Editura Opera Magna, 2006 (în colaborare cu Ioan Mancaș).

5. Colecții și colecționari: învățător MARIN ROTARU. Catalog de expoziție, Iași, Editura Opera Magna, noiembrie 2007 (în colaborare cu Ioan Mancaș).

6. Bârladul la întâlnirea cu Europa. Album, Bârlad, Primăria Municipiului Bârlad și Fundația Culturală “Dr. Constantin Teodorescu” Bârlad, 2007.

7. Monumentele religioase reprezentative ale județului Vaslui. Catalog de expoziție, Bârlad, Editura Sfera, 2008.

8. Patrimoniul arheologic din județul Vaslui. Catalog de expoziție, Bârlad, Editura Sfera, 2008.

9. Județul Vaslui - Vatră de istorie și permanență culturală. Album, Bârlad, Consiliul Județean Vaslui și Fundația Culturală “Dr. Constantin Teodorescu” Bârlad, 2008.

10. Municipiul Bârlad. Album, Bârlad, Primăria Municipiului Bârlad și Fundația Culturală “Dr. Constantin Teodorescu” Bârlad, 2009.

11. Municipiul Vaslui. Album, Vaslui, Primăria Municipiului Vaslui și Fundația Culturală “Dr. Constantin Teodorescu” Bârlad, 2009.

12. 35 de ani de arheologie vasluiană. Catalog de expoziție, Bârlad, Editura “Sfera”, 2010.

III. STUDII ȘI ARTICOLE PUBLICATE ÎN REVISTE DE SPECIALITATE:

1. Capela de la <Curțile Domnești> Vaslui – semnificații istorice și religioase (în colaborare cu Costică Asăvoaie), în "Vechi capitale românești medievale", nr. II, octombrie 1998, Târgoviște, Direcția pentru Cultură și Culte a județului Dâmbovița, p. 21-28.

2. recenzie la Populația din Moldova Sudică în secolele XI-XIII, Chișinău, Editura Universitatea de Stat, 1998 (autor: Ion Tentiuc) - apărută în "Arheologia medievală", nr. II, Reșița, Editura Banatica, 1998, p. 238-239.

3. Săpăturile arheologice de la <Curțile Domnești> Vaslui - campania 1998 (în colaborare cu Mircea D. Matei și Costică Asăvoaie), în "Cronica cercetărilor arheologice. Campania 1998", București, Ministerul Culturii și Cultelor, 1999, p. 226-228.

4. Mănăstirea Florești, județul Vaslui, în *op. cit.*, 1999, p. 41-42.

5. Un nou punct arheologic de tip Starcevo - Criș din zona Mănăstirii Grăjdieni, com. Grivița, jud. Vaslui, în "Cercetări istorice" - Anuarul Complexului Național Muzeal "Moldova" Iași, nr. XVII (serie nouă), Iași, 1999, p. 28-34.

6. Orașul medieval – analogii și diferențe între Orient și Occident, în “Historia Urbana”, nr. VIII (serie nouă), Sibiu, 1999, p. 62-68.

7. Inelul cu stema lui Paul Gore din colecțiile muzeului bârlădean, în "Arhiva Genealogică”, nr. V(X), fasciculele 3-4, 1999, Iași, Institutul de Heraldică și Genealogie “Sever Zotta” Iași, p. 16-20.

8. Interferențe religioase între <Respublica Christiana> și Islamul otomanilor, în “Cronica Episcopiei Hușilor”, nr. VI, 2000, Huși, Editura Episcopiei Hușilor, p. 85-95.

9. recenzie la Istoria Bârladului, vol. I-II, Vaslui, Editura Odeon, 1998 (autor: Oltea Rășcanu Gramaticu) - apărută în "Arheologia Moldovei", nr. XXI, București, Editura Academiei Române, 2000, p. 306-307.

10. recenzie la Tezaurul de la Bârlad-Dumbrava Roșie, secolele XVI-XVII. Catalog, Bârlad, Editura D.I.P., 1999 (autori: Eugenia Popușoi, Nicoleta Arnăutu) - apărută în "Arheologia medievală", nr. III, Brăila, 2000, p. 311-312.

11. Noi date istorico-arheologice privind Mănăstirea Florești, județul Vaslui (în colaborare cu Costică Asăvoaie), în "Acta Moldaviae Meridionalis"- Anuarul Muzeului Județean Vaslui, nr. XXI (1999-2000), vol. I, Vaslui, Editura Odeon, 2001, p. 63-78. p. 495-502.

12. Imaginea și personalitatea lui George Ivașcu conturate de autografele cărților din colecția sa muzeală în *op. cit.*, nr. XXI, 2001, p. 495-502.

13. Investigațiile arheologice sistematice de la "Curțile Domnești" Vaslui din anii 1998 - 2000, în "Academia Bârlădeană", nr. 8-9, trim. I - II, mai 2001, Bârlad, p. 15-29.

14. Șantierul arheologic <Curțile Domnești> Vaslui. Campania 2000 (în colaborare cu Mircea D. Matei, Costică Asăvoaie, Gheorghe Sion și colab.), în “Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2000”, București, CIMEC, 2001, p. 321-326.

15. Mănăstirea Florești, jud. Vaslui – vechi centru monahal al Țării de Jos a Moldovei, în “Cronica Episcopiei Hușilor”, nr. VII, 2001, Huși, Editura Episcopiei Hușilor, p. 88-99.

16. Șantierul arheologic <Curțile Domnești> Vaslui. Campania 2001 (în colaborare cu Mircea D. Matei, Costică Asăvoaie, Gheorghe Sion și colab.), în “Cronica cercetărilor

arheologice din România. Campania 2001”, București, CIMEC, 2002, p. 323-328.

17. Șantierul arheologic <Curțile Domnești> Vaslui. Campania 2002 (în colaborare cu Mircea D. Matei, Costică Asăvoaie, Gheorghe Sion și colab.), în “Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2002”, București, CIMEC, 2003, p. 333-335.

18. Șantierul arheologic <Curțile Domnești> Vaslui. Campania 2003 (în colaborare cu Mircea D. Matei, Costică Asăvoaie, Gheorghe Sion și colab.), în “Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2003”, București, CIMEC, 2004, p. 358-381.

19. Șantierul arheologic <Curțile Domnești> Vaslui. Campania 2004 (în colaborare cu Mircea D. Matei, Costică Asăvoaie, Gheorghe Sion și colab.), în “Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2004”, București, CIMEC, 2005, p. 376-388.

20. Edificii religioase din fostul ținut Tutova existente în actualul județ Bacău, în lumina descoperirilor arheologice medievale, în “Ateneu”, nr. XXX (serie nouă), februarie 2004, Bacău, Direcția Județeană a Arhivelor Naționale Bacău, Consiliul Județean Bacău, p. 32-39.

21. Investigațiile arheologice sistematice de la <Curțile Domnești> Vaslui din anii 1998 - 2002, în "Acta Moldaviae Meridionalis", nr. XXII-XXIV (2001-2003), vol. I, Vaslui, Editura Cutia Pandorei, 2004, p. 83-129.

22. Inelul cu stemă a lui Paul Gore, în *op. cit.*, vol. II, 2004, p. 841-847.

23. Edificiile religioase medievale din județul Bacău, foste în ținutul Tutova (I), în “Carpica” - Anuarul Complexului Muzeal de Istorie “Iulian Antonescu” Bacău, nr. XXXIV (serie nouă), Bacău, Editura Documentis, 2005, p. 151-172.

24. Edificiile religioase medievale din județul Bacău, foste în ținutul Tutova (II), în *op. cit.*, nr. XXXV (serie nouă), Bacău, Editura Documentis, 2006, p. 134-168.

25. Biserica de lemn din Pârvești, jud. Vaslui, în *op. cit.*, nr. XXXVI (serie nouă), Bacău, 2007, p. 152-176.

26. Biserica de lemn de la Strâmba-Cetățuia, jud. Vaslui, în *op. cit.*, nr. XXXVII (serie nouă), Bacău, 2008, p. 142-166.

27. Biserica Schitului Pârvești (județul Vaslui), în *op. cit.*, nr. XXXVIII (serie nouă), Bacău, Editura Magic Print (Onești), 2009, p. 93-103.

28. IN MEMORIAM. Alexandru Artimon - o viață dedicată arheologiei, în *op. cit.*, nr. XXXVIII (serie nouă), Bacău, Editura Magic Print (Onești), 2009, p. 423-424.

29. Mănăstirea Grăjdeni (județul Vaslui) - o oază de liniște și spiritualitate ortodoxă, în *op. cit.*, nr. XXXIX (serie nouă), Bacău, Editura Magic Print (Onești), 2010, p. 127-135.

30. Mănăstirea Răchitoasa, în *op. cit.*, nr. XLI (serie nouă), Bacău, Editura Rovimed Publishers, 2012, p. 262-265.

31. Secularizarea averilor mănăstirești - premisă a modernizării statului român, în *op. cit.*, nr. XLIII (serie nouă), Bacău, Editura Magic Print (Onești), 2014, p. 159-172.

32. Participarea bârlădenilor la războiul de întregire a neamului (1916-1918), în *op. cit.*, nr. XLIV (serie nouă), Bacău, Editura Magic Print (Onești), 2015, p. 159-172.

33. Negoțul din târgul medieval Bârlad (secolele XV-XVIII), în *op. cit.*, nr. XLV (serie nouă), Bacău, Editura Magic Print (Onești), 2015, p. 121-135.

34. Punctul arheologic <Movila Pescarului> din satul Pogănești, comuna Stăniliești, județul Vaslui (I) (în colaborare cu Marin Rotaru, Cristian Onel și colab.), în "Acta Moldaviae Meridionalis", nr. XXV-XXVII (2004-2006), vol. I, Iași, Editura Fundației Academice AXIS, 2007, p. 8-17.

35. Mormântul sarmatic de la Gura Bustei - Vaslui (în colaborare cu Marin Rotaru), în *op. cit.*, nr. XXV-XXVII, vol. I, 2007, p. 38-42.

36. Doina Rotaru (1952-2005) (în colaborare cu Maria Popa), în *op. cit.*, nr. XXV-XXVII, vol. II, 2007, p. 432-436.

37. Săpăturile arheologice de la Igești - <Scândureni>, comuna Blăgești, județul Vaslui (campania 2007) (în colaborare cu Marin Rotaru, Cristian Onel și colab.), în *op. cit.*, nr. XXVIII-XXIX (2007-2008), vol. I, Bârlad, Editura Sfera, 2009, p. 12-23.

38. Punctul arheologic <Movila Pescarului> din satul Pogănești, comuna Stănilești, județul Vaslui (II) (în colaborare cu Marin Rotaru, Cristian Onel și colab.), în *op. cit.*, nr. XXVIII-XXIX, vol. I, 2009, p. 95-119.

39. Noi date despre ocolul domnesc al târgului Vaslui (1491). Localizarea toponimicului <Fântana Stanciului> (în colaborare cu Viorel Țibuleac), în *op. cit.*, nr. XXVIII-XXIX, vol. I, 2009, p. 264-268.

40. Noi date privind Schitul Strâmba (Cetățuia), județul Vaslui, în *op. cit.*, nr. XXVIII-XXIX, vol. I, 2009, p. 283-289.

41. Constantin Popescu - In Memoriam (în colaborare cu Ioan Mancaș), în *op. cit.*, nr. XXVIII-XXIX, vol. II, 2009, p. 517-518.

42. Dimitrie Cantemir – <rege între filosofi și filosof între regi>, în *op. cit.*, nr. XXX (2009), vol. I, Bârlad, Editura Sfera, 2010, p. 273-292.

43. Manolache Costache Epureanu – omul epocii sale, în *op. cit.*, nr. XXX, vol. II, 2010, p. 327-357.

44. Biodiversitatea mediului în județul Vaslui, în "Acta Musei Tutovensius"- Anuarul Muzeului "V. Pârvan" Bârlad, nr. VI (2010), Bârlad, Editura Sfera, 2011, p. 127-157.

45. Vaslui, dép. de Vaslui. La résidence voïevodale (în colaborare cu Ruxandra Alaiba și Costică Asăvoaie), în vol. Viorel Butnaru (coord.), Monnaies et parures du Musée Départemental

“Ștefan cel Mare” de Vaslui, colecția Corpus Numorum Moldaviae - III, Iași, Editura Panfilius, 2007, p. 90-91, 99-106 și 121-122.

46. Pagini din istoria politică a Bârladului medieval, în “Ion Neculce”, Buletinul Muzeului de Istorie a Moldovei, serie nouă, Iași, nr. XXI (an 2015), p. 55-62.

47. Despre domnia lui Pătrașcu cel Bun (1554-1557), în “Ion Neculce”, Buletinul Muzeului de Istorie a Moldovei, serie nouă, Iași, nr. XXII (an 2016), p. 5-10.

48. Biserica de lemn “Sf. Voievozi” din Tanacu, județul Vaslui – un monument istoric mai puțin cunoscut, în “Ion Neculce”, Buletinul Muzeului de Istorie a Moldovei, serie nouă, Iași, nr. XXIII (an 2017), p. 61-72.

49. Palatul Mavrocordat - monument istoric reprezentativ al Vasluiului, în “Monumentul”, nr. XVI, Partea I, Iași, Editura Palatului Culturii, 2015, p. 609-617.

50. Biserica de lemn a schitului Pârvești (județul Vaslui), în “Monumentul”, nr. XVII, Partea I, Iași, Editura Doxologia, 2016, p. 263-272.

51. Pagini din istoria politică a Bârladului medieval, în vol. *Miscellanea Historica et Archaeologica: In Honorem Vasile Ursachi octogenarii*, ediderunt: Costin Croitoru și George Dan Hânceanu, Brăila, Editura Istros, 2015, p. 405-412.

DUMITRU V. MARIN ȘI RENAAȘTEREA CULTURALĂ ROMÂNEASCĂ

Profesorul-editor **DUMITRU V. MARIN** a realizat totul cu banii săi, fără a pretinde că s-a jertfit, rămânând ca viitorimea să judece impresionanta sa influență în domeniul mass-mediei, publicisticii, învățământului și a culturii. Faptul că a intrat în

contact cu o serie de personalități din țară și din afara ei a constituit o onoare pentru domnia sa, dar a atras pentru sine stima și respectul acestor spirite pozitive. Cu o experiență de peste șase decenii în domeniul învățământului, a culturii și a presei, Profesorul doctor **DUMITRU V. MARIN** se situează printre acei oameni care contează întru luminarea cetății și deschiderea acesteia către lume și viață. Profesor, ziarist, scriitor, animator cultural, om de radio și televiziune, **DUMITRU V. MARIN** este o personalitate complexă, care marchează prin activitatea sa o perioadă istorică la fel de complicată ca cea de dinainte și de după 1989, din viața culturală, socială și politică a vasluienilor și nu numai.

Cu o bogată **activitate didactică** – director, inspector și profesor la mai multe școli și licee din Vaslui și nu numai – și cu o pasiune aparte pentru **cercetarea folclorului românesc** (o sumedenie de texte populare și obiceiuri culese și încă neprelucrate din foarte multe sate moldovenești și o teză de doctorat legată de revista “Ion Creangă”, dar și de viața și activitatea ilustrului folclorist Tudor Pamfile), **DUMITRU V. MARIN** a dobândit repede prestigiul și admirația contemporanilor săi.

Ca inspector la Comitetul de Cultură al Județului Vaslui, **DUMITRU V. MARIN** a participat la multe reuniuni științifice, alături de mari nume ale vremii: academicienii Iorgu Iordan și Al. Piru,, prof. dr. Mihai Pop, cercetătorii Ovidiu Bârlea, Ovidiu Papadima, Adrian Fochi, dr. Ioan Vlăduțiu, dr. Gheorghe Vrabie etc. și a organizat diferite activități culturale. Se remarcă ca un **om de cultură** extrem de performant și are o voce distinctă în ambientul cultural. Nu întâmplător, numele prestigiosului profesor doctor **DUMITRU V. MARIN** este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică extrem de

consistentă. Distinsul **Profesor** este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetății Vasluiului și, în general, ale județului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton și la afirmarea unor personalități culturale locale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a celor care îl cunoaștem. Tocmai de aceea, pe bună dreptate, **DUMITRU V. MARIN** poate fi considerat un excelent **creator de cultură locală**.

Profesorul doctor **DUMITRU V. MARIN** e și un foarte bun **publicist**, el remarcându-se mai întâi cu realizarea unei *Monografii a Liceului „Mihail Kogălniceanu” din Vaslui* (în 1990), dar și a altor 28 de cărți publicate, multe dintre ele abordând curente literare, culturale și informaționale, studii etnografice și de personalități, proză populară, interviuri cu oameni politici și de cultură etc. E un editorialist și un comentator mai aparte, de multe ori controversat și care are darul de a neliniști pe cei fără de putință.

DUMITRU V. MARIN a fost un deschizător de drumuri în **mass-media locală și națională**, pentru că încă din 1990 a înființat prima televiziune privată din România – TV VASLUI, după care a deschis două posturi de radio în rețea - UNISON RADIO, pentru ca mai apoi să dea naștere ziarului “MERIDIANUL” - ca for jurnalistic de conceptualizare și dezbateră a unor importante idei. A înființat, astfel, cel mai cunoscut Grup de presă din țară – CVINTET TE-RA. Nu în ultimul rând, prin crearea de câțiva ani a internaționalizatei reviste **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** (cu 414 colaboratori din toată lumea), a reușit să adune mai toate spiritele importante ale vremii și să le dea posibilitatea să se exprime liber în pagini de cultură și civilizație românească. Așadar, **DUMITRU V. MARIN** a ajuns cel mai mare **jurnalist** vasluian din toate timpurile, cu recorduri în domeniu și cu jurnaliști

competenți pe care i-a format (printre care se remarcă Lucian Pârvoiu – corospondent al TVR la Bruxelles, Cătălin Striblea de la BBC și alte televiziuni private, Mihai Ursu de la Londra, Cristi Lapa de la ziarul *Obiectiv de Vaslui*). În fond, meritul cel mai mare al prof. dr. **DUMITRU V. MARIN** a fost să-i determine pe semenii să se ridice spre orizonturile cunoașterii și ale luminii cultural-spirituale, iar prin ceea ce a făcut important pentru comunitate a devenit un adevărat **formator de opinie** în rândul cetățenilor. Această adevărată ***școală vasluiană de jurnalism*** - în jurul căreia s-au coagulat talentate condeie - a constituit o adevărată rampă de lansare a valorilor, pentru că a cerut mai mereu o cantitate enormă de viață și de noblețe sufletească. În fond, generații întregi de jurnaliști, redactori și reporteri ai săi au lucrat la zidirea spiritului și au contribuit la cunoașterea unor oameni deosebiți ai locului.

La ceas aniversar, lui **DUMITRU V. MARIN** i se cuvin aceste gânduri de evidențiere a mării sale personalități și a faptelor sale deosebite, arătându-i omagiul nostru în fața extraordinarelor merite pe care le are! Totodată, acest cărturar nu a abdicat niciodată de la culturalitatea vasluiană și a participat activ și s-a implicat în importante activități cultural-artistice ale urbei pe care o slujește cu sufletul. Însă, marea cucerire posibilă a profesorului **DUMITRU V. MARIN** în cetatea Vasluiului e aceea că nu a fugit din fața vieții și a provocărilor ei. A știut să adulmece frumusețea vieții, s-a grăbit încet. De aceea, și-a câștigat libertatea de a avea aici succese, eșecuri, bucurii, responsabilități, învățând să se descurce cu ele. Din toate acestea, a rămas prizonierul propriei conștiințe, dar a devenit ceea ce gândea cu adevărat! Un creator de cultură și un spirit liber!

DUMITRU V. MARIN rămâne pentru noi o viață împlinită de om care și-a clădit singur faima și care iată că a intrat deja în binemeritata-i poveste unică. Vârsta acestui dinstins domn

e doar un teanc de călătorii culturale care s-au îngrămădit de-a lungul anilor într-o veritabilă devălmășie a sufletului său, fiecăre acțiune a inițiativelor sale culturale, literare, jurnalistice sau de orice fel fiind dulcele dor de toate pentru oameni și pentru Pământul pe care l-a străbătut cu pașii inimii. De altfel, sufletul său e o dulce zăbavă a alergării departelui, către spirit și valoare! Creația sa literară, cea cultural-istorică și cea jurnalistică constituie șoapte fidele a unor clipe de seducătoare anarhie sufletească, tumultul dorințelor sale visate, dar și un dat al Dumnezeuiescului din el!

Din acest punct de vedere, **DUMITRU V. MARIN** constituie o matrice a unui spirit rafinat care pulsează diafanic către noima culturală și către curata renaștere interioară a oamenilor de creație. Tocmai de aceea, hoinara sa inimă a fugit mai mereu către străfundul neastâmpărului celorlați. De fapt, **Profesorul** și-a ancorat creația în zona spritului și a înălțimilor culturale ale județului Vaslui. Freamătul grațios al creației lui e o suavă descătușare de lumină hărăzită, revărsată imagistic într-o estetică a trăirilor sufletești, dar și o simfonie a plăcutelor clipe intense ale creației. Sufletul său ascultă și acum în goană cum noaptea picură egal penumbra gândului său pribeag! În fond, galopul fierbinte al înzvăpăiatei sale inimi e un surghiun al neastâmpărului a toate ce-i ființează, dar și zborul care veghează cu aripi de iubire asupra creatorilor adevărați și asupra actelor autentice de cultură. Chemarea atavică a sufletului său vine din graba fecundă a lumii care îl neliniștește și care-i determină o binecuvântată sorbire cu nesaț a flămândului elixir al destinului său și al culturii locale.

Așadar, **DUMITRU V. MARIN** este un depozitar al memoriei locurilor pe care le-a străbătut cu pașii inimii și un colecționar al unei istorii etnografice și spirituale a neamului românesc din care se trage. Tocmai de aceea, **DUMITRU V.**

MARIN este un destin de om colosal, cuprinzător și integrativ în efortul de revigorare culturală românească, susținător frenetic al valorilor autentice, slujind LIMBA ROMÂNĂ, FAMILIA, SATUL, GLIA, NEAMUL și ȚARA ROMÂNEASCĂ. Are meritul de a fi un catalizator de talente, căci le insuflă acestora dorința de a face ceva care să merite și să dăinuie, fiind călăuză în drumul devenirii lor.

În fine, gândul și imploziile sale de neliniști îl răstignesc pe **Profesor** în spiralele timpului, iar cântul sufletului său respiră mai mereu înspre văzduhurile spiritului uman. Globul intim al adâncurilor sale profunde se rostogolește în fiecare an în fluiditatea contrastelor sale, **Profesorul** ascultându-și răbdător intuiția valorii, iar umbletu-i și-l pornește totdeauna dinspre el înspre departe. **Profesorul DUMITRU V. MARIN** și-a așezat deja efigia în templul eternității, urmând ca - prin exemplul său de abnegație și stăruință în a reuși - să-i ajute și pe alții să pășească în împlinirea lor spirituală și vocațională.

Dr. Laurențiu CHIRIAC

Teodor Pracsiu, Daniela Oatu, *Un senior al spiritului, VLADIMIR STREINU, Eseu critic*, ed. PIM, Iași, 2010: „**Prof. dr. Dumitru V. Marin, folclorist, etnolog, publicist, romancier „mogul de presă”, miliardar în moneda națională - această carte senzațională de la doi autori unici și irepetabili. Vaslui, 30 iulie 2010.**”

20**Petruța Chiriac****Date biografice**

Născută: în 22 iunie 1936 – în orașul Giurgiu, județul Vlașca.

Studii: am urmat Școala Medie Nr. 2 (fostul Liceu Ortodox), în orașul natal și în București: Institutul „M. Gorki” și „Facultatea de Filologie limba română” Universitatea București.

Grade didactice – definitivat, Gradul II și Gradul I.

Debut în presă – „Cronica”, Iași.

Colaborări în presă:

- „Cuvântul liber bârlădean”
- „Școala Bârlădeană”
- „Coordonate bârlădene”
- „Părerii Tutovene ” – (redactor șef - trei ani 2001-2003)
- „Bârladul”
- „Academia Bârlădeană”
- „Meridianul Cultural Românesc” (trimestrial)
- „Meridianul” Iași – Vaslui – Bacău.
- Asociația „Artă, Tradiție, Cultură”

Participări – membru în:

- „Societatea Academia Bârlădeană”
- „Cenaclul Județean” Vaslui
- Asociația „Artă, Tradiție, Cultură”
- „Istoria Bârladului” - Oltea Gramaticu

În dicționare: Traian Nicola, Ion Baban, Oltea Gramaticu

Cărți scrise:

- „Geometrie sentimentală” 1980, Vaslui, din setul de 12 volume intitulate „Zidiri I”
- „Nemărturisita misiune” – nuvelă, 1991, Editura Prometeu descătușat, Bârlad;
- „Efort în zbor” – schițe și povestiri pentru copii, 1996, Editura Est-Vest, Bârlad;
- „Ieșirea din careu” – roman, 1998, Editura Cutia Pandorei, Vaslui;
- „Pescărușii de pe malul mării” – roman, 2005, Editura „Opera Magna”, Iași;
- Vocea mea distinctă” – eseuri, interviuri, corespondență, 2010, Editura Opera Magna, Iași;
- „Buchet de cronici literare”, 2011, Editura Sfera, Bârlad;
- „Copiii lui Tonitza ieri și azi” – momente și schițe pentru copii, 2013, Editura Sfera, Bârlad;
- „Sfere de gând publicistic”, 2016, Editura Sfera, Bârlad.

PĂSTRAREA VALORII PRIN CUVÂNTUL SCRIS

Judecând mai mult decât colegial caracterul integru al informației culturale, individualizată fericit de către jurnalistul, scriitorul și documentaristul Dumitru V. Marin prin publicațiile domniei sale: (săptămânalul Meridianul și Revista „Meridianul Cultural Românesc”) apreciindu-le prin lectura lor într-o cultivată limbă română nu poți să nu-ți exprimi o dată mai mult nevoia și bucuria de a-i ura, în acest aprilie, destul de blând, dar uneori și dur, multă sănătate și mai ales, păstrarea acelui sentiment ciudat, de a te simți în preajma dumnealui, un om puternic, cu multă siguranță și echilibru.

Îl transmitea încă de când eram membri ai cenaclului Județean. Dar astăzi ți-l dau realizarea tuturor gândurilor pe care le poți scrie într-o realitate impresionant de vie și aflată, desigur, într-un suport de credință; acela al libertății cuvântului tău.

Lucru ce i se potrivește foarte bine domnului Dumitru V. Marin și îndeosebi pentru faptul că el i-a dat valoare unui loc atât de hărăzit de Dumnezeu în dorința oamenilor de aici de a fi păstrat, anume prin scris.

Desigur el a fost și este respectat în virtutea aceluia crez de pe coperta revistei „Meridianul Cultural Romanesc”: „Un segment din bălălia pentru Limba Română cu arma cuvântului și a sensibilității omenești”

Și mai mult decât atât, în puterea ființei domnului D.V.Marin, căruia îi urăm încă o dată, la această vârstă: Mulți ani! Precum la marile sărbători.

Gândindu-ne că în viață poți și azi să fii mulțumit de tot ceea ce realizezi, luat ca fapte, pentru care poți primi un nume, dar ceea ce rămâne este omul de lângă tine. Acesta, și numai el, îți dă permanență și putere de a le continua. Îți urăm „La mulți ani, domnule Dumitru V. Marin!”. Dumneavoastră și familiei dumneavoastră.

Prof. Petruța CHIRIAC

Alexandru BALACI, „**FRANCESCO PETRARCA**” (1968): „**Domnului profesor Dumitru V. Marin un omagiu de devotament... pe o carte veche.**” Bibl. Acad. București, 14 aprilie 1986

21

Constantin Chirica

Constantin Chirica, fiu al satului Măcărești, răsărit în frumoasa și plăpânda luncă a Prutului. Am făcut parte din plămada primei promoții cu opt clase gimnaziale și prima promoție de absolvenți, care i-a avut profesori pe Dumitru și Iulia Marin, prin a căror stăruințe, marea majoritate și-a luat zborul către alte zări, unii pentru a învăța o meserie, alții pentru a urma o cale mai luminată, împlinită prin studii universitare. Printre cei care și-au dat licențele mă regăsesc și eu, în științe juridice, alături de Andrei Condurache, în economie, Alisa Chirica în istorie și Jean Pohodnicaru în inginerie. Anii au trecut și fiecare am urmat propria cale a vieții și a trecerii prin lume. Am îmbrățișat cariera militară, unde am lucrat vreo două decenii și încă alte vreo două decenii în turism, iar călătoriile efectuate pe meleaguri europene, asiatice și africane mi-au lărgit orizonturile cunoașterii. La maturitate am încercat arta condeiului schițând o monografie a satului natal: „*Măcărești file de istorie*” și un ghid turistic: „*Iași - Ghid de informare turistică*”. Am și alte proiecte pe care doresc să le împlinesc.

Rememorând anii de școală în satul natal, cu deosebire ultimele clase gimnaziale, gândurile se îndreaptă și către foștii mei profesori, Dumitru și Iulia Marin. Soarta le-a hărăzit, ca după terminarea facultăților să ajungă în satul meu natal și să-mi fie dascăli, alături de învățătorii Alexandru Zbarnea, Ecaterina

Chiriac și alte câteva cadre didactice suplinitoare. Domnia sa predă limba și literatura română, iar doamna predă istoria. Le-am remarcat pasiunea, angajarea și dorința de ridicare a nivelului nostru de pregătire, pentru a ne depăși condiția socială a fiilor de țărani.

Aveam să aflu mai târziu că și domniile lor erau tot fii de țărani și numai prin strădanii au ajuns să studieze în facultăți și să ne fie dascăli. În tot timpul cât a fost profesor în Măcărești a avut și calitatea de director al școlii, funcție administrată și reflectată printr-o disciplină mai aspră, combaterea lipsei elevilor de la ore, chemarea părinților la școală pentru abateri și rezultate slabe la învățătură, strictete în păstrarea și menținerea curățeniei, mobilizarea elevilor și cadrelor didactice la acțiuni culturale locale și intercomunale și așa mai departe. Și dacă domnia sa arăta mai tot timpul în vervă, soția contrasta prin blândețe, asemenea unei mame.

Au înfruntat, precum noi, oamenii satului, viața anevoioasă cauzată de sărăcie, lipsa mijloacelor de transport cu accedea spre Iași, drumurile pline de colb pe timp de vară și desfundate în primăverile și toamnele ploioase, inundațiile catastrofale provocate de ieșirile Prutului și Jijiei din matcă și așa mai departe.

Toate acestea nu l-au descurajat, ci l-au făcut mai stăruitor pe domnul profesor să înfrunte noroaiile și vremea rea, pe jos, călare, ori cu căruța pentru a fi prezent la întâlnirile și consfăturile didactice de la centrul de comună și din Iași.

Înscrierile noastre la diferite școli au dus la întreruperea legăturilor cu domnii profesori. După câțiva ani, am aflat, domniile lor au părăsit satul și s-au stabilit în Vaslui.

Anii au trecut și după aproape patru decenii, trecute de la terminarea școlii gimnaziale, soarta mi-a surâs să-l reîntâlnesc pe domnul profesor, în ziua sărbătorii „Sfinților Mari Ierarhi ai

Bisericii Ortodoxe: Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare și Grigorie Teologul” pe 30 ianuarie 2014, la simpozionul "Caragiale și vremea noastră", la care erau invitați scriitorii ieșeni și vasluieni: Vasile Larco, Nicolae Stancu, Val Andreescu, Mihai Haivas și alții, organizat la Școala Prisăcani, avându-l amfitrion pe primarul comunei, inginerul Constantin Chirilă.

Era zi de duminică și iarna își întinsese mantia peste sat. Totul era alb și ninge ca în poveste. Întâlnirea literară s-a prelungit la școala din Măcărești, dar înainte de întâlnirea cu cadrele și elevii a dorit să revadă oamenii și satul de la un capăt la celălalt, școala unde a predat și biserica, vechi de peste un secol și jumătate, maidanul pe care erau jucate partidele de fotbal în timpul orelor de educație fizică, la inițiativa și cu participarea domnului profesor.

În vara aceluiași an domnul profesor a revenit la Prisăcani. I se decernase titlul de cetățean de onoare al comunei. A mers și la Măcărești, unde s-a dezvelit o placă comemorativă fixată pe clădirea școlii vechi și s-a organizat o întâlnire cu foștii elevi.

Întâlnirea a fost o mare bucurie, deopotrivă pentru ei și pentru noi, foștii elevi, ajunși la vârsta maturității, să depănăm amintiri și să ne împărtășim fiecare despre împlinirile vieții.

De la fostul nostru profesor, acum cu tâmplele încărunțite am aflat că și-a dat doctoratul în limba și literatura română, a fondat un trust de presă la Vaslui ce cuprinde: prima televiziune privată autorizată din România și două posturi de radio locale, ziarul „Meridianul” revista culturală „Meridianul cultural românesc”, este autorul a peste douăzeci și cinci de cărți, inițiatorul a multiple acțiuni și manifestări culturale, jurnalist și colaborator a mai multor reviste culturale. Ne-a spus că se simte împlinit și fericit alături de soție și copii.

Întâlnirea a durat câteva ore. Ne-am fi dorit să fie mai lungă pentru că s-a desfășurat într-o atmosferă distinsă, încheiata cu mulțumiri și urări.

Opinez, ca fost elev, că Domnul Profesor, Dumitru Marin constituie un model de „OM”, ridicat dintre fiii satului, care a știut să-și folosească bine calitățile personale pentru a deveni o personalitate națională respectabilă.

Vă doresc viață lungă cu împliniri dorite pe mai departe.

Constantin CHIRICA

Letiția OPRIȘAN – Lângă lac

22

⇒ Constantin Chirilă

Sunt momente când viața ne cheamă, uneori ne încercă, alteori ne provoacă într-o nouă călătorie sau început. Dacă ne gândim la puțin, puțin vom avea, dacă ne gândim cu tărie la ceva mai bun și acționăm în acest sens, sigur va veni și răspalata în viața noastră.

Copil fiind, născut la Prisacani, așa cum spunea și verișorul meu Constantin Chiriac, aici este „centrul pământului”, locul unde are loc legătura energetică cu Universul și de unde pleacă destinul fiecăruia. Da, aici am primit viață, care „este cea mai mare afacere pentru că o primești gratis?!”, apoi copilăria, educația, societatea, realizările și neîmplinirile, maturitatea.

Dacă până la 20-25 de ani poate fi invocată lipsa de educație, după aceea nimic nu mai poți invoca sau recupera. Vine o vreme când mintea proprie îți este un educator, societatea îți poate oferi: visuri – realitate, decădere – înaltare, sărăcie – avere, familie – copii, viață și moarte, un foc veșnic viu al continuității. În asemenea condiții, m-am gândit să mă întorc acasa, aici la Prisacani, după 40 de ani și împreună cu cetățenii comunei să reconstituim „satul european”.

Așa l-am cunoscut și pe domnul Prof. Dr. D.V. Marin, cel ce a fost profesor și director al Scolii Măcărești și care în acea perioadă tânără și frumoasă a vieții (anii 1961-1967), a crescut, educat și format generații de copii pentru societatea de azi și de maine.

A fost, este și va rămâne un exemplu de studiu, credință și abnegație în promovarea valorilor naționale, patriotism local, cinste și respect pentru familie, dăruind înapoi societății care l-a format tot ce a primit: prin corespondență, presă sau televiziune. Pentru aceste minunate calități și fapte Consiliul Local al comunei Prisacani, m-a

mandatat ca primar al comunei să-i acord titlul de Cetățean de Onoare, alături de alți fii ai satului: Constantin Chiriac, azi director al Teatrului V. Stanca din Sibiu, Victor Ciobanu, primul autor care a scris despre locurile natale „Prisăcani – o vatră seculară” și Boris Crăciun, pentru “Cronica ilustrată de la Prisăcani” (2011).

Atunci și acum îi putem spune UN SINCER MULȚUMESC domului Prof. dr. D.V. Marin și să-i dorim să aibă puterea de a dăruii societății, noilor generații de tineri, idealurile vieții.

Ziua de azi este un dialog fragil neiertător între ieri și maine, fiecare generație se crede mai inteligentă decât cea de înainte și mai înțeleaptă decât următoarea. După cele două mandate de primar al comunei am fost mereu întrebat ce se întâmplă cu satul românesc? Niciodată nu putem ști ce proporții iau faptele noastre în viață: dacă ești bun, oamenii te pot acuza că ai intenții ascunse, dacă ai succes poți câștiga prieteni falși și dușmani adevărați, dacă ești cinstit și sincer oamenii te pot înșela, iar ceea ce construiești în ani, alții pot dărâma într-o zi și binele pe care îl faci azi ei îl vor uita maine. De necrezut cum s-au răsturnat valorile umane!

Satul românesc nu mai poate menține pasul cu viteza informațională, educația clasică este depășită, familia se universalizează, folclorul și tradițiile cu greu se mai mențin, iar proprietatea privată a pământului nu mai este interesantă pentru moștenitori.

Viața este cel mai dur profesor, prima dată îți scrie textul și apoi îți spune care era lecția. Așa este azi la Prisăcani: 15/04/2018.

Dionisie Vitcu, **BULICHERII ȘI SFÂRÂIACE** din capu' unui actor autohton, ed. Panfilius, Iași, 2010: „Coane Mitică, toată admirația și prețuirea mea, Dionisie Vitcu, 14 ianuarie 2011, Vaslui”.

23

→ Theodor Codreanu

Născut la 1 aprilie 1945, în Sârbi, com. Banca, jud. Vaslui.

Cărți publicate: *Marele zid*, roman, Editura Junimea, Iași, 1981; *Eminescu - Dialectica stilului*, Editura Cartea Românească, București, 1984, col. „Eseuri”; *Modelul ontologic eminescian*, Editura Porto-Franco, Galați, 1992, col. „Studii eminesciene”; *Plecat-am nouă din Vaslui*, epigrame, Vaslui, 1996, în colaborare; *Numere în labirint, I*, Editura Opera Magna, Iași, 2007; *Numere în labirint, II*, Editura Opera Magna, Iași, 2008; *A doua schimbare la față*, Princeps Edit, Iași, 2008; *Istoria „canonică” a literaturii române*, Princeps Edit, Iași, 2009; *Numere în labirint, III*, Editura Opera Magna, Iași, 2009, *Ion Barbu și spiritualitatea românească modernă - Ermetismul canonic* (Ed. Curtea Veche, București, 2011), *Polemici „incorecte politic”*, Râmnicu-Sărat, Editura „Rafet”, 2011, Iași, Editura Ștefan Lupașcu”, 2011, col. „Radiografii: 21”, *Lumea românească în zece prozatori*, Editura Contemporanul, București, 2017, *În oglinzile lui Victor Teleucă, Chișinău, Editura Universul*, 2012; *ediția a doua revăzută și adăugită, Editura eLiteratura, București*, 2017, *Valori din două veacuri*, Galați, Editura „Axis Libri”, 2012, *Cezar Ivănescu – transmodernul*, Iași, Princeps Edit, 2012, *Mihai Cimpoi: de la mitopo(i)etică la critica ontologică*, Iași, 2012, Târgoviște, 2016, ediția a II-a, revăzută și adăugită, col. „Critică și istorie literară”, *Aforisme trad. în italiană de Alina Breje*, în *Antologia dell’aforisma romeno contemporaneo*, Torino, Genesi Editrice, 2013, prefată de Fabrizio Caramagna, col. „Aforisticamente”, pp. 51-57, *Numere în labirint*, vol. IV, București, Editura „Detectiv literar”, 2014, *Dialogurile unui „provincial”*, București, Editura Scara, 2015, *Anamorfoze*, Editura Scara, București, 2017 etc.

Premii, distinctii etc.: Medalia jubiliară „Eminescu - 150”, prin decret prezidențial al Președintelui Emil Constantinescu, noiembrie 2000 etc.

UN INFATIGABIL CĂUTĂTOR

Una dintre cele mai pitorești personalități din Vasluiul ultimelor decenii este profesorul de limbă și literatură română Dumitru V. Marin, doctor în filologie cu o teză despre *Importanța revistei „Ion Creangă” în folcloristica românească* (1998). Preocupările sale de etnografie și folclor l-au îndrumat și spre editarea unei părți a operei lui Tudor Pamfile, îngrijind un volum de *Basme* la Editura Junimea din Iași, în 1976, dar și vol. **Tudor Pamfile și revista ION CREANGĂ, 1998.**

Aceste îndeletniciri l-au determinat pe Iordan Datcu să-l includă în *Dicționarul etnologilor români* (Editura Saeculum I.O., București, 1998), el fiind, cum îi place să spună, *singurul vasluian* prezent în asemenea dicționar.

Dar Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, *Zăpadă pe flori de cireș*), întemeietor al unui trust de presă, *Cvintet - TE-RA* (cuprinzând televiziune, radio, ziar). Trustul cu pricina i-a determinat pe prieteni să-l dezmierde, cum e la modă, cu titlul de „moguleț”, ceea ce nu sună rău.

Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară. Infatigabila lui persuasiune s-a concretizat în

mai multe cărți, cu titluri pe măsură, între care *TV.V - 15... explozia...* (Editura Tiparul, Bârlad, 2006), *Meridianul (Vaslui - Bârlad) - axă cultural-informațională* (Editura Pim, Iași, 2009), *Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase”*, *Vaslui - 40* (Editura Pim, Iași, 2010). Aceste cărți, menite să lumineze asupra generosului concept și să fie, în același timp, o istorie vie a lui, sunt construite, stilistic și arhitectonic, într-o manieră postmodernistă, poate mai puțin lămuritoare pentru cititorul tradiționalist, adesea leneș și cârcotaș, de unde, probabil, și unele reacții inconfortabile, mai ales pe linia criticii orale sau „netiste”. Despre faptele de cultură ale lui Dumitru V. Marin au scris, între alții, Avram D. Tudosie, Simion Bogdănescu, Gruia Novac, Lucian Vasiliu, Emilian Marcu, Vasile Ghica, Ioan Baban etc.

La cei 70 de ani pe care îi sărbătorește pe 28 aprilie, Dumitru V. Marin a rămas același spirit optimist, întreprinzător, cu vocația prieteniei. Noi îi urăm viață creatoare, putere de muncă și *La mulți ani!*

Prof. dr. Theodor CODREANU

Extras din : Marin D.V.

Opera în câmpul critic și valoric național

Editura PIM, Iași, 2013

Constantin Parascan, ***ION CREANGĂ - MĂȘTILE INOCENȚEI, VIAȚA ȘI OPERA***, ed. Junimea, 2000: ***„Domnului Marin V. Dumitru, cu admirație pentru cum este, ce face, foarte bine făcând, în zilele Creangă de la Moara Grecilor, martie 2004”***.

24

⇒ Emil Constantinescu

Emil Constantinescu (n. 19 noiembrie 1939, Tighina, acum în Republica Moldova) este un politician și om de știință român. Constantinescu a fost președinte al României între anii 1996 și 2000; din 1966 este cadru didactic al Facultății de Geologie a Universității din București.

A parcurs toate treptele carierei universitare ca asistent, lector și conferențiar la Facultatea de Geologie (1966 - 1990). Din 1991 și în prezent este profesor de Mineralogie la Universitatea București.

În 1996, CDR a câștigat alegerile locale și parlamentare iar Emil Constantinescu a fost ales prin vot direct (cu 7 milioane de voturi) Președintele României, pentru un mandat de patru ani. În perioada mandatului său prezidențial (1996 - 2000), România s-a angajat într-un larg proces de reformă în economie, justiție și administrație.

Cărți: **„Tetralogia Timpul dărmării, timpul zidirii”**; **„Cele două fețe ale zidului”**, București, Editurile Universalia, 2002, 685 p.; **„Pietre de încercare”**, București, Editurile Universalia, 2002, 900 p.; **„Lumea în care trăim”**, București, Editurile Universalia, 2002, 914 p.; **„Cărțile schimbării”**, București, Editurile Universalia, 2002, 740 p. etc.

OMUL CARE SFINTEȘTE LOCUL

L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj.

Dumitru V. Marin și Emil Constantinescu – 23 noiembrie 2005

Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea.

Îmbrățișase curentul ecologist și devenise un lider local și național al Federației Ecologiste din România.

După încheierea mandatului meu de președinte al României, prin unificarea F.E.R. cu Acțiunea Populară, profesorul vasluian a devenit unul dintre apropiații mei colaboratori.

Bun organizator, activ și integrat în comunitate, a reușit să câștige un număr important de consilieri în alegerile locale din 2004.

Îmi amintesc de discuțiile cu profesorii și elevii liceului la care predase și de care era respectat și iubit.

De-a lungul timpului, mi-a rămas un colaborator apropiat. La o vârstă a bilanțului, îi urez să-și realizeze toate aspirațiile în domeniul mass-media, unde are deja un palmares demn de invidiat, să-și finalizeze proiectele de cercetare în care s-a angajat și să continue să scrie cu har.

Am mai scris deja: a avut harul de A FACE.

Cele mai calde felicitări și un gând afectuos.

Martie, 2011

**Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000**

Ioan Mâcnea - Vetrișanu, *Părășiți de îngeri*, ed. Junimea, Iași - 2010: „*Cu toată considerația, omului iubit de oameni, nu de minți umbrite, toată prietenia mea. 27.06.2010*”.

25⇒ **Sorin Cotlarciuc**

Localitatea Vama din județul Suceava este o localitate montană, turistică, un nod cultural, dar și sportiv, organizându-se aici, printre altele: Festivalul de literatură „Umor fără frontiere în Țara de Sus”, apare trimestrial o revistă de literatură și istorie „SURÂSUL BUCOVINEI”, își desfășoară activitatea literară și istorică un Cenaclu, înființat de foarte mulți ani, sunt manifestări culturale, tradiționale, cum ar fi: Zilele localității Vama, Festivalul Hribului, întreceri sportive și altele. În Vama sunt multe personalități locale, iar nominalizarea lor ar fi riscantă acum, deoarece aş putea să uit pe cineva, amintind numai trei dintre ele de pe tărâmul cultural și anume: doctorul stomatolog Sorin Constantin Cotlarciuc, despre care voi face referire mai jos, economistul Ioan Mugurel Sasu, redactorul-șef al revistei mai sus amintite și pe directorul Căminului Cultural, domnul Ciocan.

Scriitorul Sorin Constantin Cotlarciuc, doctor stomatolog, este o personalitate locală, după cum am mai spus, un vector cultural în localitatea Vama, județul Suceava, fiind născut la data de 30 octombrie 1951 în orașul Vatra Dornei, actualmente locuind în Iași și este dublu licențiat al Facultății de Medicină Dentară al Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” Iași. Dumnealui scrie poezie, inclusiv poezie cu formă fixă (sonete și rondeluri), proză (romane, cronici de călătorie), epigrame, aforisme etc. Despre activitatea sa literară au făcut referire mulți scriitori și critici literari, printre care: Ștefan Alexandru Băișanu, Carmen Veronica Steiciuc, Horia Zilieru,

Valeriu Stancu, Emilian Marcu, Mihai Batog-Bujeniță, Lucian Perța, Daniel Corbu, Vasile Larco, Alis Niculică etc. A publicat până acum un număr de 13 cărți, care sunt apreciate de publicul cititor și anume: Lumea pe clape de rondel, 2011, rondeluri; Fața nevăzută a lumii, epigrame, 2011; Inflexiuni lirice, sonete, 2012; Delicatese umoristice, poezii și epigrame, 2012; Meandrele destinului, roman, 2014; Pelerinul, sonete, 2014; Purgatoriul unui proscris, roman, 2015; Iluzii, doar iluzii, poezii, 2015; Reverențe, sonete, 2016; Magia haimanalelor, roman, 2017; Seducția înțelepciunii, aforisme, 2017; Incognito, proză de călătorie, 2018; Tropa, tropa...Europa!, proză de călătorie, 2018.

Din activitatea dumnealui literară, amintim că este directorul revistei „Surâsul Bucovinei”, organizatorul Festivalului „Umor fără frontiere în Țara de Sus” de la Vama, membru al Uniunii Epigramiștilor din România, membru al Asociației Literare „Păstorel” Iași, membru și președinte al Cenaclului Literar „Nectarie” Vama-Bucovina, membru al Societății Culturale „Junimea 90” Iași. Este prezent în multe antologii și culegeri de poezie, colaborator la o serie de ziare și reviste la rubricile rezervate creației literare satirico-umoristice și de poezie lirică, câștigător al unor premii literare la diferite concursuri, inclusiv premii de carte: Bistrița, 2015, Festivalul „Liviu Rebreanu”, premiul pentru roman; Geoagiu, „Ion Budai Deleanu” , Hunedoara, 2016, pentru poezie; Vișeu de Sus, epigramă; premiul pentru poezie religioasă Tg. Mureș, 2017 etc.

De remarcat este faptul că de la apariția prestigioasei reviste vasluiene „MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC”, directorul publicației fiind profesorul doctor Dumitru V. Marin, scriitor și jurnalist, domnul dr. Sorin Cotlarciuc publică creații literare deosebite, savurate de cititori. Revista mai sus amintită a ajuns la numărul 14, are peste 400 de colaboratori înregistrați la primele 13 apariții, este apreciată de toți cititorii, cuprinde creații

literare semnate de scriitori remarcabili, de anumite personalități, conține pagini cu informații interesante din multe domenii de activitate, fotografii, extrase din ziare și alte imagini. Fiecare număr nou al revistei a fost lansat atât la Vaslui, cât și la Iași, Bacău etc. unde s-a bucurat de aprecierea publicului prezent la prezentarea publicației. Domnul prof. dr. Dumitru V. Marin este demn, pe drept cuvânt, de toată stima cititorilor pentru efortul depus, inclusiv pecuniar. Felicitări domnule Marin!

Vasile LARCO

Letiția OPRIȘAN – La malul Mării Negre

26

⇒ Monica Luminița Cozmei

*„Aș scrie cu pensula mare pe pereții
odăii tale o poruncă: iubește-ți meseria”*

T. ARGHEZI

După un liceu sanitar și o postliceală sanitară, mi-am schimbat total opțiunea. În clasa a IX a, dna profesoară de geografie lipsea de la o oră. Colegii se plictiseau. Citisem câteva lecții în avans, așa că m-am ridicat calmă, am trecut în fața clasei și am vorbit despre munți și peșteri pe care nu le văzusem niciodată.

Mi-a rămas în inimă sentimentul acela de satisfacție, fusesem ascultată cu ochi mari, atenți iar percepția colegilor despre mine s-a schimbat total.

Toată viața mi-am dorit să devin profesoară de istorie și geografie. Am fost ani de zile suplinitor necalificat în satul meu, Parpanița- Negrești, Vaslui sau în satele vecine. La facultate m-am înscris după 18 ani de la terminarea liceului, mai mult pentru confirmarea profesiei la cel mai bun standard. Nu am regretat! Anii studenției mi-au arătat enorm de multa erudiție la care trebuia să acced dacă mă doream un profesor bun! Am continuat în ultimii ani cu un doctorat în istorie antică, o pasiune pe cât de grea pe atât de frumoasă. Azi sunt profesor documentarist la Colegiul Național „Costache Negruzzi” din Iași, o altă specializare făcută la Universitatea București, “Facultatea de Litere”.

Îmbinată cu pasiunea literară, pe care nu am avut cum să o desăvârșesc, profesia actuală mi-a cucerit inima. Sunt recunoscătoare pentru spațiul literar oferit de Meridianul sub toate formele sale, așa că scriu și sunt publicată, aspect care mi-a desăvârșit formarea emoțională. Printre alte colaborări sunt diverse

parteneriate pe care le fac datorită profesiei pe care o am, colaborări cu fundații în vederea promovării unor evenimente culturale, informaționale sau voluntariate. Voi specifica câteva din aceste organizații care mi-au dat posibilitatea să mă dezvolt profesional și poate să dau o altă dimensiune învățământului ieșean: colaborator al Fundației **Median Research Centre**, București, promotor al Parteneriatului Național **Less Hate, More Speech**; membru voluntar al societății **World Vision** România, colaborator-organizator al programului **ED-MUN-DO-A** Word of Education, colaborator al Fundației **Pro-Democrația**, Voluntar al Asociației **Centrul de Politici pentru Diversitate și Securitate Europeană**, București, voluntar al Asociației Anti-Sida, filiala Iași, voluntar **Salvați copiii**-filiala Iași, colaborator al **Muzeului Literaturii Române** Iași, colaborator Casa de Cultură „Mihai Ursachi”, Voluntar al Asociației **EDUC** România (București), membru din partea I.S.J. al echipei de proiect **Made for Europe**, colaborator al **Universității de Agronomie** Iași, colaborator al Agențiilor de turism **Royal Tour** (Iași) și **Summer Tour** (Turcia), colaborator-organizator de evenimente al C.C.D. Iași, partener al **Palatului Elevilor** Iași, colaborator al Asociației **Speranță pentru Îngerași**, colaborator **Asociația Kastalia**, colaborator-organizator evenimente **Rotary Club** Vaslui, colaborator **Fundația Comunitară** Iași. Fondator **Centrul Social de Zi Sfânta Parascheva** Negrești Vaslui, președinte juriu **Simpozion Internațional** „Fereastră către stele” și „Staruri Moldovene”, concurs regional de muzică și dramaturgie, colaborator al grupului **CVINTET TERRA**, colaborator al Centrului **Sfânta Mahramă**, formator parenting- programul educației pentru părinți, colaborator **ONU**, organizația tineret, filiala Iași, promotor al festivalului **Bookland Evolution**, organizator al festivalului **Swedish Dads** Iași, egalitatea între sexe, partener eveniment Ambasada Suediei 2016, partener și organizator evenimente al **Muzeului Literaturii Române**, **Muzeului Universității**, **Palatului Culturii din Iași**, colaborator **Arhivele Statului Iași**.

Îmi iubesc meseria cu toată puterea minții mele, le dăruiesc elevilor cunoștințele mele și cred că am contribuit și eu, novator, la dezvoltarea europeană a învățământului ieșean.

UN OM ÎNTRE OAMENI PROF.DR. DUMITRU V. MARIN

Ca istoric ce lucrează doar pe baza unei documentații adecvate, căutând prin surse diferite, cu prilejul unor ample informări asupra personalităților județului meu natal, Vaslui, am dat din ce în ce mai frecvent peste personalitatea **Domnului Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN**.

Cu referințe extraordinare din partea unor instituții, a unor profesori, a unor colaboratori, Dl. Profesor Doctor, mi-a atras atenția. Prilejul de a-l cunoaște a sosit neașteptat în cadrul unei sedințe “Păstorel”, din Iași. M-am străduit să mă apropii pentru o cât de minimă conversație, cu emoția firească: îl cunoșteam pe Omul care a înființat prima televiziune privată, care avea călătorii internaționale mai multe decât anii mei de viață, care vorbise cu papa, miniștri și președinți de state.

Apărător înverșunat al limbii române, promotor al civilizației și culturii române pe toate meridianele lumii, scriitorul Dumitru V. Marin, nu ne lasă să ne abandonăm valorile! Nu pot să nu remarc, de la început, o împletire a mersului culturii cu viața socială în preocupările domniei sale, dl. prof.dr. Dumitru V. Marin expunându-și clar convingerile, în diferite editoriale ale Meridianului sau în paginile revistei Meridianul Cultural Românesc, deplângând aspectele, care se intersectează financiar și emoțional. Ca un adevărat apărător al idealurilor, însă, scriitorul, jurnalistul, omul de televiziune merge înainte, împreună cu o echipă dedicată spre promovarea valorilor scrise. Fost profesor de Limba și Literatura Română, cu doctorat în Literatură, specializarea folclor,

Dl. Profesor Doctor nu putea fi decât apărător înverșunat al “*maicii noastre LIMBA ROMÂNĂ*” (Dumitru V. Marin).

Activitatea publicistică este și ea impresionată – 60 de studii științifice publicate în ziare și reviste, peste 700 de editoriale, mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 6 Președinți de Stat, 14 Prim-miniștri, parlamentari europeni sau români. Protagonistul filmului „*A fost sau n-a fost...*” este o enciclopedie purtând conversații aprofundate în domeniile cultural dar și economic. Edițiile săptămânale ale ziarului „Meridianul” acoperă interesul publicului larg privind viața socială a comunelor din Moldova. Director general și proprietar al grupului de presă CVINTET TE-RA (televiziune, radio, ziar), Dl. Dumitru V. Marin m-a uimit cu PUTEREA de muncă! Ca Om, este deschis, sincer, optimist, luptător întru dreptate socială, profund emotional.

Sunt onorată să îl cunosc, sunt onorată că mi-a acceptat foarte multe propuneri de colaborare dar și că elevii mei au fost valorizați internațional de publicația M.C.R. (în patru continente).

VIAȚĂ ÎNDELUNGATĂ!

Prof.dr. Monica Luminița COZMEI Iași

Valentin Silvestru, **JURNAL DE DRUM AL UNUI CRITIC TEATRAL (1944 - 1984), volumul I**, ed. Meridiane, București, 1992: „*D-lui Dumitru Marin, teleart vasluian, un salut confratern și o amintire constantă. Valentin Silvestru, mai 1993*”.

27

Iordan Datcu

Născut pe [10 iunie 1933](#), [Băcălești](#), [Teleorman](#) este un [istoric literar](#), [etnolog](#) și [lexicograf](#) din România.

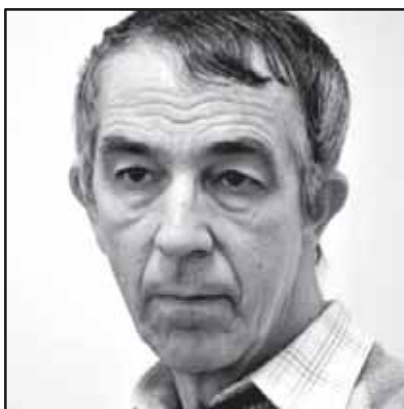
S-a făcut cunoscut mai întâi ca editor al unor mari folcloriști, ca [Artur Gorovei](#), [Grigore Tocilescu](#), [Simion Florea Marian](#), [Petru Caraman](#), [Adrian Fochi](#) ș.a., apoi, ca un asiduu și priceput cercetător în domeniu, elaborând *Dicționarul folcloriștilor* (I, 1979, II, 1983) și mai ales *Dicționarul etnologilor români* (I-II, 1998), veritabil instrument de lucru, adresându-se atât specialiștilor, cât și celor interesați de creația populară și impactul ei asupra culturii române.

Fragment din **DICȚIONARUL ETNOLOGILOR ROMÂNI 2**, editura Saeculum IO, București, 1998. *Pagina 65.*

MARIN Dumitru V., n. 28 apr. 1941, Girgiuoana, com. Podu Turcului, jud. Bacău. St. univ. de fil. Prof. de lb. și lit. rom. la l. «Mihail Kogălniceanu» din Vaslui. Dr. în fil. cu teza *Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă»*, conducător științific prof. univ. dr. doc. Mihai Pop (1998). Colab. la *Adevărul*, *Albina*, *Anuarul institutului de istorie «A.D. Xenopol»*, *Clepsidra*, *Clopotul*, *Cronica*, *Gazeta de vest*, *Îndrumătorul cultural*, *Meridian Vaslui-Bârlad*, *Scânteia tineretului*, *Vlăstarul*, *Vremea nouă* ș.a.

M. a făcut o pasiune de o viață pentru cercetarea operei și vieții lui Tudor Pamfile, despre care a publicat multe articole, din a cărei operă a tipărit o antologie de proză pop. (*Basme*, ed. îngr. de ~, Junimea, Iași, 1976, 121p.) și despre care a tipărit un st. mai amplu: *Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă»* cu un cuvânt înainte de prof. univ. dr. N. Constantinescu (Edit. «Cutia Pandorei», Vaslui, 1998, 294p.), scris cu participare vădită, uneori evitând cu greu tonul hagiografic, în care examinează condițiile formative ale rev., contribuția ei la realizarea unui corpus al folc. rom., compartimentele rev. «Incursiunea în lumea operei lui Tudor Pamfile, – apreciază pref. – operă în care revista “Ion Creangă” ocupă un loc de prim ordin, propusă în acest studiu dens, documentat, scris cu mare grijă pentru adevăr, dar și pentru “pentru mai dreapta cinstire” a folcloristului de la Țepu, oferă o lectură extrem de instructivă și deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu.»

28⇒ **Ioan Dănilă****EXCURS PAMFILIAN,
DUPĂ 20 DE ANI**

Prezența, într-un parcurs imaginar, a unui specialist dintr-un anumit domeniu are o dublă valoare: pe de o parte, este liantul a două serii de cercetători (în cazul nostru), iar pe de altă parte, este el însuși o personalitate creatoare. Tudor Pamfile (1883-1921) a izbutit performanța ca în doar 38 de ani să se remarce în ambele direcții enunțate mai sus. Romulus Vulcănescu îl găsește drept „a doua figură dominantă în etapa de elaborare a domeniului etnografiei” românești, după Simeon-Florea Marian, cel care – mentor fiindu-i – a primit eticheta de „priceput, stăruitor, bogat și norocos muncitor”. Să realizezi culegeri de folclor tematic și de proporții semnificative, să fondezi și să coordonezi două reviste de cultură („Ion Creangă” și „Miron Costin”), să publici producțiile populare sub egida celui mai înalt for științific – Academia Română – și să primești laude pentru toate acestea de la personalități de primă mărime (Nicolae Iorga, Ion Bianu, Mihail Sadoveanu ș.a.) e mai mult decât trebuie pentru ca numele lui Tudor Pamfile să strălucească în galeria oamenilor de seamă ai Moldovei și ai țării.

Am spus undeva că un criteriu – secundar, e drept – pentru a stabili valoarea de circulație a ideilor sau a lucrărilor cuiva este dat de convertirea numelui de persoană în adjectiv sau, mai mult decât atât, acesta să se prelungească într-un termen semnificând o orientare cu caracter general. În cazul nostru, autorul unei teze de doctorat centrate pe contribuția lui Tudor Pamfile la

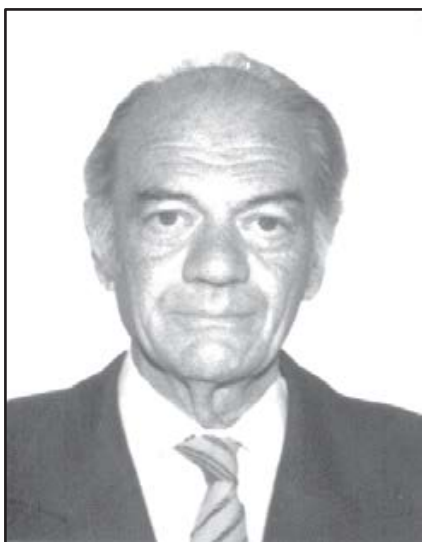
dezvoltarea folcloristicii naționale, Dumitru V. Marin, a creat adjectivul „pamfilian”, pe care l-a susținut prin evaluări corecte și prin necesarele raportări la opera cărturarului. Stă mărturie varianta editorială a tezei, cu titlul „Tudor Pamfile și revista «Ion Creangă»” (Vaslui, Editura „Cutia Pandorei”, 1998). A nu se crede că subiectul nu a mai fost abordat; ba se poate vorbi de o tradiție personală în tratarea temei. Într-un singur an, 1973, D. V. Marin a publicat șapte articole din domeniul folcloristicii: „90 de ani de la nașterea lui Tudor Pamfile” („Vremea nouă”, Vaslui), „O prestigioasă revistă de folclor: «Ion Creangă» (65 de ani de la apariție)” („Cronica”, Iași) etc. În anii următori a păstrat pasiunea pentru cele două teme, cu studiile „Considerații preliminare privind promovarea cântecului popular la revista de folclor «Ion Creangă»” (1975), „Un folclorist de seamă: Tudor Pamfile” (1978), „O valoare spirituală națională: revista «Ion Creangă»” (1983), „100 de ani de la nașterea unui mare folclorist: Tudor Pamfile” (idem) etc. Editorial, a îngrijit „Basmе”-le lui Tudor Pamfile la Editura „Junimea” (Iași, 1976). Așadar, o primă condiție a credibilității a fost atinsă: continuitatea abordării temei. Probabil aici trebuie căutată preferința lui D. V. Marin pentru detalieri, întrevăzute în cuprinsul lucrării sale din 1998: „Un folclorist și o revistă bârlădeană în patrimoniul național” (pp. 15-72), „O revistă pentru o idee: corpusul folclorului românesc” (pp. 73-172), „O arhivă pentru mai târziu” (pp. 173-214), „Final deschis” (pp. 2015-220), totul încheiat cu note, mărturii și documente și clasică bibliografie.

Am semnalat în cuprinsul lucrării câteva subiecte pe care le-am parcurs cu un interes special: tonul aspru (motivată?) al lui Tudor Pamfile la adresa broșurii lui Grigore Tabacaru „Jocuri românești pentru copii” (pp. 17-18), descrierea unor obiceiuri de Dragobete (pp. 258-260) și a salutului la români (p. 270), ca și referirile la Giorge Pascu (p. 202 et passim), cu privire la

studierea ghicitorilor. Îmi permit o sugestie pentru D. V. Marin: reeditarea lucrării, cu dezvoltarea unor subcapitole („Folclorul copiilor”, de pildă) și cu revizuirea altora. Îl obligă la acest demers calitatea specialiștilor în folcloristică pe care i-a contactat (Iordan Datcu, Gh. Vrabie, Ovidiu Papadima, N. Constantinescu ș.a.), necesara reevaluare a propriei munci și, de ce nu, progresele industriei tipografice. Într-un an când vârsta îl obligă să dubleze o cifră recunoscută pentru energia-i benefică, îi fac cadou o propunere: să deschidă chiar în 2018 Colocviile de Folclor „Tudor Pamfile” fie la Galați, fie la Vaslui, de preferință în parteneriat cu respectivul Centru Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale. Mi-a venit această idee în ziua de 4 aprilie a acestui an, asistând la sărbătorirea lui Viorel Savin, care a împlinit 77 de ani. (L-au firitisit, în Aula „Vasile Alecsandri”, Serviciul Public Județean pentru Promovarea Turismului și Coordonarea Activității de Salvamont Bacău, în parteneriat cu Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău.) A primit în dar ediția I a unui festival național de dramaturgie. (Scriitorul băcăuan a excelat în acest gen, dar a trimis în librării și cărți de poezie, teatru și publicistică.) C.J.C.P.C.T. Bacău și multe altele din țară vor fi prezente la prima ediție a Colocviilor „Tudor Pamfile”, coordonate de prof. dr. Dumitru V. Marin.

Ioan DĂNILĂ

Ioanid Romanescu, *ACCENTE*, ed. Junimea, 1981: „*Domniei Sale Domnului D.V. MARIN, dragului coleg și prieten, un semn de cald omagiu, Ioanid Romanescu, mai 1987*”.

29⇒ **Eugen Deutsch**

Născut la 26 aprilie 1933

Inginer Electro

Autor de poeme ironice, epigrame, haiku-uri.

Publicistică „științifică” asupra fenomenelor de la limita cunoașterii

Director-redactor șef al revistei de autor „Codul lui Eugen”

Redactor-șef al revistei „Booklook”,

editată de gruparea literar-artistică ALPI [Academia Liberă Păstorel Iași]

Membru fondator al Uniunii Epigramiștilor din România

VOLUME PUBLICATE

- * **PAR... RODII**, Iași, 2000
- * **CRONICI (ce nu) PAR... ANORMALE**, Iași, 2000
- * **MAGIA NUMERELOR** (sonete și rondeluri), Iași, 2001
- * **VÂNĂTORUL DE RÂS** (epigrame), Iași, 2001
- * **EPIGRAME CU PROGRAME**, Iași, 2002
- * **SILUETE LITERARE CU-ACROSTIHURI ȘI CU SARE** („portrete” [sonete și rondeluri] de epigramiști contemporani), Iași, 2002
- * **FLORI DE STIL...OU** (fantezii), Iași, 2002
- * **TELEVIZIUNEA... MY LOVE** (satire TV), Iași, 2003
- * **POMUL CU VISURI** (micropoeme în maniera «haiku»), Iași, 2004
- * **HALEBARDE** (epigrame și „épigrammes... fracophones” micro - anthologie bilingue) volum premiat de Uniunea Epigramiștilor din România cu „DIPLOMĂ DE MERIT” pentru popularizarea epigramei românești în lumea francofonă, Iași, 2004
- * **UNI... VERSURI PARALELE INEGALE** (umor liric), Iași, 2005

- * **PE ARIPILE NORILOR** (umor liric), Iași, aprilie, 2006
- * **ABECE(n)DAR EPIGRAMATIC** (epigrame de colecție) aprilie, 2007
- * **OCOLUL PĂMÂNTULUI ÎN 80 DE EPIGRAME**, aprilie, 2009
- * **CODUL EPIGRAMELOR**, Iași, 2010
- * **CODURILE LUI EUGEN** (versuri... din revistele „Codul lui Eugen” și „Booklook”), Iași, 2010
- * **SEDUCATORUL DE MUZE** (sonete), Iași, 2011
- * **ARCA LUI EUGEN** (sonete și rondeluri fanteziste pe teme «animaliere»), Iași, 2013
- * **POEMELE PĂMÂNTULLUI** (poezii fanteziste dedicate unor locuri «de peste prag»), Iași, 2015
- * **ZIG-ZAG PE MAPAMOND** (continuare la vol. anterior), Iași, 2015
- * **ITINERARE CELESTE** (fantezii lirice), Iași, 2015
- * **TRIDENTUL CU COLȚII DE-ARAMĂ** (UNU –Vesela Istorie [sonet]; DOI - Homoresca [poeme ironice]; TREI Arcașul vesel [epigrame]), Iași, 2017
- * **CÂNTECUL LEBEDEI** (poeme dulci amare), Iași, 2018

COLABORĂRI:

- * **LA TRÂNTĂ CU HERCULE** (poezie satirică) - în colaborare cu Nicolae Paul-Mihail, Iași 2004 – premiu pentru cea mai bună carte de umor
- * **GLUME LA MASA TĂCERII** (volum bilingv de catrene, versiunea în limba franceză de Eugen Deutsch) volum omagial Brâncuși, realizat de MARIAN DOBREANU, Tg. Jiu, 2006
- * **OMAGIU FRANCOFONIEI** (sub egida UER, volum bilingv) - volum de epigrame românești traduse în limba franceză realizat în colaborare cu G. & D. CULICOVSCHI (Diplomă de merit a U.E.R. și premiul Ion Cănațoiu pentru cel mai bun volum de epigrame), Buzău, 2006
- * **OCOLUL CUVÂNTULUI ÎN 80 de SONETE** plus încă 10 piruete (dialog umoristic purtat cu JANET NICĂ, Iași, 2013
- * **CALENDAR ÎN 17 SILABE** (dialoguri senryu cu DAN NOREA), Constanța, 2017

AUTOGRAF

Eu sunt arcașul ce-a lansat săgeți
Ușoare înspre ținte mișcătoare,
Grăbit s-obțină, cât mai e-n vigoare,
Ecouri limpezi de la exegeți.

Noian de texte, poate visătoare,
am oferit, sfidând cei albi nămeți,
Dispuși s-atace, vajnici, săltăreți,
Eroul ce privește-n sus, spre soare.

Un drum ciudat, ca o sinusoidă
Trasată de-un electro-inginer,
Se-apropie de tainica absidă,

Cătând în zări suprema piramidă,
Himera ce un vrednic lăncier
n-o poate crede doar... efemeridă!

ÎNTRE DOUĂ MERIDIANE

Gânduri prilejuite de cea de a 77-a treaptă
urcată de Dl. Prof. Dr. Dumitru V. Marin

Acum câțiva ani mă aflu la Greenwich, orașelul britanic
pe unde trece Meridianul „zero”, cel care – într-un fel – împarte
lumea noastră în două jumătăți, unite desigur dar suficient de
inegale. Când am revenit în țară am descoperit cu oarece surpriză
un alt Meridian [MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC din

Vaslui!]. De fapt știam de apariția sa întrucât fusesem invitat să-i devin colaborator; surpriza a fost însă legată de amplitudinea materialelor din această nouă și incomparabilă revistă! Paleta largă a autorilor, a temelor tratate, a manierelor de prezentare, părea să depășească tot ceea ce găsisem la noi în acest bătătorit domeniu.

Așa că mi s-a părut potrivit să încerc o... paralelă (sic!) între cele două Meridiane - *Meridianul Greenwich* și *Meridianul... Marin* (după numele D-lui Prof. Dr. Dumitru V. Marin, cel care l-a conceput cu o asemenea osârdie, l-a creat și îl conduce pe căi care traversează multe dintre paralelele și meridianele planetei noastre!)...

De fapt acest nou și unic Meridian are o traiectorie ciudată – realizând un fel de „Zigzag pe Mapamond” – un zigzag care își are sorgintea în Vaslui, trece prin Iași, pentru a se avânta apoi spre toate cele patru puncte cardinale, spre marile capitale (culturale!) ale lumii reușind să devină un fel de *arc (de triumf?!) peste timp și spațiu*, care dorește să unească vocații, tradiții și competențe într-un fel de rețea (neuronă?!) care poate duce la o înțelegere superioară a (hiper!) spațiului cultural românesc.

Acum când Dl. Profesor Marin se urcă pe cea de a 77-a treaptă a vieții mă gândesc la clasicul poem al lui Victor Hugo care începe astfel:

*Ceux qui vivent, ce sont ceux qui luttent; ce sont
Ceux dont un dessein ferme emplît l'âme et le front.
Ceux qui d'un haut destin gravissent l'âpre cime...*
[Cei ce trăiesc sunt cei ce luptă; sunt cei
având un plan hotărât în minte și-n suflet.
Cei ce urcă spre dificilul vârf al unui înalt destin...]

Am încercat să sintetizez însemnătatea Meridianului Cultural Românesc în...

RONDELUL MERIDIANULUI

Meridianul lui Marin,
Pornind din plaiul Carpatin,
Nu e un simplu magazin
Ci-un op cercând un brav destin.

Cu strălucirea-i de rubin,
Se-nalță spre un cer senin,
Meridianul lui Marin,
Pornind din plaiul Carpatin.

Precum un vajnic paladin
Sau un cucernic pelerin
Conduc de-un crez neolatin,
Ne-oferă-un savuros festin

Meridianul lui Marin.

Ștefan Nemecsek, *Carte, Literatură și Presă la Orăștie (de la început până în 1944) volumul I*, ed. REALITATEA ROMÂNEASCĂ, 2011, 289 p.: „*O lucrare amplă, cu multă informație inedită, pentru OMUL DEOSEBIT, prof. dr. Dumitru V. Marin, 01.10.2011.*”

30

→ Georgeta Paula Dimitriu

M-am născut la Iași, pe 28 aprilie 1929, din părinți și bunici ieșeni.

După clasele primare, am urmat școala gimnazială și liceul la vestitul liceu de fete „Oltea Doamna” (azi Eminescu), pe care l-am absolvit în 1947. Concomitent cu liceul, am urmat din 1945 Conservatorul „George Enescu” din Iași, secția Canto, precum și secția de Artă Dramatică.

Apoi, din 1947 și până în 1953 am urmat Institutul de Medicină din Iași.

De la absolvirea facultății în 1953 și până în 1956 am funcționat în Iași, atât ca asistent universitar la Spitalul de boli contagioase, cât și ca medic de laborator la Spitalul „C. I. Parhon”, continuând această ultimă funcție până la vârsta pensionării mele, în anul 1985. Totodată, din anul 1979 am fost medic șef de laborator.

Pe plan literar, am început să public din 1947 sub pseudonimul Dana Dinea în „Iașul Literar”. Împreună cu tatăl meu, avocat Petre-Paul Dimitriu, am devenit în 1975 membru fondator al cenaclului de epigramiști „Flacăra Iașului”, actualmente „Asociația Literară Păstorel Iași”, la care sunt membră.

De-a lungul timpului, am publicat în „Flacăra Iașului”, „Opinia”, „Urzica”, „Adevarul din Arad”, „Păstorel”, „Haz de necaz”, „Revista Epigrama”, „Ag pe rime”, „Ziarul de Iași”, „Bună ziua Iași”, „Meridianul”, „Viața Buzăului”, „Rebus”, „Hohote”, etc.

Sunt inclusă cu diferite genuri literare în peste 56 de volume colective și antologii. Sunt membră a Uniunii Epigramiștilor din România.

Individual, am publicat șapte volume de epigrame, sonete, rondeluri.

În decursul anilor, m-am duelat în epigrame cu Al. Clenciu, M. Trifu, N. Ghitescu, G. Petrone, C. Iurașcu, M. Batog-Bujeniță și alții. De asemenea, mi s-au făcut recenzii și cronici în diverse reviste. Am fost citată în numeroase publicații, printre care amintesc: „Medici scriitori și scriitori medici”, „O antologie a epigramei românești”, „Dicționar al scriitorilor ieșeni”, „Epigramiștii se prezintă”.

PROFESOR DR. DUMITRU V. MARIN, PERSONALITATE CULTURALĂ

Întâmplarea face ca ziua de naștere a d-lui director Dumitru Marin, sărbătorit la 28 aprilie, să coincidă cu ziua mea de naștere, doar anii să difere, domnia sa fiind mult mai tânăr decât mine. Am să conturez aici câteva gânduri legate de acest frumos eveniment aniversar.

L-am cunoscut pe talentatul literat cu ocazia ședințelor de epigrame ale cenaclului Asociației Literare Păstorel Iași, prilejuri cu care dumnealui ne desfăta cu umor, inspirație, elocință și dăruire. Ulterior, am publicat și eu o serie de epigrame în revista „Meridianul Cultural Românesc”, revistă foarte apreciată în toată țara, chiar și peste hotare. La această revistă, Dumitru Marin este nu numai director, redactor, critic, publicist, ci mai ales un spirit modern care reușește să-și atragă cititorii prin calitate și profesionalism. Am început să citesc din creația domniei sale și i-am descoperit multiple valențe, care mai de care mai

surprinzătoare. Este impresionant numărul mare de personalități interviewate de distinsul profesor Marin, care vor rămâne immortalizate în paginile cărții conținând nouă președinți, paisprezece prim-miniștri și o serie lungă de alte figuri remarcabile ale sferei politice. În toate publicațiile sale, atât stilul cât și prezentarea sunt demne de toată lauda. Totodată este de admirat energia depusă în multiplele sale inițiative precum și toate acțiunile în care se implică pe diverse planuri. Am constatat modul în care trece peste piedicile materiale și peste toate dificultățile care-i stau în cale, pentru a reuși cu succes să-și promoveze valorile Vasluiene.

Ca și personajul central al lui Eugen Lovinescu, D. Marin demonstrează că vede în creația literară semnul puterii omului asupra morții, precum și responsabilitatea scriitorului față de lume.

Cu multă căldură, îi doresc profesorului dr. Dumitru V. Marin pentru ziua sa de naștere, mulți ani plini de reușite!

Dr. Georgeta – Paula DIMITRIU

**D-lui Profesor Dumitru V. Marin,
la aniversare**

Tu te impui cu slova-ți epocală,
Degeaba se fălesc în capitală,
Fiindcă ai atâtea dragi ediții
Declar că te iubesc fără condiții!

Georgeta-Paula DIMITRIU

31

→ Enciclopedia personalităților din România

Fragment din **ENCICLOPEDIA PERSONALITĂȚILOR DIN ROMÂNIA – Enciclopedia biografică a femeilor și bărbaților contemporani cu carieră de succes din România**, din seria „Hübners Who Is Who”, 2010. *Paginile 790, 791.*

Marin Dumitru

P.: Filolog, prof. dr., dir. gen.; DF.: Grupul de Presă CVINTET TE-RA; N.: Sat Giurgiuoana, Jud. Bacău, 28.04.1941; SC.: Căs., Marin Iulia; Co.: Marin Sergius Lucian (1965), Marin Daniel Cernat (1968), Marin Radu (1970); Pă.: Vasile și Tudora; IS.: 1959 Lic. Podu Turcului Bacău, 1965 Fac. de Filologie Iași, 1974 Fac. de Filologie (lb. străine) București, 1998 Dr. în filologie, UB; C.: 1959- 99 Dir., inspector, prof. limba și lit. română la Măcărești-Iași și la Lic. 2, 3, 4 și Mihail Kogălniceanu, Vaslui, din 1990 Dir. gen. grup presă Cvintet TE-RA, din 2000 Consilier Jud. Vaslui; PD.: mii de emisiuni și interviuri, inclusiv cu 6 Președ. de Stat, Prim-miniștri, parlamentari europeni, etc.; a înființat primele posturi de radio și TV din Vaslui, Bârlad din Moldova; candidat la Primărie, Parlament, Consilier jud., președ. al ecologiștilor din Jud. Vaslui (FER), președ. al Acțiunii Populare, Vaslui (AP), delegat la întâlniri internaț.; fondator Fest. Umorului Constantin Tănase Vaslui; creator de șc. și curentul cultural informațional prin activitatea sa, prin grupul de presă; 1968- 70 Vicecampion naț. la lupte libere; Conducător de partid ecologist 18 ani; Invitat la BBC, în emisiuni speciale, și, în Turcia (Istanbul și Ankara); Singurul vashuian în Dicționarul Ecologiștilor Români din toate timpurile pt. că “deschide o poartă către recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu”; Pb.: 60 de studii șt. publicate în ziare și rev., peste 700 de editoriale; “Zăpada pe flori de cireș” roman, Vaslui (1999); “TV.V.-15 în explozia cultural –informațională din jud. Vaslui”, Ed. Tiparul, Bârlad (2006); “Meridianul (Vaslui - Bârlad) - axă cultural - informațională” Ed. Pim, Iași (2009); “Liccul M. Kogălniceanu, centenar”, monografie, Vaslui (1990); “TUDOR PAMFILE și revista ION CREANGĂ”, Ed. Cutia Pandorei, Vaslui (1998); Pr.: 2005, 2006 Ordinul ziariștilor clasa I; 2006 Diplomă de onoare – Craiova; M.: vicepreșed. Uniunea Ziariștilor din România - președ. Jud. Vaslui și Bacău;

32

George - Vasile Filip

George Filip s-a născut la Tuzla, județul Constanța, la 22 martie, 1939. Este fiul lui Pandele și al Floarei, strănepoată a marelui poet Octavian Goga.

Urmează școala primară în comuna natală, iar liceul l-a continuat la București.

Datorită atitudinii sale neagreată de democrația românească a acelor timpuri și a propagării genului de poezie incomodă a fost judecat public la Turnu Severin și arestat.

În 1977, după alți ani de privațiuni și suferințe, s-a înscris pe lista pentru drepturile omului și a cerut protecția Ambasadei americane. În urma acestei acțiuni, i s-a intentat un nou proces public, care a avut loc la Tuzla.

Și-a facut debutul în România cu 4 volume pe tematici diferite.

A părăsit țara la 7 ianuarie 1979. După peregrinări în Austria, Germania și Franța se stabilește în Canada.

Alegând Montrealul ca oraș de reședință, poetul s-a numărat printre fondatorii Centrului Cultural Român, a fost redactor la ora de radio în limba română, redactor la revista multiculturală HUMANITAS și director cultural la Teleromânia, prima televiziune din exil, în limba română.

Cărți publicate: Matematica pe degete, 1974 / Anotimpul legendelor, 1975 / Desant satiric, 1976 / Drumuri de baladă, 1977 / Zei fără armuri, 1989 / Poemes sur feuilles d'erable, 1998 / Era confuziilor, 1993 / Din taine, 1999 / Diana, 2002 / '89 Poeme indoliate, 2002 / Văd lumina, 2003 / La planet plate - Poemes, 2004 / Singur împotriva destinului, 2004 / Aezii privesc, 2005 /

Zilele săptămânii, 2005 / Din oglindă, 2005 / Țara din lacrimă,
2006.

...CU MENTORII MEI

te-nvăț să zbori, mi-a zis un vultur
și m-a purtat pe piscuri dure;
acolo nu aveau menirea
oamenii... viața s-o îndure.

te-nvăț să taci, mi-a zis o stâncă
și m-a-nvățat... cum să nu tac
de-atunci, să aflu adevărul
luntre și punte eu mă fac.

te-nvăț curajul, mi-a zis Marea
și am vâslit spre depărtări
dar n-am găsit lâna de aur
și nici preablânde dezmerdări.

te-nvăț iubirea, mi-a zis viața
și am iubit... și mai iubesc.
nu de iubire duc eu lipsă,
ăsta-i păcatul omenesc.

Te-nvăț să cânți, mi-a zis izvorul
Și am cântat... și am doinit
Și astfel – eu cu tinerețea
Pe plaiul meu m-am altoit.

te-nvăț poeme, mi-a zis dorul
și... precum norul călător,
prin patru zărilor planetei
îmi duc poemele... de dor.

vino copile, mi-a zis vârsta,
tutore aş putea să-ți fiu
și i-am răspuns într-o oglindă:
stimată Doamnă... e târziu...

DRUMLUNGUL

încotro mergi,tu,bătrâne?
Și nu te grăbești defel.
iaca... îmi bat drumlungul,
mai am de mers nițel.

la o fântână, seacă,
Omul a vrut să bea.
avea pâine în traistă
dar apa îi lipsea.

facând o cruce mare
a înghițit în sec
și și-a mânat asinul
sfrijit ca un aztec.

dacă mă iei cu tine,
i-am zis încrezător,
drumlungul prin destine
în doi - va fi ușor.

doi bani n-a dat drumețul
și și-a văzut de drum.
eu - gândurile-ascunse
i le-nțeleg acum :
bătrânul cu toiagul
ce se căznea cu greu,
s-ajungă...nu știu unde?
era destinul meu.

și am ajuns la capăt,
dar iar aveam de mers.
Încotro (iar) mergi, bătrâne?
mi-am zis cu glasul șters...
hai... du-te...mergi cu bine
prin arșiți și prin ploi,
dar te previn : de-acolo
nu-s căi spre înapoi...

aprilie - 2018, la Montreal

Mihai Ungureanu, *Familia și Universul Educațional, Dicționar*, ed. PIM, Iași, 2007:
„Domnului profesor DUMITRU V. MARIN, cu tot respectul ce i-l port. Vaslui, 25.03.2008”.

33**Tatiana Galan**

Fac parte din „Grupul cultural, științific și valoric de la Podul Turcului - Bacău”, după cum menționează fondatorul revistei „Meridianul Cultural Românesc” - Vasului, prof. dr. Dumitru V. MARIN, la rubrica „Semnal”, pagina 132.

În articolul „Unde l-am mai văzut...”, publicat în volumul aniversar „75 - D.V.MARIN - jurnalism - istorie - cultură” la 29 martie 2016, pagina 73, am scos în evidență impresionanta activitate istorico - culturală, reieșită din scrierile ilustrațiilor oameni de cultură din țară și din străinătate - consacrați, cunoscuți sau necunoscuți, dar familiarizați cu vasta -i operă diversificată. Am remarcat cu uimire numeroasele elogii aduse pentru întreaga activitate din ținutul moldovean, oferind sprijin cultural și financiar celor care au nevoie de o existență cotidiană onorabilă. Am observat că toată a sa ființă este stăpânită de o „Ars amandi” (Arta iubirii) și poate exista „dincolo de rațiune și defecte”.

Cred că a venit vremea, la acest ceas aniversar intitulat sugestiv „77” să ne întoarcem cât se poate de încet și la copilul „Trică” pentru unii, „Dumitru” pentru alții, pentru mine „Dumi”, pentru că izvorul Dunării din Munții Pădurea Neagră din Germania crește nemăsurat până la vărsare în Marea Neagră, ca să nu mai vorbesc de marile fluvii ale lumii.

Născut la 28 aprilie 1941 în satul Giurgiuoana, comuna Podul Turcului, m-am gândit să răspund chemării sale de a-i scrie ceva, dacă nu de bine, atunci e bine și de rău. I-am urmărit „Curriculum vitae” din cartea prezentată la 29 mai 2014 „Prima clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului”, „D.V.MARIN - Zeletin, om operă, prezență”, Iași,

2014 și câte s-au mai adăugat până în acest moment, unde prof. univ. din Bacău și Iași, academicieni, scriitori, ziariști, marii oameni politici pecetluiesc apariția spectaculoasă unui „OM” între „OAMENI”, izvorât dintr-un sat mărginaș, aproape invizibil pe harta ȚĂRII, dar ȚARA este cunoscută prin el pretutindeni. Ce pot eu să scriu acum despre un om atât de MARE? De rău? Nici vorbă. Doar să mi-l imaginez la vârsta copilului (nemenționată până acum) care începuse a merge „copăcel”, ținându-se nu „de prichiciul vetrei cel humuit”, ci de coada unei sape strălucind solar de luciul unor palme aspre și bătătorite. În jurul ei se poate crea o întreagă poveste filozofică, precum Geo Bogza, urmărind atent în „mocănița” ce străbătea muntele „pe femeia care mănâncă un măr”.

Un tată sever și impunător îi pune unealta în mână-i mică și albă, fiind la modă pentru majoritatea copiilor, zicându-i: „Ia seama, dacă n-ai să înveți carte cu ea ai să te împrietenești”. Și a învățat!... A învățat!

Dar să revenim tot la copilarie. Să vorbesc despre o zi de iarnă, sau numai de un moment al unei zile de iarnă? Sau despre o dimineață aspră cu flori de gheață stivuite în ordine pe fereastra unde își petrecea cel mai mult timpul liber?

Flori de gheață! Până să înțeleagă fenomenul în cauză a trecut ceva vreme. Gândurile i se învălmășeau, se frământau să dezlege misterul. Își închipuia o făptură misterioasă, talentată în ale desenului, formând contururile și apoi umplându-le cu bruma alb-lăptoasă. Ce tablou încântător de iarnă fără șevalet, fără pânză, fără penel, fără culori. Sufletul îi era plin de bucurie și cât de mult admira acest miracol! Cât de mult dorea să se păstreze fereastra așa „pictată” cu flori de gheață.

– Dumi, strigă mama cu vocea ei obișnuită de dimineață, speriată că mai doarme încă și nu s-a pregătit pentru ziua cea mare, cum zicea ea. Ziua cea mare însemna pentru el să fie deosebită până seara, târziu, când avea să primească darurile de la generosul ”Moș Crăciun”. Și, ca să nu-l supere, trebuia, aproape din zori, să se

pregătească de sărbătoare: să fie politicos și respectuos cu părinții, cu bunicii, cu cei care mai veneau în timpul zilei pe la ei; să vorbească în șoaptă, să nu țipe, să nu plângă, mă rog, erau o mie și una de sarcini de care trebuia să ia aminte. Nu i se părea obositoare această zi, se străduia din toată ființa lui să respecte condițiile impuse și se gândea cum să-l răsplătească pe „moșul”.

Bunica îi șoptea să-i spună o rugăciune, mama și tata doreau să-i recite o poezie, dar el avea altceva să-i dăruiască, ce-i plăcea cel mai mult și credea, ambițios din fire, că numai al lui este darul pe care vroia să-l facă: „Flori de Gheață”. Dar, culmea! Dispăruse „tabloul” cu florile de gheață! Fereastra era la locul ei. A pipăit sticla de geam. Era acolo. Unde sunt? Îi tremurau mâinile și picioarele, iar ochii i s-au umplut de lacrimi. Din nou îl strigă mama. Nu răspunde. Nu putea de șuvoiul de lacrimi și de durerea care-l cuprinsese.

– De ce plângi? îl întrebă cu o voce caldă, luându-l în brațe. Ce-i putea zice? Era secretul lui. Cum era posibil să afle? Suspinând și printre lacrimi i-a povestit totul.

L-a luat de mână, l-a dus încet la fereastra cu pricina și, sărutându-l, i-a spus zâmbind:

– Soarele. Soarele ți-a luat „tabloul” cu florile de gheață! De acum încolo, el te va călăuzi, iar tu te vei strădui să te înalți!... să te înalți!!...”

Copilul de altădată, înălțându-se după călăuza-ursitoare, a devenit profesorul dr., scriitorul și monografistul, reporterul și întreprinzătorul, editorialistul și managerul tv, „cel mai mare jurnalist din toate timpurile” - cum lesne se constată, o personalitate rar întâlnită pe Valea Zeletinului.

LA MULȚI ANI !

Prof. Tatiana GALAN,
colegă de clasă din anii de liceu
2 martie 2018

34

⇒ Cornel Galben

Născut pe 28 decembrie 1950, București).

Studii la Școala Generală Hangan-Moinești (1957-1965), Grupului Școlar de Petrol Moinești (1965-1968) și Liceul nr. 2 Onești (1968-1970, 1972-1974). Absolvent al Facultății de Ziaristică București (1975-1979). Lăcătuș mecanic la Uzina de Cauciuc Onești (1968-1970; 1972-1974). Instructor la Comitetul Județean al U.T.C. Bacău (1974-1975). Redactor, redactor principal la săptămânalul “Steagul roșu” Bacău (1979-1988), lector la Școala Interjudețeană de Partid Bacău (1988-1989), redactor principal, publicist comentator, șef de secție, director, director general la cotidianul “Deșteptarea” și S.C. Deșteptarea S.A. Bacău (1990-1995), consilier editorial și director al Editurii Corgal Press Bacău (1994-2000), corespondent pentru Moldova al cotidianului “Azi” (1996-1997), redactor-șef al revistelor “Credința ortodoxă” (1997-1999), „Vitriliu” (2002-2005) și „Glasul monahilor” (2003-2004), redactor colaborator, redactor la cotidianul “Monitorul de Bacău” (1999-2000), consilier superior la Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Bacău (2000-). Debut cu poezie în revista “Preludiu” (Onești, 1970) și cu note în gazeta de armă “De veghe” (1971).

A publicat poezie și peste 3000 de interviuri, anchete, reportaje, note, cronici plastice, teatrale și muzicale.

Din 1990 i se joacă pe scena Teatrului pentru Copii și Tineret “Vasile Alecsandri” Bacău adaptarea “Moș Crăciun și Vrăjitoarea” (peste 200 de reprezentații).

Este autor al volumelor de interviuri **Enescu etern**, Editura Quadrant Press, București, 1993 și **Ieșirea de siguranță**, Editura Cronica, Iași, 2001, al dicționarului **Personalități băcăuane**, vol. I,

Editura Corgal Press, Bacău, 2000, vol. II (idem, 2003) și al volumului de critică **Poezii Bacăului la sfârșit de mileniu: debuturi 1990-2000** (Editura Studion, 2005). A îngrijit ediția **Pagini alese** de Octavian Voicu, Editura Plumb, Bacău, 2000 (antologie, studiu introductiv, biobibliografie și repere critice), a semnat postfața la volumul antologic **Menestrel peste păduri** de Ion Machidon, Editura Amurg sentimental, București, 1998, și prefete la volume de Liliana Paisa, Valeriu Coroceă, Cecilia Răduinea, Gheorghe Roman, Aurel Popa, Dumitru Radu, G. Mosari, Mara Paraschiv, Decebal Alexandru Seul. Inclus cu poezie în volumele colective “Inscripții la **Cîntarea României**” (Bacău, 1978), “Jurnalul literar II” (Municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, 1982), “Visînd o corabie” (Bacău, 1983), în antologia “Icoana mamei” (București, Editura Amurg sentimental, 1999) și cu un interviu în antologia “Dramaturgia românească în interviuri” (vol. II, Editura Minerva, București).

Tradus în engleză, germană, franceză, rusă. Laureat la Festivalul de poezie de la Costești (Deva, 1974). Premiul pentru sonet al revistei “Revanșa” (1998). **Diploma de excelență** a Filarmonicii „Mihail Jora” din Bacău și a Fundației Culturale „Renașterea” Buhuși. Membru fondator al Sindicatului Ziariștilor Băcăuani, al Societății Ziariștilor și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, în conducerea cărora a făcut parte. Cetățean de Onoare al orașului Michina (Japonia).

Fragment din **Personalități Băcăuane**, editura **CORGAL PRESS**, Bacău, 2014. *Paginile 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149.*

MARIN, Dumitru V., n. 28 aprilie 1941, în satul Giurgiuoana, comuna Podu Turcului, județul Bacău. **Profesor, prozator, ziarist, editor, etnograf, întreprinzător, politician.** Este cel dintâi fiu al țăranilor Tudora (n. Popa) și Vasile Marin, o familie de gospodari cu trei copii, care s-au străduit să-i ofere toate condițiile pentru a învăța și a izbuti în viață. A copilărit în satul natal, începându-și studiile la Școala Primară Giurgiuoana (1948-1952), în perioada când lupta cu analfabetismul abia începuse și când procentul analfabeților în totalul populației Moldovei încă era în jur de 60 la sută. A urmat apoi cursurile ciclului gimnazial și ale celui liceal la Podu Turcului, absolvind Școala Medie (în prezent, Liceul Teoretic „Alexandru Vlahuță”, 1952-1959) în prima promoție cu 11 clase. S-a numărat an de an printre cei mai silitori elevi, începând din clasa a VII-a punându-și în valoare și abilitățile literare, la o întâlnire cu scriitorii băcăuani fiind răsplătit pentru creația sa cu o... cutie de bomboane. Membru activ al cenaclurilor liceului, coordonat

de profesoara Elena Tudorache, și al Bibliotecii Comunale, a câștigat toate etapele Concursului „Jubiți cartea”, la cea națională duelându-se, de la egal la egal, cu viitorul mare prozator Fănuș Neagu. Cu acceptul profesorului de limba română Damian Minea, care nu agreea literatura proletcultistă a vremii și nici noua literatură sovietică, a citit fără teamă cărțile aflate la index și a rămas fascinat de literatura lui Stendhal, Hugo, Baudelaire, Balzac, Dickens. Președinte al cenaclului liceenilor, la ședințele căruia participau adeseori scriitorii băcăuani Radu Cârnecki, Gh. Anghelache, Ion Ghelu-Destelnică, a girat în jur de 25 de numere ale unei publicații literare scrisă manual, iar în tandem cu Mihai Sîrghi a prezentat lunar, în sala

Căminului Cultural, atractive proiecții cinematografice. Încurajat de acest gen de întâlniri, în 1958 a debutat ca publicist în paginile ziarului regional **Steagul roșu**, afișând încă din start un acut spirit critic. Dublu licențiat al Facultății de Filologie a Universității „Al. I. Cuza” (1961-1965) și al Facultății de Filologie, secția limbi străine, a Universității București (1970-1974), a dedicat învățământului gimnazial și liceal peste patru decenii, activând ca profesor de limba română la Școala Generală Măcărești, județul Iași, la liceele 2, 3, 4 și „Mihail Kogălniceanu” din Vaslui, la prima fiind și director vreme de 6 ani. Începând cu 3 martie 1970 a fost promovat inspector la Comitetul de Cultură al județului Vaslui, recent înființat, și până în martie 1974, când, în urma unei delatțiuni, a fost silit să revină în învățământ, și-a făcut simțită prezența în 388 dintre cele 436 sate vasluiene, îndrumând atât activitatea culturală, cât și cea de la stațiile de radioficare și biblioteci, în care a introdus cataloagele alfabetic și tematic, precum și clasificarea zecimală. În acest

interval a îndrumat, de asemenea, construcția căminelor culturale de la Berezeni și Dragomirești, a fost diriginte de șantier la Casa de Cultură din Vaslui, a participat la sesiunile de comunicări de la București, Craiova, Reșița și Târgoviște, a fost invitat în juriul Festivalului „Maria Tănase”, unde a descoperind-o pe solista Ionela Prodan, a organizat primele trei ediții ale Festivalului Umorului, căruia i-a atribuit numele lui Constantin Tănase, a propulsat Vălărețul de la Voinesti la Festivalul Obiceiurilor de Iarnă de la Muzeul Satului (1971). Totodată, a reluat cercetările etnografice și folcloristice din studenție, când a început valorificarea tezaurului moștenit de la Tudor Pamfile, publicând noi studii despre acesta și despre Dimitrie Cantemir, făcând investigații și culegeri de folclor în comuna vasluiene, concretizate apoi în articole de specialitate ori publicistice. Între acestea, amintim doar câteva dintre cele publicate în **Vremea nouă** (*Frumusețile poetice ale sătenilor îi stăpâneau sufletul, 90 de ani de la nașterea lui T. Pamfile; O prestigioasă revistă*

de folclor: **Ion Creangă. 65 de ani de la apariție; Valorificarea folclorului local în mișcarea artistică de masă), Scînteia tineretului (Dimitrie Cantemir: Un precursor în sociologie), Cronica (O prestigioasă revistă de folclor, Ion Creangă; Argumentul folclorico-etnografic), Clopotul (Etnograf. 300 de ani de la nașterea marelui patriot și cărturar român D. Cantemir) și Tribuna școlii (Dicționar de pseudonime).** Cu studii ample despre istoria folcloristicii și etnografiei naționale a fost inclus, de asemenea, în volumele colective **Cîntecul popular românesc, studii de folclor, II (Considerații privind cîntecul popular în cultura de masă, C.C.E.S., Craiova, 1974) și III (Considerații preliminare privind promovarea cîntecului popular la revista de folclor Ion Creangă, idem, 1975),** care au marcat o primă activitate editorială, intensificată mai ales în ultimele decenii. Reintegrat fortuit în procesul didactic, a dat un nou sens vieții sale, continuându-și cu asiduitate cercetările etnofolclorice și extinzându-le în sfera învățămîntului, perfecți-

onându-și an de an pregătirea profesională și obținând, în 1998, titlul de doctor în filologie al Universității București, cu teza **Importanța revistei Ion Creangă în folcloristica românească** (îndrumător, prof. univ. dr. Mihai Pop). Prestigioasei reviste și lui Tudor Pamfile i-a consacrat, de altfel, cele mai multe studii și articole, culminând cu îngrijirea ediției de **Basme** (Editura Junimea, Iași, 1976) a acestuia și cu materializarea tezei de doctorat în volumul **Tudor Pamfile și Revista Ion Creangă** (Editura Cutia Pandorei, Vaslui, 1998). Un amplu studiu a dedicat și școlii vasluiene (**Evoluția învățămîntului vasluian până în 1859**, publicat în Anuarul Institutului A. D. Xenopol, 1980), urmat peste un deceniu de monografia **Liceul Mihail Kogălniceanu, centenar: 1890-1990**, realizată în colaborare cu Cornelia C. Alexandru (Vaslui, 1990), și de alte articole inserate în publicațiile vasluiene și din alte zone ale țării, între care amintim, alături de cele deja pomenite, **Adevărul, Apicultura în România, Albina, Baadul literar, Clep-**

sidra, **Convorbiri literare**, **Ecouri Literare**, **Gazeta de est**, **Îndrumătorul cultural**, **Meridian Vaslui-Bârlad**, **13 Plus**, **Studii și Cercetări de Istorie a Presei** ș.a. Publicist fervent, a devenit el însuși cititor și făuritor de presă scrisă și audio-vizuală, fondând publicațiile **Vlăstarul** (1990), **Teleradiodivertisment** (1994), **Meridianul** (1996), **TV Vaslui** (1990), prima televiziune privată din Moldova, **Unison Radio Vaslui** (1994) și, apoi, Bârlad, primele posturi de radio vasluiene. Reunite în Trustul de Presă Cvintet Te-ra, acestea și-au câștigat rapid notorietate, în studiourile lor poposind numeroase personalități din toate domeniile, începând cu cele ale locului și sfârșind cu mai mulți președinți de stat, prim-miniștri și miniștri. O bună parte dintre materialele de presă difuzate sau publicate au fost reunite apoi în volumele **TVV-15 în explozia cultural-informațională din județul Vaslui** (Editura Tiparul, Bârlad, 2006), **Meridianul (Vaslui-Bârlad) axă cultural-informațională** (Editura PIM, Iași, 2009), distins cu Diploma de excelență a Uniunii Ziaristilor Profesioniști (2011), **Festivalul Național al Umorului „Constantin Tănase“ Vaslui – 40** (idem, 2010), **Tv. V.-Vaslui - România - Europa. File de istorie, presă și cultură. Curentul Cultural-Informațional** (idem, 2011), **Giurgiuoana - Bacău, Sat - Biserică - Oameni** (idem, 2011), **Editoriale valabile din vremuri regretabile** (idem, 2013), **Cu Eminescu, dascăl de suflet, studii și adnotări istorico-literare** (idem, 2013), **„Spirale“ internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei** (idem, 2013), **Primarii, ca niște oameni acolo, și ei** (idem, 2014) și **Ceașescu - ... - Bănescu, Mitterrand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I (evocări de reporter)** - idem, 2014. La acestea se adaugă romanul **Zăpada pe flori de cireș în spațiul pentru iubire** (Vaslui, 1999), cele trei cărți care i-au fost consacrate, **MARIN 70 (70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe pentru 70 de ani)**, îngrijită de Val Andreescu (Editura PIM, 2011), **Marin D. V. Opera în câmpul critic și valoric național (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.)**, pe care am avut bucuria să o pre-

fațez (idem, 2013) și *Dumitru V. Marin-Zeletin - Om, operă, prezență* (idem, 2014), precum și studiile incluse în antologiile colective *Interferențe (O datină spectacol la sărbătorile de iarnă în Moldova: Ursul*, Inspectoratul Școlar, Vaslui, 1980) și *Nichita Stănescu, Album memorial (Ninge pentru Cati, Viața Românească, 1984)*. Deși acaparât aproape în totalitate de munca redacțională și de responsabilitățile ce decurg din calitatea sa de patron și de director general al trustului de presă, s-a implicat încă de la începuturile erei post-decembriste și în viața politică, numărându-se printre cei 5 fondatori ai Mișcării Ecologice din România, devenind primul președinte al organizației județene, consilier județean și membru al Delegației permanente, calitate în care a fost prezent și la lucrările Internaționalei Ecologice de la Budapesta (2001), unde a sprijinit admiterea Partidului Ecologist din Chișinău în acest for. Președinte, apoi, al Acțiunii Populare, a candidat la alegerile pentru desemnarea primarului și pentru Parlament, a fost delegat la întâlniri internaționale, a

reprezentat interesele cetățenilor în forurile locale. În tot acest timp a sprijinit cele peste 40 de ediții ale Festivalului Internațional de Umor „Constantin Tănase“, a inițiat manifestările „Zilele Meridianului“ și „Omagiu cărții vasluiene“, numeroase alte acțiuni de difuzare a cărții, de dinamizare a activităților din cămine culturale, școli și biblioteci, a organizat întâlniri cu scriitorii, lansări de cărți, dezbateri cu redactori și alți invitați. Promotor al Uniunii Naționale a Televiziunilor Private, a fost ales de colegii de breaslă ca vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști, for care l-a răsplătit pentru laborioasa lui activitate de presă nu numai cu Premiul de Excelență în Jurnalism (2013), cu diplome, ci și cu Ordinul Ziariștilor, Clasa I. La acestea se adaugă numeroase diplome, distincții și premii acordate de Consiliul Județean și de alte foruri vasluiene, precum și primul titlu de Cetățean de Onoare al comunelor Podu Turcului (29 martie 2011) și Țepu, județul Galați (2014). Invitat la BBC și la Televiziunea Canadiană, inclus în dicționarele de specialita-

te, devenit erou al lung metrajului lui Corneliu Porumboiu, *A fost sau n-a fost?*, premiat la Cannes, la secțiunea „Quinzaine des Realisateurs”, cu Premiul Camera d’Or pentru Cel mai bun film, scriitorul și omul de presă nu și-a spus încă ultimul cuvânt, pregătind concitadinilor săi noi surprize publicistice și nu numai.

REFERINȚE (SELECTIV)

În volume:

Iordan Dateu, *Dicționarul etnologilor români*, vol. II, Editura Saeculum I. O., București, 1998; Petru Necula, Mihai Ciobanu, Alexandru Andronic - *Cronica Vastului*, Editura Publirom, București, 1999; Petru Necula, Mihai Ciobanu - *Dicționarul personalităților vastuiene*, Editura Cutia Pandorei, Vaslui, 2001; Vasilica Grigoraș - *Fragmente de spiritualitate românească*, Editura Oscar Print, București, 2001; Traian Nicola - *Valori spirituale tecucene*, vol. II, Editura Cutia Pandorei, Bârlad, 2002; Mândica Mardare, Liliana Cioroianu - *Geografie spirituală băcăuană*, Editura Studion, Bacău, 2003; Ioan Baban - *Univers cultural și literar vastutan*, *Autori - Publicații - Societăți. Dicționar*, Editura PIM, 2008; Vasile Ghica - *Nasc și la Tecuci oameni. Mic dicționar enciclopedic*, idem, 2008; Avram D. Tudose (coord) - *Colegiul Național Agricol „Dimitrie Cantemir” din Huși (fondat ca Școală de Viticultură) tradiție - actualitate - năzuințe 1908-2008*, vol. II, Editura Sfera, Bârlad, 2009; Ion N. Oprea - *Bârlad. Istorie, cultură,*

amintiri, Editura PIM, 2010; *** - *Enciclopedia Personalităților din România*, Hubners Who is Who, București, 2010; Val Andreescu (coord.) - *Marin - 70. 70 de autori, 70 de mărturii, 70 de autografe, pentru 70 de ani*, Editura PIM, Iași, 2011; Liliana Moga, Anca-Elena Chelaru - *Dumitru V. Marin. Biobibliografie*, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui, 2011; Cornel Galben - *Ieșirea din lume*, Editura Fundației Culturale Canceleov, Bacău, 2012; Marian Petcu (coord.) - *Istoria jurnalismului din România în date. Enciclopedie cronologică*, Editura Polirom, Iași, 2012; Emilian Marcu - *Vitrina cărților (Un deceniu de slujbă... în bibliotecă)*, Editura PIM, Iași, 2013; *** - *Dumitru V. Marin-Zeletin, Om, operă, prezență*, idem, 2014; Cornel Galben - *Primul prag*, Editura Corgal Press, Bacău, 2014; *** - *Dumitru V. Marin-Zeletin - Om, operă, prezență*, Editura PIM, 2014.

În periodice:

Loredana Ciobanu - *Directorul Televiziunii Vaslui în atenția Ambasadei Finlandei*, în Meridianul, 7-10 februarie 2002; Bogdan Vasile - *Ecologistul Dumitru V. Marin - campion la diplome: consilier județean, om de afaceri, ziarist și scriitor, profesorul Dumitru V. Marin, doctor în litere, a primit cele mai multe diplome la aniversarea a zece ani de existență a Consiliului Județean*, idem, 16-19 mai 2002; Cristi Lapa - *Față-n față... cu ecologistul*, idem, 6-9 iunie 2002; Cristi Lapa - *Politica ecologistă în viziunea liderului F. E. R. Vaslui, prof. dr. Dumitru V.*

Marin, idem, 16-18 septembrie 2002; Augustin Chiper - *Aniversarea UNISONULUI a fost un succes*, idem, 3-6 octombrie 2002; Augustin Chiper - *BBC World service în direct!*, idem, 19 martie 2003; Cristi Lapa - *TVV, un simbol al Vasluiului!*, idem, 29 decembrie 2003 - 4 ianuarie 2004; Mihaela Manu - *TVV, la ceas aniversar*, în *Obiectiv*, 29 decembrie 2005; Gheorghe Sofianu - „*TVV 15 ... explozia... la Bârlad*”, în *Meridianul*, 6 aprilie 2006; Alina Tanasă - *Eminescu, iar la Todirești*, *Obiectiv*, 17 august 2006; Constantin Slavic - *Viața cărților: Dumitru V. Marin* - „*TVV 15 - în explozia cultural - informațională a județului Vaslui*”, în *Meridianul*, 19 octombrie 2006; Ioan Baban - *D. V. Marin*, „*TVV - 15 ... explozia...*”, o carte document, idem, 30 noiembrie 2006; Mirela Irimia - *Jurnaliștii vasluieni s-au reunit la Gala Ziariștilor*, în *Adevărul de Vaslui*, 29 ianuarie 2007; Lucian Vasiliu - *Luminați-vă fața: Imagine, sunet, carte*, în *Lumina*, 11 decembrie 2007; Avram D. Tudose - *TVV-15... explozia... O ENCICLOPEDIE*, în *Meridianul*, 29 ianuarie 2009; Mihaela Zărnescu - *Un crâmpei de monografie*, în *Monitorul de Vaslui*, 21 august 2009; Grigore Nancu - *O carte document de istorie culturală*, în *Baatul literar*, noiembrie 2009; Ioan N. Oprea - „*TVV - 15 în explozia cultural - informațională din județul Vaslui*”. *Cartea - o permanență*, în *Lohanul*, noiembrie 2009; Ion N. Oprea - „*Meridianul*” de la Vaslui - *cartea realităților zilnice*, în *Meridianul*, 14 ianuarie 2010; *** - *Dumitru V. Marin*, în *Plumb*, februarie

2010; Petre Isachi - *Și la Vaslui trăiește Dalile*, în *13 Plus*, ianuarie-martie 2010; Ioan Dănilă - *Româna de azi: Vorbe care rămân*, în *Deșteptarea*, 28-30 mai 2010; Val Andreescu - *O carte... eveniment!*, în *Meridianul*, 30 septembrie 2010; Dan Ravaru - *D.V. Marin și umbra lui Tânase la Vaslui*, în *Monitorul de Vaslui*, 5 octombrie 2010; Val Andreescu - *Eveniment cultural*, în *Meridianul*, 7 octombrie 2010; Ion N. Oprea - *Cartea lui D. V. Marin naște Amintiri*, idem; Romeo Crețu - *Despre umor fără pic de umor*, în *Monitorul de Vaslui*, 8 octombrie 2010; George Stoian - *Consemnări entuziaste: O carte pentru azi și pentru istorie*, în *Meridianul*, 21 octombrie 2010; Emilian Marcu - *Dumitru V. Marin, Meridianul (Vaslui-Bârlad) Axă cultural-informațională*, în *Convorbiri literare*, noiembrie 2010; Simion Bogdănescu - *Un hronic... modern*, în *Cronica*, decembrie 2010; Valeriu Lupu - *TVV - mesager al actului de cultură*, în *Meridianul*, 23 februarie 2011; Vicu Merlan - *La ceas aniversar - Dumitru V. Marin*, idem, 10 martie 2011; Simion Bogdănescu - *Când floarea de cireș se așează pe tâmplă*, idem, 17 martie 2011; Mircea Coloșenco - *Dumitru V. Marin*, idem, 17 mart. 2011; Val Andreescu - *Dumitru V. Marin - Cetățean de onoare!*, idem, 31 martie 2011; Varujan Vosganian - *Prietenul meu cel nedomolit*, idem, 7 aprilie 2011; Ion Dediu - *Un îndrăzneț unionist și un mare patriot*, idem; C. D. Zeletin - *Aflu...*, idem, 7 aprilie 2011; Romeo Crețu - *Dumitru V. Marin, la 70 de ani*, în *Monitorul de Vaslui*, 29 aprilie 2011; Val Andreescu -

Giurgiuoana – Istorie și sărbătoare!, în *Deșteptarea*, 2 noiembrie 2011; Silvia Pătrășcanu - *Fiii satului s-au reunit la Giurgioana*, idem, 7 noiembrie 2011; Cornel Galben - *Dumitru V. Marin, Giurgioana-Bacău - Sat, biserică, oameni*, în *Ateneu*, ianuarie 2012; Dumitru V. Marin - *Ecologismul la Vaslui*, în *Meridianul*, 2 februarie 2012; Mihaela Băbușanu Amalanci - *Marin V. Dumitru, Tv V.- Vaslui – România - Europa. File de istorie, presă și cultură*, *Curentul Cultural - Informațional*, idem, 19 aprilie 2012; Mihai Batog-Bujeniță - *O viață cât o istorie - Profesor doctor Dumitru Marin*, idem, 21 martie 2013; George Stoian - *Despre un om și o carte*, în *Vremea nouă*, 19 mai 2013; Valeriu Lupu - *La braț prin istorie cu profesorul Marin*, în *Meridianul*, 27 iunie 2013; Ion N. Oprea - *Un iubitor de Eminescu*, idem, 1 august 2013; Val Andreescu - *Cei care fac să rămânem!*, idem, 8 august 2013; Cornel Galben - *Semnal editorial: Cartea cu prieteni*, idem, 22 august 2013; Daniel Dragomirescu - *Dumitru V. Marin și un pariu cultural*, idem 3 octombrie 2013; Daniel Dragomirescu - *Dumitru V. Marin și un pariu cultural*, în *Nord Literar*, octombrie 2013; Ioan Dănilă - *Ziaristica și deontologia ei*, în *Deșteptarea*, 17 octombrie 2013; Emilian Marcu - *Vitrina cărților (V.D. Marin, Opera în câmpul critic și valoric național)*, în *Convorbiri literare*, decembrie 2013; Ioan Dănilă - *Bătălia pentru limba română dinspre jurnalism*, în *Ateneu*, martie 2014; Al. Florin Țene - *Premiile pe 2013 ale Uniunii Ziariș-*

tilor Profesioniști, în *Confluente literare*, 6 mai 2014; Val Andreescu - *Tudor Pamfile - Omagiu marelui folclorist!*, în *Meridianul*, 30 octombrie 2014.

Mihaela Băbușanu,
Adevărata fericire, True happiness, ed. PRO PLUMB, Bacău, 2010:
„Domnului Dumitru V. Marin, cu aleasă prețuire și considerație. Fosta Dvs. elevă de la L.M.K., martie 2011”

35**⇒ Viorica Ghenghea****Date biografice**

Sunt fiică a orașului Bârlad, unde îmi sunt înfipite rădăcinile din care îmi extrag seva existențială a vieții, născută în 9 februarie 1954 și sunt absolventă a Institutului de „Arte plastice”, specialitatea pictură și grafică.

Familia, este baza societății, iar eu pe lângă statutul de soție, am calitatea de mamă și bunică și am contribuit cu răbdare, dăruire și cu exigență la educarea și pregătirea vocațională artistică, a copiilor și a nepoților mei.

Sunt artist plastic, iar pentru a-mi asigura baza financiară, materială și existențială, timp de 20 de ani mi-am exercitat profesia cu seriozitate, respect, profesionalism, pasiune și onoare, lucrând ca pictor-grafician și designer industrial în cea mai cunoscută și de prestigiu întreprindere din Moldova și din țară „Întreprinderea Rulmenți Bârlad” IRB. unde am creat lucrări pentru decorul interior, am executat propaganda vizuala și alegorii din fier forjat ca artă ambientală.

Am fost la catedră 10 ani ca profesor de educație plastică și educație muzicală la Școala generală nr.10, clasele V-VIII, unde am descoperit elevi cu reale talente pentru aceste discipline, pe care i-am instruit și îndrumat spre o carieră artistică muzicală sau spre arte plastice.

Am fost Director artistic în etnografie și folclor și coordonator proiecte în programe sociale la Asociația „s’arch orgahisașion” și „Ah. Ridendo”, unde am conceput un proiect în domeniul Artei Tradiționale”, promovat de către Uniunea Europeană.

Timp de 2 ani am fost producător-moderator de emisiuni la cele două posturi de televiziune locală „Tele M” și „Est 1 TV” Bârlad în emisiunea de dimineață „Ține de 7” la rubrica „Caricatura zilei” și emisiunea „Poveste de viață” cu drept de autor.

Am avut o ascensiune artistică deosebit de fructuoasă pentru că sincron cu activitatea profesională, am desfășurat o amplă și complexă activitate artistică și culturală, fiind membră în Cenaclul Literar, Cenaclul de Artă Plastică și Cenaclul SF, existente în orașul și județul nostru la aceea vreme. și am fost interpretă de muzică populară în „Ansamblul Brăulețul” IRB, cu care am susținut zeci de spectacole.

În cei peste 45 de ani de carieră în activitatea cultural artistică la nivel local, județean, național și internațional, am fost organizator de: expoziții de artă plastică, lansări de carte, simpozioane, spectacole, seri literare etc.

În Arta plastică, am participat constant cu lucrări de pictură, grafică, caricatură în peste zeci și zeci de expoziții de grup și expoziții personale la nivel local, județean, național și internațional.

În Arta Literară, am scris proză scurtă, poezie, epigrame, pamflete, catrene și articole care au apărut în antologii: „În dreptul luminii” „Poezia de dragoste”, în volumele: „Oamenii care ne lipsesc”, „Inscripții în iubire”, în ziare: „Părerii Tutovene”, „Bârladul”, „Obiectiv” și în reviste: „Arheu”, „Viața noastră”, „Artă, Tradiție, Cultură”.

Am creat grafică de carte pentru poeți și scriitori cunoscuți: Petruța Chiriac – „Copiii lui Tonitza”, Constantin Țaga - „Undeva”, Petruș Andrei – „Zâmbet de primăvară”, Iftenie Cioriciu – „Fiind bărbat, iubindu-te femeie”, George Irava – „Tăcerea din cuvinte”, Ionel Dorin – „Meditații”.

În Arta Muzicală, am cântat în spectacolele organizate pentru diferite evenimente și activități cultural artistice, ca interpret de muzică populară, compunându-mi singură textele pe linia melodică a cântecelor tradiționale.

Activitatea mea profesională și artistică poate fi confirmată prin documente care atestă participarea mea directă la nivel local, județean, național și internațional, la evenimente culturale: concursuri, festivaluri și spectacole, lansări de carte, vernisaje de expoziții, etc.

Răsplata muncii mele creatoare este justificată de zeci de premii și trofee obținute și participarea gratuită în taberele de creație artistice, interjudețene, naționale și două tabere internaționale, unde am reprezentat cu cinste și onoare plaiurile moldave.

În toți acești ani de activitate creativă am donat: lucrările din cele trei expoziții personale de grafică, pictură și caricatură care au rămas în patrimoniul IRB și lucrările din alte trei expoziții de caricatură donate la: „Televiziunea Est”, „Clubul pensionarilor” și „CARP” Barlad.

Toată viața mi-am împărțit timpul între: familie, serviciu și activitatea cultural artistică, care mi-a fost și îmi este leagăn spiritual, loc de refugiu și relaxare, satisfacție profesională, succes, flori, lauri, felicitări, aplauze, într-un cuvânt, mulțumire.

Ca om și ca artist îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-am născut cu un cumul de talente, iar toate aceste haruri le-am transformat în frumoase și nobile profesii de: pictor-grafician, designer, profesor, realizator și moderator de televiziune, din care m-am alimentat în toți acești ani cu pâinea cea de toate zilele, iar spiritual cu hrană sufletească.

Sunt un artist complex care mi-am dăruit efortul creator într-o muncă neconținută și mereu mai exigentă pentru lucrul bine făcut, iar aceste experiențe profesionale îmi permit să am o maturitatea și o viziune clară, amplă, corectă și concretă, pentru a decide profesional tot ceea ce este valoare.

Această imensă pasiune, cumulată cu plăcerea, dăruirea și o deosebită sensibilitate pentru artă, tradiție și cultură, m-au motivat să iau o decizie fermă, ca să pun bazele unui ONG, în care să indentific, să dezvolt și să cultiv abilitățile și imaginația creativă,

aptitudinile vocaționale, capacitățile intelectuale deosebite și să promovez persoanele cu reale talente native.

În prezent sunt pensionară, dar fiind un om dinamic și energic, activează ca președinte fondator al Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” înființată la 1 iunie 2011 și încerc din răspuțeri să sprijin și să promovez valorile artistice autentice din mediul rural și urban.

Încăpățânarea mea de a merge înainte, când totul stă pe loc, este un act de curaj, de sacrificiu, de voință și de încredere în potențialul și forțele proprii iar această activitate din cadrul Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” o consider drept o misiune care trebuie îndeplinită.

La toate evenimentele culturale, tradiționale și artistice: lansări de carte, vernisaje și spectacole organizate de către A „ATC” ne-au onorat cu prezența distinse personalități bărlădene, vasluiene și din țară și de asemeni distinsul domn profesor doctor Dumitru V. Marin, care a apreciat și publicat creațiile membrilor noștri în ziarul „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” și revista „Meridianul Cultural Românesc”.

Membrii Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” participă de 7 ani de zile la:

- Concursul Internațional „Învingător prin artă” secțiunea: creație literară, muzicală, coregrafică și artă plastică, unde palmaresul este impresionant de peste 300 de premii, diplome, trofee;

- Campionatul Național de Poezie organizat de editura „Art Creativ” București;

- Simpozionul „Omagiu cărții și culturii vasluiene” la cele 3 ediții, eveniment organizat de domnul prof. dr. Dumitru V. Marin, unde au recitat din creațiile lor poeți și prozatori: Gabriela Ana Balan, Marian Pavel, Georgeta Strat, Petruța Chiriac, Silvia și Ioan Hodaș din Codăești, au expus lucrări de pictură Valentin Bogdan Neagu, Cristina Grigoraș, lucrări de sculptură Virgil Butnaru alături de Gheorghe Alupoaiei – Vaslui și grafică cu lucrări de caricatură semnate de Viorica Ghenghea și Nicolae Viziteu – Vaslui, iar soliștii

Ioan Ciuraru, Adrian Ailioaiei, Genoveva Tufă Porumb, Mariana Huțuleac, Maria și Vasile Bulai – satul Miclești și Ioan Măcnea – satul Vetrișoaia, ne-au încântat cu un frumos regal muzical, unde toți participanții au primit diplome de merit.

Vă felicităm, domnule Dumitru V. Marin, pentru toată activitatea jurnalistică și pentru tot ceea ce întreprindeți, vă dorim mulți ani, buni și frumoși și vă mulțumim cu respect și prețuire pentru că publicați și promovați în editorialele dumneavoastră și membrii Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” Bârlad.

UN OM DE VALOARE DUMITRU V. MARIN

Uneori cuvintele nu sunt de ajuns să-ți exprimi recunoștința, stima și admirația față de persoanele care prin creațiile lor sub orice formă de exprimare, îți sunt modele de viață, mentori, îndrumători.

Astăzi, întâlnim din ce în ce mai rar astfel de oameni inimoși, deosebiți și cu o maximă respectabilitate civică și morală, cum este domnul profesor Doctor Dumitru V. Marin, etalon al mass-mediei, al literaturii și al culturii moldovene, un nume ilustru, ce nu are nevoie de nicio prezentare în rândul personalităților vasluiene.

Unicitatea acestei personalități remarcabile constă în faptul că domnul Dumitru V. Marin, a avut inițiativa și un curaj fenomenal de a fonda prima televiziune privată din România, TV Vaslui și postul de radio UNISON, în acea perioadă de instabilitate al anilor 1989 și tocmai unde? aici, în cel mai mediatizat și controversat județ.

Nu punem la socoteală întreaga sa activitate culturală și pedagogică, libertatea de exprimare și de informare jurnalistică, ci faptul că a știut să facă așa ca imposibilul să devină posibil de realizat, având marea îndrăzneală de a deveni întreprinzător

pentru a avea propria sa televiziune și deschizător de drumuri și rampă de lansare pentru cei care i-au urmat exemplul.

Cu rezultate de excepție și demne de toată lauda în activitatea sa profesională, trebuie să recunoaștem că domnul Dumitru V. Marin a avut rol de luminător pentru că a dat valoare județului Vaslui, confirmând încă odată că „Omul sfințește locul”.

De ani de zile, de când îl cunosc pe domnul Dumitru V. Marin, am remarcat că este o persoană puternică, echilibrată, cu un grad de stimă foarte ridicat și cu o carismă încântătoare, este stăpân pe propriile sale forțe iar modestia, demnitatea, generozitatea, bucuria și pacea interioară pe care o degajă sunt adevărate comori, care îl caracterizează.

Sunt un om normal care nu mă arăt a fi un sfătuitor înțelept, dar afirm cu toată sinceritatea că domnul Dumitru V. Marin, este o mare valoare privită diferit de fiecare evaluator în parte, pentru că noi oamenii înțelegem greșit ce înseamnă să fii perceput ca un om special care gândește diferit și nu ne dăm seama că acolo unde alții văd doar defecte, se pot ascunde cele mai frumoase calități și mai mari atuuri ale noastre, dar unii nu vor să recunoască.

Domnul Dumitru V. Marin este un scriitor și jurnalist al zilelor noastre greu de egalat și evaluat, cu un reper atât de valoros care se conturează într-o realitate în care se găsesc încă mulți semeni care îl judecă greșit și pentru că a capătat notorietate în lumea presei, de multe ori personalitatea și gândirea domniei sale au fost deformatate de interpretări divergente asupra articolelor sale.

Mai mult decât atât, astăzi este o normalitate să fii acuzat, invidiat, controversat și chiar interzis, atunci când ai coloană vertebrală, demnitatea și curajul strămoșilor noștri de spune adevărul, iar prostiei, să-i spui NU.

Cu aceeași neobosita stăruință și implicare a lucrului bine făcut, domnul Dumitru V. Marin având o legătură directă cu oamenii, a învățat să-și alimenteze și să-și dozeze corect sentimentele și cunoștințele și de aceea știe cum să le protejeze de inamicii exteriori.

Nu mă mir că domnia sa încă rezistă și astăzi și va rezista mult timp, pentru că nu rivalizează cu nimeni ci își păstrează igiena trupului și a minții curată, are o permanentă putere de a continua și de fiecare dată pornește din nou hotărât, se înalță măreț, elegant și impunător, fiind mereu conștient că are o responsabilitate profesională, pe care în zilele noastre, o întâlnești mai greu.

Trăim sub imperiul și sub dictatura timpului, iar pentru domnul Dumitru V. Marin timpul nu are timp, pentru că domnia sa a înțeles că trebuie să fie un om al timpului modern, de aceea a și acceptat toate modificările pe care le-a adus și le aduce timpul, iar prin activitatea sa publicistică de o dimensiune fără egal, a dovedit a fi un gânditor profund, cu un orizont intelectual modern și cultural impresionant, sincronizat cu ideile și curente din spațiul european.

Dacă îi analizăm sistemul de gândire, vom observa că domnul Dumitru V. Marin utilizează experiența profesională, are un stil propriu și original, deține cunoștințe solide despre filosofia culturii, se implică direct în activitățile artistice și este mereu într-o permanentă goană după informații reale și importante pentru ca cititorul să fie la curent cu noutățile actuale.

Lăsând deoparte răutățile umane această ilustră personalitate face parte din categoria de scriitori, de jurnaliști și de producători de televiziune mai aparte, mai speciali, care știu să aleagă, să vadă, știu să simtă, să citească și să se emoționeze de cuvinte, bucurându-și astfel și cititorii.

Pentru un scriitor și jurnalist cum este domnul Dumitru V. Marin, contează foarte mult impactul celor scrise cu sinceritate care îl apropie de cititor, iar cel mai frumos sentiment pe care îl poate avea autorul care își pune sufletul, într-un articol sau într-o carte este atunci când citește impresiile cititorilor despre scrierile sale.

În continuare domnul Dumitru V. Marin este un model, atât pentru generația mea cât și pentru cea tânără iar formula de succes a domniei sale este bazată pe o sinceritate și o lume realistă, în care sunt puse în circulație claritatea obiectivelor, energia, pasiunea, tenacitatea, abilitățile efective de comunicare și motivațiile jurnalistice.

În această lume toate sunt vremelnice iar noi oamenii suntem la fel, de aceea este important ce amprentă lăsăm asupra timpului ireversibil și valorile care rămân în urma noastră.

Prietenii se aleg după suflet, iar domnul Dumitru V. Marin, este un prieten care creează prieteni.

Ne bucurăm că suntem contemporani cu domnul Dumitru V. Marin, iar acum la ceas aniversar toți simțim nevoia de a ne exprima respectul, stima și bucuria, față de domnia sa.

Domnule Marin, se știe,
Că sunteți legendă vie.
Iar la ceas aniversar, ... 77 ...
Membrii A „ATC” Bârlad,
Vă urează, La mulți ani!
La mulți ani! și Doamne ajută!
Sănătate, viață lungă.
La mulți ani! să ne trăiți
Pentru că, mult trebuiți!

Artist-plastic Viorica GHENGHEA

36**→ Corina Matei Gherman**

CORINA MATEI GHERMAN ÎN PEISAJUL IEȘEAN

Matei-Gherman Corina, n. 30 martie 1967, în Erbiceni, jud. Iași. **Poetă și prozatoare**. Membră a Uniunii Scriitorilor din România, Membră a Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova și Membră a Asociației Jurnaliștilor și Scriitorilor de Turism din România, Membră a Clubului Cultural Junimea, Iași, România, Iași, Cetățean de onoare al Comunei Erbiceni, Județul Iași.

Doctor în economie, Specializarea Marketing, Universitatea „Al.I.Cuza”, Iași. Studii liceale la Iași, Facultatea de Marketing a Universității de Vest Timișoara, Masterat în Managementul Marketingului, Universitatea Tehnică Gh. Asachi Iași, Curs Postuniversitar de Perfecționare în Specializarea Cultură Organizațională și Integrare Europeană în Industrie, Administrație și Servicii, Universitatea Tehnică „Gh.Asachi”, Iași, România, Cursuri postuniversitare Analiza și controlul riscurilor (abordări noi), Centrul de formare analiză în ingineria riscurilor, Facultatea de Matematică, Universitatea „Al.I. Cuza”, Iași, România.

A lucrat ca director economic și de marketing la S.C. Maticonst, Iași, apoi Profesor asociat la Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România, Lector la Facultatea de Marketing, Universitatea „Gh.Zane”, Iași, România, Lector la Facultatea de Comunicare și Coordonator al Departamentului de Analiză și Prognoză Organizațională Universitatea „Apollonia”, Iași, România,

Coordonator Departament Programme Asociația Cultural Științifică „Pleiadis” ,în prezent Președinta Ligii Scriitorilor Filiala Iași-Moldova.

Debutază cu *Flori de primăvară*, versuri 1998, volumele *Visul lui Moș Nicuță*, versuri pentru copii 1998, *Pe aripa visului*, versuri, 1998, *În umbră de nisip*, versuri, 1999, *Orașul melcilor*, versuri pentru copii, 1999, *Rana de stea*, versuri, Timpul, 2000, *Pădurea fericirii*, proză pentru copii Universitas XXI, *Răstignirea pe necuprins*, poezii, Cronica, *Întâmplări din primul vis*, poezii pentru copii, 2001, *Când pietrele vorbesc*, poezii, ediție bilingvă română-engleză, 2001, *Înger pierdut*, poezii, ediție bilingvă română-franceză, 2002, *Moș Nicuță la mare*, versuri pentru copii, ediție bilingvă română-germană Iași-Chișinău, 2002, *Cer fără îngeri*, proză, Iași-Uzdin, 2002, *Întotdeauna ninge altfel*, roman, 2003, *În vacanță la bunici*, versuri pentru copii 2003, *Dilema Lăcrămioarei*, poezii pentru copii, 2004, *Dialog alb*, poeme, Novi Sad, Libertatea, 2004, *Satul lupilor*, roman, 2004, *Dialog surd*, poeme, 2005, *Povestea unui vis*, proză pentru copii, Timpul, 2006, *Dialog absurd*, 2007, *Sărutul lacrimii*, poezii 2007, *Fiicele anului*, poezii pentru copii, 2007, *Capra cu trei iezi*, poveste crengiană versificată, 2008, Mozaic de spirit, poezii limba arabă, 2009, *Decupaj dintr-o secundă*, 2009, *Croazieră pe orizonturi*, 2010, *Labirintul imaginarului*, 2012, *Cronica unui vis*, 2013, *Dialog*, poezii, 2014, *Lumina palidă a amintirii*, 2015, *La margine de meditație*, 2016, *Cadența timpului*, 2018, *Beton marfă*, *Diferențiere și poziționare*, 2009, *Marketing, Diferențiere și poziționare*, 2010, *Opinii Economice, Marketing, Management*, 2011, *Managementul marketingului undelor nocive din locuința viitorului – O provocare*, 2012, *Marketingul, O filosofie a firmei*, 2013, *Marketing Agroalimentar*, 2013, *Provocările cunoașterii*, 2013, *Cercetarea – motor al dezvoltării*,

2014, *Comunicare Provocări și perspective*, 2015, *Management teoretico-practic în condiții de liberalizare economică*, Matei Gherman Corina, *Managementul marketingului viitorului în sistemul economic actual*, 2013.

Este deținătoare următoarelor premii literare, între care amintim: *Titlul de Poetă a Iașului în cadrul Festivalului Internațional Poezia la Iași, 25-31 mai 2015*. 1998 – Premiul național „Liviu Rebreanu”, (revista Discobolul) Alba, România. 1999 - Premiul național „Ion Creangă”, (revista Dacia Literară) Iași 1999 - Premiul internațional „Lucian Blaga” (Societatea Culturală „Lucian Blaga”) Sebeș-Alba, România. 1999 - Distincție specială la festivalul internațional de poezie „Drumuri de spice”, Uzdin, Iugoslavia. 1999 - Marele premiu, la Concursul de reportaje și fotografii de vacanță, PSD. Iași, România. 2001- Certificat de apreciere pentru prezența la Congresul mondial al poezilor pentru cercetare poezie și recitare, Iași, România. 2001 - Diplomă de participare și mențiune, la concursul de creație literară „Zilele Mihail Sadoveanu”, Pașcani –Iași, România. 2001 - Diplomă a ediției jubiliare, Salonul internațional de cart românească, secțiunea Literatura pentru copii, volumul Întâmplări din primul vis, Biblioteca „Gh.Asachi”, Iași, România. 2001- Diplomă de onoare, acordată de Societatea „Plai Mioritic”, pentru volumul de versuri Întâmplări din primul vis și pentru contribuția adusă la dezvoltarea literaturii pentru copii, Iași – Cișinău, România – Republica Moldova. 2002 – Diplomă de merit, pentru efortul constant pe tărâmul literaturii, acordată de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural a Județului Vaslui, România. 2002 - Cetățean de onoare, pentru merite deosebite în promovarea valorilor spirituale din comuna Erbiceni, Județul Iași, România. 2002 - Distincție specială la festivalul internațional de poezie „Drumuri de spice”, Uzdin, Iugoslavia. 2002 - Premiul Revistei Tibiscus, la festivalul

internațional de poezie, a IX-a ediție „Drumuri de spice”, Uzdin, Iugoslavia. 2002 - Diplomă de onoare, pentru carte destinată copiilor, Salonul de carte, ediția a XIV, Consiliul Juțean, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui, România. 2002 - Premiul pentru debut în proză, romanul Cer fără înger, acordat de Fundația Culturală „Ion Creangă”, Tg.Neamț, România 2003 – Premiul Săptămânalului „Florile Dalbe”, la Salonul internațional de carte pentru copii, pentru cea mai reușită carte de aventuri Moș Nicuță la Mare, iBby, Secția Națională a Consiliului Internațional al Cărții pentru copii și tineret, Chișinău, Republica Moldova. 2003 – Diplomă acordată de Societatea Scriitorilor „C. Negrii”, Filiala Ploiești, pentru volumul de versuri Ultimul pătrar al stelei, Ploiești, România. 2003 – Premiul, carte pentru copii, Salonul de carte, ediția a XV-a, Consiliul Județean, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui, România. 2004 – Diplomă de excelență acordată de Primăria Municipiului Iași, pentru merite deosebite în promovarea valorilor culturale din municipiul Iași, România. 2004 – Diplomă de excelență acordată de Primăria Comunei Erbiceni, pentru promovarea valorii spirituale și culturale din Comuna Erbiceni, Iași, România. 2004 – Diplomă de excelență, acordată de Revista Prichindel, pentru colaboarea și promovare literaturii pentru copii, Iași, România. 2004 – Diplomă de excelență acordată de Revista săptămânală „Florile Dalbe”, pentru fructuasa cololaborare, Chișinău, Republica Moldova. 2004 – Diplomă de excelență, pentru promovarea literaturii pentru copii, la manifestările organizate de Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Vaslui, România. 2004 – Diplomă de excelență, acordată de Consiliul Municipal, Organizația de Femei P.S.D., pentru activitatea culturală deosebită, Iași, România. 2004 - Diplomă de excelență acordată de Primăria Comunei Erbiceni, pentru sprijinirea activității culturale din Comuna Erbiceni, Iași,

România. 2004 – Diplomă de onoare acordată Editura Universitas XXI, pentru colaborare deosebită la nivel editorial, pentru felul în care a înțeles să se implice în contextualitatea vieții literare românești de după 1990, Iași, România. 2004 - Diplomă de onoare acordată de Biblioteca „Gh.Asachi”, pentru sprijinul acordat activităților culturale în cadrul Bibliotecii „Gh.Asachi”, Iași, România. 2004 - Diplomă, acordată de Fundația Culturală „Ion Creangă”, ediția XXXV, pentru participare activă în organizarea manifestării culturale Zilele Ion Creangă, Tg.Neamț, România. 2005 – Diplomă de excelență acordată de Primăria Comunei Erbiceni, Iași, pentru sprijinirea activității culturale din Comuna Erbiceni, Iași, România. 2005 - Diplomă de excelență acordată de Primăria Orașului Tg.Neamț, pentru meritele deosebite în promovarea valorilor spirituale și culturale din oraș, cu pilejul Zilelor Culturale Ion Creangă, ediția XXXVI, Tg.Neamț, România. 2005 – Diplomă de onoare, acordată de Biblioteca Orașului Tg.Neamț, pentru stimularea creativității tinerelor condeie și pentru consecvența participării la manifestările culturale ale Orașului Tg.Neamț, România. 2006 - Diplomă acordată de Ministerul Educației și Cercetării, Inspectoratul Școlar Județean, Muzeul Literaturii Române, în cadrul Simpozionului Național „Ioan Petru Culianu”, Iași. 2006 - Diplomă de onoare, acordată de Asociația civică „Copii pentru copii”, pentru contribuția adusă la pregătirea și desfășurarea concursului de creație și interpretare „Mihai Eminescu – Luceafărul Poeziei Românești”, dar și pentru calitatea de membru al juriului, Iași, România. 2006 - Diplomă acordată de Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” în cadrul Simpozionului Național „Ioan Petru Culianu”, Iași. 2009 – Diplomă, acordată de S.C.Sedcom Libris S.A.Iași, Galeriile Top Art, Casa Cărții, pentru efortul depus în calitate de președinte al juriului în cadrul Concursului de recitări „Bucuria de a fi copil”, Iași, România.

2010 – Diplomă, acordată de Universitatea „Al.I.Cuza”, Muzeul Literaturii Române, Societatea Culturală Junimea '90, în cadrul Simpozionului național „Ioan Petru Culianu”, ediția a IX-a, ca semn de prețuire pentru cunoașterea vieții și opera lui Ian Petru Culianu., la ceas aniversar-60. 2011 – Diplomă, acordată de Universitatea „Al.I.Cuza”, Muzeul Literaturii Române, Societatea Culturală Junimea '90, în cadrul Simpozionului național „Ioan Petru Culianu”, ediția a X-a, ca semn de prețuire pentru cunoașterea vieții 2012 - Premiul I, pentru lucrarea Eminescu și creativitatea și poezia Doar mitul lui Eminescu, în cadrul Simpozionului International „Mihai Eminescu –Poet national și universal”, Ediția a III-a, Iași, 15 Ianuarie, 2012. 2014 – Premiul I pentru lucrarea Poem neterminat despre Eminescu, Simpozionul Internațional Disponibilități Creative în lume,Iași 16 februarie. 2015 – Premiul III –poezie, la concursul Dor de dor, Localitatea Dor Mărunt, Județul Călărași, August. 2015- Diplomă, acordată de Universitatea „Al.I.Cuza”, Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Iași, în cadrul Simpozionului național „Ioan Petru Culianu”, ediția a XIV-a, ca semn de prețuire pentru cunoașterea vieții și opera lui Ian Petru Culianu. 2015- Diplomă acordată de Direcția Județeană Sport și Tineret-Clubul Sportiv CORIS-Cenacul „Castanul Unirii”,în cadrul evenimentului Ștafeta Unirii Principatelor Române,Vișani,Comuna Bârnova,Județul Iași. 2015 – Diplomă de Excelență, acordată de Consiliul Județean Galați Biblioteca Județeană „V.A.Urechia”, în cadrul Salonului Literar AXISLIBRI, pentru recitalul poetic Florile toamnei, Biblioteca Județeană „V.A.Urechia”, Galați. 2015 – Placheta de Poeta a Iasului, în cadrul Festivalului International de Poezie, Iași. 2016- Diplomă de onoare, acordată de Școala de Arte Plastice „Nicolae Moisei” din Telenesti, Republica Moldova și Asociația Cultural Științifică „Pleadis” din Iași România, în semn de aleasă prețuire pentru contribuția deosebită adusă la realizarea

concursului Internațional „Orașul meu de suflet” și pentru promovarea culturii și artelor. 2018. Diplomă de excelență, acordată de Societatea Culturală Apollon, Urziceni, București, 2018, Premiul Mircea Nedelciu, Acordat de Societatea Culturală Apollon, în cadrul concursului Vis de toamnă, secțiunea proză, Urziceni, București.

Ca o recunoaștere a muncii sale pe tărâmul literaturii române Corina Matei Gherman este publicată în următoarele volume literare: *Poveștile de la Bojdeucă*, vol.3, (Editura Junimea), Iași, România, 2000, *Istoria Ilustrată a Literaturii Române*, ediția a II a, (Editura Porțile Orientului), Iași, România, 2002, *Scriitori și Publiciști Ieșeni Contemporani*, Dicționar, (Editura Vasiliana), Iași, România, 2002, *Antologie internațională Contemporane Who's Who of Professionals*, (American Biographical Institute), Inc., Raleigh, North Carolina, United States of America, 2004-2005, p.186, *Cărți cu dedicații și autograf din Biblioteca „Nicolae Milescu Spătarul”*, pp.66-67, (Editată de Biblioteca „Nicolae Milescu Spătarul”), Vaslui, 2007, *Antologia albano- română, Frumusețea frumuseților*, (Editura Do-Minor), București, România, 2008, *Scriitori și Publiciști Ieșeni Contemporani*, Dicționar, (Editura Vasiliana), Iași, România, 2009, *1500 Scriitori Români, Clasici și Contemporani*, Dicționar biobibliografic, (Editura Porțile Orientului), Iași, 2010, *Encilopedia personalităților din România, Hübners who is who*, (Editor Who is Who), Personenenzyklopädie AG, CH-630, Zug, Alpenstrasse 16 Schwiz, Deutschland, 2010, *Dicționarul Scriitorilor Români de azi*, (Editura Porțile Orientului), Iași, 2011, *Bibliografia Națională a Moldovei* Vol. nr. 4, coord. Valentina Chitoroagă, (Editor Camera Națională A cărții din Republica Moldova), pg15, 2010, Chișinău, Republica Moldova, *Studii Interdisciplinare: Ecologie, Sociologie, Comunicare, Istorie, Literatură, Cultură, Educație, Medicină Stomatologică*, (Editura Samia), Iași, 2014, *Personalități române și faptele lor 1950-2015, în bibliografia Doamnei Anastasia*

Gârneață, foto.pp..362-363, Cuvânt înainte pp.369-370,378-380,Prefață pp. 375-376, Anastasia Gârneață pp.382-383,Mosaic de gânduri și cuvinte pp.386-387, (Editura Studis), Iași,2015, **Almanah, 10 ani plini de dor, iunie 2005- iulie 2015**,pp.113-114,Editura PIM,Iași,2015. **Oglinda Ligii Scriitorilor Români la 10 ani,O altfel de istorie a literaturii române actuale, bibliografia Doamnei Anastasia Gârneață**, pp.400- 401, (Editura Napoca Nova),Cluj-Napoca,2016, **Antologie de poezie internațională Româno- Italiano-Portugheză**, Editura Liric graph, Buzău, 2016. **Între două secole, Reportaje și interviuri cu personalități din cultură, învățământ,mediu economic și sport, din secolele XX și XXI,vol.I**, Ediție de Dan Teodorescu, Editura Pim,Iasi,p.180-fotografie,ALPI la Teatru Fix p.183, Sărbătoare în ALPI p.197-198,Manifestări de suflet la Muzeul Unirii din Iași pp.203-205, 2017, **Antologia Toamna la Apollon**,ediția a V-a,p.109-118, Editura Ro.cart,București, 2018, **Fotbal mic și fotbal mare**, Ediție de Dan Teodorescu, Editura Pim,Iasi,vol.II,pp.341, 365, 374, 375, 376, 382, 388, 391, 395, 405, 413, 440.

Corina Matei Gherman participă activ la viața literară și culturală a orașului și nu numai. În acest sens a făcut parte din Cenaclul Ion Creangă de la Bojdeuca Ion Creangă,Iași coordonat de cunoscutul scriitor Constantin Parascan, a coordonat activitatea literară la reviste pentru copii din Iași și Chișinău. A colaborat cu diverse Fundații Culturale și este colaborator al revistelor literare din țară și din străinătate de la debut și până în prezent,după cum urmează a publicat proză, poezie clasică și modernă, poezie pentru copii, proză scurtă și diverse comentarii în: *Revista Convorbiri Literare, Revista Florile Dalbe, Chișinău, Republica Moldova, Ziarul Opinia Moldovei, Revista Florile Dalbe, Revista Cronica, Revista Bucovina Literară, Revista Coloana Infinitului, Revista Poezia, Revista Semne, Revista Pagini Literare,Revista Lumina, The Chinese Poetry International Quarterly, Chongqing, China, Messenger for world poets, Quarterly, Chongqing, China, The world poets, Quarterly, Chongqing, China, Revista Dor de Dor,*

Revista Primăvara ieșeană, Revista Contact Internațional, Poezie în volumul „Mihai Eminescu – Poet national și universal”, Ediția a III-a, Poezie în volumul Disponibilități Creative în lume, Revista Moldova Literară, Constelații Diamantine, Revista Armonii Culturale, Expres Cultural, Surâsul Bucovinei, Meridianul Cultural Român....etc.

DESTINE... DESTINE... DESTINE

Dumitru V. Marin, un nume bine cunoscut în massmedia românească, manager, scriitor, editorialist, un om care a vrut să transmita mai departe cunoștințele acumulate în timp. În acest scop urmează Facultatea de Filologie din Iași și cea de Limbi străine din București. Cum era de așteptat urmează și doctoratul, are peste 60 de studii științifice. Cum era firesc Dumitru V. Marin își urmează calea sa ca profesor de limbă și literatură română, apoi îl găsim ca profesor la liceele 2,3,4 din Vaslui. Devine apoi și Inspector la Comitetul de Cultură și Artă din Vaslui și drumul nu se oprește aici ca să-l găsim director și editor de reviste printre care amintesc Meridianul Cultural Românesc.

Îl regăsim pe omul de cultură, masmedia și istoric Dumitru V. Marin în diverse antologii, dicționare, monografii, în numeroase volume și emisiuni de radio și televiziune, colaborator la reviste din țară și străinătate. Dar nu se oprește nici aici și înființează primele posturi de radio și TV din Vaslui și Bârlad.

Cum era de așteptat îl regăsim și candidat la Primărie, Parlament, Consilier Județean, Președinte al ecologiștilor, Președinte al Acțiunii Populare, în Județul Vaslui. Devine director general și proprietar al grupului de presă CVINTET TER-RA, organizează și conduce cenacuri literare, susține moral și material numeroase festivaluri, este onorat cu diverse premii,

distincții, diplome, ordinul ziariștilor clasa I. Este invitat la numeroase emisiuni speciale în țară și în străinătate.

Colaborează cu diverse instituții culturale, licee, universități, întâlnește diverse personalități ale timpului din care se trage și Domnia Sa. Devine primul cetățean de onoare al comunei Podu Turcului, Județul Bacău, cetățean de onoare al comunei Prisecani, Județul Iași, cetățean de onoare al comunei Țepu, Județul Galați.

De ce vă prezint această activitate ?

Pentru că am avut onoarea să întâlnesc această personalitate la Iași, într-o duminică de toamnă ruginie la Biblioteca Județeană „Gheorghe Asachi ” din Iași, unde umorul este la el acasă, adică unde se întâlnesc membrii Asociației Literare „Păstorel”.

Aveam să aflu cine este mai târziu. Atunci am avut ocazia să am în fața mea un intelectual de la care sigur aveam ce învăța, să ascult și să înregistrez în memorie „vorbe” pe cale auzim foarte rar, învățături benefice tinerei generații, pentru că venea în fața noastră cu un bogat „bagaj” de cunoștințe, o înțelepciune și o încărcătură sufletească deosebită.

Dumitru V. Marin a trecut prin timpul și anotimpurile vieții. Dar ce este timpul pentru Dumitru V. Marin? **Seneca** ne spune că o parte din timp ne este răpită, alta ne este sustrasă, alta se scurge. Dar cea mai urâtă pierdere este aceea datorită neglijenței. Și dacă vei voi să bagi de seamă vei vedea că cea mai mare parte a vieții noastre o pierdem făcând ce nu trebuie, o mare parte nefăcând nimic, întreaga viață, făcând altceva.

Dar timpul este poate cea mai importantă resursă. Este și va fi o preocupare constantă, fie că vorbim de „economisirea” timpului fie că vorbim despre „investirea” acestuia în activități utile pentru noi, cum a procedat și Dumitru V. Marin. Și-a programat timpul, așa cum afirma **Eugen Barbu**: Sunt un om

programat, trebuie să răspund pentru fiecare minut pe care l-am irosit. Dumitru V. Marin nu a irosit timpul, l-a folosit eficient, lăsând în urma sa o muncă de cercetare, de creație și îndrumare. Dumitru V. Marin cred că trăiește din izvorul obârșiilor, trăind copilăria, respectând tradițiile și vatra, iubind natura și credința, studiind și slujind limba, cultura și isoria. Activitatea Domniei Sale izvorăște și dintr-o bogată experiență de viață, realul și imaginarul se împletesc asigurându-i o puternică viziune asupra a tot ce-l înconjoară. Dincolo de întrebări, nostalgii, gânduri și trăiri Dumitru V. Marin încearcă acum să afle adâncimea sufletului ființei sale folosind calea luminii în încercarea de a decoperi ce va fi de acum înainte sau poate va descoperi iubirea cosmică ce îl va conduce spre o liniște stelară.

Timpul l-a plimbat prin anotimpurile vieții, prin grădinile transcendente din care a ieșit spiritual mai bogat, mai optimist și, de ce nu, trebuie admirat, ne impresionează prin delicatețe și meticulozitate, câteodată o face în taină, dar nu se închide în sine ci arată lumii realizările sale cu bun simț, cu eleganță dar și cu bucuria sufletului împlinit.

Dumitru V. Marin ne întâmpină totdeauna cu un zâmbet cald, un cuvânt rostit din suflet, o îmbrățișare și o prietenie sinceră care rupe bariera, diferența dintre bine și rău, care evoluează diferit în spațiu și timp.

Dumitru V. Marin a ținut și va ține flacăra aprinsă a neamului său, a culturii și spațiului din care face parte. O va purta cum a făcut și până acum în țară și peste hotare cu multă responsabilitate și dăruire.

Dr./Scriitor Corina Matei GHERMAN
Membră a Uniunii Scriitorilor, Filiala Iași
Președintă a Ligii Scriitorilor, Filiala Iași-Moldova

37**⇒ Vasile Ghica**

Numele și prenumele: GHICA VASILE

Data și locul nașterii: 8.11.1940, com
Priponești, jud.Galați

Părinții: Maria și Vasile Ghica-

agricultori

Deși agricultor, tata a intrat în corespondență cu Tudor Teodorescu Braniște. A publicat câteva articole în ziarul „Dimineața” și a înființat în sat Sindicatul Viticultorilor a cărei activitate s-a finalizat cu plantarea a câtorva sute de ha. de viță de vie nobilă. În câțiva ani, situația materială a locuitorilor s-a ameliorat simțitor.

3.Studii:

Elementare- în satul natal, finalizate în 1954;

Liceale-Liceul „Gh.Roșca Codreanu” Bârlad, finalizate în 1957;

Superioare- „Facultatea de Filologie” din cadrul
Universității „Al.Ioan Cuza” Iași 1960-1965;

4.Am început să scriu versuri înainte de a intra la liceu.
Ca student am publicat în rev. „Contemporanul” și „Viața
studentească”. Am făcut parte din subredacția ieșeană a revistei
studentești.

5.Debut editorial-1989-vol.„Surâsuri
migdalate”(aforisme) la Ed.„Junimea” din Iași, după 6 ani de
așteptări.

6.Am publicat în numeroase reviste:„Ateneu”,Cronica
„Porto-Franco”„Dunărea de Jos”„Lumină Lină”(S.U.A.),Le
Courier International de la Francophilie(Galați), „Literatură și
artă”(Rep.Moldova,), „Antares”, , „Flacara” , „Vremea” ,
„Totuși iubirea”, „Flacara lui Adrian Păunescu”, „Radio-

România Cultural”, „Cultural TV”, „Național TV”, „Radio Actualități”, „Radio Iași”.

7.Profesor-Școala Matca 1,Școala „I.Petrovici”Tecuci, Colegiul Național „C.Hogaș”Tecuci,Inspectoratul Școlar Județean Galați,Casa Corpului Didactic Galați.Sunt pensionar,dar mai lucrez la Universitatea„Dunărea de Jos”Galați.

UN RENASCENTIST AL ZILELOR NOASTRE

Pe Dumitru V. Marin l-am cunoscut cam cu o jumătate de secol în urmă.Venise la un festival de folclor la Tecuci. Purta pe umăr o cameră de luat vederi uriașă. Cred că avea multe kilograme. Grea meserie, mi-am zis. „E din Vaslui, mi-a șoptit un amic. E tare de tot tipul! „După ceva vreme am auzit tot alte și alte năzdrăvenii despre el. Apoi, ni s-au intersectat drumurile de câteva ori și ne-am cunoscut mai bine. Recent, mi-a trimis pliantul „Recorduri... recorduri, numai recorduri” și cartea “Bârlad-Vaslui, Pamfile-Marin, Destine istorice. „M-am speriat ce a putut să facă omul acesta în numai 77 de ani. Să faci la Vaslui, de exemplu, interviuri cu nouă șefi de stat este într-adevăr un record imposibil de egalat. Sau să faci o revistă culturală care să cucerească patru continente doar după 13 numere și să recrutezi peste 400 de colaboratori nu este la îndemâna oricui.

Trebuie să mai spun că acest amic al meu a înființat prima televiziune privată din România după 1990 și primul grup de presă complet din Moldova constând în: televiziune, radio-rețea, ziar și revistă. D.V. Marin a susținut și un doctorat strălucit cu tema:”Tudor Pamfile și Revista Ion Creangă” pentru care a adunat documente timp de două decenii. Între timp, a mai asigurat funcționarea unei școli de presă cu peste 500 de cursanți, iar filmul regizorului Corneliu Porumboiu, inspirat din viața

amicului Marin, a fost premiat la Cannes. Și lista premiilor, a titlurilor de cărți publicate și a demnităților obținute pare nesfârșită. Oare el a descoperit viața fără somn și fără celelalte necesități firești?

L-am întrebat cum stă la capitolul modestie. Am înțeles că amândoi suntem adepții lui Goethe care afirma cu tărie că: „Modestia este făcută pentru proști”. Când meritele sunt adevărate, trebuie știute și de alții. Altfel, am pluti într-un anonim cvasigeneralizat. Dar dacă fanii mei îmi recunosc și mi le subliniază de fiecare dată, mai este nevoie și de intervenția mea? Tot Nenea Iancu ne luminează cu geniul său, când se adresează lui Mihail Dragomirescu: – Coane Mihalache, ți se pare că m-ai lăudat prea mult? Că mie nu mi se pare!

Cartea pe care am primit-o cuprinde o selecție severă de eseuri care îl reprezintă pe autor. Se vorbește despre valorile naționale validate la Vaslui, despre straturile cultural – existențiale, despre biserică, școală, despre festivaluri cu și fără umor, despre reviste culturale. Sunt adunate editoriale cu stare creativă. Emoționant este capitolul „Portrete și icoane” unde, evident, în prim plan se află marii clasici, Eminescu, Caragiale, dar și Bacovia și alte valori de pe Valea Zeletinului. Adică acei oameni din vremuri imemorale, ori mai recente, care au încercat să țină aprinsă candela culturii, conștiința națională și speranța într-un destin mai bun al poporului român.

Încheiem cu referiri la primul capitol al cărții: **Bârlad-Vaslui, Pamfile-Marin, destine istorice**. Similitudini clare, argumente convingătoare. Prof.univ.dr. Nicolae Constantinescu punctează clar: „Găsim în paginile cărții o adevărată pledoarie pentru cunoașterea revistei și a mentorului ei, pentru fixarea locului său în vremea respectivă, dar și a prelungirilor sale în timp, căci Pamfile și revista „Ion Creangă” acoperă o epocă și au făcut o școală. Când timpul se va arăta încă mai „răbdător” cu

oamenii și imensul “corpus” de texte adăpostit în paginile publicației de la Bârlad va putea fi restituit într-o ediție critică integrală se va spune că testamentul lui Pamfile a fost respectat și legatarul său moral de astăzi și-a împlinit, cu asupra de măsură, misiunea (op.cit. p.31).

Și aceasta nu doar pentru a intra cât mai grabnic în grațiile gloriei ,pentru că ea oricum este extrem de capricioasă și greu de curtat în timpul vieții. Testul propus de G. Călinescu rămâne esențial. „Dacă după 50 de ani de la moarte, te mai citează cineva, ai învins.”

Vasile GHICA

**Vezi și Dictionar, NASC ȘI LA TECUCI, OAMENI...
de același autor.**

Constantin Jomir, *Zbor ucis, - scrieri -*, ed. Princeps Edit, Iași, 2004: *„Unui specialist în tainele ziaristicii și unui autor de cărți e greu să-i faci daruri. Cu modestie, îndrăznesc să-i ofer distinsului coleg o carte despre Revoluție și ziaristică. Cu prietenie, C. Jomir, decembrie 2004”.*

38

Daniela Gîfu

Daniela Gîfu (născută la Bârlad, în 10 ianuarie 1973) este doctor în informatică (2016) și doctor în filosofie (2010). Obține licența în fizică (1997) la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (UAIC) și absolvă un master în comunicare și relații publice la Școala Națională de Studii Politice și Administrative (SNSPA), București (2004). Rămâne însă permanent legată sufletește de Bălăbănești (jud. Galați), unde și-a petrecut copilăria alături de bunicii din partea mamei, în 16 octombrie 2010, pentru dăruirea, implicarea și contribuția substanțială aduse acestei comunități, primește titlul de cetățean de onoare.

- În perioada 1999-2010 în calitate de coordonator de programe cultural-educative la Casa de Cultură a municipiului Cluj-Napoca, organizează și călăuzește diferite grupuri literar-artistice (Cenaclul de Seară, Trupa de Teatru “Arca lui Noe” etc.). Este și perioada conturării profilului său publicistic.

- Începând cu anul 2002, Daniela Gîfu colaborează cu diverse publicații literare din România: Dacia literară (Iași), Steaua (Cluj-Napoca), Ateneu (Bacău), Familia (Oradea), Bucovina literară (Suceava), Citadela (Satu-Mare), Oglinda literară și Pro Saeculum (Focșani), ZIP (București), Gând românesc (Alba-Iulia) etc. În paralel, după un debut colectiv deloc de neglijat, sub îndrumarea unor mari personalități ale națiunii române (Virgil Bulat, Bartolomeu Anania, Artur Silvestri, Cornel Moraru, Zeno Fodor, Valentin Marica etc.) Danielei Gîfu i se deschide un orizont fără de timp. Colaborează constant cu publicații din străinătate în limba română: AGERO – Germania; Asymetria – Franța; Candela de

Montreal și Destine Literare – Canada; Lumină lină și Gândacul de Colorado – USA; Argument – Australia etc.

- Remarcabil rămâne atașamentul Danielei Gîfu pentru Biserică, având o colaborare specială cu Mitropolia Banatului (publicația Învierea), Catedrala Mare din Târgu-Mureș, Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului (de altfel debutul ei literar primește binecuvântarea mitropolitului Bartolomeu Anania) și multe alte așezăminte bisericești.

- Delicată, modernă, interesantă, sofisticată, prietenoasă, comunicativă, expresivă, harnică, educată..., așa cum remarcă scriitorul George Roca, devin trăsături care conturează portretul Danielei Gîfu, întreținând și starea unei scriituri confesive, delicate, fără ostentație, dar ofensivă, așa cum afirmă scriitorul Nicolae Băciut. În acord cu aceste vorbe, este invitată să prezinte cărți scrise de autori români, atât din țară, cât și din diaspora, să semneze prefete/postfete de carte, să recenzeze carte etc., condeiul său, de o sinceritate debordantă, își află drumul în literatura română contemporană.

- Înființează o serie de Asociații (2001 - Asociația Astronomică SIRIUS - Club UNESCO, Bârlad; 2008 - Asociația culturală ArtVerba, Târgu-Mureș; 2014 - Observatorul Internațional în Științe Socaile (OISS), Iași, Romania etc.).

- Numele ei apare în mai multe dicționare și enciclopedii, colegii de redacție (redactor șef al Revistei UZP, București; redactor șef al Revistei Destine literare, Montreal/Canada; redactor la Revista Gând românesc, Alba-Iulia; publicația Certitudinea, București etc.) și în alte asociații culturale (Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România (UZP), în prezent fiind și vicepreședintă; Uniunea Scriitorilor Europeni din Republica Moldova; Asociația Canadiană a Scriitorilor Români etc.).

- Debut editorial: 33. Jurnal de inițiere spirituală, Ed. LIMES, Cluj-Napoca, 2008.

- Debut colectiv: Mărturisire de credință literară, vol. II, Ed. CARPATHIA PRESS, București, 2008.

- Alte cărți publicate sau apariții în volume colective (selectiv): Spovedania unei pantere, Ed. Vatra veche, Târgu-Mureș, 2017; Zeno Fodor - 80, Ed. NICO, Târgu-Mureș, 2014; A nyugtalanság búne, Ed. Mentor, Târgu-Mureș, 2014; Păcatul neliniștii, Ed. Eikon, Cluj-Napoca, 2012; Temeliile Turnului Babel. O perspectivă integratoare asupra discursului politic, Ed. Academiei Române, 2012; Violența simbolică în discursul electoral, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2011; Dezvoltare comunitară și incluziune socială în perspectivă socio-economică, Mihai Dinu Gheorghiu și Daniela Gîfu (ed.), Ed. Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2011; eu, tu și El (Oglindiri spirituale), Ed. LIMES, Cluj-Napoca, 2009 ș.a.m.d.;

- Viața profesională a Danielei Gîfu, începând cu anul 2010, avea să cunoască o remarcantă cotitură odată cu obținerea unei burse postdoctorale la UAIC, în cadrul Departamentului de cercetare al Facultății de Informatică. Imediat după susținerea doctoratului în filosofie, rezultatele cercetării sale deschid o poartă către un nou drum pentru literatura de specialitate din România, așa cum afirma analistul politic Radu Enache. Spuse confirmate și de jurnalistul Nicolae Melinescu, care afirmă despre cartea ei, “Violența simbolică în context electoral”, că asistăm la o argumentație științifică și radiografiere riguroasă a componentelor discursului politic cu intenția perfect structurată de a pătrunde într-o industrie din ce în ce mai zgomotoasă și falsă în publicistica românească.

- Din 2011 devine cadru didactic asociat la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

- Din 2013, decide să urmeze Școala doctorală în informatică, trei ani mai târziu, Daniela Gîfu își susține teza în limba engleză pe o temă deloc surprinzătoare (Lexical Semantics in Text Processing. Contrastive Diachronic Studies on Romanian Language) reușind să demonstreze cu metode statistice că limba scrisă și vorbită dincolo și dincoace de Prut este una, limba română. În același an, după terminarea studiilor postdoctorale, devine cercetător științific la UAIC (Facultatea de Informatică). Cu ambiție și multă

perseverență, își face repede simțită prezența și în lumea științifică, dovadă stând cele peste 100 de lucrări publicate, participarea la comitetele de organizare și în cele de program ale unor conferințe de top din domeniul prelucrării limbajului natural / inteligență artificială, membru în mai multe colective de redacții / recenzor de lucrări științifice etc.

- În 2013, devine cercetător asociat la Universitatea din Craiova, iar din 2017 o întâlnim și în colectivul Academiei Române – filiala Iași (Institutul de Informatică Teoretică).

Contact:

daniela.gifu33@gmail.com

Detalii:

<https://profs.info.uaic.ro/~daniela.gifu/>

DUMITRU MARIN – 77

De-o vreme încoace, ne întâlnim constant... E drept, după o luptă internă injustă, declanșată de un grup de ofițeri, membri ai Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZP), cu o vădită misiune de a prelua Uniunea, ne-am solidarizat și... am izbândit. Acum, suntem în dialog frecvent, cu atât mai mult că avem două puncte comune însemnate: profesia pasionantă de ziarist, care se dovedește a avea un rol răsunător și în societatea românească și originea domnitorului Alexandru Ioan Cuza, trădat de o altă “monstruoasă coaliție”.

O prezență ce nu poate fi trecută cu vederea, Dumitru al nost’ din Vaslui, care cu o strădanie de-a dreptul sisifică răspunde onorabil solicitărilor prietenilor și colaboratorilor săi. Cu o ținută distinctă, celebratul nostru, un *desfrunzător* de idei supralicite, cum îl numeam anul trecut într-un material scris de ziua Sf.

Dumitru, cu vorbă hotărâtă și plină de sensuri ideatice, caută dreptatea. De multe ori, ea nu se găsește acolo unde crede, dar o urmărește consecvent, ceea ce pentru unii nu e deloc confortabil.

Am spune, că Patronul său spiritual, Sf. Dumitru, pe care-l celebrăm pe 26 octombrie, îi căluzește nu doar preumblarea, ci și agera-i minte de adevărat urmaș al celui mai mare român al tuturor timpurilor, cum avea Ștefan cel Mare să fie desemnat în campania Mari Români de la TVR.

În contextul acestui eveniment aniversar, considerăm că este și un prilej de analiză retrospectivă a ceea ce a înfăptuit până acum, pe plan spiritual și profesional, deloc puține sau de o calitate îndoielnică, în vederea conturării unor noi proiecte care să-i săvârșescă misiunea telurică. Dacă ar fi să ne oprim și numai la faptul că este primul om de presă care a înființat o televiziune la Vaslui, prima particulară, din țară.

Parafrazând cunoscuta vorbă, că „omul sfințește locul”, afirmăm că Dumitru Marin este cel care nu doar readuce în fața semenilor actualitatea, ci reușește să o tălmăcească pe înțelesul tuturor. O provocare existențială pe care o onorează admirabil de peste 50 de ani, la Vaslui. Într-o ascensiune vizibilă, a reușit în tot acest timp ante și postrevoluționar să se impună în peisajul jurnalistic.

Dumitru Marin a fost, este și va rămâne pentru totdeauna un mare însuflețitor al breslei ziariștilor vasluieni, implicarea acestuia făcându-se întotdeauna cu mult profesionalism.

SINCERE FELICITĂRI! LA MULȚI ANI, CU SĂNĂTATE, INSPIRAȚIE ȘI PUTERE DE MUNCĂ!

Daniela GÎFU

39**Marieta Gîmbuță**

Când am primit provocarea de a scrie ceva în Dicționarul... ce se va citi și peste 30 ani, m-am gândit că eu oricum nu voi mai fi, am deja o vârstă (62 ani). Și cum nu am ce să scriu despre mine, nu sunt nici scriitoare, poetă, om politic sau mai știu eu ce personalitate care să intereseze pe cineva, m-am tot mirat de ce mi-a făcut invitație, mie, domnul profesor doctor Dumitru V Marin.

În prezent sunt consilier personal al primarului comunei Lungani, județul Iași și până la 1.01.2016 am fost contabil al primăriei comunei Lungani.

În calitatea aceasta, de contabil, l-am cunoscut pe domnul Dumitru Marin, în relația de colaborare între Ziarul Meridianul și Primăria Lungani, ziar în care domnul Marin publica despre principalele evenimente social – culturale, economice, proiecte mai mari sau mai mici pe care domnul primar Pricopie Gheorghe le realiza, fie din fonduri europene fie din încasări venituri proprii – impozite și taxe.

Astfel, încă de prin anul 2011, cred, au început să vină la comuna Lungani doi ziariști, Val Andreescu și Dumitru Marin, îl căutau pe primar, au făcut un contract de colaborare prin care fiecare parte se obliga să facă ceva: Ziarul Meridianul sa publice despre comuna noastră, iar Primăria să furnizeze informații și date. M-am obișnuit să-i văd pe acești ziariști băgăreți, curioși, indiscreți și tupeiști, care te întrebau, ca din întâmplare, fel de fel de lucruri și apoi băgai de seamă că ceea ce spuneai apărea în ziar, sau pe internet TV Vaslui și locuitorii comunei noastre se bucurau să citească sau să vizioneze interviuri cu primarul, viceprimarul, contabilul și să știe mai multe despre ce se petrece în comuna

noastră. Și auzeam des cuvinte ca acestea: V-am văzut pe internet sau am citit în ziar despre dumneavoastră și despre noi....

Colaborarea cea mai frumoasă a fost din anul 2014 când în paginile ziarului Meridianul au fost publicate știri despre concursul de poezie și literatură pentru copii, „Copilul căzut din poveste”, concurs ce s-a desfășurat în fiecare an, cu participarea comunelor Bălțați, Brăești, Sinești, Hârlău.

Domnul Dumitru Marin era interesat nu numai de literatură dar și de investițiile comunei noastre: alimentarea cu apă din sursa Timișești a satelor componente comunei, modernizarea prin asfaltare a drumului comunal DC 90 în satul Zmeu, construirea unui Centru de zi pentru copiii de etnie rromă în satul Zmeu din fonduri europene prin Fondul Român de Dezvoltare Socială și altele. Au fost ani buni, primarul era mai tânăr și mai sănătos și noi toți locuitorii comunei Lungani ne-am bucurat de atragerea fondurilor europene, deoarece cu banii proprii erau puține șanse să rezistăm ca unitate administrativ-teritorială, să putem plăti salariile, necum să mai facem și investiții.

Cred că între domnul Pricopie Gheorghe – primarul comunei Lungani județul Iași și domnul profesor doctor Dumitru Marin s-a legat o relație de prietenie și respect reciproc care se vedea cu ochiul liber. Se simțeau bine unul în prezența celuilalt și de câte ori aveau ocazia, se întâlneau, povesteau, uneori se sfătuiau și în paginile ziarului Meridianul sau pe internet TVV Vaslui apăreau interviuri pe care le citeam sau le vizionau cu multă plăcere locuitorii comunei Lungani.

Sigur că fiind contabil la această primărie eram la curent cu vizitele domnului Dumitru Marin și uneori, până venea domnul primar, de pe unde era plecat, purtam fel de fel de discuții cu dumnealui, nu numai contabilicești ci și din alte domenii, eu fiind o iubitoare a limbii și literaturii române și o cititoare asiduă a tot ce-mi cădea în mână.

Astfel am aflat că domnul Marin este cel mai bun ziarist vasluian al tuturor timpurilor, a luat interviuri la nu știu câți

președinți de țări, prim miniștri, mitropoliți etc. și că este primul în lume care a realizat aceste lucruri.

Mie, fiind femeie, nu mi-a plăcut politica și nu mă prea interesau aceste performanțe, dar în anul 2017 am fost invitată la Vaslui, la Festivalul „Omagiu cărții și culturii vasluiene” și m-a impresionat profund această manifestare culturală la care au participat oameni de cultură, scriitori, poeți care prin munca lor au contribuit la „creșterea limbii românești”. Și m-am bucurat foarte mult că în zilele noastre, când cei mai mulți pleacă în străinătate <să se realizeze> mai sunt în țara noastră destui oameni de litere care-și pun toate capacitățile lor intelectuale în crearea de opere literare de așa frumusețe și fac toate acestea pentru noi, cei iubitori de frumos și conștienți că limba noastră română, atât de frumoasă poate pieri din cauza lipsei de interes pentru citit și scris românește. Acești oameni de litere își consacră tot timpul, energia și resursele financiare pentru ca noi, cititorii de rând să putem beneficia de această hrană spirituală atât de necesară traiului, atât în țară cât și în străinătate.

Și pentru că „din zei de-am fi scoboritori, cu-o moarte toți suntem datori, totuna e dacă-i murit flăcău, ori moș îngârbovit, dar nu-i totuna leu să mori, ori câine înlănțuit”, domnul profesor doctor Dumitru Marin se străduie să lase ceva în urma lui. Dumnealui spune mereu că nu poate sta degeaba, că bucuria lui cea mai mare este atunci când muncește și eu cred că am văzut puțini oameni cu atâta vitalitate, poftă de viață și de muncă precum acest domn. Nu se menajează mai deloc și din câte știu cred că nu doarme decât foarte puțin, ceea ce se pare că îi afectează foarte mult sănătatea, deși dumnealui n-o să recunoască.

Ce să scriu despre domnul profesor doctor Dumitru Marin, ce știu eu despre dumnealui știu în măsura în care el s-a descoperit nouă în cărțile și scrierile dumnealui. Cine are pretenția că-l cunoaște rămâne cu această pretenție, întrucât domnul Marin este un om greu de cunoscut. I-am citit ziarele săptămânal și revista Meridianul Cultural Romanesc – toate aparițiile și m-am bucurat de cât de mulți

colaboratori au publicat creațiile lor în această revistă citită pe patru continente.

Eu n-am plecat niciodată peste hotare, dar dacă aș fi într-o altă țară aș dori enorm să citesc literatura scrisă în limba română. Mă bucur pentru românii care au posibilitatea să citească această revistă și sper să fie cât mai mulți care să-și rezerve timp pentru citit aceste creații în limba maternă.

Fiind contabil de meserie, cunosc dificultățile financiare cu care se confruntă societățile comerciale, persoanele fizice autorizate precum și instituțiile de stat și mă mir că Grupul de presă al domnului profesor doctor Dumitru Marin a rezistat atâta timp și dacă încă mai este pe piață se datorează înverșunării cu care acest domn se străduiește să reziste. Într-un timp, prin anul 2017 mai toate articolele publicate în ziar erau semnate DVM. Vorbind despre partea financiară, cred că dumnealui amestecă de mult timp finanțele proprii familiei cu cele ale Grupului de presă.

La aniversarea celor 77 de ani aș îndrăzni să-i spun domnului profesor doctor Dumitru Marin să se uite mai des în cartea de identitate și s-o lase mai moale cu munca, să-și găsească alte îndeletniciri mai puțin solicitante. Știu că nu ascultă de nimeni, așa sânt toți cei născuți în zodia Taur, dar dacă prin alianță, cum s-ar zice, prietenii prietenului meu sunt prietenii mei (mă refer la primarul Pricopie Gheorghe), în calitate de prietenă îi aduc aminte că „poti zidi o lume-întreagă, poți s-o sfărâmi, orice-ai spune, peste toate o lopată de țărână se depune” așa cum bine a spus Eminescu despre sine și cred că este valabil și în dreptul dumneavoastră, domnule Marin.

Dumnealui spune des că rațiunea de a fi a dânsului este să muncească și să lase în urmă o operă. Ceea ce am să spun în continuare știu că n-o să-i placă deloc, dar dacă acum sunt foarte puțini cei ce citesc cărți, ce va fi peste 20-30 ani?

Și dacă acum are atât de mulți dușmani și atât de puțini oameni care-i apreciază munca și tot ce a realizat până în prezent,

mă gândesc cu multă mâhnire că dacă „propria ta viață singur n-o știi pe de rost, O să-și bată alții capul s-o pătrună cum a fost?”

Și, așa cum spune același poet Eminescu – de care sunt îndrăgostită și au rămas de actualitate multe din poeziile lui, dar mai ales „Împarat și proletar” – în lumea aceasta „se pietrifică unul în sclav altu-n împărat” domnul profesor doctor Dumitru Marin – de altfel un eminescolog de nota zece – s-a pietrificat într-un om de litere, scriitor, gazetar, etc și așa cum se întâmplă uneori cu unii actori care mor pe scenă, așa se va întâmpla și cu dumnealui și va muri în redacția ziarului cu condeiul în mână.

Cred cu toată sinceritatea că vi se potrivesc așa ca o mânășă versurile lui Eminescu vizavi de activitatea și opera dumneavoastră. Așa cum am spus, nu mă pricep la scris, mie dați-mi un șir de cifre și voi vedea eu ce voi face cu ele, nu mă pot opri să cred că după dumneavoastră, cei ce nu vă cunosc mai deloc, precum și răuvoitorii nu se vor sfii să scrie sau să afirme cam ce a crezut Eminescu că vor scrie despre el:

„Neputând să te ajungă, crezi c-or vrea să te admire?

.....

Rele-or zice că sunt toate câte nu vor înțelege...
Dar afară de acestea, vor căta vieții tale
Să-i găsească pete multe, răutăți și mici scandal -
Astea toate te apropie de dânșii... Nu lumina
Ce în lume-ai revărsat-o, ci păcatele și vina,
Oboseala, slăbiciunea, toate relele ce sunt
Într-un mod fatal legate de o mână de pământ;
Toate micile mizerii unui suflet chinuit
Mult mai mult îi vor atrage decât tot ce ai gândit.

.....

Iertați-mă c-am îndrăznit, poate nu cunosc eu prea bine lumea culturală, poeți, scriitori, doctori etc, dar dacă au îndrăznit

să scrie despre Eminescu și i-au găsit „pete multe, răutăți și mici scandale”, credeți că pe dumneavoastră vă vor admira?

Asta nu înseamnă că nu trebuie să scrieți în continuare ce aveți de scris, de bine sau de rău despre orice vi se pare interesant de scris, să continuați cu editorialele atât de acide la adresa politicienilor și guvernanților noștri și să fiți formator de opinii pentru cititorii ziarului și revistei dumneavoastră. Poate că în ultimii ani cititorii de ziare s-au mai împuținat datorită și faptului că există atâtea canale de televiziune de știri și omul nu mai dă bani și pe presa scrisă dar în mediul în care trăiesc eu este binevenit un ziar care scrie despre comuna ta, primarul pe care l-ai votat etc.

Dar nu uitați că adevărul supără și domnul profesor doctor Dumitru Marin are mâncărime la limba și se ia la trântă, uneori ciobănească, cu oameni cu funcții înalte, conducători de județ, de instituții de stat, politicieni etc., iar noi, cititorii, spunem „hisa” funcție de cine este luat „în botul calului”.

Oare nu aceasta înseamnă democrație, libertatea cuvântului și a presei, libertatea de exprimare etc. care sunt prevăzute în Constituția României, sau așa merge vorba?

În final, mă bucur că mai există oameni ca domnul profesor doctor Dumitru Marin cu coloana vertebrală dreaptă, neînduplecați, care sunt în stare să lupte cu armele pe care le au în dotare (în condițiile dumnealui – presa) ca să apere aceste drepturi și libertăți cetățenești, pentru care în 1989 au murit atâția oameni.

Cu multă simpatie și considerație, cu urări de multă sănătate și putere de muncă și rezistență de a sta de partea celor mai mulți dintre noi,

Ec. Marieta GÎMBUȚĂ,
comuna Lungani județul Iași

40

Adrian Grauenfels

Adrian Grauenfels (n. 1946, București) este un poet, scriitor și traducător evreu, originar din România, stabilit în Israel.

De meserie inginer, a emigrat în Israel în 1972. Din 1999 este activ ca poet, scriitor și traducător din limba ebraică. Publică articole despre artă și cultură la ziare israeliene de limbă română.

A publicat circa 10 cărți de poezie și artă, zeci de colaje, câteva antologii, traduceri din engleză și ebraică, articole critice și de cultură, a participat intens la revista anuală IZVOARE, redactor la revistele internetice Secolul XXI, Alchemia, Nautilus. Din anul 2017 este directorul editurii SAGA – Israel cu orientare spre cărți electronice (ebooks).

*

* *

Mă bucur (ca și în trecut) că pot să-l salut pe domnul Dumitru V. Marin, omul de cultură al Vasluiului, cu ocazia zilei de naștere a domniei sale.

Într-o lume care devine pluralistă, conectat global, dar din păcate detașată de valorile estetice și culturale serioase, activitatea unor erudiți își are recunoaștere și apreciere deosebită. La noi, în Israel, cei ce scriu și gândesc românește sunt pe cale de dispariție.

Generația nouă preferă engleza, araba sau chiar chineza, limbi care practic guvernează economia mondială. Ne rămâne

- 205 -

Verifică-lă termen de 25 de zile... Ziar de Informații, opinie și publicitate... în T.S. nr. 11 (2015) și Jul. 14 apărut 2015 nr. 11 pag. 11-12
 Citește Meridianul și pe net la www.tvv.ro | Prof. dr. Dumitru V. MAROI

Meridianul

1 martie din anul 1990

lași - Vaslui - Bacău

mailto:meridianul@gmail.com
www.meridianul.ro

www.tvv.ro
 Tel 0744 251280

edit@meridianul.ro

... 77... SEMNE...
 O CARTE ÎN CURS DE APARIȚIE (fragmente)

Programul manifestării „Omagiul Cărții și Culturii Vasulene” Ed. a IV-a, 2018

ROMÂNIA
 1918-1919-1920-1921-1922-1923-1924-1925-1926-1927-1928-1929-1930-1931-1932-1933-1934-1935-1936-1937-1938-1939-1940-1941-1942-1943-1944-1945-1946-1947-1948-1949-1950-1951-1952-1953-1954-1955-1956-1957-1958-1959-1960-1961-1962-1963-1964-1965-1966-1967-1968-1969-1970-1971-1972-1973-1974-1975-1976-1977-1978-1979-1980-1981-1982-1983-1984-1985-1986-1987-1988-1989-1990-1991-1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667

41**Mihai Haivas**

Anul și locul nașterii:
06.04.1941 ; com. CRISTINEȘTI, jud.
BOTOȘANI

Liceul absolvit: Colegiul
național „Grigore Ghica Voievod”,
Dorohoi, 1959.

Facultatea de matematică- mecanică, Univ. Al. I. Cuza, Iași
1959-1964,

Profesor la Colegiul național „Gr. Ghica Voievod”,
Dorohoi, 1964-1969(dec.)

Cercetător științific- Academia Română, Filiala Iași-
Institutul de cercetări economice „Gheorghe Zane” , 1970(ian.) –
2005(pensionare);

Secretar de redacție al revistei Institutului „ Gh. Zane” (10
ani);

Activitate didactică în învățământul superior ca profesor
asociat la Univ. Al.I.Cuza, Universitatea Tehnică Iași și Univ.Petre
Andrei,Iași.

Membru al Societății de Științe Matematice din România;

Membru al Asociației „Recreații matematice", Iași;

Membru al Uniunii Epigramiștilor din România (U.E.R.);

Membru al Societății Scriitorilor „ C. Negri", Galați ;

Membru al Asociației Literare „PĂSTOREL", Iași (ALPI)

Secretar de redacție al revistei „BOOKLOOK" al ALPI,
Iași;

Publicații în revistele științifice de specialitate (cercetare
operațională, teoria deciziilor,mulțimi și decizii fuzzy, modele
economico- matematice de optimizare,etc).

Articole și probleme propuse în Gazeta matematică,
Recreații matematice, etc.

Autor și coautor (coordonator) de manuale și culegeri pentru gimnaziu și liceu;

Publică poezii umoristice (epigramă, rondel, sonet, fabulă) în revistele : Booklook, Iași ; Epigrama, București; Cronica, Iași; Cugetul, Craiova; Porto-Franco, Galați; Ag pe Rime, Pitești; Spinul, Baia Mare, Meridianul Cultural Românesc, Vaslui,etc.”

Publică poezie umoristică în ziare din țară și străinătate: Bună Ziua Iași ; Ziarul de Iași; Monitorul de Suceava; Meridianul de Vaslui-Iași; Revista mea (Israel); Faleze de piatră (Anglia) , Romania (Cipru),ș.a.

CĂRȚI DE LITERATURĂ UMORISTICĂ PUBLICATE:

1. TANGOUL POANTELOR ÎN PAS DE VALS, 2009, ed. Rocard Center;

2. HAȘMIȘURI UMORISTICE, 2010, ed. Rocard Center;

3. RESTITUIRI ÎN PATRU RÂNDURI, 2011, ed. Rocard Center;

4. TRIUMFUL EPIGRAMEI , 2012, ed. Rocard Center.

5. GEOMETRIE CONJUGALĂ, 2013, ed. PIM

6. SEMINȚE DIN DOVLEACUL MEU, 2015, ed. PIM

7. JOC DE PICIOARE ÎN CINCI RITMURI, 2017, ed. PIM

Realizator (împreună cu Gheorghe Bălăceanu) a patru culegeri de epigrame, cu titlul EPIGRAMA ZILEI (2012 – 2017)

PREZENT ÎN ANTOLOGII ȘI FLORILEGII DE EPIGRAME;

PREMII LA FESTIVALURILE DE UMOR (naționale și internaționale) organizate în : Cluj,Alba-Iulia, Bistrița, Chișinău, Râmnicu Vâlcea, Vișeu de Sus, Galați, Craiova ,Gura Humorului, Vama, Vaslui,ș.a.

Scurte REFERINȚE CRITICE la volumele publicate (selecțiuni):

.....Și, ca să nu se creadă că scriu aceste rânduri, de circumstanță, adaptabile unui volum de poezii ironice, indiferent care ar fi acesta, voi specifica că, într-o manieră foarte strict definită și cu multă personalitate, autorul, reducând dimensiunile catrenului umoristic și urmărind, cu o tenacitate specific profesională, sporirea muzicalității versurilor, le eliberează de încorsetarea iamb- troheu și „cântă” altfel unele din hașmișurile sale în picioare metrice lungi: săltărețele dactile, amfibrahul bine echilibrat sau „finalistul” anapest . **(MIHAI BATOG-BUJENIȚĂ - Prefață la volumul „Hașmișuri umoristice”)**

.....Epigramistul ieșean Mihai Haivas, a cărui ținută intelectuală și rigoare academică sunt cunoscute și recunoscute, își sărbătorește trecerea la ora oficială a senectuții printr-o nouă carte, a treia, în care comentează concursurile de epigramă organizate de seria veche a revistei „EPIGRAMA”. Cercetătorul face un serviciu eminent genului, prin considerarea unei publicații- unicat în spațiul cultural național, în Europa și nu numai. **(GEORGE CORBU - Prefață la volumul „Restituiri în patru rânduri”)**

....Oprim aici considerațiile pe marginea acestei cercetări aplicate, dusă la bun sfârșit grație unui imbold hotărâtor și a unei tenacități pentru care Mihai Haivas merită omagiile breslei ce duce mai departe un crez al splendidei generații de epigramiști care sunt la originea fenomenului epigramatic actual. **(GEORGE CORBU - Prefață la volumul „Triumful epigramei”).**

.... Epigramele din volum sunt îngrijit lucrate, cu migala specifică matematicienilor, cunoscând și respectând rigorile acestei bijuterii a poeziei: rimă, ritm, adresabilitate și muzicalitate. **(VASILE LARCO – Prefață la volumul „Geometrie conjugal”)**

.... Majoritatea catrenelor, pe lângă demonstrația incontestabilă de virtuozitate tehnică au și o valoare satirică

deosebită cu poante inedite și surprinzătoare. A creat deci un volum absolute original, care ar putea fi folosit chiar pentru antrenamentul epigramiştilor debutanți. Este cert că această originală realizare merită un loc aparte în biblioteca fiecărui umorist, mai ales că – probabil – va deveni și o provocare pentru confrăți. **(EUGEN DEUTSCH – Prefață la volumul „Joc de picioare în cinci ritmuri”)**

SE NASC ȘI LA VASLUI OAMENI DE SEAMĂ!

Mărturisesc, de la bun început, că am acceptat destul de greu să scriu despre prietenul meu, profesorul dr. DUMITRU V. MARIN, personalitate complexă, apreciată de către mulți dar și contestată de unii cârcotași, care s-au văzut eclipsați de succesele sale numeroase. Urmărind însă mai amănunțit și aprecierile elogioase ale unor personalități științifice și culturale, locale, naționale sau internaționale, m-am convins că merită să-mi exprim în scris opiniile despre sărbătorit.

La ceas aniversar (77), Dumitru V. Marin, care și-a adăugat la nume și Zeletin, poate raporta, celor interesați, un bilanț extrem de bogat și unic în peisajul cultural - social vasluian (și național!), care a stârnit până acum și, sigur, va stârni și pe viitor, invidia multor nerealizați pe același tărâm cu el.

Numai simpla înșiruire a cărților și acțiunilor sale ar acoperi un număr impresionant de pagini, iar C.V.-ul său complet ar face obiectul mai multor volume. De aceea, voi prezenta (ca orice matematician, doar sintetic) principalele realizări și recorduri ale domniei sale, după cum urmează:

– Prima televiziune privată autorizată din România postrevoluționară, cu Licența 001/TV (5.12.1990).

– Înființează primul grup de presă complet din Moldova (televiziune, radio-rețea, ziar și revistă). relatând, ca editorialist, din peste 32 de țări.

– Un număr de 9 interviuri cu șefi sau foști șefi de stat, în perioada 1991 - 2014.

– Interviuri cu 14 prim-miniștri din România și Republica Moldova (1991- 2015).

– Interviuri cu Papa Ioan al II-lea, P.F. Teoctist și P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi, etc.

– În Meridianul Cultural Românesc (1995, Director D.V.Marin) sunt publicați, doar în primele 13 numere, peste 400 colaboratori din patru continente și numeroase țări.

– Organizează simpozioane interjudețene în numeroase comune și Zilele Meridianului (MCR) în județele Iași, Bacău, Vaslui Galați. Pentru aceste realizări deosebite este ales vicepreședinte al UZPR pentru Moldova, primind , de două ori, Ordinul Zariștilor (Aur).

– Înființează și promovează Curentul Cultural-Informațional din județul Vaslui, prin care sunt promovate mari personalități vasluiene (300).

– Organizează Cenecluri literare, Festivaluri naționale muzicale, simpozioane naționale ((Omagiu Cărții Vasluiene - 4 ediții), manifestări legate de lansarea revistei M.C.R.

– Apare cu monografii despre viața și opera sa, în 13 Dicționare cu personalități și în Istoria Jurnalismului din România.

– Pe plan profesional. Dumitru V.Marin obține titlul de doctor în Filologie (specialitatea Etnografie) în anul 1998.

De menționat este faptul că, toate realizările sale meritorii, care presupuneau și cheltuieli bănești, au fost susținute din fondurile proprii.

După această trecere în revistă a realizărilor sale, putem spune că numele prestigiosului profesor dr. Dumitru V. Marin Zeletin este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât a asigurat mulți ani, în această zonă, o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică consistentă.

Ca membru în Colegiul de redacție al revistei Meridianul Cultural Românesc pot confirma că inițiativa înființării aparține exclusiv inimosului profesor D.V.Marin și ea s-a dovedit a fi una inspirată și de succes. Revista era necesară pentru a acoperi o plajă mult mai mare cu privire la activitatea de informare în variate domenii ale existenței românilor, atât din țară cât și din afara granițelor ei.

Neastâmpărat și la această venerabilă vârstă, dacă sănătatea-i va va permite, sunt convins că șirul succeselor sale jurnalistice, științifice și cultural-sociale va fi continuat, spre binele nației române.

În încheiere, considerându-l pe Dumitru V.Marin un adevărat creator de cultură și un spirit aparte, dedic mai „tânărului” meu confrate (cu 22 zile) următorul catren:

„Bobocel” de șapt'zecișapte,
Te felicit și-ți doresc
Să-nmulțești aceste fapte,
Pentru neamul românesc!

LA MULȚI, COANE MITICĂ!

42

Ioan Hodaș

Prof. Ioan Hodaș, scriitor
umorist

Membru U.E.R., membru
senior ALPI și al valorilor eterne din
ținuturi vasluiene

CINE SPUNE 77

Despre prof. dr. Marin

Nu consider noutate,
E-nceput de an divin.
Să vorbim de moldoveanul
Care are-n piept elanul.
Nu se poate termina
Cât lumea va exista.
Măsurându-i a sa țară
Este unicat în țară.
Excelență, să trăiești
Și să intri în povești
Ca un împărat român
În mioriticul tărâm,
Iar cei ce te-au cunoscut
Să rămână-n artă scut
Pentru secole, nu ani,
Că ți-au fost contemporani.

43

Ion Iliescu

Ion Iliescu (n. 3 martie 1930, Oltenița) este un politician român. A fost președinte ales al României între anii 1992-1996 și 2000-2004 și președinte al CFSN între 22 decembrie 1989 și 1992. Între 2004 și 2008 a fost senator din partea PSD. În prezent este președinte de onoare al PSD.

A intrat în Partidul Comunist Român în 1953 și a devenit membru al Comitetului Central al P.C.R. în 1965, însă, începând cu 1971, a fost treptat marginalizat de Nicolae Ceaușescu. A avut un rol foarte important în Revoluția română din 1989, devenind președintele Frontului Salvării Naționale, ulterior al Consiliului Frontului Salvării Naționale.

Ion Iliescu a fost primul președinte post-comunist al României și a servit în două mandate constituționale, separate de mandatul lui Emil Constantinescu. În timpul celui de-al doilea mandat al său, România a aderat la NATO și a încheiat negocierile de aderare a României la Uniunea Europeană. A reușit de asemenea să stabilizeze politica românească.

Lucrări publicate: „Revoluție și reformă”, Editura redacției publicațiilor pentru străinătate 1993; „Revoluție și reformă (ediție revizuită)”, Ed. Enciclopedică 1994; „Revoluția trăită”, Editura redacției publicațiilor pentru străinătate 1995; „Momente de istorie”, Editura Enciclopedică 1995; „Fragmente de viață și istorie trăită”, Editura Litera, 2011.

STIMATE DOMNULE MARIN,

Dubla împrejurare a apariției acestui volum omagial și a împlinirii unei frumoase vârste îmi oferă prilejul de a vă adresa felicitări și urări de viață lungă, plină de împliniri.

Cu acest prilej, doresc să îmi exprim și satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei României democratice.

Sunt cu atât mai bucuros să particip, fie și de la distanță, la această dublă sărbătoare, cu cât îmi amintesc momentele în care ne-am întâlnit personal, înainte și după 1989.

*Sunt alături de dumneavoastră la acest ceas aniversar.
La mulți ani!*

Ion ILIESCU,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996, 2000 - 2004
(martie 2011)

Ioan Baban, *Tărâmul interzis, roman*, ed. Timpul, Iași - 2001: „**Distinsului meu coleg de breaslă și amic perpetuu, prof. dr. Dumitru Marin, cu deosebită dragoste și stimă. 16 sept. 2001**”.

44

→ Alexandru Ionescu

Născut în orașul Oltenița, în 24 iunie 1932 - este un elev meritos de-a lungul tuturor școlilor parcurse. Termină Liceul „Mihai Viteazul” din București, apoi intră la facultățile de Medicină din Iași și Timișoara, de unde este exmatriculat de către regimul comunist.

Se înscrie la facultatea de Biologie din București, în care a fost în permanență premiat (la diverse concursuri) și premiant. Dar și de la Biologie este exmatriculat. Termină ultimul an și absolvă examenul de licență în numai câteva săptămâni de la reînscrisere! Este, cu toate aceste greutăți, al 5-lea clasificat pe promoția națională (din peste 500 de licențiați). A fost, după absolvire, profesor cu gradul I. Și-a trecut Teza de doctorat cu academicieni veritabili și prestigioși: prof N. Sălăgeanu, prof. Șt. Peterffi, prof. E. Pop. A intrat, prin concurs, la Institutul de Biologie al Academiei unde, foarte curând, devine laureat al Premiului Emanuel Teodorescu. A publicat aproximativ 70 de cărți (Două, *Tratatul de Algologie*, în 4 volume, și *Efectele biologice ale poluării mediului* au fost premiate de Academie; o a treia a fost prefăcută de prof. Emil Constantinescu, președintele României, 1996-2000), are peste 200 de articole apărute în 13 limbi. A fost ales membru al Academiei din Illinois, New York și Chișinău. A lucrat la Institutul de Cercetări de la Fundulea și a fost șeful Departamentului de Fiziologie (cercetător principal I) la Institutul de Biologie al Academiei. Participă la Conferințe și Congrese internaționale: la Stressa-Italia, la Moscova, la Smolenice - Cehoslovacia, la Milano și Amsterdam (unde are și o emisiune TV europeană). A fost deputat în CPUN

(vicepreședinte pentru Comisia de Știință) și în Parlamentul României (1996-2000), secretar al Comisiei de Învățământ-Știință.

Ca președinte al Federației Ecologiste din România a participat la conducerea Internaționalei Verzilor Europeni de la Bruxelles. A fost șeful Comisiei UNESCO a Parlamentului României și, în această calitate, a fost invitat la Paris de directorul general UNESCO, Frederico Mayor, în prezența președintelui Franței, Jaques Chirac. Figurează ca membru fondator al primei Universități particulare din România (Universitatea Ecologică) și predă - profesor universitar fiind - la mai multe Institute și Catedre. Numele său este purtat de un Colegiu de ecologie din Pitești și mulți elevi, studenți și oameni de toate profesiile îl cunosc din sutele de conferințe, simpozioane, emisiuni Radio și TV susținute, din publicistică sau din activitatea Fundației Ecomondia, pe care a întemeiat-o și a condus-o.

Este considerat cel mai cunoscut și prestigios algolog român și, de asemenea, întemeietorul, pe baze ecologice, al cercetării științifice pentru protecția mediului.

A publicat peste 70 de cărți.

TRECUT-AU ANII CA NOURI LUNGI PE ȘESURI

Timpul curge fără încetare, cu zgomotul ploilor din amurgurile serilor de toamnă pământene, șuierând, uneori, altădată trosnind, străbătut de furtuni negândite... sau se prelinge potolit, monoton, inert și nepăsător dintr-o clepsidă imensă, atârnată în tăriile cerului. Sunt clipele Universului, care poate face ce vrea cu ele, plimbându-le printre stele, ascunzându-le în găuri

și în materia neagră, lungindu-le sau strivindu-le între galaxii, ca pe o plastilină magică și inepuizabilă.

De-ar fi doar ale Universului... Viața le-a înglobat în ciclurile ei, mereu punctate de neființă, pentru a le reda când plictisitor, aidoma, când revigorate în forme și faze sublimite cu rafinament. Clipe, secunde, minute, ore și zile, luni și ani, secole, milenii și ere, acestea par a fi diviziunile care definesc viața omenirii, în ansamblul ei. Individul își socotește existența în ani și în decenii... dar (concurând timpul) și în realizări! Cei ce știu a folosi *clipa ce ni s-a dat* și înțeleg puterea creației și strălucirea spiritului, tind spre bincuvântarea demiurgului, trăiesc povestea minunată a frânturilor de stele ce răătăcesc în pulberea Cosmosului.

Sunt secvențe de literatură romantică, prin care încercăm să definim viața oamenilor de elită, a acelora care, *sapiens* fiind, ilustrează condiția umană - dincolo de molcoma informitate. Gânduri care ar dori să consemneze idealuri și aspirații meritate (dar iluzorii) spre nemurire și dorința astrală de a fi asemenea zeilor. Toate acestea stabilesc un habitat - un fel de Panteon al oamenilor-model, unde, iată, ne putem aduce sărbătoritul de astăzi, pe omul de cultură Dumitru Marin!

Patruzeci de ani dedicați copiilor acestor plaiuri, cărora le-a pus în mână cartea cu dulcele grai românesc, care au învățat de la el, uneori chiar împreună cu el, minunile civilizației scornite de mintea elitelor lui *Homo sapiens*. Profesor, director de școli, inspector al departamentelor județene de artă și cultură, profesii inconturnabile spiritului și inițiativei dedicate celor din jur... Și mă grăbesc să spun că munca prin care și-a dobândit mijloacele traiului n-a ocolit nici truda câmpului, a grădinei, a gospodăriei, nici farmecul cooperării familiei în câștigarea pâinii, prin sudoarea frunții. Istoric al personalităților vasluiene (dar și interlocutor al unor șefi de Stat!), reporter sau etnograf,

întemeietor de radio, televiziune, ziare și reviste, consilier ecologist în administrația județeană, promotor al locurilor în care trăiește, romancier, stâlpul unei familii distinse prin viață spirituală, cultură și muncă rodnică, sărbătoritul de astăzi este binemeritul subiect al aprecierii și prețuirii noastre

Pe el îl simțim, însă, încă nemulțumit! Mereu apar lucruri noi de făcut... Emulațiile și entuziasmele pe care le stârnește nu sunt, nici pe departe, perene; autoritățile, în veșnică mișcare, nu înțeleg pe deplin contribuțiile și sacrificiile celor care duc lumea înainte – iar această eroare le fracturează (în detrimentul populației) propria operă creatoare. Neliniștea și dorința de a face *mai mult* sunt părți ale caracterului oamenilor de elită. Domnului profesor Dumiru Marin i-am spus, odată, jucându-mă cu vorbele, *Marin întâiul*. Și, poate, din când în când, Lucian Blaga ar admite că și joaca adultului, ca și cea a copilului, are urme de înțelepciune... Creațiile omenești sunt asemuite de pesimiști cu urmele de pași de pe o plajă spălată, periodic, de valurile nepăsătoare ale mării. Ce nu vor mulți să creadă este că urmele lăsate în nisip sunt – negreșit – incluse în memoria valului, care le poartă în Univers.

Anii se succed năvalnic și se îmbogățesc din spiritul și realizările creatorilor, nemuritori și fericiți în *alte sfere*.

Datoria împlinită este suprema dovadă a unei existențe. Nu facem sărbătoritului urări ostentative și nu mimăm entuziasme... dar am încercat să punem în fiecare gând din aceste rânduri o reverență amicală, cu semnificații și sentimente. Și în aceste clipe de bucurie, constatăm, totuși, cu nostalgie dar și cu seninătatea budiștilor, că pentru noi, oamenii,

Anii trec... *Și niciodată n-or să vie iară.*

Alexandru IONESCU,
M.C.R nr.5/2016, paginile 12, 13.

45

Învățământul vasluian file de istorie

Secolul VIII – 2014

Fragment din **Învățământul
vasluian file de istorie Secolul VIII – 2014
(volum colectiv), editura PIM, Iași, 2014.**

Pagina 415.

Marin, Dumitru, V. (n. la 28 aprilie 1941 în com. Podu -Turcului, jud. Bacău), publicist, manager de posturi de radio și televiziune. Profesor de limba și literatura română la Liceul „Ion Mincu”, „Emil Racoviță” și „Mihail Kogălniceanu” Vaslui, doctor în filologie. Înființează primele posturi de televiziune și de radio din Moldova la puțin timp după evenimentele din decembrie 1989, sub denumirea de TV-Vaslui și, respectiv, Unison Radio. Colaborează la ziarele locale „Vremea Nouă”, „Adevărul” și conduce un ziar propriu „Meridianul de Vaslui”. Publică studii despre învățământul vasluian în Anuarul Institutului de Istorie „A. D. Xenopol” din Iași. Scribe la reviste din Moldova: „Cronica”, „Clopotul”, „Gazeta de Est”, „Vlăstarul” pe teme de etnografie, folclor, istorie literară. A realizat în colaborare cu prof. Cornelia Alexandru, monografia Liceului „Mihail Kogălniceanu” în 1990 la împlinirea unui veac de la întemeierea acestei instituții școlare.

46**Cristian Lapa**

Născut la data de 8 aprilie 1976, Cristian Lapa este un familist convins, fiind tatăl a trei copii. Absolvent al Facultății de Științe Juridice, acesta s-a consacrat în media, având peste 20 de ani de jurnalism, în domeniile educație, cultură și sport.

A debutat la TV Vaslui, pe postul de cameraman, însă a devenit în scurt timp o voce aparte pentru publicul vasluian, realizând sute de reportaje și emisiune de televiziune.

A colaborat cu Radio Unison Vaslui și ziarul Meridianul, iar în presa națională și-a făcut debutul la Prosport. Adevărata consacrare pe plan național o are la Gazeta Sporturilor, unde a fost corespondent mai bine de un deceniu.

Alte colaborări: Evenimentul de Iași, Curentul, România Liberă, Antena 1 și Antena 3, Radio Sport Total FM, Agenția de presă NewsIN.

În prezent este purtător de cuvânt la Instituția Prefectului-județul Vaslui și consilier al prefectului Eduard-Andrei Popica.

Colaborează în momentul de față cu Obiectiv de Vaslui și postul de televiziune Apollonia TV Iași.

DUMITRU V. MARIN, UN „ÎNCĂPĂȚÂNAT” AL CULTURII ROMÂNEȘTI

În anul Centenarului și la jumătate de secol de viață a județului Vaslui, e prilej de aniversare a omului de cultură și

presă, prof.dr.Dumitru V.MARIN, care a ajuns la vârsta de 77 de primăveri, o cifră interesantă, care cerne zeci de întâmplări, fiecare cu însemnătatea momentului.

La ora când scriu aceste rânduri, Vasluiul era îmbrăcat într-un alb imaculat, culoare pe care o regăsim și pe chipul dascălului, cel care a întemeiat prima televiziune din Moldova și din județ.

Deși vârsta îl trădează, Dumitru V.Marin încă mai are energia adolescenței, regăsindu-l în prezent la zeci de evenimente, pe care le lasă moștenire prin filmările realizate sau textele scrise în paginile Meridianului.

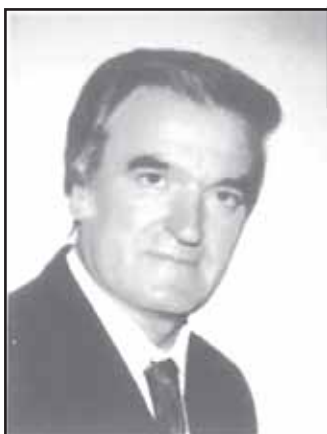
La el mai regăsim încăpățânarea specifică unui copil, pornit pe propriile picioare, ținând trează ideea de cultură la Vaslui, grație Meridianului Cultural Românesc, vizibil în lumea întreagă.

Ca un fost elev, școlit la școala de presă a profesorului Marin, nu-mi rămâne decât să-i transmit să fie cu adevărat unic în exprimare și să aibă un loc aparte în rândul personalităților românești contemporane!

Viață lungă, domn profesor!

Cristian LAPA
Consilier și purtător de cuvânt
Instituția Prefectului – județul Vaslui

George Stoian, *Almanahul Sloboziei*, ed. „Star Tipp”, Slobozia 2008: *„Dragă prietene D.V. Marin, primește această carte, pe care eu o însoțesc numai cu gânduri bune, George Stoian, 8 oct. 2010”*.

47**Vasile Larco**

Data nașterii: 01.01.1947

Localitate: Iași

Membru USR din 2007

A scris Cărți de poezii lirice, satirico-umoristice și poezii pentru copii, proză scurtă umoristică, epigrame, mono-

grafie selectivă (în colaborare).

- HOHOTIERA, 1994, rondeluri, epigrame, proză
- ZODIA RÂSULUI, 1996, proză umoristică
- PĂCATUL OMENESC, 1997, epigrame
- UN BUCHET DE IRONII, 1999, poezii umoristice, epigrame
- UN BOB ZĂBAVĂ, 2001, parodii, cronici, și alte poezii umoristice
- PEDEAPSA TIMPULUI, 2003, rondeluri, fabule, parodii
- DINCOLO DE ORIZONT, 2004, poezii
- ÎN AȘTEPTAREA LUMINĂRII 2006, epigrame
- VISURI, 2007, poezii
- SEMNALUL DE ALARMĂ 2009, epigrame
- UN POPAS PE ARIPA TIMPULUI, 2009, fabule, cronici, parodii
- CARTEA COPIILOR CUMINȚI, 2010, poezii pentru copii
- Monografie selectivă a orașului Bucecea (în colaborare), 2011
- De la poarta țării la... firul de mătase 2012, poezii (volum-antologie de autor)
- CAREUL DE ISPITE 2012, epigrame

- CIRCUL FĂRĂ CUPOLĂ, 2012, proză umoristică
- DESCULȚI PE MIRIȘTE 2014, epigrame
- OAMENI... CA LUMEA 2015, epigrame amalecte
- Cânta un sturz prin ciritei 2016, poezii lirice
- Rochia de seară 2017, sonete și rondeluri

Trei dintre aceste cărți au fost premiate de către Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Bacău, iar în anul 2015 a obținut premiul pentru Literatură Umoristică.

Inginerul Vasile Larco (n. 1 ianuarie 1947) este membru fondator al „Uniunii Epigramiștilor din România”, așadar un om cu un verificat simț al umorului! Volume de umor (în principal epigrame) dar și de poezie „propriu-zisă”, conturează un profil literar original între scriitorii Filialei Bacău a U.S.R. Premiat la numeroase concursuri naționale de creații literare satirico-umoristice.

„După o alergătură prin epigramă și nu în zadar, Vasile Larco poposește în curtea reginei, nu alta decât poezia, parcă să-și mai tragă sufletul. Dacă George Lesnea, Nicolae Tațomir sau Horia Zilieru poposesc în epigramă după ce au obținut rezultate remarcabile în poezie, Vasile Larco face pasul ‘invers, și nu-l face rău deloc.”

(Emilian Marcu)

„După, ce prin volumele **Un bob zăbavă** și **Pedeapsa timpului** se arătase un fabulist și un epigramist priceput, Vasile Larco abordează în placheta **Dincolo de orizont**, zone literare pe care nu le explorase încă. Elegantul volum de buzunar dezvăluie un creator nostalgic, un adulator al trecutului pe care îl elogiaza prin versurile închinat lui Eminescu, Ionel Teodoreanu sau Ștefan cel Mare. Prin preferința pentru acest tip

de sensibilitate Vasile Larco este, cu siguranță, un poet atipic, unic în felul său...”

(Adrian Jicu)

„Vasile Larco face o figură aparte, plină de culoare, vervă și inventivitate în peisajul literaturii satirico-umoristice, dovedind cu fiecare nouă apariție editorială (7 cărți publicate până acum) maturizarea demersului literar, atașamentul față de valori morale și artistice.”

(Cornel Udrea)

OAMENI ȘI FAPTE, DESTINE ISTORICE

În oricare loc geografic, în orice moment istoric „omul sfințește locul”. În general, cu unele excepții, unui om, unei personalități i se scot, pe nedrept, în evidență amănunțit meritele, realizările, dar și datele biografice, numai după ce persoana respectivă se află la cele veșnice.

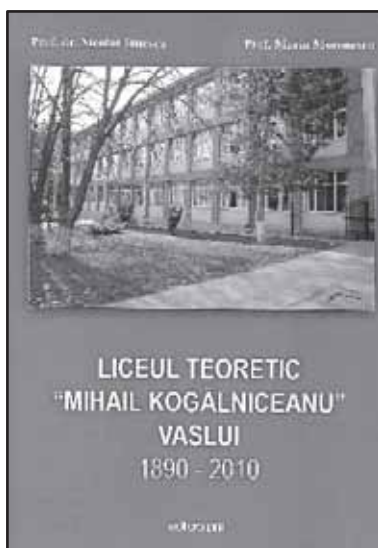
Având la îndemână cartea: *BÂRLAD-VASLUI, PAMFILE-MARIN, destine istorice*, am întâlnit un caz aparte, când o personalitate generoasă, distinsul profesor-doctor Dumitru V. Marin, Vaslui, evocă activitatea meritorie a celui care a fost ofițerul-folclorist Tudor Pamfile (n. 10 iunie 1883, Țepu-Bârlad), în paralel sau altfel spus, în oglindă, cu deosebitele sale realizări în Vaslui. Așadar, o paralelă, o evocare istorică: Bârlad-Vaslui. Apreciatul folclorist a realizat revista „ION CREANGĂ”, care a avut 276 colaboratori, inaugurând și impunând curentul romantic *etnofolclorist*. Dumnealui a scris numeroase cărți în acest domeniu, evocând tradițiile poporului nostru: obiceiuri de iarnă, sărbători creștine, aspecte agricole, mitologice etc. A publicat cărți cu cântece de țară, cântece bătrânești, culegere și ghicitori românești, cimilituri, povești hazlii, basme etc. fiind și un înfocat ziarist, coordonând ziarul *Vocea Tutovei*. În cartea sus amintită se află descrise pe larg toate meritele celui care a fost Tudor Pamfile.

Subsemnatul, fiind contemporan cu domnul profesor doctor Dumitru V. Marin (n. 28 aprilie 1941, comuna Podu Turcului), în mare parte îi cunosc activitățile, pe larg fiind menționate în carte, iar ca să le enumăr ar fi riscant din două motive: nu aş putea să ştiu cu care să încep, apoi aş risca să uit vreo realizare. Ştiu că este profesor-doctor, ziarist şi scriitor, deține 2 recorduri mondiale, 6 recorduri naționale, 3 recorduri interjudețene, a primit Ordinul Ziariștilor Profesioniști din România, este vicepreședinte al UZPR, deține Licența T.V, a înființat prima rețea de radio, locală, este directorul fondator al revistei „Meridianul Cultura Românesc”, din care s-au derulat până acum 12 numere în trei ani de zile. Dumnealui este un om deosebit de activ, generos, nu are liniște dacă nu reușește să realizeze ceea ce și-s propus, fiind răsplătit cu diverse medalii, diplome, inclusiv de cetățean de onoare în trei localități din trei județe.

Pentru a afla activitățile celor două personalități din Bârlad și Vaslui, Tudor Pamfile și Dumitru V. Marin, recomand a se citi cartea menționată mai sus, în care sunt relatate activitățile dumnelor puse în oglindă, din care se vede clar că a rămas și va rămâne ceva în urma lor. Poporul român îi rămâne profund recunoscător folcloristului Tudor Panfile, iar domnului profesor-doctor Dumitru V. Marin, noi, cu toții îi transmitem felicitări pentru realizările meritorii de până acum, urându-i sănătate deplină și succese nemărginite în viitor! Este un om cu un destin aparte, așadar:

În *Podu Turcului*-i născut
Să facă din cultură scut
Și observăm că în *Vaslui*
Un altul ca *Marin* azi nu-i!

Vasile LARCO

48

Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Vaslui 1890–2010

Fragment din **Liceul Teoretic
„Mihail Kogălniceanu” Vaslui 1890–
2010 (volum colectiv), editura PIM,
Iași, 2011. Pagina 184.**

DUMITRU V. MARIN

S-a născut la 28 aprilie 1941, în localitatea Podu-Turcului, județul Bacău, unde urmează studiile preuniversitare.

A absolvit Facultatea de Filologie a Universității „Al.I.Cuza”, Iași, promoția 1966.

Funcționează ca profesor de limba română la liceele din municipiul Vaslui: „Ion Mincu”, „Emil Racoviță” și „Mihail Kogălniceanu”.

Înființează primele posturi private de televiziune și de radio din Moldova, la puțin timp după evenimentele din decembrie 1989, sub denumirea de TV Vaslui și respectiv, Unison Radio, care emit și în prezent.

Colaborează la ziarele locale: „Vremea nouă”, „Adevărul” și conduce un ziar propriu, „Meridianul” de Vaslui.

Publică studii interesante despre învățământul vasluian, în diferite publicații, între altele și în Anuarul Institutului de Istorie „A.D.Xenopol” Iași. Scrie și la alte reviste din Moldova: „Cronica”, „Clopotul”, „Gazeta de est”, „Vlăstarul” – revista Liceului „Mihail Kogălniceanu”, pe teme de etnografie, folclor, istorie literară.

A realizat, în colaborare cu profesoara Cornelia Alexandru, monografia Liceului „Mihail Kogălniceanu” și revista „Vlăstarul” număr omagial, cu prilejul sărbătoririi Centenarului acestei instituții de învățământ, în 1990.

A susținut examenul de doctorat, în 1998, cu teza: „Tudor Pamfile și revista „Ion Creangă”.

A publicat romanul „Zapadă de flori de cireș în spațiul pentru iubire”.

Publicist de prestigiu, s-a implicat și în politică, fiind mai mulți ani președintele Mișcării Ecologice din județul Vaslui și consilier județean.

49**⇒ Valentina Lupu**

Data și locul nașterii: 18
octombrie 1950, Cacica – Gura
Humorului, jud.
Suceava

Studii: Școala primară și
gimnaziu la Liceul „M.Sadoveanu”
Iași, 1957 -1965

Liceul „V.Alecsandri” Iași 1965 – 1969

Facultatea de matematică, Universitatea Al.I. Cuza Iași cu
examen de diplomă 1973

Activitate profesională:

1973-1977 –profesor matematică- Școala Generală
Dolhești- Iași

1977-1977 - director Școala Generală Pietriș Iași

Din 1983 bibliotecar la Școala Nr. 7 Vaslui

Din dec. 1989 bibliotecar la Liceul „M. Kogălniceanu”
C.C.D. desființat în 1986

Din 1991 până în anul 2012 la Biblioteca Pedagogică de
la C.C.D.Vaslui

A organizat două Conferințe Naționale ale bibliotecarilor
C.C.D. 2000 și 2010

Coordonatorul revistei „Biblioteca - educație - cultură”,
filiala A.B.R.Vaslui din bugetul propriu al coordonatorului.

A organizat schimburi de experiență naționale, regionale
și zonale în fiecare an.

Membru în Consiliul Național al Bibliotecilor din
România

Președinte ABIR – Filiala Vaslui din 1990 până în prezent

Președinte Secțiunea Biblioteci școlare și ale C.C.D. din România

Președinte Filiala ABR Vaslui

Președinte Diviziunea Biblioteci școlare și C.C.D.-uri din România

Membru plin – Comisia Națională de Achiziții din cadrul M.C.C.

Din aprilie 2017 până în prezent Președinte la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Solidaritatea” Vaslui

Membru de onoare al ABR

Diplome și distincții:

Diploma „Cea mai bună bibliotecă, dată de M.E.C.1987

Diplomă aniversară Revista Biblioteca 1995, 2005

Diplomă de fidelitate 2006

Diploma Gheorghe Lazăr 2007

Diplomă de merit 2000, 2010

Plachetă omagială oferită de Primăria Vaslui -2010

Diplomă de excelență oferită de I.S.J. 2014

Publicații :

Autoare sau coautoare de cărți:

Tradiție și continuitate - Vaslui Ed. Cutia Pandorei, 1987

Orizonturi interioare – Vaslui, Ed.Cutia Pandorei, 1999

Polivalența poetului – Vaslui Ed.Cutia Pandorei 1999

Biblioteca de la tradiție la modernitate – Iași, ED.Astel Design 1989

Lumini către Eminescu – București, Ed.Amurg sentimental, 2000

Adolescența – Iași Ed.Cronica, 2000

Buchete de recunoștință – Iași, ED.Pim 2006

Statuile nu ies la pensie – Iași, Ed.Pim 2007

Comunicare și cuminecare în bibliotecile școlare – Iași,
Ed.Pim 2009

Curcubeu peste timp – Iași, Ed.Pim 2010

Biblioteca – centru de documentare și informare – Iași
Ed.Pim 2010

Clipe de vrajă – Iași Ed.Pim 2010

Cercetări documentare –Iași Ed.Pim, 2011

Gânduri de recunoștință – Iași, Ed. PIM, 2017

Tratat de biblioteconomie , vol.III, Editura ABR, 2017

Studii și articole publicate:

Peste 250 de articole publicate în: Revista **Biblioteca**,
Repere psihopedagogice, **Tribuna învățământului**,
Revista de biblioteconomie și știința informării, **Etos**, **Liber**
BCP , **Meridianul Cultural Românesc**, **Buletinul ABIR**,
Anuarul ABIR, **ETHOS** și presa locală și națională.

MUNCĂ, PERSEVERENȚĂ ȘI REZULTATE DEOSEBITE

Munca și perseverența îl caracterizează pe profesorul Dumitru V Marin, prin tot ceea ce face dovedește a fi un om de inițiativă, veșnic în căutarea ineditului, animat de dorința de a face, a gândi și a crea.

Un exemplu evocator este și periplul cultural realizat cu ocazia Zilei Culturii române în care împreună cu o echipă de intelectuali din Vaslui, Iași și Bacău au evocat figura marelui Eminescu în liceele vasluiene.

Un efort extraordinar cu rezultate pe măsură, pentru că participarea a fost una de excepție, sălile fiind arhipline și prezentările gustate de public prin ineditul lor.

Plin de idei, profesorul dr. Dumitru V. Marin face parte din peisajul cultural vasluian, căruia i-a înscris o frumoasă pagină prin mari realizări de-a lungul multor ani de trudă și implicare, dorinta de a aduna într-o matcă comună diversele manifestări ale actului de cultură, în tradiție locală.

Impresioneaza prin vigoarea, determinare si prin agerimea sa în împlinirea datoriei.

Inițiativa profesorului Dumitru V. Marin, de a creea un curent cultural, sub titulatura de curent cultural informațional, este una benefică, pentru că încearcă o orientare pozitivă în spiritul valorii autentice a actului de cultură.

Încearcă o adaptare a actului de cultură la exigențele epocii informaționale, când omul aflat într-o continuă criză de timp, nu are nici timpul necesar și nici dispoziția și răbdarea necesară să se aplece asupra conținutului, mulțumindu-se cu frânturi ale operei, recenzii scurte, prezentări sumare.

Ca orice inițiativă într-un domeniu destul de bătătorit ca cel al culturii, curentul cultural-informațional își propune câteva obiective dintre care mentionam:

- dorința de a deveni o oglindă a condiției omului modern;
- conturarea și promovarea unor idealuri valabile pentru un număr cât mai mare de consumatori de artă;
- promovarea cărții și a actului de cultură în general în raport cu realizările civilizației zilelor noastre;
- informația tehnico-științifică pentru care omul modern, îndeosebi tineretul, manifestă o adevărată fascinație;
- promovarea valorilor autentice în spiritul tradiției, moralității și autohtonismului creator .

Prin tot ceea ce a făcut și continuă să facă, este un model de perseverență pentru generațiile viitoare.

Om de cultură, în calitatea sa de profesor, a cultivat ideea continuității, făcându-i pe tineri să prețuiască valorile naționale și tradiția poporului nostru. Tabloul profesorului Dumitru V. Marin, se completează cu ziaristul, scriitorul și omul de radio și televiziune, care dincolo de faptul că a inițiat la nivelul județului primele emisiuni la Unison radio și Tvv Vaslui, a fondat ziarul Meridianul cu acoperire la nivel de Moldova.

O foarte mare realizare este revista Meridianul Cultural Românesc cu circulație și participare internațională la care participă oameni de cultură, artiști și oameni de știință.

Sunt realizări care înscriu Vasluiul în rândul centrelor culturale de elită, și asta și cu contribuția semnificativă a acestui om pe care-l caracterizează înainte de toate dragostea pentru actul de cultură.

Profesorul Dumitru V. Marin, are o familie frumoasă, copii realizați, nepoți, care alături de el vor duce mai departe preocupările sale științifice și cultural-artistice.

Profesor Valentina LUPU

Vasile Calestru, *Hușii de ieri și de azi*, ed. Editorială Demiurg, Iași, 2010: „**Domnului prof. dr. Dumitru V. Marin, ofer această carte despre istoria hușenilor, cu cele mai alese sentimente de prețuire și prietenie. Vaslui, 27 august 2010**”.

50

➔ Valeriu Lupu

Născut la 15 aug 1945 în localitatea Dragalina, comuna Cristinești, județul Botoșani. Părinții Vasile și Maria, de profesie agricultori, refugiați din ținutul Herței (Bucovina de Nord), satul Pilipăuți comuna Lunca, în aprilie 1945 (astăzi Ucraina), lăsând în urmă averea unor țărani mijlocași, a căror istorie de generații se afundă în negura vremilor, gospodari de frunte a satului la acea vreme, alungați și dezrădăcinați de urgia bolșevico-stalinistă.

Tragedia refugiului și periplul unor familii fără rădăcini avea să marcheze profund familia, pierzându-și mama la vârsta de 5 ani, iar tatăl va lua drumul exilului. Copilăria și clasele primare le absolvă în satul George Enescu (Livenii Dorohoiului), iar gimnaziul în comuna învecinată Dumeni.

Absolvă cursurile secției reale a liceului Hurmuzachi din Rădăuți în anul 1966, după care va urma cursurile Facultății de Pediatrie din cadrul Universității de Medicină din Iași (1966-1972). Își va continua pregătirea ca intern clinic prin concurs (1972-1974), optând la sfârșitul internatului pentru cariera universitară printr-un concurs de asistent universitar, anulat pe motive de origine socială în toamna anului 1974, după care se va specializa în domeniul pediatriei, pe care o va profesa din anul 1975 la Spitalul Județean Vaslui timp de peste 40 de ani.

Va atinge cel mai înalt grad profesional de medic primar în anul 1991, în prima sesiune organizată de Ministerul Sănătății la doi ani după revoluție, ceea ce nu era posibil înainte de 1989 decât ocazional și preferențial, în orice caz extrem de rar și limitat ca locuri scoase la concurs.

În anul 1994 va obține titlul științific de Doctor în Științe Medicale a Universității de Medicină și Farmacie din Cluj Napoca, cu teza “Aspecte clinico-biologice și fiziopatologice în deshidratarea acută gravă la copil” lucrare ce se constituie în corolarul cercetărilor personale în domeniul patologiei digestive la copil publicate de-a lungul anilor.

A deținut numeroase funcții printre care; Președinte al comitetului frontului salvării naționale din sănătate 1989-1990, director al Spitalului Județean Vaslui 1990-1993, șef Secție Pediatrie Vaslui 1992-2010, președinte al filialei USSM Vaslui și apoi al Asociației Medicale Române 1990-2000, președinte al Colegiului județean de Disciplină a Medicilor și Farmaciștilor Vaslui 1990-1994, metodolog județean pediatrie 1993-2010, prorector al filialei Vaslui a Universității “Dimitrie Cantemir” 1994-1996.

Cea mai importantă latură a activității sale, dincolo de exercitarea profesiei, a fost activitatea științifică și publicistică. În domeniul științific a publicat peste 80 lucrări științifice în revistele de specialitate autohtone; Fiziologia, Pediatria, Revista Română de Pediatrie, Revista Medico-chirurgicală, Viața Medicală, Terapeutică și Toxicologie Clinică, Gastroenterologie Pediatrică, Pagini Medicale Bârlădene. Medica Academica, Revista Română de Bioetică, Medicii și Biserica, Revista Română de Istoria Medicinii “Victor Gomoiu” etc.

A comunicat un număr 90 de lucrări la cele peste 110 de participări la cele mai importante manifestări în specialitate; congrese, conferințe naționale, consfătuiri interjudețene, simpozioane și seminarii la Iași, București, Bistrița, Constanța, Mamaia, Brașov, Cluj, Suceava, Bacău, Galați, Timișoara, Oradea, Arad, Baia Mare, Sibiu, Tg Jiu, Pitești, Huși, Bârlad, Viena, Atena, Liubliana, Liverpool, Paris, Amsterdam, Riga etc.

Tematica abordată este dominată de patologia digestivă, respiratorie, patologia malformativă, neonatologie, toxicologie, hematologie, coagulare sangvină, nefrologie, neurologie, bioetică, istoria medicinei etc. A publicat 25 lucrări ample legate de sănătatea publică și alte teme privind starea de sănătate, sub formă de studii sau eseuri medicale.

A scris 10 cărți între care trei cărți de specialitate; 1. Știința Creșterii și Dezvoltării Copilului (Ed Cutia Pandorei Vaslui, 1996), 2. Genetică și Embriologie (Ed Cutia Pandorei Vaslui 1996), 3. Urgențe în Pediatrie (în colaborare cu universitari ieșeni Ed Cutia Pandorei Vaslui, 1996) și șapte cu tematică medicală, istorică, filosofică și sociologică; 1. Reflecții peste timp (Ed Pim Iași, 2007), 2. Monografia “De la Spitalul Drăghici la Spitalul Județean de Urgență Vaslui” (în colaborare, Ed Pim Iași, 2010), 3. Compendiu de preocupări științifice în Pediatrie (Ed Pim Iași, 2011), 4. Paulescu: între Știința Vieții și Metafizica Existenței (Ed Pim Iași, ediția I-a 2013 și ediția II-2016), 5. Medicină și Societate (Ed Pim Iași, 2014), Mihai Eminescu din perspectivă medicală și socială ediția I-a Ed. Pim, 2016 și ediția II-a 2017.

A publicat peste 100 articole de istorie literară, iatroistoriografie medicală, critică literară, critică de film, evocări, cronici, recenzii, eseuri etc. Colaborează la reviste și publicații; Pagini Medicale Bîrlădene, Permanențe, Medica Academica, Elanul, Arheu, Meridianul, Revista de istorie a Medicinii Victor Gomoiu” Meridianul Cultural Românesc etc.

Este membru al mai multor societăți de științe medicale; Societatea Română de Pediatrie, Societatea Română de Genetică Umană, Societatea Română de Gastroenterologie, Societatea Română de Istoria Medicinei, membru al Societății Medicilor Scriitori și Publiciști din România, membru al Societății

Europene a Medicilor Scriitori, inclus în WHO is WHO – Enciclopedia Internațională a Personalităților, 2010.

Este vorbitor de limbă engleză, este căsătorit și are trei copii.

PENTRU UN LORD AL SLOVEI

Există astăzi o anumită apetență pentru scris îmbrățișată de tot mai multă lume, indiferent de vârstă, făcând din arta scrisului o preocupare, un refugiu sau o refulare pentru frustrările nerealizării, ori preaplinul experienței sau cunoașterii. Numai că dintru început trebuie făcută precizarea că nu oricine atinge performanța artei scrisului, pentru că în definitiv și scrisul face parte din arta comunicării, cu deosebirea scontată de cei mai mulți că ea (arta scrisului) dăinuie în timp. Or, după cum spunea Maurice Roch, pentru a comunica ceva trebuie să îndeplinești trei condiții; să ai ceva de spus, să știi să-l spui și să te oprești la timp după ce ai terminat de spus, indiferent dacă este vorba de o pledoarie verbală sau așternută pe hârtie.

Raportând aceste condiții la personalitatea omului de litere, Dumitru V. Marin (profesor de limba română și doctor în litere) vom observa că ele sunt îndeplinite cu asupra de măsură ca urmare a bogatei sale experiențe în domeniul publicisticii și mai ales activității sale pe tărâmul vast al culturii. Dincolo de pledoariile publice însă, este slova scrisă în ziarul Meridianul, publicație la scara Moldovei care a depășit două decenii de apariție neîntreruptă. Implicarea sa în cotidian, îndeosebi prin editoriale sau articole de fond pe care profesorul Marin le semnează număr de număr, a devenit deja un reper cultural, social și politic pentru plaiurile mioritice cu tot ceea ce presupune specificul românesc.

Dar realizarea cea mai semnificativă pentru acest neobosit truditor în ale culturii este „Meridianul Cultural Românesc”, revistă reprezentativă pentru cultura noastră, prin largile abordări cultural artistice, istorice, filosofice, științifice și literare, prin paleta extrem de largă de colaborări și contribuții (peste trei sute de colaboratori), de pe toate meridianele globului și din toate domeniile de activitate, se constituie într-un adevărat mesager al culturii noastre.

Ca un adevărat lord al slovei profesorul Marin, nu numai că stăpânește la modul desăvârșit arta scrisului și comunicării, dar are și acel ochi sever al stăpânului care veghează la buna utilizare a limbii române, la desăvârșirea ei și mai ales la sancționarea drastică a celor care o siluiesc. Pentru că dominanta lui rămâne limba română pe care o consideră cea mai de preț comoară a poporului român, din nefericire supusă astăzi unui proces de erodare prin invazia englezismelor și mai ales a prescurtărilor, agramatismului și eludarea voită a diacriticelor, uneori chiar și în actele oficiale, aspecte generate de invazia internetului. Și are dreptate, pentru că toate acestea atentează la ceea ce are mai de preț limba română, expresivitate, armonie și culoare „*un șirag de piatră rară / pe moșie revărsată*” (după cum o definea Alexei Mateevici autorul celebrei poezii „Limba noastră”). Toate regăsite în bogăția și frumusețea rostirii. Pentru profesorul Marin prezervarea limbii, în tot ce are ea mai frumos și autentic, a devenit în egală măsură pasiune și obsesie. Ambele însă de o noblețe rară care-i aureolează deopotrivă chipul și munca sa neobosită și perseverentă. Este remarca unui om care prețuiește, în aceeași măsură, scrisul și pe slujitorii săi.

La ceas aniversar să-i dorim ca această aureolă să capete valența permanenței spre binele limbii române și scrisului românesc.

Valeriu LUPU – doctor în științe medicale

51**⇒ Daniel Cernat Marin**

POVESTEA UNOR GÂNDURI

Mă sună acum câteva zile și îmi cere să-i dedic câteva rânduri pentru o carte, a lui, despre el, despre realizările lui, despre cât de bun... mă enervează! Iar? Parcă a mai scris despre el în altă carte, nu știu dacă a făcut mare lucru cu ea, l-am mai refuzat o dată, nu mi se pare tocmai firească dorința lui... uit!

Mă sună într-altă zi, mă amenință, mi se pare că mă șantajează emoțional, mă roagă, insistă, îmi zice că da numai să mă lasă în pace, îi închid telefonul, răsuflu ușurat, mă gândesc că va renunța el, mă apucă iar nervii – mereu a fost așa, nu se lasă până nu obține ce vrea, e perseverent până la furie – a ta, e insistent, îmi vine să nu-i mai răspund la telefon o vreme...

După alte două zile mă ia prin învăluire, că uite alții, au acceptat să scrie despre el, că nu se poate ca eu, fiul lui să n-o fac, măcar trei rânduri, două vorbe, parcă iar trece la șantaj dar îmi simt că e nemulțumit și neîmpăcat. Îl iau cu binișorul, ce titlu are cartea, cine i-a scris, când trebuie să fie gata, sunt blând, înțelegător, mai zice o dată că da, că poate uită sau mă taie de pe listă, închid telefonul. Sunt siderat!!! A înnebunit!? Ideea pare grotescă, ce-or zice ăia de-i scriu? ăia-s normali? Cum îi spui unui om ce părere ai de el în propria lui carte, cum faci asta sincer, cum faci să nu fii cabotin? Să-l lauzi? Să-i spui adevărul, al tău, al lui? Să-i zici de bine sau de rău? Ce-or să zică cititorii? Care cititori? Cine citește așa ceva?...

M-a făcut să mă gândesc!? Mă pufnește râsul. Daaa..., m-a făcut să mă gândesc la ideea asta, ce idee - să-ți scrie oamenii, ție despre tine, în cartea ta... hmm, interesant! Mi se pare aproape

o nebunie genială! Dacă vrei să n-ai prea multe opinii contra despre tine cere celorlalți să-ți scrie ție despre tine... formidabil! Dacă n-aș ști că granița dintre genialitate și nebunie e... invizibilă, aș avea curajul să spun că tata-i un geniu. Râd, mă rog, nu știu dacă aș vrea s-o spun în cartea lui, râd și mai tare, am înnebunit și eu. Ce-ar zice cititorul dacă ar citi că fiul spune depre taică-su că-i un geniu? Doi nebuni? Două genii? Unul chiar are statuie...

Mă sună iar. Salut tata. Ești bine? Nu, e nervos. Un fost prieten i-a scris ceva. I se pare că a fost cam aspru, chiar nedrept. Scapă și o înjurătură, mai multe... Ce-o fi scris săracu' om? Trimite-mi și mie o copie, să văd minunea... i-a scris lui unul, adică lui despre el, de rău. Nu l-a lăudat, tocmai în cartea lui, cum se poate? Închid telefonul. Mă tăvălesc de râs, hai mă, cum e posibil, ce, ăla nu știe pentru ce și cine scrie? Cum să-mi scrii tu mie că nu-s grozav și eu să public asta-n cartea mea jubiliară? Până și faxul mi se pare furios când se imprimă textul. M-așez, citesc, odată, de două ori, de trei ori... mi se pare grozav. Nu știu ce-a gândit, ce-a vrut bietul om când a scris, dar ce-a ieșit îmi place. Portretul unui om, cu bune și cu rele, cu vârfuri și genuni, cu regrete și ironie, cu dragoste și ura, cu tandrețe, cu franchețe. Mulțumesc omule, ai vorbit de tata. Mulțumesc!

Frânturi de amintiri. Am 12 ani. Joc fotbal. E iarna timpurie. Sunt înghețat. Tribune goale pline de zăpadă. Pe margine un singur om. Dau gol. Mă uit la el. Omul umple tribuna. Se bucură, sare, țopăie, e fericit. Joc pentru el. Sunt fericit!... Mai sunt 2 zile. Împlinesc niște ani. Organizez petrecere. Țigări, băutură, muzică. Ies la o țigară. Mă întâlnesc cu un prieten. Îmi dă o țigară. O aprind. Mă uit în spate. Îl văd. Vine-n viteză. Paltonu-i flutură în vânt. Țipă. Mă bate-ngrozitor de sănătos. Îl urăsc! ...19 ani. Joc fotbal. Îmi rup piciorul. Mă ia în brațe. Simt cum tremură. Suferă. M-agăț de el. Ce bine e! Îl iubesc! ...22 ani.

O sală mare. Greii județului. Toți dau în el. Eu singur lângă el. El singur. Aș vrea să-l apar dar nu pot. El luptă pentru ale lui. Ei vor să i le ia. E cruntă înfruntarea. Îl amenință. Rezistă. Ieșim. E vlăguit. Sunt mândru de el! ...31 ani. Lucrăm de ani buni împreună. Ne certăm. Rău. Și mai rău. Mă hotărâsc să plec. Și plec. O altă viață. Sunt dezamăgit!... Are nepoți. E țănoș. E încântat. De câte ori trec pe la el le arată porumbeii. Intră cu ei în casă să se joace cuăștia mici. **E bunic. Îi iubește... Privesc în urmă și constat că mi-a dat și mi-a luat.** Nu pot să-l judec, dar am de ales, pot să aleg ce vreau să spun din memoria comună. Gata, m-am hotărât, trec peste inevitabila teamă de ridicol și o să scriu despre gândurile astea. E tata... Până la urmă, faptul că pot să scriu despre tatăl meu într-o carte, fie ea și a lui, poate fi considerat un privilegiu. Câți fii pot face asta? Câți tați au șansa de a citi ce scriu fiii despre ei? Ce contează motivul, cartea? Asta vrea el să lase în urmă? Atunci asta e moștenirea lui și eu o accept cu recunoștință.

M-am gândit apoi, că poate nu o să aprecieze ce transmit prin rândurile astea, o să-l deranjeze, de fapt cred că n-o să-i placă deloc, dar cred că e important să fii cinstit, să crezi ce spui. Aș vrea să-i arăt că-l prețuiesc așa cum îl percep, cu bune și cu rele. Pentru mine a fost multă vreme tatăl ideal. Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit în privința asta.

În alte planuri a iubit, a luptat, a creat, a scris, a construit, a binecuvântat, a dăruit, a câștigat, a îndrumat, a învățat dar a și greșit, a distrus, a urât, a pierdut, a umilit, a nedreptățit și poate încă multe altele. Cred că toate câte a făcut i

s-au întors cu vârf și îndesat ba poate și mai mult de atât, căci am simțit adesea că n-a stârnit numai iubire și recunoștință, înțelegere și apreciere.

Din perspectiva mea, gândindu-mă la ce i s-a întâmplat până acum, tind să spun că a gresit alegând să rămână în Vaslui și n-a avut cum să se facă înțeles în acest mediu. Nu s-a putut integra pe deplin locului, iar acesta nu l-a adoptat. Spațiul acesta îngust, refractar la individualități, conservator în ierarhii l-a maculat, l-a învățat să izbească, i-a arătat necruțător că n-are loc cu spinarea dreaptă. Nu știu dacă a reacționat bine, dar n-a făcut precum majoritatea, s-a îndârjit, s-a închis în propriul tanc și-a mers înainte. Cum toate au un preț, el l-a plătit pe-al lui și s-a schimbat, pierzând pe drum din generozitate și răbdare, din candoare și bunătate. Toate acestea le-a înlocuit uneori nefericit cu alte valențe, nu neapărat negative, dar care l-au făcut indezirabil pentru unii. A suportat constant multe mizerii, a fost defăimat, jignit, ostracizat astfel încât pentru a-și păstra echilibrul a fost împins de nevoie să-și găsească reperele în propriile convingeri.

Rar am întâlnit până acum oameni cu o asemenea forță lăuntrică la care pasiunea, plăcerea, dorința să se îndeplinească atât de bine cu pregătirea, perseverența, capacitatea de muncă dar și cu lipsa de șansă și egocentrismul.

Pentru mine astăzi, contează mai puțin ce-a realizat, cum și de ce a făcut-o, contează că a făcut destule și dacă, și el este mulțumit de propria-i viață cu atât mai bine că și-a împlinit destinul. Probabil, când inevitabilul se va produce, toate reușitele, toate „urmele” pe care le va lăsa îl vor înlocui în memoria colectivă. Așa se întâmplă mai întotdeauna cu oamenii care au ceva de spus semenilor, așa se va petrece probabil și cu el.

Rămân cu regretul că poate altundeva și-ar fi păstrat idealurile intacte, ar fi avut alte șanse, ar fi realizat mai multe

pentru că îi stă-n putință și astfel ar fi dăruit mai mult celorlalți și ar fi fost mai bine înțeles.

Altminteri a fost și este un om bun. Dacă primește ce-i trebuie, dragostea și acceptarea celor din jur, e ca pâinea caldă. Are puterea de a iubi dincolo de rațiune și defecte.

Face 70 de ani peste nici o lună. Doamne, când au trecut atâtea ani. Mai scoate o carte. E bine, înseamnă că e aici, că mai muncește, că e viu, că mă pot bucura de el. Aș vrea să-mi prindă copiii mari. Să le spună și lor câte ceva din ce-a făcut, din ce-a învățat. La mulți ani, tată! Să fii sănătos!

Numai lui. Te înțeleg și-ți înțeleg nevoile. Te-am iubit mereu fără de condiții și te voi iubi cât am să trăiesc. Te respect și sunt mândru că-mi ești tată.

P.S.

Mă sună în seara asta. E supărat pe naționala de fotbal. Și pe mine că nu i-am trimis rândurile astea. Mă amenință că-mi publică poza pe foaia albă să vadă toată lumea că n-am fost în stare să scriu două rânduri pentru el. Mă enervez și-i spun vreo două rele. Nu-mi rămâne dator. Îmi închide telefonul în nas. E aprig bătrânu'. Mi-l închipui furios prin casă. M-apucă iarăși râsu'. Îl iubesc. E tatăl meu!

***Cu dragoste,
Av. Daniel Marin - Cernat,
(întemeietor „Unison Radio”) fiul mijlociu
București, 29.03.2011
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)***

52

⇒ **D**umitru **V.** **M**arin

Văd că nu e greu să scriu despre D.V. Marin, cel binișor analizat prin răspunsurile amicale. E un mare privilegiu pe care nu-l pot refuza: mari personalități române și din lumea întreagă să reconstituie o viață activă, realizări rare, pe ici pe acolo... defecte. Important e că fiecare poate lua ce dorește și cât pofteste, poate interpreta și contesta, nega sau însuși câte ceva din ce s-a scris.

Pare superfluu să scriu câte și cum am făcut, dar un fapt trebuie subliniat: am muncit, am învățat, am învățat și pe mulți alții, am hrănit destui, am crescut 3 copii și mă bucur de 9 nepoți alături de doamna casei, din 1961, Iulia.

Și eu voi da samă de ale mele câte scriu...

Nodul plasmatic spiritual și cultural de la Vaslui, în interdependența sa de cele din țară și lume, nu poate fi disociat de existența, munca, sacrificiile, priceperea și... viața lui D.V.M.

Acest Dicționar selectiv-afectiv e menit să rămână. Ce bine c-am învățat de foarte mic să muncesc, să sufăr, să sper, să iubesc! Adică, să trăiesc!

**D.V. Marin văzut de
Gheorghe Alupoaei**

53**Vicu Merlan**

În plan profesional, pe linia cercetărilor arheologice sau geografice **Vicu Merlan** își aduce o contribuție majoră asupra istoria locală și naționale. Încă din anul 1995 realizează săpături arheologice în situl getic *Huși - "Dealul lui Bălan"*, apoi între 1996-2014 pe siturile aparținând Paleoliticului Superior de la *Huși - "La Ursoaia"*, *Roșu - "Frantz Dâscă"*, *Răducăneni - "MAT"*, complexului cultural Precucuteni-Cucuteni de la *Isaiia - "Balta Popii"*, *Bazga - "Cetățuie"*, *Dolhești - "La Ulm"*, *Rotăria - "Pe Runc"*, județul *Iași*; *Crețești - "La Intersecție"*, *Armășeni - "Muncel"*, *Huși - "Lohan-Camping"*, jud. Vaslui. Tratează tehnologiile de prelucrare, șlefuire și perforare a pietrei și silexului din eneoliticul Moldovei dintre Carpați și Prut, iar prin *Contribuții monografice asupra Văii Bohotinului și Văii Moșnei* (2006) și *Monografia comunei Răducăneni, jud. Iași* (2016) aduce lămururi asupra fenomenului *Moșna*, asupra tumulilor din zonă, asupra legendelor și tradițiilor locale. În 2006 prin finalizarea studiului asupra tezaurului statuar descoperit în situl precucutenian de la Isaiia, identificat într-un sanctuar în preajma unor măsute de altar, a publicat rezultatele privind *Misterul Zeițelor de la Isaiia*, iar prin *Contribuții monografice asupra Depresiunii Hușilor* (2008), a lămurit în parte misterul Movilei Răbâiei, a menhirilor din zona Hușilor, a riturilor de înmormântare a traco-geților de la Valea Grecului, Chersăcosul și Râșești ș.a. La acestea se adaugă numeroasele expediții de verificare și analizare a unor artefacte preistorice, cât și a unor locații sacre unde s-au desăvârșit spiritual multe suflete elevate a

tuturor timpurilor (peșterile din Bucegi, Subcarpații Buzăului, Valea Răutului, Valea Nistrului, Dobrogea etc).¹

MERIDIANUL ȘI D. V. MARIN

Legătura de suflet dintre Meridianul și fondatorul acesteia este una inseparabilă. Revista fără D. V. Marin n-are sorți de izbândă. Meridianul Cultural Românesc a profesorului D. V. Marin reprezintă un creuzet alchimic literar, o enclavă importantă a culturii vasluiene. Destoinicul profesor D. V. Marin, adună cu dibăcie în jurul său tinere talente dar și seniori ai literelor, pe care-i găzduiește cu mărinimie printre rândurile fiecărui număr trimestrial al prodigiosului Meridian, am putea spune noi, românesc.

¹Merlan Vicu, *Noi descoperiri paleolitice la Huși «La Ursoaia»*, în *Acta Meridionalis*, XXVIII-XXIX (1998-1999), p. 41; Vicu Merlan, Florentin Burtănescu, Alexandra Comșa, *Un mormânt jamnaia cu lespede de piatră la Chersăcosu (com. Stănilăești, județul Vaslui)* în revista *Arheologia Moldovei* nr. XXII (1999), 2002, p. 209-214; Merlan Vicu, *Sanctuarul sacru de la Isaiia – Zeițele Protectoare*, în: *Revista Misterelor*, nr.28, 2000; *Prutul*, 2000; *Balada*, 2003 Germany; *Divertisment Magazin*, 2004 Canada; 2003 - *Situl paleolitic de la Roșu-«Frantz Dâsca»*, comuna Răducăneni, județul Iași, în *Revista Prutul*, nr. 25, p.1-2; 2004 - *Crețești - «La Intersecție»*, în: revista *Prutul*, nr.28, p.2-3; *Cronica*, 2003-2013; 2005 - *Unelte și arme de silex și piatra din eneoliticul Moldovei dintre Carpați și Prut*, Ed. Lumen, Iași; 2006 - *Contribuții monografice asupra Văii Bohotinului și Văii Moșnei*, Ed. Lumen, Iași; 2006 - *Misterul Zeițelor de la Isaiia*, Ed. Lumen, Iași; 2008 - *Contribuții monografice asupra Depresiunii Hușilor*, Ed. Lumen, Iași; 2011 - *Vulcanii noroioși din România*, Ed. Panfilius, Iași; 2014 - *Monografia comunei Bunești-Averești, jud. Vaslui*, Ed. Stef, Iași; 2014 – *Carst și pseudocarst în Podișul Moldovei, între Carpați și Nistru*, Ed. Stef, Iași; Merlan Vicu, Grigorina Hapalet, *Monografia comunei Dolhești, jud. Iași*, Ed. Lumen, 2006, Iași; Merlan, Vicu, Maricica Grigoriu, *Monografia comunei Ciortești, jud. Iași*, Ed. Pamfilius, 2011, Iași; Merlan, Vicu, Irina Bulai, Marietta Matei, *Monografia comunei Răducăneni, jud. Iași*, Ed. Stef, 2016, Iași; Merlan, Vicu, Vasile Trofin, *Monografia comunei Tătărăni, jud. Vaslui*, Ed. Stef, 2018, Iași; Vicu Merlan, *Bazga-Cetățuie, jud. Iași*, în *Cronica*, 2009, p. 65-67; Vicu Merlan, *Itinerar dobrogean – Munții Măcinului*, în *Lohanul*, nr. 20, dec. 2011, p. 73-74; Vicu Merlan, *Scrierea preistorică sacră de pe teritoriul Daciei*, în *Lohanul*, nr. 20, dec. 2011, p. 4-7; Vicu Merlan, *Rituri de înmormântare străvechi*, în *Lohanul*, nr. 20, dec. 2011, p. 7-11; idem, în *Dacia Magazin*, *Elanul*, *Rapsodia*, *Prutul*, *Meridianul*; Vicu Merlan, *Peștera Limanu – un labirint enigmatic al Dobrogei*, în rev. *Lohanul*, nr. 39, 2016, p. 54-57.

Meridianul, deși este croit, șlefuit și fundamentat la Vaslui, este o revistă ce aparține tuturor românilor, depășind mult granițele țării, ajungând și pe alte continente. Include domenii ce țin de latura cea mai sensibilă a sufletului uman. Are rafinament artistic emotiv, redat prin poezie... și cultură. Mai mult decât atât surprinde latura politico-istorică, realitatea satului moldav, istoria culturală, impresii de călătorie, etnografie, jurnalism etc., toate sub imboldul generos de a contribui la difuzarea sfintei limbi române.

Revista se vrea a fi o creatoare de vise, cum o spune fondatorul ei, un testament lăsat generațiilor viitoare, o făclie vie cu profunde rezonanțe culturale și spirituale, un *moment* din băătălia pentru Limba Română, cu arma cuvântului și sensibilității omenești.

În fiecare număr vom regăsi peste 80 de semnatori pentru metaforă, idee, înțelepciune și umor, cum ne sugerează fondatorul. Revista Meridianul este răspândită pe toate meridianele planetei, o revistă, care, datorită tehnologiei moderne, poate fi citită din orice colț al lumii.

Imboldul cultural, selecția adecvată, repartizarea armonioasă a textelor, sunt elemente definitorii pe care coordonatorul D. V. Marin le inserează cu precizie și acuratețe în conținutul acesteia. De aceea îi urăm profesorului dr. D. V. Marin trăinicie și viață lungă alături de Meridianul și cultura românească.

Dr. Vicu MERLAN – Huși

54**Ionel Miron**

**PROFESOR DR. MARIN
DUMITRU, O CONȘTIINȚĂ
REFLECTATĂ ÎN
CONȘTIINȚA SEMENILOR**

O explorarea a personalității și spiritualității Domnului Dumitru Marin, din perspectiva providențială a vârstei de 77 ani, este o încercare de mare complexitate, văzând diversitatea și profunzimea originalității operei sale, oglindită și în reflexiile celor 70 de analiști, printre care și a mea, cuprinse în volumul omagial publicat în Meridianul Cultural Românesc, revistă cu vocație internațională a cărei fondator este. Având astfel șansa de a identifica modul în care se reflectă conștiința lui Marin Dumitru în conștiința semenilor, pentru a evidenția cu mai multă probitate științifică semnificația atributelor acestei conștiințe, am apelat la o modalitate de calibrare a câmpurilor energetice de pe scala conștiinței, fundamentată de Hawkins, 2009².

Harta scalei conștiinței (Hawkins, 2009).

²Hawkins, D. R., *Healing and Recovery*, Veritas Publishing, USA, 2009; traducere în limba română: Hawkins, D. R., *Vindecare și Recuperare*, București, Editura Cartea Daath, 2011.

Niveluri de adevăr

Perceperea lui Dumnezeu	Perceperea de sine	Nivel	Etalon	Emoție	Proces
Sine	este	iluminare	700-1000	inefabil	Conștiință pură
Atotființă	desăvârșit	pace	600	extaz	Iluminare
Unul	complet	bucurie	540	serenitate	Transfigurare
Iubitor	blând	iubire	500	reverență	Revelare
Înțelept	semnificativ	rațiune	400	înțelegere	Abstracție
Milostiv	armonios	acceptare	350	iertare	Transcendere
Inspirator	plin de speranță	bunăvoință	310	optimism	Intenție
Împuternicitor	satisfăcător	neutralitate	250	încredere	Eliberare
Îngăduitor	făcător	curaj	200	afirmare	Împuternicire

Se degajă de aici, faptul că autorul menționat grupează câmpurile energetice ale conștiinței în două mari categorii: nivelul adevărului, cu încărcare emoțională pozitivă, calibrate între etaloanele 200-700 (1000) și nivelul emoțiilor negative, calibrate între 20 și 175.

Pentru a defini încadrarea în harta scalei conștiinței profesorului Marin, am identificat noțiunile adecvate fiecărui nivel și sinonimele acestora (de exemplu, bunăvoință – 310, cu o percepere de sine – plin de speranță și optimism, din categoria adevărilor pozitive, comparativ cu categoria celor negative, apatie – 50, lipsit de speranță, disperare). Am extras apoi și am interpretat

aprecierile biografilor profesorului Marin, analizând modul cum principalele lui niveluri de conștiință se încadrează în această scală.

Perceperea lui Dumnezeu	Perceperea de sine	Nivel	Etalon	Emoție	Proces
Indiferent	exigent	mândrie	175	ironie	Infatuare
Răzbunător	antagonic	mânie	150	ură	Agresiune
Tăgăduitor	dezamăgitor	dorință	125	dorință mistuitoare	Înrobire
Pedepsitor	însălmântător	frică	100	anxietate	Retragere
Nepăsător	tragic	suferință	75	regret	Descurajare
Condamnator	lipsit de speranță	apatie, ură	50	disperare	Abdicare
Vindicativ	malefic	vină	30	vinovăție	Distrugere
Disprețuitor	urător	rușine	20	umilire	Eliminare

Deși o astfel de introspecție obligă la un studiu mult mai profund al complexului de factori care au generat astfel de atribute, în contextul acestui omagiu, mă voi restrânge doar la evocarea principalelor laturi ale conștiinței Profesorului Marin, așa cum se degajă ele din aprecierile cunoscătorilor operei sale, aparținând unui eșantion de valori impresionant: academicieni, profesori universitari, profesori, învățători, scriitori, poeți, șefi de state și guverne, consăteni. Ordonarea atributelor care urmează este aleatoare, considerând că fiecare dintre noi le-am identificat în terminologia lui Hawkins sau sinonimele (în paranteze, unde este cazul) acestora din DEXonline.ro, în volumul menționat.

Exemplificăm, inversând ierarhizarea pentru a surprinde și savura ascensiunea.

Perceperea de sine:

– făcător (**binefăcător**), cu nivel de **curaj**, etalon **200**, emoție prin **afirmare**, iar ca proces, împuternicire (**misiune**);

– satisfăcător (**generos**), cu nivel de neutralitate (**obiectivitate**), etalon **250**, emoție prin **încredere**, proces de **eliberare**;

– plin de speranță (**convingere**), **bunăvoință**, **310**, **optimism**, intenție (**acord**);

– **armonios**, **acceptare**, **350**, **iertare**, transcendere (**superioritate**);

– semnificativ (**evocator**), **rațiune**, **400**, **înțelegere**, abstracție (**concepție**);

– **blând**, **iubire**, **500**, **reverență** (**prețuire**), **revelare** (**împărtășire**);

– **complet**, **bucurie**, **540**, **serenitate** (**calm**);

– **desăvârșit**, **pace** (**armonie**), **600**, **extaz** (**încântare**).

Referitor la ultimul nivel de **iluminare**, etalonat cu **700-1000**, cu o emoție inefabilă și conștiință pură, ne permitem să apreciem că profesorul Marin are tot harul Dumnezeiesc de a ajunge la împăcarea cu sine și dragostea eternă.

Nivelurile de falsitate, din care cu siguranță a gustat și profesorul Marin ca orice om, le apreciem ca stimuli pentru o creativitate permanentă.

„Prizonier al propriei conștiințe” (Laurențiu Chiriac), *„iubit de Dumnezeu”* (Cornel Galben), *„o revelație strălucitoare”* (Emil Constantinescu), *„motorul progresului local”* (Răzvan Theodorescu), este o bucurie frățească și pentru mine să constat că profesorul Marin are aura de a fi compatibil citatului *„Numai o viață trăită pentru alții merită într-adevăr trăită.”* (Einstein)

55**Mihai Miron****Numele:** MIRON**Prenumele:** NICOLAE

MIHAIL

Data și locul nașterii: 20 aprilie 1942, București**Cetățenia:** Română**Naționalitatea:** Română**Studii:**

- 1962 – 1967 Facultatea de limbă și literatură română (1962/1963 Iași/1967 Buc.)

- Absolvent 1967 medie generală 9,33 ; Licență 1968 medie 10,00

- Lucrare de licență: “Analiză structurală a descântecului de dragoste”

- 1972 – 1976 Doctorantură la Universitatea din București

- 1976 Doctor în filologie cu lucrarea “ Locul și rolul transmisiunilor culturale prin mijloace audiovizuale »

Specializări: – Folcloristică

- Critică literară

- Presă (Mass media scrisă și audio – vizuală)

Profesiunea: Profesor, publicist**Activitatea:**

- profesională: – 1959 – 1967 colaborări cu articole la Gazeta Literară, Scânteia Tineretului, Flacăra Iașului, etc.

- 1967 – 1980 redactor la Televiziunea Română (din 1975 – red. principal)

– 1980 – 1990 redactor de rubrică la Radiodifuziunea Română

– 1990 - 2000 redactor șef adjunct, redactor șef, director adjunct, director de departament la Televiziunea Română

În această perioadă a creat și condus redacțiile VIAȚA SPIRITUALĂ, TRADIȚII, IMAGINEA ROMÂNIEI, ROMÂNIA INTERNATIONAL , Departamentul pentru STUDIOURI TERITORIALE ȘI MINORITĂȚI (din 1995)

2004 – 2005 Consilier la PDG Radiodifuziune

Activitatea:

– publicistică: Scenarist, regizor, realizator și de multe ori operator al propriilor filme documentare (peste 600) cu subiecte culturale, folclorice, turistice și istorice. Moderator de emisiuni tip magazin cultural.

Realizator a peste 500 de emisiuni complexe radiofonice cu teme culturale, folclorice și de publicistică diversă.

Articole de specialitate - cca 80 - despre folcloristică, teoria și practica presei, cultură și cultură de masă, analize politice, în publicațiile: Contemporanul, Luceafărul, Litere, Ultima Oră, Dimineața, Periscop, Cronica Română, Lamura, Cuget Liber, Jurnal Giurgiuvean, Valahia, Cuvântul Nou, etc.

Năzăriri – volum publicistică, 2005

– didactică 1967 – 1990 lectorate de cultură de masă și publicistică, fără continuitate

1993 - 1997 , cursuri la Universitatea Ecologică (fără continuitate) și la Universitatea HYPERION, titular al catedrei de Publicistică de televiziune, cursuri de Deontologie, Teoria comunicării, Publicistică și Elaborare de emisiuni de televiziune ca Profesor asociat. Conducator de lucrari de masterat si licența

– socială 1990, mai, fondator al UNIUNII ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI DIN ROMÂNIA, îndeplinind funcțiile de Șef comisie de atestare, Vicepreședinte și Președinte din 1996 - 2012

Din 2000 - Superior al ORDINULUI ZIARIȘTILOR .

Membru în Fundația internațională EURASIA din 1998 și membru în colegiul director al revistei „DA” de la Istanbul

Ales ca reprezentant al României în Comisia internațională pentru deontologie a Uniunilor profesionale de presă (Istanbul 1998/2002)

Distincții:

Multiple premii interne și internaționale pentru filmele de televiziune

Ordinul Ziariștilor clasa I , aur.

Toate medaliile comemorative ale Revoluției Române

Soția: Miron Violeta Elena Maria, membră a Uniunii Scriitorilor Români.

Fiul: Miron Isar Mihail absolvent al Universității din București, Facultatea de Teologie Pastorală Ortodoxă, hipodiacon.

Deplasări: Începând din 1971 până la zi: Franța, Italia, Germania, Spania, Portugalia, Ungaria, Jugoslavia, Bulgaria, Grecia, Turcia, Moldova, Cehia, Slovacia, Austria, S.U.A., Canada, Korea de Sud.

Situația actuală: Colaborator revista LITERE , analist de politici culturale.

Citez din cele scrise de Urania pe net despre cifra 7:

Pentru primul 7 din vârstă – „Persoanele cu cifra destinului 7 au o gândire analitică foarte bine dezvoltată, care se combină perfect cu setea lor de cunoaștere, rabdarea și hărnicia. Spiritualitatea este un lucru decisiv în viața lor – pe de o parte, ele sunt atrase de inovații, pe de alta își prețuiesc tradițiile. Domeniile de activitate cele mai potrivite pentru aceste persoane sunt: istoria, religia, filozofia, arta.”

Pentru al doilea 7 din vârstă – „Persoanele guvernate de cifra 7 reușesc să aibă succes în viață datorită voinței de fier cu care sunt înzestrate. Pot depăși numeroase obstacole, pot lucra de la răsărit până la apus, ocupându-se cu cele mai neinteresante lucruri – dacă de asta e nevoie ca să atinga succesul.”

Eu nu știu dacă Marin Dumitru are cifra 7 în datele nașterii sale, dar acum la dublu 7 de vârstă, văd că acestea scrise de cititoarea de soartă se potrivesc .

E așa cum spune și cum eu îl știu de prin 1962 de la Facultatea de filologie din Iași. O, tempora!

Ce-mi mai rămâne de spus? La mulți ani, Mărine, și bucurii de la nepoți!

Mihai MIRON, un coleg

Alexandru BALACI, „**FRANCESCO PETRARCA**” (1968): „**Domnului profesor Dumitru V. Marin un omagiu de devotament... pe o carte veche.**” Bibl. Acad. București, 14 aprilie 1986

56⇒ **V**alentin **B**ogdan **N**eagu

ARTA DE-A ÎNVINGE

Marea taină a existenței omului pe pământ, nu constă în a trăi, ci în a ști pentru ce trăiește.

Ne scăldăm într-o mare de valori iar noi trebuie să fim conștienți că în județul Vaslui avem oameni foarte talentați și mari personalități cu care ne mândrim iar un exemplul demn de apreciat și de urmat este domnul profesor doctor **Dumitru.V. Marin**, director al ziarului „**Meridianul**” și al revistei „**Meridianul cultural Românesc**”.

Așa cum în viață, nimic nu este întâmplător, tot așa nici această onoare de a-l întâlni pe domnul profesor doctor **Dumitru.V. Marin** nu este întâmplătoare pentru că am avut privilegiul să-l fi cunoscut cu ocazia evenimentelor cultural-artistice, organizate de domnia sa și de Asociația „Artă, Tradiție, Cultură”, al cărui membru sunt.

Această personalitate marcantă a județului Vaslui, este un om plin de calități, cu un nivel ridicat al energiei, al spontaneității și al creativității, iar dacă a devenit un reper de orientare în mass-media și a atins culmile succesului, este meritul domniei sale, pentru că a obținut totul prin inteligență, ambiție, muncă fără limite, sacrificiu și prin această activitate jurnalistică remarcabilă.

Sunt născut în orașul Bârlad, în anul 1983 și sunt absolvent al: Colegiului Tehnic „Al.I. Cuza” Bârlad, profil tinichigiu - vopsitor auto, al Cursurilor de operator introducere, validare și prelucrare de date al „Centrului de informare al Universității Ecologice București” și al Cursurilor de ajutor mecanic „Scoala Postliceală FEG Bârlad”

În anul 2008 am descoperit pasiunea mea pentru artă și autodidact fiind am încercat singur să-mi dezvolt această latură artistică din orice sursă de informare, internet, cărți de specialitate, dar am rămas la același nivel.

Prin intermediul internetului am aflat că în orașul nostru s-a înființat Asociația „Artă, Tradiție, Cultură” *și în mintea și sufletul meu am întrezărit o rază de lumină și speranță că poate cineva îmi va remarca talentul.*

Miracolul s-a întâmplat în ziua de 1 iunie 2011, la inaugurarea Asociației „Artă, Tradiție, Cultură”, când am pășit timid și sfios în lumea frumoasă și mirifică a culorilor, formelor și spațiului și am cunoscut-o pe doamna profesor artist-plastic Viorica Ghenghea, președinta acestui ONG, un om de ispravă, cu suflet mare, blând, sensibil, altruist, empatic, exigent, modest și un bun profesionist, deschis dialogului cu oricine, lucru mai rar întâlnit în zilele noastre, iar din acel moment miraculos viața mi s-a schimbat radical, deoarece domnia sa a avut minunata idee de a concepe proiectul pilot prin metoda „Terapia prin artă”.

Am crezut atât de mult în acest experiment artistic centrat pe creativitatea individuală, încât aceste cursuri de inițiere, formare și dezvoltare în educația plastică numit „Terapia prin artă” mi-a schimbat total viața, și astfel am avut încredere în potențialul meu, mi-am șlefuit și cultivat talentul nativ într-o evoluție normală în actul de creație și mi-am menținut treaz spiritul artistic și atunci m-am convins că orice vis poate fi îndeplinit și deveni realitate, iar arta se câștigă doar prin sacrificiu și suferință.

Au trecut anii și după această „Terapie prin artă” în care s-a investit multă muncă, studiu, implicare, dăruire, pasiune, sfaturi profesionale teoretice și practice, iată-mă ajuns la nivelul de pregătire avansat și cu o viziune clară și profesionistă, lăsând în urmă mea un istoric la nivel de percepție și sec, legat de artă,

cât și cu o altă concepție despre oamenii care o prețuiesc și o creează.

Având în vedere că această „Terapie prin artă”, îmi ține timpul și mintea ocupate cu crearea lucrărilor de pictură și grafică, de obiecte decorative, poezii și administrarea saitului asociației, am uitat de toate problemele de sănătate și sociale.

Fiind receptiv la mesajele artei și prezent în miezul activităților culturale și artistice ale Asociației „Artă, Tradiție, Cultură”, doamna președintă Viorica Ghenghea m-a conectat la viața artistică locală, națională și internațională și m-a investit cu o funcția de răspundere, ca Director adjunct al Departamentului „Artă plastică”, funcție care mă face să mă simt util, responsabil și mă motivează să fac lucruri de valoare.

În cadrul Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” am participat direct la diferite proiecte, cursuri de pregătire profesională, spectacole, festivaluri și evenimente culturale organizate în orașul Bârlad și în alte localități, iar rezultatul și efortul muncii mele creatoare sunt concretizate în numeroase premii I, II și III, obținute la diferite concursuri naționale și internaționale de creație literară și creație plastică. Am două expoziții personale: „Pete de culoare” și „Formă și culoare în peisajul românesc”, am expus în numeroase expoziții colective și târguri ale meșterilor populari și am publicat poezii și articole în revista nr.1 și 2 „Artă, Tradiție, Cultură” și într-o antologie „Poezia de dreagoste”.

Membrii Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” au fost invitați la foarte multe activități și evenimente culturale organizate de domnul profesor doctor **Dumitru.V. Marin**, unde am participat cu creații literare, plastice și muzicale și de fiecare dată munca noastră creativă a fost apreciată și răsplătită cu diplome de merit de către domnia sa, ceea ce ne onorează, ne responsabilizează și ne obligă să creem numai lucrări de valoare..

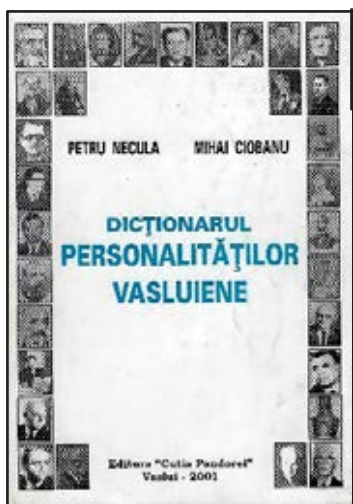
Pe lângă faptul că desenez și pictez, știindu-mă un neobosit creator, am început să sculptez, să pirogravez, să modelez lutul, să confecționez obiecte decorative din sfoară și alte materiale neconvenționale, măști populare, compun poezii, urmând a scoate un volum de versuri cât de curând și încerc mereu să descopăr lucruri inedite pentru a mă întrece pe mine însumi.

Sunt mândru că fac parte din conducerea Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” Bârlad, unde am descoperit un colectiv de oameni serioși, altruști, profesioniști, loiali și am câștigat mulți prieteni adevărați pe care mă pot bizui la nevoie și pot afirma că asociația este o a doua familie unde îmi pot exprima sentimentele, emoțiile, suferințele și bucuriile sub toate formele artistice.

Mă bucur că soarta m-a privilegiat să întâlnesc astfel de oameni speciali și de excepție cum este domnul profesor doctor Dumitru.V.Marin, și doamna președintă Viorica Ghenghea, care m-au ajutat să pătrund într-o lume a valorilor și mulțumesc că mi-au dat posibilitatea să-mi exprim respectul și aprecierile față de domniile lor..

În numele meu și al membrilor Asociației „Artă, Tradiție, Cultură” vă urăm un călduros și sincer La mulți ani! pentru împlinirea venerabilei vârste de 77 de ani, să aveți multă sănătate, putere de muncă și fiți mereu alături noi, ca mentor și model de viață.

Valentin Bogdan NEAGU

57**P**etru **N**ecula**M**ihai **C**iobanu

Fragment din **DICȚIONARUL
PERSONALITĂȚILOR VASLUIENE**,
Editura „Cutia Pandorei”, Vaslui, 2001.
Pagina 87.

MARIN, Dumitru V.
(născut la 28 aprilie 1941,
Giurgiuoana, comuna Podu-Turcului,
județul Bacău), profesor, doctor în
filologie, publicist, monograf,
conducător de posturi de radio și
televiziune. Studii primare în comuna
natală, studii gimnaziale și liceale la
Podu-Turcului, Bacău, Facultatea de
Filologie a Universității “Al. I. Cuza”
Iași (1962-1966), Facultatea de limbi
străine a Universității din București
(1966-1970). Profesor de limba și
literatura română la Liceele nr. 3, 2, 4
și “Mihail Kogălniceanu” - Vaslui
(1970-1999), doctor în filologie cu teza

“Tudor Pamfile și revista Ion Creangă”, conducător științific prof. univ. dr. doc. Mihai Pop (1998). Înființează la Vaslui primul post de televiziune din Moldova, pe 24 decembrie 1990 și primul post de radio din Vaslui, la 14 iunie 1994, sub denumirea TV Vaslui și, respectiv, Unison Radio Vaslui. Colaborează la “Adevărul”, “Anuarul Institutului de Istorie”, “A.D. Xenopol”, “Clepsidra”, “Cronica”, “Clopotul”, “Gazeta de vest”, “Îndrumătorul cultural”, “Meridian” (Vaslui-Bârlad), “Vlăstarul”. Publică peste 80 de studii și articole pe teme de istoria învățământului, etnografie, folclor, istorie literară. Cărți publicate: **“Liceul Mihail Kogălniceanu”**, Centenar, Vaslui, 1990 (monografie, în colaborare cu prof. Cornelia Alexandru); **“Tudor Pamfile și revista Ion Creangă”**, Vaslui, 1998 (teză de doctorat), romanul **“Zăpada pe flori de cireș în spațiul pentru iubire”**, Vaslui, 1999 și are sub tipar “Istoria învățământului vasluian”. Este președintele Mișcării Ecologice din județul Vaslui, din 1990.

58**Ion N. Oprea**

SISIF DE PE MALUL DREPT AL BAHLUIULUI PRINS LA MUNCĂ PRECUM CEL DE LA GIURGIOANA – BACĂU?

„Sisif a fost fiul lui Acolus, întemeietor și rege al Cetății Corint. Venindu-i timpul, se căsătorește cu fiica lui Atllas, cu care zămislește mai mulți copii – spune legenda. Documentele vremii mai consemnau că el ar fi fost și tatăl celebrului Odiseu. Și Sisif, zeul, ca și oamenii, nu și-a văzut de treburile împărăției și de frumuoasa lui Acolus și mușcat de invidie (care pe atunci încă nu era declarată păcat), se amestecă în aventurile amoroase ale lui Zeus, stăpânul lumii antice și al cerului ce-o acoperea, și-i face un fel de publicitate mondenă și moralistă măritului dirigitor. Stăpânul se mânie și-l supune pe Sisif, precum caralii din închisorile comuniste pe cei închiși, la o pedeapsă absurdă, la prima vedere, absurdă și perpetuă, dar definitorie, de exterminare: să urce pe coasta unui deal un cogeamite bolovan și odată ajuns pe creastă, să-l prăvale până jos pentru a-și relua iarăși, la infinit, împingerea bolovanului spre vârful gorganului.

Acum, de ce am adus eu vorba despre acest personaj din legende grecești, într-o prefață a unei cărți omagiale, închinată unui pământean din zilele noastre?! Pentru că noi oamenii, folosim comparația ca argument și atunci când subiectul de comparat este un rege celebru, iar atunci discursul pare și mai convingător” își începe pledoaria scriitoricească Constantin Hușanu, membru al URSS, când scrie prefața la „Omagiu Ion N. Oprea” (autori dânsul și prof. Ana

Dumitrescu) la împlinirea vârstei de 80 de ani, editura PIM, Iași, 2012, 391 pagini.

Povestea fiind la început, (co)autorul cărții continuă ceea ce a intitulat „în loc de prefață”, p.17-21):

”Și astfel, pe talgerul Balanței asemănărilor dintre Sisif și amicul meu de o viață, Ion N. Oprea, voi pune niște fapte (greutăți). Pe celălalt talger, al credibilității și acceptării argumentației de către cititori – las realitatea să vorbească.

Dar să pornim cu începutul. Cine este Ion N. Oprea, de-i compar eu viața cu pedeapsa lui Sisif? Fac, cumva, un exces metaforic? Pun în pagină un portret literar bine cosmetizat, de dragul prieteniei și a colaborării noastre din timpurile faste și nefaste? Cititorul să mă judece! Și să mă judece ca pe un impostor creator de zeități pământene, chiar dacă eu le-aș numi excepții de la regula credibilității.

La urma urmei, chiar și Sisif, cred, că a fost o creație-parabolă a inteligenței grecești, pentru a ilustra cât mai plastic zădărnicia eforturilor sau, dimpotrivă, forța umană de a suporta o pedeapsă nedreaptă, așa cum mulți români au suportat-o în nu prea îndepărtatul secol apus cu toate ale sale...

Dar să fiu mai explicit. În cazul de față am recurs la fabula lui Sisif, nu pentru a-i compara eforturile sărbătoritului cu o pedeapsă, deși mai subiectiv gândind, – cam seamănă, ci cu o tenacitate și capacitate de a lăsa lumii o operă grăitoare despre români, cu riscul de a-și ruina sănătatea!

Câți din conaționali noștri au asemenea aplecare spre înălțimea sacrificiului de sine pe altarul binelui general, pentru slăvirea înaintașilor, tot niște Sisifi la rândul lor, dar loviți de pedeapsa uitării?

Să-ți trăiești viața doar cu condeiul în mână, zi și noapte, pentru altceva nemaivând timp și spațiu, ține de un înalt ideal! Pentru unii hedoniști pare o absurditate, așa cum este socotit și mitul lui Sisif, o renunțare păguboasă la plăcerile vieții unice – și aceea prea scurtă pentru îndeplinirea dorințelor noastre! Absurditatea,

însă, desființată de filosofia plăcerii (ca unic scop), ar fi conservat omenirea în stadiul de grotă! Și ar fi înclinat balanța spre o zonă mai întunecată a progresului omenirii, ceea ce, cu siguranță, nu e de dorit. De unde și viața, a toate știutoare, scoate din arhivele ei genetice, ființe gata să-și asume sacrificii.

Răsplata? Da, există o lege a dorinței de a fi răsplătit pentru sacrificiul tău. Ostașii primesc decorații, deși cunosc oameni, unul este chiar în această carte, care și-a periclitat viața nu pentru decorații și citări pe Ordin de Zi - ci pentru patrie - mama lui spirituală, cu tot ce este și ea: părinți, copii, iubite, prieteni și cunoscuți, ogoare de îngropat primăvara semințe de speranță.

Ion N. Oprea nu a îngropat, ci a scos la lumină, așa cum se va vedea din cuprinsul acestei cărți, - roade de aur, lăsate să ruginască, deși aveau dreptul să sălășluiască în conștiința contemporanilor, pentru simplul motiv – de a ști de unde venim și ce bogăție sufletească respiră în urma noastră și plânge să fie scoasă sus, pe înălțimea unde Sisif își urca bolovanul – și acolo să rămână, sub auspiciile unei altfel de mitologie. I.N.O. le-a auzit bătăile inimii și le-a întins o mână pentru a-i așeza în vraf de cărți elaborat într-un timp record. Când ajungea cu urcarea unei cărți pe piscul desăvârșirii – se rostogolea din nou în arhive și începea urcușul alteia.

Și pentru ca mărturisirile mele să nu fie confundate cu literatura publicitară, voi încerca să le susțin cu date din cărțile lui INO, ce se înalță într-un vraf de peste jumătate de metru pe noptiera mea, 35 la număr și ale căror titluri le veți întâlni în spiciurile colaboratorilor mei la scrierea acestei cărți omagiale, la 80 de ani ai lui. Eu doar le voi aminti numărul de pagini: în cele 35 de apariții editoriale sub care își pune numele și viața, numărul paginilor se ridică la 12.426! Dacă socotim că această enormă cantitate de informație a fost selectată, prelucrată, și pusă în operă în mai puțin de zece ani și că privirile sale prin arhive și biblioteci au zburat peste zeci de mii de pagini de documente, la care se mai adaugă un număr impresionant de colaborări la ziare, reviste, almanahuri și publicații

de specialitate – avem un tablou aproximativ al urcuşului pe dealul lui Sisif de către amicul meu Ion N. Oprea.

Această cantitate enormă de zile-muncă (în care se includ şi nopţile) – şi pe cei care ştiu ce înseamnă munca cu cartea îi sperie - a determinat pe semnatarii materialelor din această lucrare să-l numească şi să-l considere: „*Condei prolific, combativ, competitiv...*” – dr. şi poetul **Ion Hurjui**; „*Om dotat cu perseverenţă şi migală, dublate de pasiune, vigoare şi respect pentru cuvântul tipărit*” – **prof. Vasile Fetescu**; „*Ion N. Oprea reprezintă un adevărat mentor, un sfetnic înţelept şi îndrăznesc a-l considera un apropiat prieten, şi omul-surpriză*”, **Ioan Grămadă**; „*intr-o zi – iertaţi-mi francheţea – nu veţi mai fi, dar cărţile Dumneavoastră vor rămâne*”, avertizează dar şi încurajează – **Vasile Şuvoială**, de loc din **Balta-Oii, Bârlad**; „*alăturându-ne celor ce vă sărbătoresc la aniversarea a 80 de ani de viaţă, nu putem exprima mai mult decât ceea ce Sfânta Scriptură ne învaţă, că această vârstă patriarhală reprezintă binecuvântarea biblică de care Dumnezeu v-a făcut părtaş, ca răsplată a lucrării după Voia Sa*” - spune **prof. Gheorghe Clapa**; „*domnul Ion N. Oprea este un adevărat Negruzzi contemporan care, răsfoind şi cercetând atent sute de ziare şi reviste a reuşit să facă un lucru extraordinar de bun prin aceea că pune la dispoziţia noastră, un material atât de vast şi de cuprinzător, care altfel ar fi rămas înmormântat în arhive şi peste el s-ar fi aşternut un şi mai gros şi greu „colb” al uitării*” - **prof. Alexandru Mânăstireanu**; „*Indrăgostit de arhive, Ion N. Oprea selectează din uriaşul izvor de informaţii, cu o cumpănită migală*” – **Lucian Vasiliu**; „*Cartea Dvs deschide minţii noi ferestre de gândire şi căutare, vă înalţă şi vă ţine, fără îndoială, la loc de cinste pentru totdeauna. Ea alimentează făclia culturală ce arde permanent de sute de ani în acest colţişor al ţării*” – **Mihai Pop**, fost profesor de limba engleză la Liceul nr. 2 din Rădăuţi, astăzi locuitor al Germaniei.

Şi lista aprecierilor ar mai putea continua pe multe pagini...şi le veţi întâlni lecturând această carte-monument înălţat sânguinţei,

destoinicieii, hărniciei, râvnei, strădaniei, priceperii, seriozității, capacității de concentrare și răbdare, închinării vieții unor idealuri înalte, sacrificiului de sine, pentru a demonstra că poporul român a avut oameni de seamă, de mărețe înfăptuiri, necunoscute de o Europă care ne-a luat sub umbrela ei drept consumatori de supraproducție capitalistă. Că am avut și avem oameni de înaltă calitate morală, profesională, științifică care au uimit lumea și au pus la temelia civilizației o cărămidă românească, e clar.

Ion N. Oprea, ca cel care îi citesc primul manuscritele, străin aroganței, fuduliei, infatuării, înfumurării, îngâmفării, lăudăroșeniei, trufiei, vanității – citește și scrie zi și noapte, taie și adaugă, cântărește și apoi scoate la lumină doar ce este luminos. Când crezi că are cartea gata, o ia de la capăt, vine cu alte și alte completări, face corecturi când nici nu te aștepți! Fac aceste aprecieri în cunoștință de cauză, mă repet, ca unul ce i-am descifrat manuscritele și i le-am pus în pagină de computer. În laboratorul său de creație, unde adesea fac popasuri, greu găsesc un loc de așezare. Pereții apartamentului îi sunt plini de cărți, de fotografii ale celor dragi, din familie și prieteni – Constantin Clisu, Alexandru Tacu, Vasile Fetescu, Constantin Ostap, Ionel Maftei, prof. dr. Dumitru V. Marin, Virgil Giurgea, - de un tablou schițat de maestru Neculai Ciochină cu chipul lui Alexandru Mănăstireanu, altul de Mircea Popescu cu chipul gazdei, de o pendulă ce-i măsoară clipele vieții de osârdie, masa plină de manuscrite și un laptop la care a învățat să opereze anul acesta, patul din dormitor încărcat cu documente ce stau la baza cărților în lucru, numai de el știute cum să le mai descurce, și un locușor de circa un metru rezervat mie când îl vizitez. Aici îmi dăruiește ultimul volum tipărit și autografiat – apoi se lasă o tăcere ce cuprinde camera cu porumbeii ce-i gânguresc în balcon. Nici un cuvânt nu poate înlocui clipa măreață a edificării unei noi cărți – ea este încărcată cu prea multă trudă, cu prea îndelungată urcare pe panta desăvârșirii pentru a mai putea fi evocate. Tăcem împreună în fața unei opere scoase din tăcere! Timpului i-a mai fost smulsă o împlinire. Omul trecător prin

efemeritatea vieții i-a biruit tăișul coasei ce ne scurtează zilele, cu un lucru ce nu mai are moarte – cu O NOUĂ CARTE DESPRE VIAȚĂ. Când ieșim de sub imperiul acestei clipe solemne, Ion N. Oprea se scutură de sentimentul înălțător ce te cuprinde la sfârșitul unui vis și-mi pune în valizuta mea, adesea neîncăpătoare, proiectul unei noi cărți! Plec din apartamentul său de pe malul drept al Bahluiului, copleșit de îndrăzneala acestui om decis să împingă iarăși bolovanul lui Sisif pe panta nemuririi. Grea viață și-a asumat! Dar cine i-o știe pe deplin? Doar cei care muncesc ca și el!”

Recitind scrierea lui Constantin Hușanu, cel cu care la Bârlad am editat un ziar în care scriam despre oamenii care lucrau niște bijuterii – rulmenți de tot felul – care mergeau mai în toate țările lumii, inclusiv în cele imperialiste și trimiteau înapoi valori bănești și felicitări, mi-am adus aminte și de țăranii, deveniți muncitori, și de cei de pe Calea Zeletinului, înaintașii lui Dumitru V. Marin, profesorul, doctorul în limba rămână, etnograf, folclorist, ziarist, editorialist, prieten bun cu radio, televiziunea și cu mine, profitând de discursul lui C.H, din Pungești-Vaslui, și m-am întrebat, Sisif de pe malul drept al Bahluiului, de loc din Priponeștii-Tutovei lui George Tutoveanu, prins în muncă, precum cel de la Giurgioana-Bacău.

*

* *

Dumitru V. MARIN Publicist, prozator, etnolog, memorialist, s-a născut la 28 aprilie 1941 în localitatea Giurgiuana, comuna Podul Turcului, are o activitate și operă mare, cum scrie Ioan Baban în Dicționarul său Univers Cultural și Literar Vasluian, 2008, cu enumerare, inclusiv referințele critice, unde mă va cuprinde și pe mine la viitoarea ediție.

Nu-i așa nepoate, domnule **profesor dr. Dumitru V. Marin**, care, deși mult mai tânăr, la cei acuși-acuși 77 de ani

împliniți este autorul a mii de articole, de editoriale, reportaje și contribuții științifice, nu numai la Unison Radio Vaslui, TVV, în Meridianul, Meridianul Cultural Românesc, fosta Onyx –reviste în care am publicat și mai scriu -, a zeci de volume, roman (Zăpada pe flori de cireș). basme (Tudor Pamfile), studii etnologice (Considerații privind cântecul popular), monografii (Evoluția învățământului vasluian până în 1859; Istoria învățământului – Liceul „M.Kogălniceanu”; Giurgioana – Bacău-Sat-Biserică), alte și alte cărți cu opinii despre sine și el despre alții: Primarii ca niște oameni acolo, și ei; Ceaușescu – ...Băsescu, Mitterand – Snegur – Iliescu, Lucinski – Constantinescu – Regele Mihai și ca evocări de reporter?!

Cine-i Marin D. V, contemporanul nostru? Citiți și pe Virtual, 2014! Dar și rețineți prezentările: „O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu...un învingător prin muncă, merite naționale prin activitate politică, autoritate morală, recunoscute. Aflăm că a avut harul de a FACE!”, afirmă **Prof. Dr. Emil Constantinescu**, Președintele României, 1996-2000: „Persoană cu numeroase calități, probând pe deplin valoarea incontestabilă a unui moldovean de elită, erou de roman, ori de film, sau de povestioare vecine cu legenda, ecologist convins – dr. Dumitru V. Marin a vrut, a știut și a putut să fie un om adevărat. Mai mult: el este un model de acțiune de-a lungul învolburatelor timpuri pe care națiunea noastră le parcurge”, este părerea **Prof. Dr. Alexandru Ionescu**, Laureat al Premiului Academiei. „Autor al romanului „Zăpadă pe flori de cireș”, publicat în 1999, din punct de vedere al structurii și conținutului, narațiunea lui D.V. Marin este un roman neomodernist, având chiar relații cu viziunea postmodernistă”, apreciază **prof. Ioan Baban** în Dicționarul său, 2008. „Editorialele ziaristului Dumitru V. Marin, Filele jurnalismului său de călătorie pe meridianele

lumii sunt pline de viață, de învățături, unele izvorâte din experiențele umane prin care l-au silit să treacă neprietenii. Este cel mai vechi editorialist din țară (începând cu 24 decembrie 1990)”, scrie **Petruș Andrei**, octombrie 2015. Referitor la pasiunea și reușita radio-tvv a lui Dumitru V. Marin, poetul, muzeograful și conducătorul de editură **Lucian Vasiliu** ne luminează: „Stau și mă întreb, câteodată, drăgăliță, Doamne, cum ar fi procedat Ion Creangă în anul de grație 1990, dacă ar fi avut posibilitatea să deschidă o „afacere”, respectiv un post de televiziune, la Târgu Neamț sau aiurea...”

Întorcând-mă cu ceva ani, ca să ne întinerim, măcar moral, vă invit să-l ascultăm și pe prietenul și depozitarul cărților noastre, pe prof. **Gelu Bichineț**, directorul Bibliotecii județene Vaslui: „Suntem la Consiliul Județean Vaslui, într-o sală încărcată de istorie, într-o sală în care s-au pregătit numeroase evenimente culturale, bine ați venit, astăzi, 20 aprilie 2011, un an care este încărcat de evenimente de tot soiul. Ne-am propus în mai multe rânduri să cinstim oamenii locurilor și împreună cu o mână de inimoși, în urmă cu ceva ani l-am sărbătorit într-un cadru festiv pe Geo Alupoaie, la câțiva ani pe Gigi Ilașcu, tot la fel, cu multă dragoste, l-am sărbătorit pe nea Nicu Bălan la 70 de ani de viață și acum, pe 3 aprilie, la Biblioteca Județeană o surpriză aparte, tot la 70 de ani, pe un bun prieten și un om cu o aplecare totală asupra culturii, prof. Dan Răvaru. În 1941, pe melegurile moldave, undeva în comuna Podu Turcului, se naștea Dumitru Marin, 1941 este anul de naștere al prof. Dan Răvaru, probabil a fost un an mănos, un an ploios, că iată, acești doi oameni au găsit un mediu propice de afirmare în domeniul cultural, nicăieri în altă parte decât în județele Vaslui-Bacău. Probabil malițioșii și tendențioșii ar spune că de ce trebuie să facem un astfel de eveniment. Facem un astfel de eveniment, pentru că e un eveniment, din mai multe motive. În primul rând, o mare parte

din acești ani, activitatea profesorului Marin a marcat într-un fel sau altul viața culturaă a județului nostru, și nu în ultimul rând, pentru că prin activitatea sa, prof. dr. Dumitru V. Marin încearcă și de multe ori reușește să creioneze, să jaloneze drumul unor oameni, care, iată, astăzi îi sunt alături pentru a-i spune „La mulți ani”, pentru a-i întinde o mână și pentru a-și arăta bucuria de a fi alături de el atunci când împlinește 77 de ani”.

Joi, 29 mai 2014, de „Înălțarea Domnului” la Liceul „Al. Vlahuță” Podu Turcului, în prezența foștilor elevi, profesori și invitați, a fost omagiată „Prima clasă! absolventă în anul 1959, organizată excelent de către fostul elev, prof. dr. Dumitru V. Marin, astăzi vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România (UZP), directorul general al Trustului de presă „Cvintet TE-RA” Vaslui și directorul general a publicațiilor locale arătate mai sus. În cadrul ceremoniei, dintre invitați, a vorbit strălucit și prof. **Domnica Murgoci**, fostă profesoară și directoarea Liceului, mulți ani – inspector general al ISJ Iași, cea care, în câteva minute, cu puține cuvinte, a ținut o adevărată lecție de limbă și literatură română, de istorie și civism: ”Mi-amintesc cu plăcere de munca noastră prin care doream să vă îmbogățim spiritual, să vă înnobilăm sufletul și să vă asigurăm o bază de a porni bine la drum!”

Însăși performanța aceasta de a aduna după ani parte din foștii colegi, promoția 1959, constituie dovada de bun organizator în toate a prietenului meu, de care nu se va putea uita vreodată. Să reținem, multe din volumele semnate Dumitru V. Marin evidențiază nu doar întâlnirile sale cu 9 președinți de stat, cu ai noștri în primul rând, tratând momente esențiale din cultura și istoria țării noastre ajunsă la Centenarul care ne înfrățește, prilej de mândrie pentru el și noi- care îi citim cărțile- că s-a aflat și în preajma unor asemenea personalități, deși, unii au mai și dezamăgit.

În ce mă privește, îl asigur, ca pe un Sisif ce este – răspuns și lui C.H. din Pungești-Vaslui – că mai păstrez spusele sale din ”Om, operă, prezență” și-i cred adevărul: „ Am muncit, am învățat, am învățat și pe alții”, fapt pentru care, ca fost lucrător cu muncă de răspundere în administrația de stat, apreciez și admir ce face Dumitru.V. Marin, care, însoțit de poetul Val Andreescu, redactorul-șef în multe – și încă vreo câțiva creatori de proză și poezie bună, adesea și epigrame și caricaturi, aproape săptămână de săptămână, aleargă prin comune, se opresc la primării, școală, biserică ori în mijlocul satelor, și, cum am mai scris și spus, organizează și participă, cum ar fi lucrători la Consiliul județean ori la prefectură, ceea ce noi, cândva, numeam Consfătuiri cu cititorii și ascultătorii a ceea ce realizează și răspândesc cei ce la Singurul Grup de presă, Vaslui, – cultură de masă, adusă de ei pentru lumea satelor, fapt pentru care îi felicit, iar mai tânărului, nepotului meu, DVM, îi urez ca cele 77 de primăveri-vară să fie trăite cu sănătate, mulți ani.

I-am spus nepoate că așa era obiceiul la Priponești-Tutova, Tutova lui George Tutoveanu, celor mai tineri cu 7- 8 ani ca el, tata și alți vârstnici ai satului, în semn de apropiere, le spuneau nepoate. Așa că, La mulți ani, nepoate Mitică!

Ion N. OPREA

Ion Alexandru ANGHELUS, „Nunțile Focului”, (1971): „Domnului director și inspector Marin, acest prieten nejucător al poeților, toată simpatia autorului. „Omul dur” nu e decât o mască a omului de bună educație.” Huși, 3 noiembrie 1972.

59**Marian Pavel**

Pentru a evada din cotidian, am început să scriu epigrame din clasa a VII-a, apoi am avansat către poezie și am reușit până în prezent să lansez trei volume de poezii.

Știm cu toții că epigrama este o specie a poeziei lirice, de proporții reduse, care satirizează elementele negative ale unui caracter omenesc sau ale unei situații și se termină printr-o poantă ironică.

În 31.10.2015 cu sprijinul doamnei profesor Cristina Vizitiu, director al Bibliotecii Stroe Belloescu din Bârlad am lansat primul volum de poezii, care poartă titlul „Suflete-n batistă” („Peste tot o față tristă / Lacrimi, scâncete și jale / Toți cu sufletu-n batistă / Parcă-s morți de supărare.”). Acest volum de poezii a fost corectat, prefătat și prezentat de poetul Simion Bogdănescu, care spunea că am așezat creațiile mele în „ipostaza subtilă, dar și simplă a râsu’ plânsului botezat de Nichita Stănescu”, deoarece am alternat poeziile vesele cu elegiile.

Cel de-al doilea volum de poezii poartă titlul „Cerul pe țărușuri de gheață” („Și a nins de dimineață / Multă zăpadă, grămadă / Cerul pe țărușuri de gheață / Se sprijină să nu cadă.”) și a fost lansat la 26.03.2016, fiind prefătat de domnul Doctor Laurențiu Chiriac și prezentat de către acesta, precum și de către poetul Simion Bogdănescu și domnul Profesor Teodor Pracsiu.

La 19.02.2017 am lansat cel de-al treilea volum de poezii cu titlul „Nuferi astrali” („Nuferi astrali noaptea are / Ce te-ndeamnă să nu suferi, / Oază de vis și culoare / Peste tot parfum de nuferi.”) care a fost prefătat de domnul Profesor Teodor Pracsiu și prezentat de către domnia sa, precum și de către domnul Doctor Laurențiu Chiriac și de poetul Simion Bogdănescu.

La toate cele trei lansări a fost invitat de onoare și distinsul domn Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN, care asemenea unui judecător de la Curtea Supremă a Literaturii, s-a pronunțat favorabil asupra creațiilor mele, de fiecare dată emițând câte o diplomă semnată și ștampilată în fața „completului”. Cele 8 diplome primite de la domnul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN mă obligă să muncesc mai mult, să aprofundez studiul și în palmaresul meu să înscriu doar creații cu adevărată valoare literară.

Fac precizarea că dintre curentele literare am abordat clasicismul, care a apărut în Franța în secolul XVII, caracterizat prin: raționalism, ordine, rigoare, stil sobru, etc. poetul Boileau fiind teoreticianul acestui curent literar. Cu ajutorul celor trei volume am lansat 180 de poezii formate din 2111 strofe, am respectat ritmurile trohaic, iambic, dactilic..., rima încrucișată, măsura de 8 silabe pe vers și rime de gradul I și II.

În calitate de membru al asociației „Artă, Tradiție, Cultură”, condusă de doamna președinte Viorica Ghenghea, artist plastic, în data de 30.06.2017 am participat la un Campionat Național de Poezie (faza locală), organizat de doamna Daniela Toma, director al editurii Art Creativ București și de către poetul Ion Calotă, iar din 32 de participanți am obținut locul III, după care la faza finală, locul II. Zece din poeziile mele au apărut alături de alte creații de valoare în volumul colectiv „În dreptul luminii”, selecție îngrijită de doamna Daniela Toma.

Asociația „Artă, Tradiție, Cultură” m-a înscris cu trei poezii la Expoziția Internațională – Concurs „Învingător prin artă”, ediția a VII-a și am obținut premiul I.

Am publicat poezii în revistele „Pentru Patrie”, „Viața noastră” a C.A.R.p. Bârlad și revista Asociației „Artă, Tradiție, Cultură”, dar demn de laudă este faptul că la propunerea poetei Gabriela Ana Balan, mai multe poezii mi-au fost publicate în ziarul Meridianul Iași – Vaslui – Bacău și revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC care apare pe patru continente, director fondator fiind neobositul domn Profesor Doctor DUMITRU V.

MARIN, care promovează creațiilor celor mai puțin cunoscuți în lumea cititorilor și iubitorilor de literatură.

La câteva dintre activitățile culturale organizate de domnul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN am participat și de fiecare data am avut emoții, iar în urma acestor activități am plecat cu energie pozitivă care se datorează magnetismul acestui om de o valoare incontestabilă.

În ziua de 05.05.2017 am avut privilegiul ca împreună cu ceilalți membrii ai Asociației Artă Tradiție Cultură, condusă de doamna Viorica Ghenghea, artist plastic, să particip la Simpozionul „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE” ediția a III-a. Toți invitații au fost primiți cu o căldură sufletească de neegalat, așa cum doar domnul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN, organizatorul acestui simpozion, știe să o facă.

Privirea mi-a fost încântată de expozițiile de pictură și de sculptură precum și de expoziția de carte, unde mi-am expus cele trei volume. A fost un moment înălțător, domnul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN fiind înconjurat de valoroși oameni de cultură. Nu în orice zi și în orice loc am posibilitatea să întâlnesc astfel de personalități culturale de excepție.

Apreciez faptul că domnul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN promovează tinerele talente, domnia sa oferind experiența acumulată de-a lungul anilor drept exemplu pentru cei tineri.

Unicitatea personalității domnului Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN rezidă și din faptul că de-a lungul întregii sale activități pedagogice, jurnalistice, de televiziune și de tot ceea ce ține de domeniul cultural a avut rezultate demne de toată lauda și considerațiunea, dar imposibil de egalat.

Simpozionul „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE” ediția a III-a a fost o activitate culturală complexă, de excepție și sunt bucuroși că am avut posibilitatea să particip la acest simpozion unde lansările de carte au fost înmănunchiate cu momente folclorice impresionante, cu recitări de

poezie, cu expoziții de carte, pictură și sculptură, precum și cu recenzii (analize SWOT) a unor volume de poezii.

Am fost plăcut impresionat de acest simpozion cultural a cărui reușită se datorează neobositului Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN. Astfel de oameni dacă ar fi mai mulți, viața noastră ar fi mult mai bună.

Cunoaștem că distinsul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN este întemeietorul primei televiziuni particulare din România precum și a postului de radio UNISON, pe care fiecare dintre noi îl ascultăm cu interes acasă sau când ne deplasăm cu autoturismul, de asemenea și ziarul Meridianul Iași – Vaslui – Bacău și revista MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC constituie o rampă de lansare a valorilor. Domnul Profesor Doctor DUMITRU V. MARIN a creat un templu a libertății de exprimare și de informare, util fiecărui cetățean din țară și chiar de peste hotare.

Modestele mele cuvinte nu reușesc să reliefeze adevărata valoare a acestui etalon al mass-mediei, al literaturii, al creației și al culturii, motiv pentru care voi încheia cu un catren: „În fața dumneavoastră, mă înclin / Nu sunt pe cer atâtea stele / Cu chip luminos, sublim / Să vă mulțumesc cu ele.”

Marian PAVEL

Florea FIRAN, „De la Macedonski la Arghezi”, (1975): *„Profesorului doctorand Dumitru V. Marin, admirația noastră pentru contribuția în valorificarea folclorului literar românesc și pentru realizările remarcabile în cultura de masă.”* Craiova, 2 iunie 1975.

60

Marian Petcu

Prof. univ. dr. Marian PETCU
Departamentul de Antropologie
culturală și comunicare
Doctor în Sociologie,
Universitatea din București, 2000

Interese de cercetare și de predare

Domenii de competență: jurnalism, istoria mass media, metodologia cercetării.

Cursuri: Introducere în teoria comunicării, Istoria presei române, Metodologia cercetării în științele comunicării, Istoria publicității.

Publicații importante

Cărți de autor:

10 teme de istorie a jurnalismului, Editura Ars Docendi, București, 2012.

Istoria jurnalismului și a publicității în România, Editura Polirom, Iași, 2007.

Jurnalist în România - istoria unei profesii, Editura Comunicare.ro, București, 2005.

O istorie ilustrată a publicității românești, Editura Tritonic, București, 2002.

Sociologia mass media, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002.

Tipologia presei românești, Institutul European, Iași, 2000.

Puterea și cultura - o istorie a cenzurii, Polirom, Iași, 1999.

Volume coordonate:

Sociologia luxului, Editura Tritonic, București, 2015.

Studii și cercetări de istorie a publicității, Editura Tritonic, București, 2015.

Dicționar enciclopedic de comunicare și termeni asociați, Editura C.H. Beck, București, 2014.

Istoria jurnalismului din România în date – enciclopedie cronologică, Ed. Polirom, Iași, 2012.

Cenzura în spațiul cultural românesc, Editura Comunicare.ro, București, 2005.

Fragment din **Istoria jurnalismului din România în date – enciclopedie cronologică**, editura POLIROM, Iași, 2012. *Pagina 655.*

Mai sunt, însă, alte 8 nominalizări, prin număr ar fi pe locul 232 din 35000 de ziariști înregistrați.

Aprilie, 28. Giurgiuoana – Podu Turcului, Bacău: se naște Dumitru V. Marin, publicist, eseist, romancier și etnolog. Studiază limbi străine, doctor în filologie (UB, 1998). Debut ca ziarist la *Steagul roșu*, Bacău. Editează revista *Vlăstarul* (1990), ziarele *Teleradioeveniment* (1994) și *Meridianul* (din 1996). Înfăințează primul post de televiziune din Vaslui (TVV, 5 dec. 1990), primul post radio (Unison Radio Vaslui, 1992, din 1994 și la Bârlad). Fondează Grupul de presă Cvintet Tera, căruia îi consacră și una dintre cărțile sale, *TVV-15 în explozia cultural informațională din județul Vaslui* (roman cronică editat în 2006). Președinte de cercuri și cenacluri literare, vicepreședinte al UZP și președinte pentru filiala județeană Vaslui, promotor al Uniunii Presei Balcanice. Director general și editorialist pentru cele patru instituții mass-media din cadrul grupului. MPB

61

⇒ Nicolae Popa

Nicolae Popa a înființat Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” în anul 1975, conducându-l fără întrerupere an de an până în prezent. Ansamblul a pășit în cel de-al 43-lea an de existență, perioadă în care a obținut 79 de premii I și 5 premii II la nivel național și internațional, participând la concursuri și festivaluri județene, naționale și internaționale, prezent de nenumărate ori în emisiuni radio și de televiziune, elogiât în presa județeană, națională și internațională, în reviste de cultură (Ateneu, Viața băcăuană, Clepsydra – Neamț – Roman, Meridianul Iași – Vaslui – Bacău), prezent în cărți de specialitate de etnografie, cu ilustrații și aprecieri la performanțele Ansamblului.

Ansamblul a înregistrat în studio trei albume cu peste 60 de piese interpretate de orchestră, grupul vocal, soliști vocali și instrumentiști. NICOLAE POPA este și autorul cărții <<Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” O viață dăruită cântecului românesc>>.

Prin prestația-i de excepție, a facut cunoscută localitatea Podu – Turcului și zona Zeletinului, județul Bacău, România, atât în țară cât și peste hotare.

Ansamblul a fost invitat și a participat la Festivaluri Internaționale în: Ucraina, Italia, la Treviso și apoi la Norma Latina, de mai multe ori, Republica Moldova, Austria... .

Ansamblul este așteptat la Festivaluri Internaționale din: Olanda, Armenia, Serbia, Egipt, Croația, Grecia... Anul acesta am primit invitația de a participa la Festivalul Internațional „LA MALURILE PRUTULUI”, Republica Moldova și la Festivalul Internațional Roma-Italia. În decursul acestor ani ansamblul a fost apreciat prin nenumarate Premii si distincții. Diplome de onoare,

Diplome de excelență, toate aflându-se în Cartea de Onoare a Ansamblului, vol.I și II unde au notat de-a lungul timpului, mari personalități ale vieții culturale și artistice din țară și din străinătate, din care vom aminti, din lipsă de spațiu doar o parte.

Constantin Arvinte, compozitor, etnomuzicolog, dirijor: „În calitate de Președinte al juriului, țin să menționez că am rămas profund impresionat de evoluția Ansamblului. Un moment folcloric veritabil și de înaltă ținută artistică susținut de „Privighetorile Zeletinului”, sub bagheta profesorului Nicolae Popa. Sincere felicitări și succes în nobila activitate.”

Academician Vasile Târîțeanu – Ucraina: „Dragi privighetori zeletinene! Fie-vă cerul deasupra capului senin, nopțile cu lună plină, încât cântecul vostru să ne farmece inimile mulți, mulți ani. Ave, privighetorilor!

Prof. univ. dr. Ion Rotaru: „De unde a apărut această minune? Acești copii sunt aproape ireali, desprinși dintr-o minunată poveste pe care-ai tot vrea s-o asculți. Pentru Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” o urare de mulți ani și fericire în nobila lui carieră.”

Academician Mihai Cimpoi – Republica Moldova: „Adevăraților privighetori le dorim să aducă prestigiul cântecului românesc în toată lumea populată de români și în lumea largă. Succese, inspirație, sănătate!”

Academician Nicolae Dabija, reputat critic, eminescolog, critic literar și membru de onoare al Academiei Române, redactor șef al săptămânalului Literatura și Artă: „Privighetori din Zeletin, când v-aud mă însenin!”

Vasile Spătărelu, muzicolog, compozitor: „Ca oricând, ați reușit să vă prezentați la nivelul exigențelor unui concurs național. Fiți bucuroși că ați avut o evoluție excepțională! Felicitări din partea mea și a membrilor juriului atât vouă, dragi copii, cât și dirijorului, profesorului Nicolae Popa!”

Ion Fercu scriitor, poet, publicist: „Privighetorile Zeletinului”, o minune coborâtă din ceruri! O minune! O minune! O minune!”

Prof. univ. dr. Gheorghe Duțică, muzicolog, compozitor: „Întâlnirea cu Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului”, este de fiecare data o sărbătoare spirituală, cu rezonanțe sufletești ce trec mult peste așteptările momentului. La Podu Turcului se petrece, fără exagerare, un fenomen: o mână de copii înzestrați cu daruri rare, cu talent muzical și devoțiune pentru artă și frumos, îndrumați de excepționalul profesor și muzician Nicolae Popa, țin de aproape 35 de ani, la cotele cele mai ridicate ștacheta performanței artistice. Sunt profund impresionat și mândru, totodată, că avem în România zilelor noastre, în Moldova noastră multiseclară, o tradiție atât de frumoasă și de valoroasă.

Nu pot decât să felicit și să doresc din toată inima, viață lungă Ansamblului „Privighetorile Zeletinului”, îndrumătorului ei artistic și spiritual, omului de rară condiție morală și profesională, NICOLAE POPA.

La cât mai multe și frumoase împliniri!”

Prof. univ. dr. Cornelui Ioan Bucur, fost director 40 de ani al Muzeului Astra-Sibiu, Președintele Academiei Artelor Tradiționale: (...) Daca am fi avut „câte un Nicolae Popa” cel puțin în a zecea comună sau oraș din școlile și liceele din țară, România ar fi arătat din punct de vedere social și cultural cu totul altfel astăzi. Pe planul evoluției vieții comunitare, prin „efectele” produse timp de patru decenii de profesorul Nicolae Popa, un adevărat „magistru al vieții culturale” din Podu Turcului, putem estima fără nici o exagerare, că eforturile sale continue și durabile au catalizat toată populația, de la cel mai mic la cel mai vârstnic, a modificat substanțial viața culturală a întregii comunități, așezând-o pe temeiuri solide în vremuri atât de tulburi.” (...)

Theodore Coresi – Bas, prof. univ. dr., director la OPERN - SANGER STUDIO WIEN, director al Operei Vienna Opera Company Viene-Austria: „Dacă nu am fi avut suflet, atunci

muzica l-ar fi creat! Respect, admirație și aleasă prețuire domnului Prof. Nicolae Popa și minunatei orchestre de la Bacău. Vivat Muzica, Vivat România!

Cu prețioasă aducere aminte, Prof. univ. dr. Theodore Coresi
Opernnsanger Studio Wien 26. Nov. 2016

Au notat în Cartea de Onoare Președinții Festivalurilor internaționale, conducătorii ansamblurilor din diferite țări, dar din lipsă de spațiu, doar atât.

O ÎNTÂLNIRE DE SUFLET

De necrezut! Cine și-ar fi imaginat că, în această perioadă tristă pentru soarta culturii românești, părăsite total, parcă voit, și de ce nu?...de cine?...cine poate ști?, mai există oameni cu suflet nobil, voitori din toată ființa lor, de a transmite mai departe valorile reprezentative ale Culturii Românești, cu eforturi aproape supranaturale. Afirm și susțin cele spuse deoarece am simțit mai tot timpul adevărate săgeți îndreptate înspre sufletul meu, inima mea, încercări perfide de a opri activitatea ansamblului. N-a existat nici un mijloc murdar pe care ei să nu-l fi folosit. Dar Dumnezeu a știut ce face. De aceea respect, pentru organizarea acelor emoționante momente de o trăire intensă, pentru cel ce și-a propus și a reușit cu mare efort și îndrăzneală să reunească foști colegi ai promoției 1959 care au absolvit liceul la Podu Turcului, foști profesori, amintiți în cartea scriitorului, publicistului Dumitru V. Marin, sufletul impresionantei întâlniri cu titlul: „Prima Clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului”, Editura „Pim”, 2014, Iași.

Voi aminti o parte din foștii colegi și personalități menționate în această carte: prof. univ. dr. Mircea Varvara, prof. univ. dr. Ion Berdan, general Viorel Cheptine, conf. univ. dr. Marius Teletin, Strassbourg- Franța, pictor Letiția Oprișan etc.

Prof. dr. Dumitru V. Marin, prin insufletirea și dăruirea sa pentru artă și cultură, a reușit nu numai să amintească la capitolul

IV.... „Personalități de pe Valea Zeletinului” (Un capitol de rezistență în istoria socio-culturală a locurilor...”), ci și să împlinească cu nobilele sale simțuri, posibilitatea, pentru prima dată în istoria manifestărilor culturale din zona Văii Zeletinului, ca o parte din aceste Personalități să fie prezente la „Întâlnirea de suflet” să cunoscă și să-și astâmpere dorința de cunoaștere și de reîntâlnire cu acești Oameni Mari, de o modestie de necrezut.

Încerc să redau, pe fragmente, o parte din cele amintite despre Ansamblul nostru în Cartea:

„Prima Clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului.”

(...) Pag. 8: „Nu ne putem opri aici (...) Cu simplă și nedisimulată satisfacție ne oprim la o floare aparte din acest areal „Privighetorile Zeletinului” (înființat în 1975) cu nebunia de a face (în detrimentul personal) o formație strălucitoare a prof. Nicolae Popa (...) din Podu Turcului.”

Pag.62: (...) „Lista celor care urmează (cap.IV) va fi veșnic incompletă, chiar dacă azi mai introducem pe Felix Bănilă-procuror, Ion Florea-poet, Neculai Popa- întreprinzător, Nicolae Popa-dirijor, Constantin Popa- inginer doctor în turism și pe mulți alții.”

Au fost amintite 95 de personalități, începând cu poetul Sergiu Adam, iar la pagina 275 (nr.91), Ștefan Zeletin (Ștefan Motăș). Pag. 268-270: „Nicolae Popa-profesor, dirijor „Privighetorile Zeletinului”, Podu Turcului. Ansamblul Folcloric „Privighetorile Zeletinului” a luat ființă în anul 1975 prin inițiativa profesorului Nicolae Popa (...)”

Sărbătorile la Podu Turcului Pag. 288: (...) 13.00-13.40 Concert „Privighetorile Zeletinului”

„Meridianul Iași-Vaslui- Bacău, nr. 20 (1044, joi, 22, mai 2014 editorial): (...) Nasc, deci, și în această parte a Moldovei, oameni! Privighetorile Zeletinului, vocile văii, emblemele sale, valorile cu mari șanse de a rămâne în structura intelectuală a neamului românesc ale unei altfel de continuități, dacă ne gândim la lumea nouă, absolut nouă (care se încheagă astăzi), care se află în

căutarea noii sale identități, sunt și aici identificate. Persoane și gânduri de valori înzestrate genetic de pe aceste plaiuri și-au dobândit, prin muncă, dotare, inteligență, perseverență, recunoașterea contribuției lor personale în contextul național și cu mai mare greutate, în plan universal.”

Deșteptarea, miercuri, 4 iunie 2004 (...) Un excelent program de muzică populară oferit în dar de apreciatul Ansamblu Folcloric „Privighetorile Zeletinului”, condus de Nicolae Popa”. (Val Andreescu).

„Meridianul Iași-Vaslui- Bacău, joi 12 iunie 2014: (...) Un excelent program de muzică populară oferit în dar de apreciatul Ansamblu Folcloric „Privighetorile Zeletinului”, multiplu laureat al festivalurilor și concursurilor locale, naționale și internaționale, o veritabilă bijuterie culturală a județului Bacău, Ansamblu înființat de un nume mare - prof. Nicolae Popa.

A fost un program pentru cei care au fost odată elevi și au ajuns să se bucure de acest unic eveniment, exprimând realizările lor pentru elevii talentați din „Privighetorile Zeletinului” (...).

Familia prof. univ.dr. Mircea si Elena Varvara, 29 mai 2014 Mulțumim cu sincere sentimente, cu dragoste și prietenie domnului prof. dr. Dumitru V. Marin, care cu însuflețire și admirație pentru Ansamblu a scos în evidență în cartea domniei sale reușitele noastre la diferite festivaluri și concursuri județene, naționale și internaționale, de asemenea și în Revista Meridianul Cultural Românesc, revistă ce apare în întreaga lume.

Amintesc faptul că am fost invitați să susținem Concerte la Întâlnirile cu fiii satului Giurgioana în anii 1981 si 2011.

**Profesor Nicolae POPA,
dirijorul Ansamblului Folcloric
„Privighetorile Zeletinului”**

62

⇒ Ion Gheorghe Pricop

M-am născut la 15 apr. 1944, în localitatea Duda-Novaci, fostul jud. Fălciu (Vaslui), din părinții Gheorghe și Elena Pricop, aceeași localitate, de ocupație țărani agricultori. Școala primară am făcut-o în satul Novaci, cea gimnazială în satul Duda, liceul în orașul Huși, iar facultatea de filologie (1964-1969), la Universitatea „Al. I. Cuza“, Iași.

Domiciliesc în localitatea Duda din com. Duda-Epureni. Sunt de meserie profesor de limba și literatura română, actualmente pensionar, am lucrat toată viața în satul natal, Duda, unde am îndeplinit și alte funcții, ca acelea de director de școală, bibliotecar comunal sau director de cămin cultural.

Sunt căsătorit cu Elena Ploaie din satul Pâhnești, com. Arsura, jud Vaslui, și am doi copii, un băiat, Dan, și o fată, Adina, inginer, respectiv, profesoară de limbi străine. Am și trei nepoțele, două de la fiică și una de la fecior.

Nu fac politică, nu sunt membru de partid.

Sunt în Uniunea Scriitorilor din România, filiala Iași, din anul 2001.

Dețin trei premii, pe linie scriitoricească: *Premiul pentru un text de cântec* („Cuvântul lui Ion Roată la Divan“, interpretat de cântărețul Valeriu Penișoară), al revistei *Flacăra*, pe anul 1976, *Premiul pentru debut în proză*, cu volumul *Corăbii în septembri*, 1984, oferit de revista *Cronica*, din Iași, *Premiul reprezentanței scriitorilor vasluieni* pe 2016, pentru romanul-trilogie *Paradigma deșertului*. Numele meu de scriitor este menționat în câteva dicționare literare de circulație națională.

Sunt prozator, poet și publicist.

Am debutat în poezie din iunie 1963, cu un poem publicat de periodicul *Flacăra Iașului*. În proză, cu o povestire intitulată *Caii apelor*, publicată în revista studențească ieșeană *Alma mater*, în 1972. În prima parte a activității mele de creație am compus versuri pe temă patriotică și națională, făcându-mă cunoscut prin vocea interpretului de muzică folk Valeriu Penișoară, membru de bază al Cenaclului Flacăra, condus de poetul Adrian Păunescu. Astfel au apărut melodiile de top – difuzate și astăzi în mass-media, cum ar fi: *Cuvântul lui Ion Roată la Divan*, *Povestea eroilor* sau *Ană doamnă*, dar și debutul în volum cu placheta de versuri *Nesomnul patrie*, din 1980, publicată de Comitetul județean de cultură Vaslui. În proză am debutat în 1984, cu volumul de povestiri *Corăbii în septembrie*, la Editura Junimea din Iași. În 1991 am scos volumul de proză scurtă *Călărețul de os*, la Editura Cartea Românească din București. În 1997, mi-a apărut romanul *La coada cometei*, prin editura Porto-Franco din Galați.

Au urmat volumele de poezie importante: *Balada vârstelor*, ed. Cartea Românească, Buc., 2004, *Caligramele destinului (A doua carte a lui Iov)*, Ed. Timpul, Iași, 2006, *Terapiile invocației*, ed. Timpul, 2008, Iași, și *Confortul inorogului*, Ed. Dacia XXI, Cluj-Napoca, 2011; *Cartea celor cinci semne*, Ed. Timpul, Iași, 2016.

În 2015 am publicat romanul-trilogie *Paradigma Deșertului*, Ed. Timpul, Iași, de peste 1200 de pagini, după cum urmează: vol. I – *Vremea moliilor*, vol. II – *Roșu și galben*, vol. III – *Vânătoare cu suspans*.

Am în pregătire patru cărți: *Urme pe ceață*, *Certitudinea critică – o fata morgână* (publicistică), *Cartea de bronz* (proză scurtă), *Elegii albastre. Cronici de ivoriu* (poezie + proză).

Am publicat poezie, proză și eseu în revistele din țară și străinătate: *Luceafărul*, *România literară*, *Porto-Franco*, *Convorbiri literare*, *Ateneu*, *Dacia literară*, *Pro Saeculum*, *Oglinda literară*, *Poezia*, *Onyx*, revistele *Glasul națiunii* și *Sud-Est* din R. Moldova, *Liter-Club*, *Meridianul Cultural Românesc* și altele.

Despre scrierile mele au glosat critici literari precum: Th. Codreanu, Cristian Livescu, Al. Dobrescu, N. Barbu, Th. Pracsiu, N. Georgescu, Marian Popa, Daniel Dragomirescu, Ioan Baban, Mircea Crihană, Lina Codreanu, Valentin Talpalaru, Emilian Marcu, Simion Bogdănescu, Mircea Dinutz ș.a..

Iată câteva, despre proză:

Th. CODREANU – rev. *Luceafărul* nr. 27/4 iulie 1987, articolul *Cumpănirea izvoarelor*: „Ion Gheorghe Pricop continuă o tradiție bogată a literaturii române, aceea a *fantasticului* și a *miraculosului*. Ceea ce n-a scăpat ochiului criticii e că noul prozator se distinge printr-o firească întoarcere la mitosul românesc. Ne-am grăbi să punem cuvintele între ghilimele, întrucât, într-o perspectivă modernă, scriitorul sugerează că nu ne mai aflăm, pur și simplu, în contextul fantasticului mai mult sau mai puțin convențional al tradiției, ci e vorba doar de o *logică* stilistică menită să *scoată din ascundere*, în sens, am zice, heideggerian, înseamnă, totodată, *potențarea amisterului*, în sens blagian. La confluența acestor două tendințe ale gândirii stilistice moderne, Ion Gheorghe Pricop a descoperit izvorul cel proaspăt al viziunilor sale, într-o *cumpănire* atent cenzurată stilistic și care face din acest autor nu doar o simplă promisiune, ci deja o certitudine a noului val de prozatori. *Fantasticul* nu ține de o *ordine geometrică*, de *exterioritate*, la Ion Gheorghe Pricop, ci de ingeniozitățile sau neliniștile eului profund. Ceea ce-i interesant este că *interiorul* revărsându-se în lume ca lume (și

romantizând-o, într-un anumit sens) nu duce la sondare psihologică, ci la *mirarea* mistuitoare a celor ce-și povestesc întâmplările vieții, contaminându-i cu *maladia* lor metafizică și pe cei din jur. Aceste mirări venind din adâncimi insondabile, după legi de nimeni știute, se manifestă ca *semne* ciudate pe care numai cei *inițiați* mai încearcă să le dea de capăt..."

Cr. LIVESCU – revista *Ateneu*/1985, articolul intitulat *Gabriela Adameșteanu – Dimineața pierdută*: „Ion Gheorghe Pricop face parte din acei scriitori la care personajul este construit prin diverse tratamente textuale, care îl enunță, îl *scriptizează*, livrându-l unui stereotip subiectiv: imaginea sa decurge din felul de a se *mișca* în limbaj, de a aparține limbajului, oricât de rezidual ar fi și degradat prin rutină.”

Și despre poezie:

VALENTIN TALPALARU: „Surpriza de a da peste un poet debutant cu un text imprevizibil, de o bogăție lexicală fluent organizată și care să fie motivat liric substanțial, este destul de rară. În cazul de față este vorba de un prozator care descalecă din confortabila brișcă a narațiunii pentru a purcede per pedis prin hățișul liric. O face cu dezinvoltura unui maestru cărunt, școlit la abatoarele de cuvinte ale lui Arghezi sau Villon...”

EMILIAN MARCU: „ Ion Gheorghe Pricop și-a propus, și chiar a reușit, să adune o sumă de cuvinte care, din nefericire, încep să-și piardă locul din fondul principal, devenind un fel de piese de muzeu. Autorul le pune în valoare găsimdu-le un loc aparte. Este una din puținele probe de valorificare autentică a spiritului românesc de la sat, a tot ceea ce, încet-încet, începe să devină doar amintire.”

*Domnului Dumitru V. Marin, cu ocazia
aniversării a 77 ani:*

EL FIIND HEBDOMADARUL...

- acrostih-

Dimineța trează-a minții la travaliu îl pornește
Unde-i panta mai abruptă, piscul zilei mai înalt,
Mare-i țara, peste țară, orele sunt prinse-n clește,
Interetul, ca vulcanul, varsă spume de bazalt...
Timp nu are, dar și-l face din arnici de stanioale
Rupt din duhul faptei bune pentru om, pentru cetate,
Udă flori, înalță case, umple unde-s locuri goale,
Viu, cuvintul lui zidește-n pagini alb încondeiate,

Mai nimic nu scapă grilei de cenzor și cronicar;
A lui har se întetește și-i o frunză verde-n ram
Ritmul zilei când surprinde, visul nostru temerar;
Iureșul dacă ne mână și-i pegas aprins în ham,
Numai el știe secretul, prins temeinic în ziar...

Șesuri largi deschise-s faptei și înaltelelor proiecte,
Ape limpezi ne irigă cheful de-a porni la munci,

Pare că mistreți de forță și îndemnuri vin pe lunci
Toate de-a le face bune, spre folos, și nu defecte...
Este timpul ca românul din visare să tresară
Ziua lui de-nființare s-o fixeze-n calendare,
Este vremea soarta-n mână de-a lua-ne-o fiecare
Cronicarul drept ne-o zice, dacă vrem să facem țară,
Inima să ne tresalte, hora să ne fie mare...

Șarpe se strecoară gândul, pagina visează șpaltul
Iarna este bunul sfetnic, mintea vine din înaltul...

Și-și așterne textu-n tihnă pe covorul de hârtie,
Albe irizări plaivazul tot tivește pe de margini,
Până-n zori, mesajul-i gata, glonț fierbinte prins în pagini,
Trăsnet alb pe piața presei, 'tâmpinat cu bucurie,
El fiind hebdomadarul ce, a scrie, bine știe ...

Ion Gheorghe PRICOP

Ion Gheorghe PRICOP, „CĂLĂREȚUL DE OS”, (1991): *„Domnului Dumitru V. Marin, părintele televiziunii vasluiene, om de înaltă cultură, suflet cald și visător, această carte odată cu urarea de fericire și noroc!”* Chișinău, 14 aprilie 1993

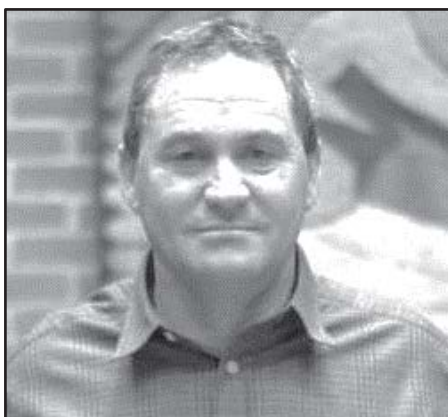
63**Ștefan Racovitză**

Rar se găsesc oameni așa de largi la suflet, așa de comunicativi (os de domn), de afectuoși și de corecți. Venit la Vaslui, Ștefan a poposit în redacția noastră, ne-a îmbrățișat, ne-a dăruit „Căminul românesc” și o carte. L-am simțit sufletește foarte apropiat. De atunci ne trimite regulat colaborări la ziar și Revistă, ne încurajează, ne-a sunat la telefon.

E unul dintre cei mai buni și vechi prieteni ai noștri, un vector cultural din Geneva pentru întreaga țară, Elveția. I-am așteptat prezentarea și... ne-a trimis materialul despre Neagu Djuvara, pe care, cred, l-a considerat mai urgent și mai important.

De-ale lui Ștefan Racovitză, urmașul Domnilor de altădată, de la Vaslui, de loc, unul dintre prietenii noștri statornici.

Ștefan RACOVITZĂ, „Cu mâinile de cap”: „Domnului Dumitru Marin, cu cele mai prietenești gânduri din partea autorului, un nepot dacă nu un fiu al locului, Ștefan Racovitză” - aprilie 2008, autorul locuiește în Geneva (Diaspora).

64⇒ Ticu Roșca

DUMITRU V. MARIN OMUL CARE SFINȚEȘTE LOCUL ȘI PROFESIA

La începutul acestor rânduri propun ca motto definiția pe care prestigiosul profesor universitar doctor Alexandru Ionescu (profesor asociat la numeroase universități europene) i-a dat-o persoanei care se numește Dumitru V. Marin, cu obârșia în comuna Podu Turcului, dar ancorată solid în dulcele târg al Vasluiului: „Performer de excepție, creator prin excelență, personalitatea lui D.V. Marin nu va putea fi ajunsă sau egalată prea devreme, dacă nu cumva niciodată. D.V. Marin este și rămâne unic în istoria Vasluiului”.

Să menționăm că această definire e venită din partea unui laureat al Academiei Române:

Ca absolvent al facultății de litere și coleg cu bardul Adrian Păunescu, excelează ca un bun condeier, fiind autorul romanului „Zăpadă pe flori de cireș”.

Ca doctorand al Universității București, cu specializarea filologie – folclor, se remarcă prin excelente studii privind folclorul la români, fiind „contemporanul” la 100 de ani, în această branșă, al lui Tudor Pamfile și a sa revistă „Ion Creangă”, însă la o dimensiune mult mai extinsă (datorită mijloacelor informaționale din zilele noastre (internet, televiziune) cu Meridianul Cultural Românesc cu peste 400 de colaboratori din toată lumea și din toate profesiile.

Ca ziarist și făuritor de presă liberă în România anilor 1990 (prima licență privată de televiziune din România) prin televiziune, post de radio (UNISON), ziar Meridianul s-a dovedit a fi un adevărat

Alcibiade sau un Pamfil Șeicaru al ținutului cuprins între Vaslui-Huși-Iași-Bacău, biciuind năravurile sau realizările societății românești de după revoluția anului 1989.

Să mai enumerăm adevărata școală de presă pe care a creat-o aici la Vaslui, unde s-au format și au colaborat o adevărată garnitură de oameni valoroși.

Să mai adăugăm faptul că este un recordmen național și internațional al numărului de interviuri pe care le-a realizat de la fondarea trustului de presă Cvintet Te-Ra.

Efortul său a fost răsplătit prin acordarea Ordinului Ziariștilor Clasa I – aur – de către UZPR.

Meridianul Cultural Românesc – prima revistă culturală din Vaslui cu conotație internațională, atrage în paginile sale peste 414 colaboratori din lumea întreagă de origine română sau străină – încununează și înobilează strădania sa în domeniul cultural ceea ce ne obligă să recunoaștem rolul său de liant al spiritelor culturale de aici din Vaslui, din întreaga țară și de pretutindeni.

Ca om al cetății vasluiene a ieșit în evidență prin spiritul său, ca un remarcabil om politic aducându-și aportul la realizarea unor importante mutații în viața economică a județului, direct sau indirect a pus umărul la realizarea construcției de școli, cămine culturale, ș.a..

Ca dascăl s-a impus prin îndrumarea multor generații de elevi la olimpiade și sesiuni științifice finalizate cu primele trei locuri pe țară.

A înființat și a condus cenacluri literare.

A fost coordonator la lucrările de realizare a statuii lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani, a Căminelor Culturale de la Berezeni și Dragomirești, a Casei de cultură Vaslui.

A năștit Festivalul de Umor „Constantin Tănase” în urbea Vasluiului, festival care a crescut în valoare devenind în timp scena de manifestare a celor mai mari umoriști din întreaga Românie și nu numai, consacrand umorul pe scara culturalității naționale. Sunt tare mândru că i-am fost elev...bun !

65⇒ **Viorel Savin**

Data și locul nașterii: 4 aprilie
1941 în Borzești, jud. Bacău.

Părinți: Emil Savin, învățător;
Sofia Savin (Bibire), învățătoare.

Membru al Uniunii Scriitorilor
din România

De curând, respectatul șef al unui important trust de media din zona Vasluiului, domnul profesor Dumitru V. Marin, doctor în filologie, mi-a cerut să colaborez la constituirea unui insolit dicționar al „aprilistilor”, - pe înțelesul tuturor: al celor născuți în luna aprilie! -, cu **un gând despre mine**; întins pe vreo trei, patru pagini. Recunoscând că nu am auzit încă despre vreo inițiativă asemănătoare, și deși nu-mi place să scormonesc „în mine” în văzul altora, încerc:

Port numele din titlu și îmi place să cred că meseria mea adevărată este aceea de scriitor: am avut în țară, pe unele dintre cele mai importante scene, douăzeci și nouă de premiere teatrale continuate, fiecare dintre ele, cu spectacole prezentate publicului de-a lungul a câte doi, patru, ba chiar și câte șase ani la rând, - spre deosebire de alții, eu având defectul că nu îmi alung spectatorii, ci dimpotrivă; am scris și am publicat peste patruzeci și șase de volume de teatru, de proză, de poezie, de publicistică, de artă și de biblioteconomie, primite bine de publicul cititor, dar și de critică, și totuși..., nu sunt împăcat: nu am o relație dintre cele mai fericite cu mine, vreau să zic. Din ce pricină? Nu prea știu.

Ba, sigur că știu: din pricina celorlalți! De fapt..., afirmația asta oarecum nedreaptă ar suna mai corect, așa: „și din pricina celorlalți”.

...Îmi vine greu să expediez în câteva propoziții explicația permanentei stări de neîmpăcare ce mi-a înnoirat existența, - prea mi-ar suna superficial și sentențios, demersul. Așa că, voi recurge la memorie.

Destinul mi s-a anunțat blând prin însăși nașterea într-o familie de învățători rurali, oameni cu minte și cuminți, dar cu viețile sucite de „vremuri”.

Mama, Sofia Bibire, fiică de răzeși cuprinși a fost învățătoare respectată – inspector metodist în breasla ei -, și o performantă animatoare culturală, iar tatăl, Emil Savin, fost director de școală și director al băncii agricole „Dorosanul”, a fost sufletul petrecerilor tradiționale de pe Valea Răcătăului și mare amator de farse, - de asemenea fiu de răzeș mândru. Ca fost comandant al unei companii de mitraliere în Războiul din Răsărit a fost hărțuit de Securitate pentru că... ar fi executat partizani în Basarabia, bașca „vina” că fratele său își executa pedeapsa de a fi fost director în P.N.Ț., la Canalul Dunăre-Marea Neagră! - După ce i s-a sinucis anchetatorul în privata securității băcăuane, a ajuns... „fericitul” posesor al unei scrisori de mulțumire din partea ambasadei RSS Moldovenești, din care reieșea că el... de fapt **nu ucisese**, ci **îi eliberase** pe acei așa-ziși partizani, - niște bieți oameni din satul basarabean în care își începuse cariera didactică. – Țin minte că primele contacte vizuale cu o mașină militară, în viața mea, le-am avut la Bibirești, în curtea școlii: în nopțile în care, în timp ce mama mă strângea cu disperare lângă ea, oameni îmbrăcați în haine din piele îl luau pe tata la Bacău. La interogatoriu. - În biografiile părinților mei se găsesc izvoarele tuturor bunelor și relelor mele.

Prima fractură - scoaterea mea dramatică din ritmul existenței unui om obișnuit - s-a produs în 1951, când un activist de partid i-a respins tatălui meu cererea de a mă înscrie la internatul școlii din Parincea. Păzeam vaca și făceam rezumate la cărțile citite, vreme în care colegii „pierduți” își continuau studiile!? După lămurirea chestiunii cu dosarul tatălui am fost primit în clasa a V-a, însă, în vara lui 1953 a urmat o altă „rupere” de colegi: părinții mei

au fost transferați la școala din Chiseta-Sărata. A urmat „părăsirea” colegilor din liceul de la Bacău (pe la începutul clasei a XI-a, - nu neapărat din vina mea!), și intrarea în producție. Apoi, prin reluarea studiilor la liceul din Tg. Ocna, mi-am „părăsit” și colegii de muncă de la SUTB, unde deja mă calificasem strungar... Și scenariul acesta, parcă suprealist, a continuat: „mi-am părăsit” colegii de la Institutul pedagogic din Bacău prin admitere la Filologia ieșeană, mi-am părăsit apoi colegii ieșeni și m-am încadrat ca muncitor de suprafață la ICH Corbeni, dar... Îmi stăvilesc memorările care, în același registru, pot continua până azi, căci: și biografia literară îmi copiază de-acum obișnuitele pentru mine, „scoateri din ritm”: am debutat în 1962 (Premiul Casei Centrale a Creației Populare) cu schița „*Sticla*”, însă din perspectiva criticii nu fac parte din **„generația 60”**! Și nici din **„generația 70”** nu fac parte, deși în 1969 am „redebutat” în revista „*Ateneu*”, iar între 1973 - 1978 mi s-au jucat nu mai puțin de trei piese de teatru: „*Proprietatea dv.*” (regizor Ghe. Teacă), „*Fratele meu mut*” (regizor Val Mănescu), „*Jocul de dincolo de ploaie*” (regizor Valentin Perciun); fără a mai contabiliza și faptul că, în 1979, mi s-a tipărit la editura Eminescu piesa de teatru „*Bucuria de a fi îndurerat la Tomis*”, care a fost jucată la Teatrul Național al Radiodifuziunii Române (regizor Cristian Munteanu) și la Teatrul de Stat Constanța (regizor Liviu Manolache)! (Cu toată această „zestre”, în condițiile în care alții erau primiți în Uniune doar cu câte un singur volum publicat, mie mi s-a refuzat intrarea!) Cât despre adăugarea mea **„generației 80”**, nici nu se pune problema! Căci, nu-i așa?, datorită vârstei, nu pot face parte decât din... **„generația 60”**!

Ca să vezi cum de, lucrul naibii: toate mi s-au așezat împotriva! Dar vinovatul... sunt eu!

Mai întâi, pentru că în ceea ce mă privește, am contrazis toate previziunile dramatice ale temporarilor mei colegi, dar și pe cele ale dascălilor care, grijulii cu sănătatea sistemului de învățământ, mi-au interzis accesul la bibliotecă (citeam pe sub bancă, în timpul orelor de curs), m-au exclus din colectivul de

redacție al gazetei de perete (pentru că... scriam „versuri neconforme cu disciplina școlară”, - iată un exemplu de acrostih scris în clasa a X-a:

*Chilie de tortură cu-aspect înșelător,
Lugubru beci de chinuri a fericirii blânde,
Anostă-ntruchipare de-arrest umilitor,
Stranie-nțelepciune născând furii crescânde
Agăți verigi de-oțete de-un gând cutezător!”),*

mi-au scăzut nota la purtare și m-au tot eliminat, însă nereușind nicicum „să facă sită de mătase din coadă de câine”.

O altă cauză de neracordare la orizontul de așteptare al celorlalți a fost viciul meu caracteristic: cel al construcției. Practicat cu ostentație, acest „viciu” s-a dovedit teribil de jignitor pentru cei din jur. Căci, **eu construind la propriu, dar și la figurat**, am jignit impardonabil atât pe cei pe care i-am înlocuit la cârma instituțiilor ce mi-au fost încredințate – comparația inevitabilă a „prestațiilor” îi acuza pe antecesorii cel puțin de incompetență -, dar i-am necăjit și pe cei care mi-au urmat: ca să-și poată consuma sinecurile în liniște, erau obligați să șteargă orice urmă de trecere de a mea, pe acolo. Exemple?

Căminele culturale construite fără fonduri de la Stat, cu ajutorul sătenilor în Filipeni și Barcana, au fost transformate, după plecarea mea la Slănic Moldova, în localuri de școală. Din „Perla Moldovei”, după plecarea mea, Teatrul popular căruia îi procurasem un autobuz cu care executam turnee în comunele din jur și în stațiunile turistice din țară, Festivalul național de creație dramatică și de interpretate teatrală care a funcționat timp de șaisprezece ani, Galeria de artă etc., etc., au dispărut! La Casa memorială „George Bacovia” – studiul de reconfigurare a fost publicat pe douăsprezece pagini în „*Revista muzeelor*”! -, noua conducere a desființat expoziția monografică! La fel, pe aceea de la Casa „Nicu Enea”! La Teatrul „Bacovia”, după destituirea mea ilegală, revista „*Teatrul românesc*” a fost desființată, în spațiile generoase, igienizate la subsol, nu s-au mai organizat „*Muzeul teatrului*”, „*Galeria de artă*”

și „*Teatrul cabaret*”, după cum convenisem cu sponsori entuziaști! După scoaterea mea la pensie și organizarea „pe furiș” a concursului de ocupare a postului de director - eram la tratament în stațiunea Covasna! -, Biblioteca județeană a fost mutată din centru tocmai la marginea Bacăului, revista „*Cartea*”, pe care o editasem cu succes, fără sprijin de la buget, timp de trei ani, a fost desființată, „*Programul Bibliotecii județene de redactare și de editare de biobibliografii*” nu a mai fost continuat, „*Fondul de carte cu autograf*”, pe care îl ridicasem de la 466 de exemplare, la peste 2000, a fost lăsat de izbeliște... Etc., etc., etc.!

În viața literară am fost urmărit de exact același ghinion al idiosincraziilor născute doar... din modestele mele realizări.

Am înființat, împotriva voinței multora, Filiala Bacău a Uniunii Scriitorilor, am fost (și sunt!) autorul a douăzeci și nouă de premiere teatrale și a peste patruzeci și șase de cărți, însă... un critic important, supărat pe mine - nu vreau să amintesc din ce motiv! -, a declarat într-un interviu că „*dl. Savin este un om șarmant, dar nu este scriitor...*” – Asta-i viața! Iar despre faptul că despre pictorul Nicu Enea am scris trei cărți - aproape 1000 de pagini ocazionate de sărbătorirea a 120 de ani de la nașterea lui! -, fără vreun ecou, oricât de mic, în revista băcăuană care a protejat începuturile artistului-pictor, ce să mai zic? Dar despre faptul că romanul „*Cinesunta, fata cu trecutul amputat*” a avut paisprezece cronici în revistele din țară, dar în revista mea de suflet, în „*Ateneu*”, nu i s-a anunțat nici măcar apariția, ce mai pot să comentez?

Îmi spun mereu, deși e limpede că nu se poate crede asta, că vina tribulațiilor îmi aparține exclusiv. Dar, fiind obligat să-mi contabilizez faptele scriind acest material, m-am convins din nou că niciodată, și în nici o situație, eu „*nu am ridicat piatra*” altcândva, decât după ce s-a aruncat cu ea în mine. Pot fi învinovățit doar pentru că am întors-o cu prea multă putere. Dar nu mai mult de atât.

În această ultimă ipostază, pot recunoaște: sunt vinovat pentru că niciodată nu mi-am permis să fiu laș!

UN OM NELINIȘTIT

Rareori mi-a fost dat să întâlnesc oameni precum Dumitru V. Marin.

Născut la 28 aprilie 1941 într-o familie atestată încă din 1822 la Podu Turcului, pe Valea Zeletinului, profesorul, doctor în științe filologice, prin prestațiile sale excepționale de publicist și de romancier, de politician, de mentor cultural și de șef de școală de televiziune, precum alți băcăuani celebri născuți în zona din care el însuși provine - mă refer la marele filosof Ștefan Zeletin (Ștefan Motaș), la poetul, eseistul, medicul și biofizicianul C. D. Zeletin (Constantin Dimoftache), la academicianul geolog Miltiade Filipescu și la agronomul Constantin Filipescu -, se dovedește a fi un spirit alert, neobosit, în continuă căutare de nou. Dovada? Este autorul a douăzeci și opt de volume publicate!

Să-i fie calitățile înnobilate de aerul fast al zonei, sau de propria-i voință?

După cât de neliniștit, de activ, de tenace și de surprinzător altruist se dovedește, sunt convins că locul nașterii, dar și propria-i vreau au contribuit și contribuie încă la conturarea personalității sale, distincte.

La mulți ani Ticule, și prietenii pe măsură!

Viorel SAVIN
Luncani, 10 aprilie 2018.

Petru NECULA, „**DICȚIONARUL PERSONALITĂȚILOR VASLUIENE**”, (2001):
„Bunului, vechiului și adevăratului prieten, cărturarul prof. dr. D.V. Marin, stima autorilor.”
Vaslui, 2001

66

⇒ Mircea Snegur

Mircea Snegur s-a născut la 17 ianuarie 1940, satul Trifănești, județul Soroca (actualmente în raionul Florești). În anul 1956 a absolvit Școala Medie din satul Frumușica (raionul Florești). Studiile superioare și le-a făcut la Institutul Agricol din Chișinău, pe care l-a absolvit în 1961.

În perioada 1981-1985 este prim-secretar al Comitetului Raional Edineț al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească (P.C.M.). Din anul 1985 și până în anul 1989 deține funcția de secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din R.S.S. Moldovenească (P.C.M.).

La 29 iulie 1989, Mircea Snegur este ales ca Președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al Republicii Socialiste Sovietice Moldovenești (R.S.S.M.), iar apoi la 27 aprilie 1990 ca Președinte al Sovietului Suprem al R.S.S.M. În momentul critic din august 1989, a acceptat să susțină proiectul de lege care conferea limbii române dreptul de limbă oficială și revenirea la drapelul tricolor, fapt care i-a atras simpatia universală a moldovenilor.

La 3 septembrie 1990, Mircea Snegur este numit președinte al R.S.S. Moldova de către Sovietul Suprem al acestei republici. De la 3 septembrie 1990 deține funcția de Președinte al Republicii Moldova, până la 1 decembrie 1996, când a pierdut alegerile în fața lui Petru Lucinschi.

Bibliografie: Dicționar Enciclopedic Ilustrat Nume Proprii, Ed. Cartier, B., 2004.

PRIETENUL MEU DE LA VASLUI

Așa îmi place să-l numesc pe dl. DUMITRU MARIN. Fiindcă aceasta corespunde adevărului. Domnia sa este un prieten mai vechi al confrăților săi din stânga Prutului.

L-am cunoscut la începuturi, în anii renașterii noastre naționale, obținerii independenței față de imperiul sovietic și consolidării tânărului stat Republica Moldova. În calitate de ziarist, m-a intervievat de mai multe ori, participând activ și la conferințele de presă pe care le țineam. Chiar formularea întrebărilor sale demonstra că îl frământă problemele noastre - de ajuns și de rămas, pe atunci. Era sincer și dornic de a informa veridic despre cele ce se întâmplau la noi. Îi simțeam sprijinul chiar la etapa intențiilor și-i vorbeam cu aceeași sinceritate.

Aflu cu mândrie că, pe parcurs, publicistul D. Marin a realizat peste 700 de editoriale în diferite ediții, mii de emisiuni radio și televizate, interviuri, inclusiv cu conducători de state. Eu, bineînțeles, în virtutea celor expuse mai sus, apreciez în mod deosebit pe cele ce mă vizează direct. Merită laude aparte și aptitudinile de organizator ale dlui D. Marin, la acest capitol pretându-se mai ales înființarea primelor posturi de radio și televiziune la Vaslui și Bârlad. Oamenii de acolo trebuie să-l vorbească mereu de bine pentru că le-a adus informația direct în case.

Stimez nespus oamenii care muncesc mult. Protagonistul nostru este din tagma lor, depășindu-i mult pe alții, mai ales prin faptul că nu muncește doar pentru sine. Exemplific: dânsul are peste 40 de ani de activitate didactică, ca scriitor a editat cărți consacrate culturii, inclusiv folclorului, învățământului și, desigur, publicisticii, volume interesante pentru diverse categorii de cititori - savanți în materie, studenți etc. Este înalt apreciat în

calitate de romancier, etnolog, monografist. Personal, rămân întotdeauna impresionat de felul de gândire, de profundele analize filozofice ale domniei sale. Pentru a vă convinge, citiți, de exemplu, eseul despre demnitatea oamenilor în diferite ipostaze, care finalizează cu concluzia că „dignitatea este cea mai sigură AVERE a noastră”.

Dl. D. Marin merită cea mai înaltă prețuire și ca savant, în calitatea-i de doctor în filologie. Pe acest tărâm s-a manifestat prin 60 de studii științifice publicate și un număr de cărți.

Cu siguranță, nu numai Vasluiul și Moldova din dreapta Prutului, ci și întreg spațiul românesc au tot temeiul să se mândrească cu succesele prietenului nostru Dumitru Marin.

Scriu aceste rânduri în ajunul jubileului de 70 de ani ai Maestrului. Cu acest prilej, îl rog pe bunul Dumnezeu să-i dea multă sănătate pe viitor, iar noi să ne bucurăm și în continuare de isprăvile lui.

**Cu mult respect,
MIRCEA SNEGUR,
Primul Președinte al Rep. Moldova,
24 martie 2011**

Laurențiu FULGA, „MOARTEA LUI ORFEU”, (1970): „*Domnului profesor Dumitru V. Marin, mesager al culturii vasluiano-bârlădene, în cinstea tuturor florilor trecute și contemporane, această carte în semn de respectuoasă prețuire.*” București, ianuarie 1971.

67

Daniela Straccamore

Comunico che siamo presenti anche in questo numero in questa prestigiosa Rivista Culturale della Romania, nello spazio "Scriviamo" da me gestito.

La nostra cultura espatria in Romania grazie a chi ci spalanca le porte. Da noi? Mi avvalgo della facoltà di non rispondere

- Revista „Meridianul Cultural Românesc”, QUESTA E' LA RIVISTA CULTURALE DELLA ROMANIA CHE CI OSPITA

Forse non si è compreso bene il dono che viene concesso a questo gruppo,

Grazie ancora a Gabriela Ana Balan e a tutta la magnifica redazione.(Daniela Straccamore, Italia)

*

Suntem prezenți în această prestigioasă revistă culturală a României, în spațiul "Noi scriem", gestionat de mine.

Cultura noastră este expatriată în România datorită celor care ne deschid ușile. Dar la noi? Îmi folosesc dreptul de a nu răspunde.

- Revista „Meridianul Cultural Românesc", ACEASTA ESTE REVISTA CULTURALĂ A ROMÂNIEI, ÎN CARE SUNTEM PUBLICAȚI ACUM!

Poate că darul oferit acestui grup nu este bine înțeles!

Vă mulțumim din nou, Gabrielei Ana Balan și întregului colectiv editorial superb!

68

➤ Georgeta Popovici Strat

M-am născut într-o zi de 28 martie în Burdusaci, sat pe valea Zeletinului într-o casă unde sărăcia materială pregnantă a copilăriei e anihilată de bogăția prospețimii vieții dintr-o familie cu frați mulți, neastâmpărați și cu atribuții concrete, antrenați de nevoia de a subzista, de autoritatea tatălui, dascălilor, preotului din sat. Familie în care mama, izvor inepuizabil de iubire și bunătate, găsea instant soluții la toate lipsurile inerente unei așa sărăcii, grație hărniciei, rapidității și consacrării ei totale pentru familie și soț. Burdusaci, acel sat despre care prof dr. Dumitru V Marin se întreabă în cartea „Prima clasă... Personalități de pe Valea Zeletinului” de-a dreptul fascinat „ce proiecție cosmică s-a revărsat, ce lumină cerească a ocrotit acest loc de legendă?...” de unde au plecat și s-au impus conștiinței universale cel puțin 11 nume de răsunet în palmaresul culturii și științei ce le poartă amprenta săvârșită în alchimia primei guri de oxigen de aceste meleaguri .Suficient a aminti pe Ștefan Zeletin, CD Zeletin, Al. Brăescu !!...

Am absolvit Școala Generala a satului care mereu a fost înzestrată cu învățători și profesori dăruți instruirii elevului nu doar pentru disciplinele ce trebuiau predate ci și pentru disciplina omeniei din om.

Ca toți copiii de pe atunci, duminica mergeam la biserică unde părintele Dimoftache, tatăl distinsului prof. dr. C.D. Zeletin, era profesorul nostru de duminică. Acolo ne întreceam fiecare să spunem cu glasul tare, Crezul.

Dorința de a exclude din ecuație incertitudinea, sărăcia vieții m-a obligat să aleg un liceu de specialitate care să-mi asigure repartiție și astfel garanția unui venit lunar. Am optat pentru Liceul

Economic de Contabilitate si Drept Administrativ din Bacău pe care l-am absolvit în 1978 .

Și aici am avut norocul să întâlnesc profesori de înaltă clasă. Îmi trebuiește multă cerneală să le exprim venerația. Doamna Mariana Lupu, dirigintă și profesor de limba română nu poate fi uitată.

Îmi amintesc seratele literare, Gazeta de Perete, revista liceului unde eram așa zisul redactor și atâtea momente de înaltă vibrație traite la Căminul Liceului că oricând aş alege să repet impactul lor!

Absolvindu-l am început să-mi practice profesia de contabil, suprasolicitată de atribuții, răspundere, evenimente iar cei care mă cunosc știu acest lucru.

Cu toate acestea sufletul meu și-a găsit răgaz să viseze ajutându-mă deseori să îi aștern pe hârtie mărturisirile. Iar atunci când mi-a permis timpul am participat și la diversele manifestări ale urbei. Dar cât timp poate rămâne când jobul îți înghite aproape integral ziua, când acasă te așteaptă alt teanc de hârtii, când nevoile impuse de viața citadină unei familii unde se înfiripau încă alte trei lumi erau mereu în creștere (fiindcă fiecare copil ce mi-l dăruise între timp Dumnezeu era imprevizibilul însuși prin neastâmpărul, inventivitatea, vioiciunea care îl caracteriza)?! Universitatea de Studii Economice din Iași nu am mai reușit să o finalizez.

Cu toată aglomerația de priorități însă, Cenaclul Mihail Sadoveanu, Alexandru Vlahuță, Casa de Cultură reușeau să mă scoată din amalgamul priorităților. Chiriac Samoilă, George Irava, Simion Bogdănescu, Petruța Chiriac, Mariana Sava, Gabriel Pușcă, prof. Gruia Novac, dl Giușcă erau nu doar nume ci și catalizatori .

Debutez în antologia „Inscripții în iubire” a Cenaclului Mihail Sadoveanu editată în 1985 sub îngrijirea lui Chiriac Samoilă. Urmează o altă antologie ce o realizează Casa de Cultură a Sindicatelor „George Tutoveanu” în anul 2001 sub coordonarea prof. Virgil Giușcă și a prof Gruia Novac, care publică și poezii semnate de mine.

Apariția primului volum de poezie „Hieroglifiă în zenit” are loc însă în 2015 lansat la Biblioteca Municipală „Stroe Beloescu”. Prefața o semnează Dr. Laurențiu Chiriac cu observații de aleasă erudiție.

Următorul volum a fost lansat tot la Biblioteca S. Beloescu și intitulat „Cui am trebuit mai mult” volum prezentat de dl. prof. Theodor Pracsiu și dr. Laurențiu Chiriac. Directoarea Bibliotecii dna Cristina Vizitiu moderatoare a evenimentului, președinta Asociației „Artă, Tradiție Cultură” artist plastic Viorica Ghenghea, membri ai asociației din care și eu fac parte, membri ai familiei, prieteni care au fost prezenți la eveniment mi-au împărtășit bucuria de a degusta cuvintele cu care sufletul și mintea mea îmbrățișează clipa și lumea din care fac parte.

Mi-au dăruit bucuria de a dedica întâlnirea prilejuită de lansare fetiței mele Corina, născută cu 29 ani în urmă și care tocmai urma a fi și ea mamă!

Aștept să finalizez cel de-al treilea volum aflat în lucru și sper ca Pronia să mă ajute să-l scot cât mai curând la lumină..

Actualmente frecventez Cenaclul Alexandru Vlahuță coordonat de poetul prof. Simion Băgdănescu și Cenaclul Mihai Eminescu al Centrului Mihai Eminescu de care se ocupă scriitoarea pr. Roxana Galan, particip la acțiunile Asociație ATC Bârlad, sper să mă pot dedica mai mult cuvintelor.

Am în proiect unele acțiuni despre care voi vorbi la timpul potrivit.

Și asemeni oricărei hieroglife port însămi o fărâmbă din marile înțelesuri ale vieții pe care sper să o transmit lumii mai departe !...

Până atunci vă îmbrățișez cu iubire .

PROF. DR. DUMITRU V MARIN

LA SĂRBĂTOAREA ÎMPLINIRII A 77 ANI!

A vorbi despre dl Dumitru V. Marin la o așa frumoasă aniversare este incitant pentru spiritul predispus a vedea inseparabilul!

Incursiunea mea în arhivele din rafturi de bibliotecă ori stocate de bit va fi mereu insuficientă față de abundența care ni-l prezintă pe acest promotor consacrat informației și culturii.

Adulat, contestat, uneori ignorat cu bună știință, dl DVM nu poate trece pe nicăieri neobservat.

Încă de la absolvirea studiilor ca profesor de limbă și literatură română s-a implicat în destinul comunității declinând rostul efortului comun al vieții pentru viață, aducând viziune, umăr, instrumente cu forță și patos.

Profesor, inspector de Cultură și Artă, îndrumător cultural, colaborator literar, autor de roman, autor de articole de presă – reale studii socio-economice-culturale dedicate momentului supus atenției cititorilor, reporter, organizator de întâlniri tematice, simpozioane omagiale dedicate cărții și culturii, fondator al Mișcării Ecologiste!... Toate aceste posturi au conferit dlui DVM legitimitatea ipostazelor în care a cochetat cu societatea: întreprinzător, manager, om politic, om de lume, cetățean de onoare al unor comunități, fiind nu doar un cronicar al vremurilor ci și oferind pe viu o cronică a posibilităților statutului de om prezent în timpul prezent!...

De la această polivalență la erou de film de lung metraj, regizorul lui Cornelii Porumboiu nu i-a mai trebuit decât să-l insereze în pelicula unui film ce a fost premiat chiar la Cannes!!!

Este evident că dl DVM a iubit performanța din adolescență când impunându-se ca sportiv de lupte libere și fotbal gusta din cupa adulației micilor golani ai târgului ce nu-și permiteau să-l supere, dimpotrivă tânjind pe ascuns în sinea lor după asemenea licoare magică!...

Îl vedem aşadar încă de mic alegând nu ograda săracă a unor vremuri măcinate de razboi şi foamete ci spaţiul generos al provocărilor multiple subscriind pentru o singură opţiune: succesul şi semnând în alb cu o siglă proprie .

De aceea cred că întreprinzătorul din domnia sa s-a transformat destul de facil într-un manager de cursă lungă, într-un lider.

Consacrarea şi-a început-o ca profesor de limbă română şi a continuat-o cu un instrumentar divers pe care l-a pus în mişcare cu harul său de a face şi cu o echipă pe măsură dedată aceluiasi entuziasm debordant.

O consacrare dificil de realizat care şi-a propus să prezinte comunităţii **viziunea** sa şi a lumii înconjurătoare în contextul nevoii incurabile a omului de a înţelege şi simţi.

A abordat pentru aceasta :

informaţia scrisă, vorbită dar culeasă din magma vie a evenimentelor trecute ori prezente;

analiza evenimentelor în cadrul derulării consensului comun;

decantarea nevoii de informaţie şi analiză chiar dacă supusă tot mai brutal unui inexplicabil efort global de anihilare a diversităţii.

Din această necesitate probabil s-a născut nevoia dlui DVM de a-şi procura instrumente proprii: Tv, radio, ziar!

Şi iată că a reuşit să le instituie şi să le pună în slujba comunităţii surprinzând-o din cuvinte şi imagini oferite liberului arbitru prin unde radio, tv şi cuvânt tipărit.

Aşa s-a făcut că la 24 decembrie 1990 ora 07.30 de Ajunul Crăciunului televizoarele vasluienilor au primit în casele lor colinde transmise prin eter din Studioul Tv Vaslui. Şase ani mai târziu apare Meridianul de Iaşi-Vaslui-Bacău, o adevărată sinteză a principalelor evenimente cotidiene iar la 10 martie 2015 acelaşi grup de presă CVINTET TE-RA scoate de sub tipar „Meridianul Cultural Românesc”, revistă trimestrială pusă în slujba culturii.

Consecvența, tenacitatea implicării sale în a sensibiliza și a menține trează conștiința îi conferă statut de lider de presă în 2005 fiind ales vicepreședinte al U.Z.P. din România ca în decembrie 2011 să i se ofere Diplomă de excelență și ulterior Ordinul Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, clasa I-a!

Cu siguranță că a reușit aceste performanțe și datorită faptului că dl DVM, norocos ca întotdeauna, a fost binecuvântat de Pronie să aibă alături coechipieri de valoare: dnii Valeriu Aniței, Grigore Avram, Sergiu Marin, Alexandru Poamă...

Dar poate era mai operativ să precizez numai că în ce mă privește constat voluptatea cu care se înfruptă din cuvânt ca dintr-o turtă sănătoasă, coaptă pe vatra vieții.

Că vede acel „război fără gloanțe” în care „criza e-n toate” (Meridianul din 17 sept 2009) și care îți dă un gust amar.

Sau poate era și mai simplu să mă întreb iar răspunsul să îl aduc pentru a-l ilustra altfel pe dl DVM: în situația în care copac ar fi fost să fie, ce copac anume ar fi fost? Că tot se practică în această etapă a istoriei defrișarea la scară națională!....

Un nuc aș zice, cunoscut prin scoarța sa netedă, lemn fin, greu, prețios, fruct care este și hrană și medicament, cu umbră deasă, cu coroană bogată ce crește viguros, al cărui lemn poate fi folosit pentru mobilă de lux, piese de lux decorațiuni și ornamente!...

Poate de aceea este atras de latura omagială a interviului, simpozionului, operei ce preferă oameni și fapte ce aduc luminii un plus prin ei înșiși chiar în imediata lor vecinătate.

O ipostază ce ar trebui să ne preocupe pe fiecare fiindcă fiecare datorăm luminii măcar un strop din seul nostrum !.

La mulți ani domnule, Dumitru V Marin!

Da, avem nevoie de umbră !

Georgeta POPOVICI STRAT,
Bârlad, martie 2018

69**⇒ Dan Teodorescu**

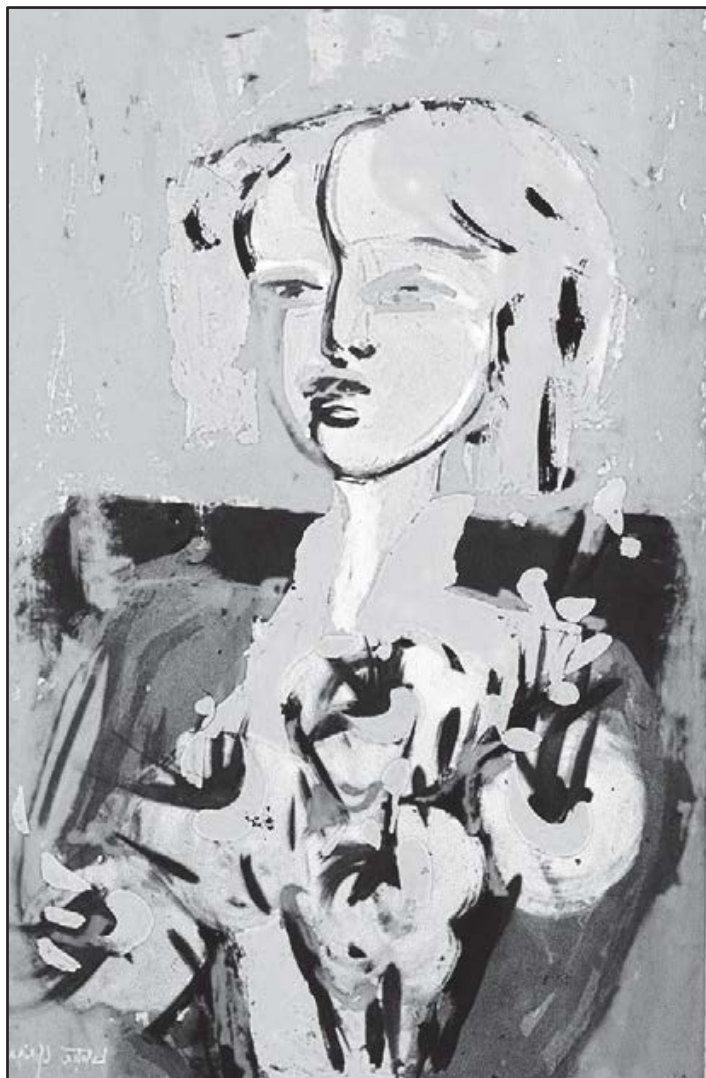
DE 77 ORI „DVM”!

În România, în '77 a fost cutremur. Unul mare, care ne-a speriat pe noi toți. Tot despre un „77” se poate vorbi și în 2018, acolo, la Vaslui, despre prof. dr. Dumitru V. Marin. Nu știu dacă „DVM” împlinește acum 77 ani sau 77 e o cifră norocoasă pentru domnia-sa... Poate fi așa sau nu... Știu doar că numărul meu norocos e „7” și cu această ocazie am noroc de două ori... Am norocul să-l fi cunoscut în anii din urmă pe profesorul Dumitru V. Marin, care nu este deloc un om comod, dar este un om care muncește zi de zi și face ceva pentru nația română. Bravo lui, bravo pentru pasiunea de a scrie și de a crea plusvaloare. Mai am noroc deoarece am văzut că publicațiile pe care le patronează, Meridianul Iași – Vaslui – Bacău și Meridianul Cultural Românesc au depășit hotarele patriei și au ajuns pe toate meridianele lumii și au fost și apreciate! Mă bucur și mă mândresc că în cele două publicații create la Vaslui și în care a fost publicat și un ieșean și chiar mai mulți ieșeni și moldoveni au ajuns să fie lecturate în multe țări civilizate ale lumii, din Europa, Africa, America și Australia.

Cele două publicații sunt copiii de suflet pentru profesorul Dumitru V. Marin, despre care fosta voleibalistă de la Penicilina Iași și actuala antrenoare de volei, distinsa Tatiana Popa, mi-a spus nu cu mult timp în urmă: „Dumitru V. Marin a fost profesorul meu de liceu. Mare om, mare caracter, de la el am învățat să iubesc cărțile. Să-i transmiteți multă sănătate și fericire și din partea mea, chiar vă rog să nu uitați acest lucru...”.

Bineînțeles că nu pot uita așa ceva niciodată, iar urările Tatianeii sunt completate și de urările subsemnatului: Domnule profesor, să trăiți că ne mai trebuiți! Viață lungă vă dorim și să nu vă uitați niciodată colaboratorii, căci ei sunt mereu alături de dumneavoastră, mereu, mereu, mereu...

Dan TEODORESCU

**Letiția OPRÎȘAN – Blondă cu
trandafiri albaștri**

70

⇒ Benoni (Ben) Todică

MOTTO: „Și eu te-am perceput, de la prima veste despre existența ta, drept un unicat, nu atât Ben Românul - Zorba Grecul, nici omul anului în Australia, dar un mister nemaïdiasporean, de revenire la toate rădăcinile lumii prin rădăcinile românești”.

George ANCA

Un băiet din satul Iezer, comuna Puiești, Județul Vaslui, născut la 23 noiembrie 1952, ca fiu al Auricăi și al lui Gheorghe Todică; după anii 1950 pleacă, împreună cu părinții și se stabilesc în Banat.

Pe lângă profesiile existențiale de sudor, electronist, director de cinematograf, mecanic mașinist mașini extracție, este cunoscut ca artist independent (cineast, regizor, producător TV, broadcaster, inginer de sunet, etc.); scriitor, editor, fotograf, jurnalist, artist.

Parcursul educațional, artistic și profesional al lui Ben Todică în Romnia include Școala Generală de 8 ani din Ciudanovița, Școala Profesională UCMMA din Bocșa, unde la propunerea lui se înființează un cineclub al uzinei, apoi înființează Cineclubul Apollo la Ciudanovița pe lângă Exploatarea Minieră Banat; a preluat clubul foto și l-a extins în Cineclubul Casei Pionierilor din Oravița, devenind instructor și câștigând mai multe premii de profil. Apoi frecventează cursurile serale ale Liceului de matematică din Oravița. Acum i se dezvoltă și gustul pentru teatru, jucând în echipe de amatori, stimulat că pe scena teatrului din Oravița a pășit cândva și Mihai Eminescu. În 1975 urmează cursuri la Școala de Film România, București și devine operator de film calificat (16mm, 35mm and 70mm). Anul 1977 îi oferă șansa de a participa la un Curs de producție film independent, sponsorizat de Uniunea Generală a

Sindicatelor din România și Institutul de Arte, Teatru și Film, România astfel căpătând competențe în următoarele domenii: operare echipament de filmat și fotografic de 35mm, 16mm și 8mm (ARIFLEX, KRASNOGURSK, ADMIRA); echipament de înregistrare și editare sunet (MOVIOLA, STEENBECK, MEOPTA, TESLA, NAGRA); procesare film: negativ, pozitiv, reversibil, alb-negru și color (ORWO, AGFA); gramatica limbajului de film.

În 1979, trece granița pe la sârbi și stă un an într-un lagăr din Italia, iar în 1980, ajunge în Australia, orașul Melbourne. Își întemeiază o familie, căsătorindu-se cu Minming Dong, din China. Au împreună trei copii: Carol, Eric și Guardeni.

În Australia își continuă pregătirea teoretică și practică. În 1984 urmează Școala de Televiziune și Film Australiană din Melbourne pentru regie, management, drept, managementul regizării, distribuție, marketing, publicitate, scenariu, producție de film independent, documentar de televiziune. În anul 1986 participă la Consiliul Educației Adulților, Melbourne studiind documentare cinema, tratarea creativă a actualității, stiluri și curente ale filmului documentar, cinema verite, adresarea directă (interviu, politic, social). În perioada 1992-1993 frecventează Școala de inginerie audio, cu materii incluse de introducere în rețeaua audio, ingineria de sunet, acustică, electronică, teoria muzicii, mentenanța studioului, amplificarea sunetului, industria muzicii și comunicare, înregistrare digitală, sincronizare. Noiembrie - decembrie 1993 participă la Proiectul de training la postul de radio etnic australian și Colegiul Holmesglen la TAFE. Instructor la cursul de training: legile audiovizualului, radioul australian, program de planificare, mentenanța echipamentului, operare pupitru, folosirea tuturor echipamentelor de studio, în direct. La Melbourne urmează, timp de trei ani, cursuri de Creative Writing și de editor (de film) profesionist, la Monash University, Open Chanel și Australian and Television School din Melbourne. Cursul de Creative Writing îi trezește gustul pentru scris. Studiază muzica la cursurile Școlii de Sunet și Canto din Melbourne, timp de cinci ani (1992-1997). Aici

a studiat canto cinci ani, muzica fiind obligatorie pentru că studia ingineria sunetului. În 1996 se înscrie la un scurt curs de scris la Colegiul TAFE Casey, Victoria, apoi în 1998 la Arte-Scriitură profesională la Universitatea Monash, Victoria. A urmat două seminarii (2002 și 2003) cu renumitul profesor și scenarist american; Robert McKee Story și Triller, care predă cu regularitate în Los Angeles, New York și Londra. A participat la un curs de actorie organizat de Epiphany Artists la Melbourne, cu regizorul, scriitorul și maestrul instructor (o adevărată vizionară): Joan Elizabeth Scheckel din New York, foarte solicitată în Los Angeles de realizatorii Hollywoodieni. Un alt seminar cu un alt maestru din Hollywood: Dov Simens, producător de film, care i-a lansat pe Quentin Tarantino, Robert Rodriguez, Guy Ritchie ș.a. În dorința de perfecționare artistică perpetuă a mai urmat cursuri scurte și cu Jon Sardi, Yuri Sokol, Tony Randal, Ian Robinson, Fred Skepsi și cu alte binecunoscute personalități din lumea filmului.

Și în Australia, viața lui Ben Todică, s-a desfășurat pe două planuri paralele. A lucrat la Philips ca sudor, apoi ca subcontractor, cinci ani de zile pentru Telecom și operator-programator la marea companie NATRA. Bătălia pentru existență nu i-a omorât dragostea de-o viață pentru film și pentru tot ce ține, în general, de mass-media și perseverează în a-și atinge crezul artistic. În 1993 a urmat un curs de instructori pentru realizatorii de emisiuni, la stația postului de radio 3zzz din Melbourne, post dedicat minorităților etnice din Australia. Aici a studiat regia, operatoria și producția de film. Devine membru la Open Channal și pentru că a terminat cursul de instructori a devenit și membru al organizației ATOM (Australian Teachers Of Media) unde funcționează și azi. În această perioadă a frecventat toate cursurile și seminariile de regie, operatorie și producție de film ținute de profesori și scenariști americani cunoscuți, veniți să predea, în Australia arta filmului, devenind astfel ceea ce am putea numi "un jurnalist total". În același an, guvernul federal a pus la dispoziția grupurilor cu profil educațional și nonprofit un al șaselea canal de televiziune c31 pentru a produce

programe locale despre viața comunitară. În martie 1993 au început testările. Pe ecranele melbourneze au început să apară, rând pe rând, programe pilot ale diferitelor grupuri etnice, printre care se numărau și românii cu câte patru ore de program pe săptămână. Din 1993 și până în prezent lucrează ca voluntar două zile pe săptămână ca inginer de sunet, producător, crainic la postul de radio etnic, cunoscut și ca 3 ZZZ, 92.3 FM.

Cu o echipă de 20 de persoane, au realizat ca proiect de absolvire de către româncă Mariana Costea care studia regie-film la RMIT, un serial de televiziune a cărei temă era integrarea femeii emigrant în societatea australiană (fiecare episod prezenta o naționalitate). În octombrie 1994 s-a lansat în emisie permanentă, începându-și transmisia cu serialul “Sweet and Sour Freedom”, canalul 31 TV Melbourne. În cei 10 ani de existență serialul “Sweet and Sour Freedom” a fost reluat de 9 ori la canalul 31.

Programul Comunității Române din Melbourne era 90% sprijinit de programele trimise de către Televiziunea Română. Pentru un program local era nevoie de echipament, studiouri și personal calificat. De ziua României, Ben Todică a realizat un interviu cu ambasadorul României la Canberra, Excelenta Sa, Dl. Ioan Gaf Deak. Pentru acest proiect a închiriat un studiou și echipament de la Open Channel și a realizat genericul emisiunii Mozaic Românesc și pe alocuri a presărat programele cu realizări locale. Personal a investit peste \$20.000.00 în echipament ca să poată realiza emisiuni. “Este singurul mod prin care îi pot spune României TE IUBESC! Da, e adevărat. Sună ciudat, dar România RĂMÂNE PARADISUL MEU”, mărturisește Ben Todică. Astfel anul 1994 îi oferă bucuria de a fi producător/regizor ARCTV CH31, Televiziunea comunității românești, Melbourne, unde lucrează și în prezent.

În anul 2004 s-a creat un festival național al posturilor de televiziune comunitare pentru premiera programelor și a realizatorilor lor și a fost transmisă de posturile de televiziune - local și național. La acest Festival național, programul românesc, realizat

de Ben Todică, s-a clasat între primele cinci emisiuni, ca Best Arts Program, din totalul celor 506, câte s-au înscris în competiție. Din 2006 este Membru în Consiliul de regizori la TV 31 Melbourne, Australia.

Se poate spune că debutul în realizarea de filme are loc încă din adolescență, când debutează în România la Festivalul de stat al producătorilor de film, cu filmulețul "VISUL" obținând medalia de bronz în 1976. A realizat mai multe filmulețe: Visul (1975), Banat uraniu (1975), Cheile Nerei (1976), Meditare (1976), Oxigen (1976), Lanțul (1976), Perseverența (1978, care a câștigat marele premiu la Festivalul Național al Producători de Filme în 1979), Primii pași (1979). În Australia a realizat numeroase filme de scurt și lung metraj. Cea mai mare parte a producțiilor sale TV (circa 260 de filmulețe documentare) sunt disponibile și pe You tube, la adresa <http://www.youtube.com/user/inonebt>. În colecția de filme a lui Ben Todică, se află și CD-uri cu interviuri.

Producțiile filmografice ale lui Ben Todică captivează și emoționează publicul într-un mod special, bucurându-se de ecouri și cronici pozitive din partea celor care le-au vizionat.

“Filmul domnului Benoni Todică “The Sound of My Country” trezește în sufletul imigrantului român emoții unice... Interesul cu care urmărești filmul rămâne același până la ultimile imagini; imagini ce nu-ți lasă impresia unui sfârșit, ci, dimpotrivă, te îmbie la visare, la speranță, la dragoste față de aproapele tău. Căci se trăiește și din dragoste, nu-i așa?” - SILVIA și OLIVIU RACOȚI

“Ca români, ne simțim mândri că, iată, paralel cu Ana Maria Beligan și Valeriu Câmpeanu, încă un nume românesc se afirmă în peisajul cultural al Melbournului: Benoni Todică. “ - S.&Ol. RACOȚI

Cu referire la filmul ARTHOLES IN MELBOURNE
“Camera de filmat este povestitorul ideal: vede, aude, simte, mângâie, este tactilă și ocrotitoare, dezlănțuită ca o furtună și subtilă ca un Zefir pe vârfurile vag înzăpezite ale Semenicului. Clipind din ochiul ciclopic peste toate cele, căutându-și Zeul-păpușar, camera îl întâlnește, într-o zi, pe Ben, copilul năstrușnic al minelor de uraniu

dintr-un șantier uitat de lume, Ciudanovița - copilul de 12 ani imaginează o cameră de filmat dintr-o cutie de conservă și o plimbă cu ignoranță și sublim peste toate cele. Saltul peste timp, de la jucăria imaginară la realitatea meselor de editing și a sofisticării tehnologice, nu-l schimbă cu nimic pe acest personaj Jupiterian al jocului vieții și al morții în deșertul de cenușă. Spiritualitate și jocular, inovație și rigoare, explozie fierbinte și tăcere de zăpadă, compun un fel de orgiastic aluat în jurul inimii acestui bărbos, inimă în a cărei bătaie ascuțită se aude un clopot asurzitor... Recomand acest prim film dintr-un proiect vast care este abia la începutul său, și care va conjuga, prin grația ochiului discriminativ dar tandru și pasionat al camerei de filmat, mai multe arte - literatură, imagine, text, și nu, în cele din urmă, arta rezistenței de a fi român și, deopotrivă, om 'în lume'." – Profesor Aurelia Satcău

Ben Todică este o personalitate polivalentă. Talentul artistic se completează fericit cu harul literar. Afirmă că debutul său literar a avut loc la radio, în 1994, când a început să contribuie cu micuțe segmente de critică sau povestiri, amintiri în emisiunile în Limba Română. Pe când era în anul 2 la studiile PROFESSIONAL WRITING, Pinguin Publishing a organizat un concurs de povestiri unde a câștigat marele premiu cu o poveste de șapte pagini, intitulată "The African Elephants" – "Elefanții africani". Povestea a fost publicată în revista "Iosif Vulcan" din Cringila, 1997. Povestirile lui Ben Todică sunt în majoritate filmice. Sunt reflecții de lumini ce vin dintr-o alte dimensiuni ale unei memorii universale în a cărei conștiință suntem permanenți. Titlul cu elefanții se potrivește la fel, însă în cazul lor, luminile care se strecoară din trecut sunt memoriile elefanților, adică puterea acestor memorii de a rezista timpului. Ei nu uită.

Talentul și harul de a scrie este concretizat și în cărțile (ambele editate în România, în două ediții): "Între două lumi" (2009, 2012) și "În două lumi" (2011, 2012). Ca semn al prețurii personalității sale polivalente, cu ocazia împlinirii a 60 de ani, a

apărut volumul omagial: "Ben Todică – Ambasador onorific al românismului", Roman, Mușatinia, 2012.

A fost nominalizat Australianul Anului 2007 pentru contribuțiile sale deosebite în comunitatea româno-australiană. Pentru contribuții deosebite la promovarea valorilor culturale românești a primit diplome, medalii, cupe de la Primăria municipiului Vaslui, Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” din Vaslui și de la Universitatea „Ioan Slavici” Timișoara...

Întrebat „De ce face toate astea?”, Ben Todică răspunde: "De vină-i poate Eminescu, Coșbuc sau Creangă că m-au fermecat cu frumusețea țării și a poporului meu. Nu pot sta pasiv la competiția care există în jur fără a fi mândru de faptul că sunt român și că am ceva de spus; că putem contribui la bunăstarea întregii lumi. Faptul că ne numărăm printre cele 26 de grupuri comunitare care transmit viața națională și locală la televiziunea din Melbourne (și de anul acesta transmitem și la Brisbane și Adelaide), din peste 140 de naționalități care au aplicat pentru acces la ch-31, este o mândrie și un respect pe care doresc să îl aduc părinților, profesorilor, prietenilor și întregului nostru neam. Fiecare fiu își mulțumește părinții în felul său. Acesta e felul meu..."

Și, poate că, datorită și lui D.V.Marin am mai rămas...și vasluian. Îi mulțumesc pentru fiecare ziar, pentru fiecare revistă, pentru prietenia sa de excepție. Pentru că și eu apăr limba română pe un continent (Australia), mă raliez celorlalți luptători dintre granițele ei. Mulțumesc și din Melbourne, maestre!

N.B. Ben este de o corectitudine de ceasornic: răspunde la primirea ziarului sau revistei, ne trimite mailuri aproape zilnic, înregistrări din emisiunile (lui) în limba română și tot ce produce „cultural”. E un excelent preopinent.... de peste oceane! O parafrază: nasc și la Vaslui oameni care rămân și în Australia la fel.

71

Constantin Toma

Personalitate marcantă a biologiei românești, fitomorfolog și anatomist în mod deosebit, om de știință, pedagog și cărturar de aleasă ținută intelectuală, magistrul neîntrecut în arta vorbirii și a scrierii, profesorul emerit Constantin Toma, membru titular al Academiei Române și membru de onoare al Academiei de Științe a Republicii Moldova, se află astăzi în galeria marilor oameni de știință din țara noastră, cunoscut și recunoscut deopotrivă de specialiștii români și străini. Înzestrat cu o memorie, cu o inteligență și cu o putere de muncă pe care natura nu le poate dărui oricui, ilustrând o inegalabilă tenacitate, domnia sa a dovedit, în activitatea științifică, didactică și organizatorică, spirit exigent în primul rând cu sine însuși, manifestându-se ca un bun sfătuitor și întreprinzător deopotrivă.

Născut la 19 noiembrie 1935, în satul Gugești din județul Vaslui, profesorul Constantin Toma este primul (și singurul în viață) din cei 7 copii ai părinților Irimia și Virginia Toma, țărani agricultori și meseriași (cojocari) în același timp. A rămas orfan de tată la vârsta de 12 ani, când abia începuse clasa întâi de liceu.

Școala primară și cea gimnazială le-a urmat în satul natal și în orașul Huși. În 1953 devine elev în clasa a VIII-a la Liceul „Cuza Vodă” din Huși pe care îl va absolvi în 1953. În perioada 1953-1958 urmează cursurile Facultății de științe naturale a Universității „Al.I.Cuza” din Iași.

În diferite expuneri publice și materiale publicate, Constantin Toma nu uită să-și amintească cu dragoste și respect de învățătorii și profesorii săi. Învățătura dată de acei minunați dascăli a contribuit la cultura sa generală, pe temelia căreia s-a străduit și a reușit să clădească o temeinică cultură de specialitate, pusă ulterior

în slujba cunoașterii și a binelui, mulțumindu-le înaintașilor săi de la renumita școală hușeană, numită azi Colegiul Național „Cuza Vodă”, care sărbătorește anul acesta un secol de existență. După 65 de ani de la absolvirea liceului centenar nu uită acea generație de profesori formați în perioada interbelică, nu uită să se întâlnească periodic cu profesorii și elevii de astăzi, publicând articole atrăgătoare prin conținut și formă în diferite reviste hușene (Zorile, Prutul, Lohanul) și vasluiene (Meridianul Cultural Românesc), participând la diferite reuniuni științifice și culturale desfășurate în orașe și sate din județul Vaslui.

La vârsta de 18 ani neîmpliniți, în 1953 devine student al celei mai vechi universități din țară, la Iași, cu numele de Alexandru Ioan Cuza ca și liceul absolvit. Începe o nouă etapă în viața proaspătului absolvent de liceu și anume studiul științelor naturii, cu o galerie de mari profesori, cu care se mândrește și despre care a scris pagini de neuitat în ultimele decenii; între alții sunt amintiți botaniștii Constantin Papp și Constantin Burduja, zoologii Mihai Constantineanu și Zicman Feider, hidrobiologul Sergiu Căraușu, antropologul Olga Necrasov și fiziologul Petre Jitariu; ultimii doi au onorat Academia Romana ca membri titulari. În timpul studiilor universitare a început și activitatea de cercetare științifică în cercurile organizate pe domenii de biologie vegetală și animală, a efectuat stagii de practică în împrejurimile iașului și la cele două stațiuni de profil ale Facultății de științe naturale: cea de la Agigea-Constanța și cea de la Pângărați-Neamț.

Pentru rezultatele deosebite la învățătură și pentru pasiunea manifestată în cercurile științifice studențești, la absolvire, în 1958, a fost încadrat preparator universitar la Catedra de Botanică a Facultății de științe naturale a Universității „Al.I. Cuza” din Iași.

În cei 60 de ani de la absolvirea studiilor universitare, Constantin Toma a desfășurat o vastă activitate didactică, științifică și organizatorică, urcând toate treptele ierarhiei universitare și academice.

Activitate didactică: Preparator (1958-1959), asistent (1959-1966), șef de lucrări (1966-1972), conferențiar (1972-1978) și profesor (din 1978): activ (1978-2005) și consultant (din 2005). În anul 1969 își ia titlul de doctor în biologie, la Universitatea din București, sub conducerea (în perioada 1962-1969) reputatului fitomorfolog Ion T. Tarnavschi. În 1988 va deveni el însuși conducător de doctorat în domeniul Morfologiei și anatomiei plantelor (formând 35 doctori), iar ulterior director al Școlii doctorale de Biologie, al cărei membru în conducerea acesteia este și în prezent.

În îndelungata sa activitate didactică, profesorul universitar doctor Constantin Toma a predat cursuri și a condus lucrări practice îndeosebi la disciplinele Citologie, Embriologie, Morfologie și Anatomie vegetală, elaborand și publicand (singur și în colaborare) mai multe materiale; 5 prelegeri de sinteză, 10 cursuri și manuale de lucrări practice, în edituri locale și centrale (în perioada 1975-2015); a îndrumat practica de teren și cea pedagogică, făcând deplasări cu studenții în toți munții țării, la Marea Neagră și în Delta Dunării, la stațiunile de cercetări „Ion Borcea” de la Agigea-Constanța și „Petre Jitariu” de la Pângărați și Potoci-Neamț; a condus un mare număr de teze de licență și lucrări de dizertație, a îndrumat mai multe lucrări științifico-metodice, pentru obținerea gradului didactic I în învățământul preuniversitar (elaborate inclusiv de profesori de biologie din școli gimnaziale și din licee aflate în Huși, Vaslui, Barlad, ori în diferite sate ale județului Vaslui); a condus comisii de admitere, de licență, de bacalaureat sau de perfecționare (definitivat, gradele II și I); a făcut parte din comisii de promovare pe linie didactică și științifică; a condus comisii naționale la Olimpiada de Biologie desfășurată la Suceava sau la concursul Național „Proiecte de mediu” de la Muncel-Iași.

Pe linie profesional-științifică a îndeplinit următoarele funcții: prodecan, secretar științific, decan (înainte și după 1989), șef de Catedră (3 legislaturi), cancelar general al Universității, director

al Grădinii Botanice din Iași, director al Institutului de Cercetări Biologice din Iași, organizator și președinte al celui de-al doilea Congres Național „Emil Racoviță” de Biologie (1992), fondatorul și organizatorul Laboratorului de microscopie electronică a Facultății de Biologie, membru în Consiliul Național de Evaluare și Acreditare Academică (1994-2006), membru în Comisia de Biologie a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (1995-2005).

Activitate științifică. Fitomorfolog și anatomist de excepție, profesorul Constantin Toma a creat pentru Alma Mater Iassiensis cea mai puternică școală de morfo-anatomie vegetală din țară, recunoscută prin performanțele ei la nivel național și internațional. Magistrul continuă și astăzi, la cei peste 82 de ani – din care 60 slujind cu devotament biologia vegetală – să modeleze, împreună cu discipolii săi de toate vârstele și să adapteze la noile vremuri și cerințe acest captivant domeniu cu multiple valențe interdisciplinare. Într-un volum publicat în 2010, intitulat „*In honorem profesorului Constantin Toma la a 75-a aniversare*”, unul din cei mai apropiați colaboratori a reluat spusele dascălului său: „.... Am fost convins și am susținut totdeauna că profesorul universitar trebuie să fie mai întâi un bun cercetător, astfel încât prelegerile sale să vină cu rezultate și exemple de activitate științifică proprie și a colectivului pe care l-a format și îl conduce ...”.

În cele șase decenii de activitate științifică academicianul Constantin Toma a publicat (pe lângă cele 10 cursuri și manuale de lucrări practice), 22 de monografii, tratate, atlase, enciclopedii și volume de istoria biologiei, 16 capitole în volume colective, 88 de medalioane de comemorare și aniversare, 40 de recenzii, 50 de articole științifice originale în prestigioase reviste de specialitate din străinătate, 410 de articole științifice originale în reviste de specialitate românești, peste 100 de articole de popularizare în domeniul biologiei. În total, peste 700 articole și 32 cărți, peste 60% fiind publicate împreună cu magistrii, colegii și discipolii săi;

articole: peste 3500 pagini și cărți: peste 12 000 pagini. Din cele 32 de cărți, 2 sunt publicate la renumita editură SPRINGER (din Germania), 3 în Editura Academiei Române, 1 în editura „Știința” din Chișinău; celelalte sunt publicate în edituri centrale (Didactică și Pedagogică, Științifică și Enciclopedică, Ceres) sau locale (Junimea, Andrei Șaguna, Universitatea „Al.I.Cuza: din Iași și Universitatea „Babeș Bolyai” din Cluj, Graphys, Corson, Pim).

Preocupările științifice, toate din domeniul biologiei vegetale se încadrează în următoarele direcții principale: floristică, corologie și fitocenologie; fitoteratologie, dendrologie și fenologie; blastogenie, fiziologie și radio genetică; citologie și embriologie; carpologie și biologia sexualității; xilotomie și fitochimie. Cele mai multe articole publicate se referă, însă, la probleme de **morfologie, histologie și anatomie** ontogenetică și filogenetică, comparată, ecologică și experimentală; influența îngrășămintelor minerale și organice asupra leguminoaselor și gramineelor furajere, influența radiațiilor gamma, câmpurilor electromagnetice, alcaloizilor și substanțelor mutagene asupra structurii unor plante medicinale și alimentare, influența pesticidelor asupra formei și structurii unor buruieni și plante cultivate, influența poluanților atmosferici asupra structurii frunzei de la plante ierbacee și lemnoase, structura țesuturilor secretoare și uleiurile volatile de la plante medicinale, aromatice și ornamentale, structura plantelor de sărătură și de nisipuri, structura unor cactuși și plante carnivore.

Activitate managerială: secretar științific al Filialei din Iași a Academiei Române (2001-2011), vicepreședinte (1990-2007) și președinte de onoare (din 2007) al Societății naționale de Științe Biologice, președinte al Subcomisiei Monumentelor Naturii din Moldova.

Poziții academice: membru corespondent al Academiei Române (din 1991), membru titular al Academiei de Ecologie din Republica Moldova (din 1999), membru de onoare al Academiei de Științe a Republicii Moldova (din 2011), membru titular al Academiei Române (din 2012).

Alte funcții îndeplinite: director al revistei „COLUMNNA” (CRIFST - Academia Română), redactor șef al revistelor: Analele Științifice ale Universității „Al.I.Cuza” din Iași-seria Biologie vegetală și Romanian Journal of Biology. Plant Biology (Academia Română), membru în colegii de redacție ale celor mai multe reviste de specialitate românești (din București, Iași, Bacău, Craiova, Pitești, Arad, Oradea, Huși, Vaslui).

Stagii de specializare și documentare, în perioada 1966-1990: Ungaria, URSS, Belgia, Franța, Anglia, Germania, Turcia, Bulgaria. **Participare la reuniuni științifice din străinătate** (simpozioane, conferințe, sesiuni, congrese): în aproape toate țările din Europa; în 2002 a participat cu comunicări la Congresul Internațional de Botanică, desfășurat la Viena.

Societăți și fundații științifice: Societatea de Medici și Naturaliști din Iași, Societatea Națională de Științe Biologice, Societatea de Fitoterapie din România, Societatea Națională de Biologie celulară, Asociația pentru Plante Medicinale și Aromatice din Europa de Est, Fundația Internațională „Ștefan Lupașcu” pentru Știință și Cultură, Asociația Pedagogilor Creștini, Asociația Academică „August Treboniu Laurian”, Asociația Grădinilor Botanice din România, Societatea de Botanică din Franța.

Distincții cu care a fost onorat (pe lângă numeroasele certificate, medalii și diplome de excelență): Profesor evidențiat (de către Ministerul Învățământului în 1982), Ordinul „Meritul pentru învățământ” în gradul de cavaler (dat de Președintele României în 2004), Profesor emeritus al Universității „Al.I.Cuza” din Iași (în 2005), Premiul „Emanoil Teodorescu” al Academiei Române pentru patru cărți (în 1978, 2000, 2002, 2016), Doctor Honoris Causa al Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău (2005), al Universității „Vasile Goldiș” din Arad (2008), al Universității din Oradea (2002) și al Universității Apollonia din Iași (2010).

*

* *

Prin bogata și unanim apreciată activitate științifică și universitară, timp de 6 decenii la Alma Mater Iassiensis, prin îndrumarea și formarea profesională a unor specialiști (35 doctori) în domeniul morfo-anatomiei vegetale, Profesorul Academicianul Constantin Toma și-a câștigat un bine meritat loc printre formatorii de școală, făcând cinste dascălilor săi, pe care i-a cinstit și respectat întotdeauna, multora dintre ei dedicându-le pagini de o rară frumusețe, la aniversare ori la comemorare.

Academicianul Constantin Toma, născut pe meleagurile județului Vaslui este astăzi biologul despre a cărui viață și operă s-a scris cel mai mult de către colegi și colaboratori. Au fost publicate despre el, 48 de articole: în reviste de specialitate (19), în dicționare (15), în cărți (14). În anul 2010 (la aniversarea celor 75 de ani), a fost publicat un volum (In Honorem Profesorului Constantin Toma), în care 57 de biologi români au făcut elogioase aprecieri.

Pe baza acestor date de ordin științific, didactic și organizatoric am putut creiona pe scurt aspecte din viața și activitatea prodigioasă desfășurată de omul care onorează prin tot ce face școala românească, județul și satul în care s-a născut.

Acesta este profesorul și omul de știință, Constantin Toma, cunoscut și recunoscut deopotrivă de specialiști români și străini, o prezență activă în Iașul universitar, în Moldova de pe ambele maluri ale Prutului și în restul țării.

Acesta-i omul creator de școală în domeniul biologiei vegetale, al botanicii structurale în mod deosebit, omul care nu și-a ignorat înaintașii, scriind despre ei pagini de o rară frumusețe în recentul volum „**Biologi de altădată și de azi: portrete, amintiri, viață științifică**”. Acesta este omul patriot, căruia îi purtăm o sinceră admirație pentru tot ce a făcut și face în folosul învățământului și al științei românești.

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC

o revistă de aleasă ținută intelectuală

Ca fiu al ținutului Vaslui am urmărit îndeaproape apariția, evoluția și calitatea revistelor publicate în acest colț de țară, începând de prin 1870, în orașele Huși, Bârlad și Vaslui. Din fiecare am aflat despre viața literară, culturală în general, desfășurată timp de un secol și jumătate în această zonă, despre vechimea școlilor primare, gimnaziale și liceale (începând din 1832), despre colegiile naționale „Cuza Vodă” din Huși (care în acest an va fi sărbătorit la vârsta centenară), „Roșca Codreanu” din Bârlad și „Mihail Kogălniceanu” din Vaslui la care se adaugă Colegiul Național Agricol „Dimitrie Cantemir” din Huși, toate cu reviste proprii.

După revistele hușene „Prutul” și „Lohanul” în anul 2015, apare la Vaslui revista „Meridianul Cultural Românesc”, având-l ca director fondator și editor pe profesorul Dumitru V. Marin, doctor în filologie, un valoros și entuziast scriitor vasluian, care și-a făcut studiile primare, gimnaziale și liceale la Bârlad, avându-i ca profesori și pe doi dintre colegii mei biologi Mircea Varvara și Valeriu Zanoschi.

Revista fondată de prof. dr. Dumitru Marin a ajuns la numărul 10, iar competentul ei editor, la vârsta de 75 de ani; deci, de două ori un sincer „La mulți ani”! Am fost onorat, în chiar anul apariției, de invitația făcută de domnul director, de a așterne câteva gânduri și aprecieri pe paginile cu numărul III al Revistei. În câteva numere am publicat și eu câteva articole în domeniul biologiei precum, și două articole dedicate unor colegi septuagenari și octogenari.

Ceea ce impresionează este calitatea Revistei, varietatea subiectelor inserate, diversitatea zonelor din care provin cei ce

scriu, ca și diversitatea preocupărilor lor intelectuale. Articolele publicate reușesc să capteze atenția unui larg public dornic de cunoaștere, iar numărul autorilor a întrecut cu mult așteptările: peste 100, marea lor majoritate fiind colaboratori cu o bogată operă scrisă în domeniul lor de activitate (știință, literatură, educație, religie, politică, ș.a.).

Uimitoare este capacitatea editorului de a atrage colaboratori din toată țara noastră (din zeci de orașe) dar și din alte țări europene în care trăiesc români. Prin tot ce se scrie, se atinge scopul Revistei: păstrarea și promovarea culturii vasluiene și naționale, revista fiind densă în conținut și bogată valoric, trezind interesul cititorului iubitor de frumos și dornic de informații.

Cât despre directorul fondator al Revistei la care m-am referit mai sus: Domnul prof.dr. Dumitru Marin este o prezență vie în publicistică, istoria culturală, istoria jurnalismului, este deopotrivă filolog și etnolog, cu o bogată operă scrisă mai cu seamă în ultimele două decenii, după publicarea tezei sale de doctorat (în 1998). Este inițiator și strălucit organizator de reuniuni culturale și științifice în diferite localități din Moldova, din județul Vaslui îndeosebi, deopotrivă orașe și sate. Participă activ cu intervenții pertinente la diferite întâlniri cu caracter educativ, mai cu seamă în școli, muzee și case de cultură.

Numărul impresionant de volume publicate, mai cu seamă în perioada 1998-2018, trădează pe scriitorul cu har, implicat în prezentarea unor evenimente și personalități din țară și nu numai, de pe meleaguri vasluiene mai cu seamă.

La frumoasa vârstă de 77 de ani, domnul prof. dr. Dumitru Marin ni se prezintă în același timp ca dascăl și educator, ca ziarist și scriitor de valoroase volume din domeniul literar și al istoriei culturale, un adevărat și prețuit om de cultură.

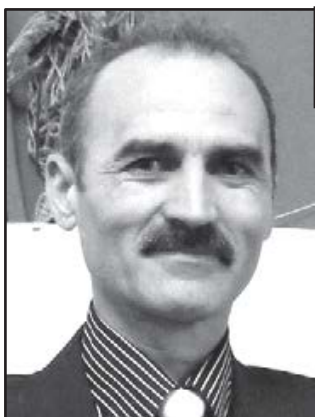
În ultimii ani l-am văzut prezent la simpozioane, biblioteci, muzee, lansări de cărți, expoziții, serate literare, având intervenții deosebit de interesante, bine documentate, atractive deopotrivă pentru tineri și vârstnici.

Acesta este prof. dr. Dumitru Marin, scriitorul, omul de televiziune, având în sarcină un ziar local, studiourile vasluiene de radio și televiziune, conducând cu competență și răspundere revista Meridianul Cultural Românesc. Pentru toate aceste realizări și trăsături, pentru calitățile dovedite în timp îi urez un sincer la „La mulți ani” și sănătate deplină la împlinirea vârstei de 77 de ani.

Acad. Constantin TOMA, Iași

Ion Patriche, **Umorul s-a născut la Vaslui**, ed. Cutia Pandorei, Vaslui, 1998: *„Domnului prof. dr. D.V. MARIN, cu toată stima și prețuirea autorului pentru dragostea ce o purtați umorului vasluian. 23 ian 1999, Vaslui”*

Valeriu Lupu, **Reflecții peste timp**, ed. PIM, Iași, 2007: *„Domnului prof. D.V. Marin, cu toată prețuirea pentru modul cum realizează și trăiește actul de cultură, mai 2007”*.

72⇒ P_{avel} T_{oma}

DESPRE SPIRITUL CULTURII ȘI CULTURA SPIRITULUI ÎN SPAȚIUL VASLUIAN

Pavel TOMA este absolvent al Facultății de Litere, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, promoția 1999; cu master în Literatură comparată, literatură universală, estetică Universitatea „Al. I. Cuza”, Facultatea de Litere, Iași, 2002; cu titlul de doctor în științe filologice, Biblică și literatură comparată, Universitatea „Al. I. Cuza”, Facultatea de Litere, Iași, cu teza de cercetare *Teme biblice în romanul secolului XX*, 2007; cu o echivalare de doctorat cu grad didactic I, 2007; participând la derularea unor proiecte internaționale în anii 2005 (Danemarca- schimb de experiență cu elevi), 2007 (Franța – schimb de experiență cu profesori) sau a unui proiect intern sub egida ISJ Vaslui- FRDS, între 2015-2017; format în domeniul educației- Praga, 2015 ș.a.

Predă actualmente la Liceul Tehnologic „Ion Mincu” din Vaslui, din octombrie 2001 până în prezent – 2018, limba și literatura română și limba franceză; fost director adjunct la acest liceu în 2 ani școlari: 2012-2013 și 2013-2014; membru, secretar și președinte în Comisia de Asigurare a Calității a liceului (CEAC) în anii școlari: 2006-2007, 2007- 2008, 2008-2009, 2009-2010, 2010-2011, 2011-2012; responsabil al comisiei metodice a profesorilor de limba și literatura română din anul 2006 până în prezent – 2018; coordonator de programe și de proiecte educative școlare și extrașcolare în anul școlar 2007- 2008; coordonator al revistei de limba și literatura română *Speranțe*; organizator de olimpiade școlare faza locală și județeană; moderator al unor activități literare (scriitori invitați, lansare de carte, omagieri literare

ș.a.); purtătorul de cuvânt al instituției; coordonator al cercului metodic al profesorilor de limba și literatura română – liceu, zona Vaslui; metodist al ISJ Vaslui; membru fondator și coordonator al Cenaclului ProLITERA, care activează sub tutela Bibliotecii Județene ”N. M. Spătarul” Vaslui, din anul 2017, o școală de creație și de inițiere a tinerelor talente.

Activitatea publicistică constă în articole apărute în revistele *Est* (Vaslui) și *Poezia* (Iași), precum și în *Studii eminescologice*, revista de literatură comparată a Universității „Al. I. Cuza”, Iași. Articole de specialitate metodico-științifică în revista județeană a profesorilor de limba și literatura română *Dincolo de cuvinte* (2017); participarea la diferite simpozioane direct sau indirect cu lucrări de specialitate; susținerea unei conferințe cu tema *Biblia și literatura* la Biblioteca Județeană ”N. M. Spătarul” Vaslui; cărți publicate, înregistrate cu ISBN: *Universalii - Recuperări biblice* (ediția I, 2003); *Dintre sute de catarge* (2004); *75 teste de evaluare* (2010); *Limba și literatura română în 100 de teste* (2012); *Condamnarea la cerc - eseuri* (2014); *Recuperări biblice* (ediția a II-a, 2015).

*

Relația directă cu jurnalismul vasluian s-a făcut tot pe linie profesională, ca să zic așa, presa scrisă sau audiovizuală fiind spațiul mass-media în care, ca profesor sau purtător de cuvânt al unei instituții de învățământ, am putut face cunoscute realizările sau problemele noastre curente. Dincolo de articolele publicate în presa locală, îmi amintesc cu plăcere colaborarea cu instituțiile mass-media vasluiene într-un domeniu al investiției umane, în care am urmărit ca profesor dezvoltarea unor competențe în mass-media a elevilor claselor de profil, materializat într-un program de colaborare între elevii Liceului Tehnologic „Ion Mincu” (fostul Grup Școlar Industrial) și

instituții de profil din Vaslui: *Antena 1 Vaslui*, *Ziarul Obiectiv*, *Ziarul Adevărul de Vaslui*, *Radio UNISON Vaslui*, în care obiectivele au fost clare: acomodarea elevilor cu profesia de jurnalist; valorificarea aptitudinilor și a competențelor specifice; realizarea de articole și de reportaje pe teme diferite; aplicarea teoriei în practica publicistică.

Modalitatea de realizare a colaborării a fost un stagiul de practică, în timpul căreia elevii i-au însoțit pe redactorii instituțiilor respective în misiuni de informare, participând apoi la pregătirea materialului pentru apariția în ziar sau la radio/ pe postul tv., la finalul practicii elevii monitorizați de către redactorii mentori au produs ei înșiși mesaje specializate. Astfel, timp de două săptămâni, doi ani consecutivi, elevii liceului au fost îndrumați cu profesionalism, ceea ce le-a cultivat dorința de a urma o carieră în domeniul mass-media.

Una dintre instituțiile cu care am colaborat permanent a fost Grupul de Presă Cvintet Te-Ra Vaslui, fie că a fost vorba despre apariții radio-tv., articole în paginile *Meridianului* sau practica elevilor de liceu. Grupul de presă care susține TVV. Ro, *Unison Radio Bârlad* – eter și online, ziarul *Meridianul* – tipografie și online, completată recent de apariția *internaționalizată* (termenul îi aparține d-lui prof. dr. Dumitru V. Marin) a *Meridianului Cultural Românesc* a avut și are în continuare o contribuție importantă la viața social-economică și mai ales cultural-științifică a județului Vaslui, care are în persoana d-lui prof. dr. Dumitru V. Marin, în calitate de manager al grupului și de președinte al filialei vasluiene a Uniunii Ziariștilor Profesioniști, un susținător neobosit al culturii locale și un promotor asiduu al oamenilor care lucrează în presa scrisă sau audio-vizuală sau care doresc să se afirme într-un domeniu al vieții socio- culturale dedicate urbei, un efort de durată pus în spiritul culturii și pentru cultura spiritului în spațiul vasluian.

Meridianul Cultural Românesc își face apariția trimestrial, din 2015, la Vaslui, prin efortul și pana autorizată a directorului și editorului prof. dr. Dumitru V. Marin, ca o revistă enciclopedică, incluzând studii de istorie și de istorie literară, poezie, proză, teatru, eseuri, știință și educație, comentarii politice, fișe de autori, etnografie și folclor și, mai ales, o atitudine activă pentru apărarea limbii române, acoperind o arie de răspândire și de difuzare imensă: 4 continente – Europa, Africa, Australia, America – în peste 20 de mari orașe ale lumii – Montreal, New York, Sidney, Ierusalim, Paris, Geneva, Roma ș.a. Directorul și editorul ei o prezintă ca pe o „revistă dinspre jurnalismul cultural”, „dovada schimbărilor care influențează evoluția limbii”, ceea ce impune apărarea limbii neamului, „invadată din ce în ce mai serios de împrumuturi lingvistice sau tehnice”, străine structurii sale. Mesajul revistei este unul curajos și limpede exprimat de către sufletul acestei publicații, în care cei care scriu se doresc a fi „deschizătorii noului front în bătălia pentru maica noastră limba română”, astfel că: „*Meridianul Cultural Românesc* e astăzi o oglindă a momentului românesc într-un timp al prefacerilor, a creatorilor crescuți eminescian, într-o societate caragialiană cu aspirație blagiană în exprimare personală: talente ale unui mediu și ale unui moment anume, 18 ani din mileniul III!”, așa cum surprinde foarte bine *starea nației* distinsul profesor. O publicație de prestigiu în care semnează nume de prestigiu și în care nu poți trăi decât un sentiment de satisfacție scriitoricească în momentul apariției unui articol care îți poartă semnătura.

Prof. Dr. Pavel TOMA

73

⇒ Avram D. Tudosie

S-a născut la 14 martie 1931 în satul Cermegești, jud. Vâlcea într-o familie cu 6 copii. A făcut liceul la Drăgășani, ceea ce desigur a influențat alegerea meseriei sale, astfel încât a urmat cursurile Facultății de Horticultură și Viticultură din București, unde, în 1971, își dă și doctoratul în viticultură și oenologie. Din 1964 se transferă la Liceul Agroindustrial din Huși, unde este un profesor excelent și un cercetător asiduu până la pensionarea sa în 1994. Pensionarea nu i-a întrerupt activitatea publicistică și de adevărat colecționar în domeniul viticol și în aspectele sale culturale.

La Școala Viticolă din Huși își desfășoară activitatea de cercetător în domeniul viticulturii și vinificației după nevoile și cerințele podgoriei. A realizat în activitatea sa Muzeul Vini-viticol din Huși, care cuprinde peste 500 de obiecte prețioase prin valoarea lor de reprezentare. A completat colecția de instrumente și unelte vitivinicole cu o sală cu 150 de figuri zoomorfe și antropomorfe din butuci naturali de viță de vie. Amenajează și modernizează vechea cramă-pivniță, adăugând o sală-laborator de prezentare și degustare a vinurilor. A înființat o vinotecă unică în țară colecționând vinuri din podgoria Huși și din alte podgorii din țară.

Ca oenolog s-a impus la nivel național prin elaborarea Tehnologiei de producere a vinului aromat din Busuioaca de Bohotin-Huși, precum și cea de preparare a vinului Vemut extraaromatizat de Huși precum și a Tehnologiei vinurilor semioxidative (omoloage celebrelor vinuri străine: Porto, Malaga, Marsala, Madera, Cahors).

Avram D. Tudosie și-a canalizat activitatea publicistică cu

același profesionalism atât în știință cât și în literatură. A publicat peste 400 de articole, studii și lucrări științifice în diferite reviste și ziare, precum și 20 de cărți dintre care 10 sunt de știință și 10 de literatură. Dintre titluri amintim: *Metode noi în viticultura pe nisipuri* (1963); *Podgorii și vinuri în județul Vaslui* (1964); *Studiul comparativ al soiurilor pentru obținerea vinurilor aromate-colorate în podgoria Hușilor* (1974); *Cultura viței de vie și producerea vinului în gospodărie* (1981); *Busuioaca de Bohotin de la origini și până în prezent, și obținerea vinurilor aromat-roze* (1983); *Vița de vie, rod al pământului și al muncii* (1989, reeditată la Chișinău la 1992); *Via și vinul* (1994); *Ambrozie și nectar* (1978); *Vinul în înțelepciunea omenirii* (1980); *Vinuri în știință și imnuri bahice* (1981); *Pe dealuri dogorite de podgorii* (1982); *Podgoriile românești în literatură* (1985); *Dicționar viti-vinicol literar-aforistic și anecdotic-umoristic* (1996); *Degustarea romanțată a vinurilor* (1999); *Via și vinul în literatură* (2000) ș.a.

*

SERIALUL ACADEMICIANULUI TUDOSIE UN DESTIN „CULTURAL” UNIC DUMITRU V. MARIN

I

Încercăm un serial consacrat unei mari personalități locale, despre care am mai scris că reprezintă, alături de Th. Codreanu turnurile Gemene ale vieții spirituale vasluiene.

Reluând o parte din articolul precedent ținem să accentuăm asupra plurivalenței profesorului, excelent la catedră,

excepțional ca jurnalist, de fapt cel mai mare jurnalist din toate timpurile, om de mare spirit și mare scriitor!

Recordmenul mondial, de 2 ori, ar merita alte seriale.

28 apr. 1941, se naște la Giurgioana din părinții Vasile-Tudora.

1959 – Termină Liceul la Podu-Turcului absolvent al 2 universități, Iași 1967, București 1976, Doctorat, 1991

1990 – Înființează TVV Vaslui, cu mare notorietate în Moldova și în țară.

1 martie 1970: angajarea prof. Dumitru V. Marin ca inspector cu bibliotecile la Comitetul de Cultură și Artă al județului Vaslui. Debut în ziaristică în 1957, la Steagul Roșu, Bacău.

1-3 iulie 1970: prima ediție a F N U C T cu noul angajat în prim plan; ca doctorand în științe trebuind să alerge după invitați de valoare, care nemaiauzind de vreun festival la Vaslui nu manifestau nici un interes.

Orășelul de 17.000 de locuitori, proaspăt centru de județ (din 1968, prin insistența lui Virgil Trofin, de loc din Lipovăț, în detrimentul Bârladului), era în plină transformare cu actualul sediu al Consiliului județean și Prefecturii terminat și Casa de cultură proiectată; cel care i-a dat numele Festivalului după cel al marelui actor de divertisment, Constantin Tănase, (din județul Vaslui de loc), D.V. Marin a manifestat de la început mare interes pentru cultura locală și cercetări folclorice.

1972-1974, tot printre organizatorii de bază, și-a extins cunoștințele și relațiile printre marile personalități culturale ale timpului fiind și cel mai cunoscut organizator al întâlnirilor cu scriitori. În 1971 aduce un grup de scriitori la Vaslui printre care Nichita Stănescu, Ileana Mălăncioiu, Constantin Chiriță, Radu Cârnecki.

A înregistrat pe bandă magnetică ediția a II-a și a III-a precum și numeroși rapsozi populari ai timpului și a participat la Sesiuni Naționale pe teme etno-folclorice la Târgoviște, Craiova, Reșița, Timișoara ș.a.

Trecut la catedră (Văleni, Vaslui) din 1974 a avut preocupări constante de cercetare pe teren (mii de texte), de participare ca cercetător sau îndrumătorul elevilor la multiple Sesiuni naționale ale elevilor și profesorilor. A urmărit și scris despre aproape fiecare ediție a F.N.U.C.T până astăzi și a colaborat la peste 30 de publicații din România: Cronică, Clopotul, Convorbiri literare, Scânteia tineretului, Gazeta învățământului, Îndrumătorul Cultural etc., etc.

S-a afirmat și în învățământ unde a obținut gradele didactice, definitiv, gradul II, gradul I și apoi doctoratul în științe.

Ca și în prezent era mult mai cunoscut în afara județului .

22 dec. 1989 participant activ la eveniment, corespondențe la Radio Iași, Radio București, TVR.

5 Dec. 1990 înființează prima televiziune privată din România obținând, în 1993, Licența 001/TV. Prin realizarea grupului de presă s-a împlinit cu radio, ziar și diversifică și activitatea sa, realizând până în prezent 27 de cărți; 2 performante mondiale, 4 naționale și 19 întâietăți în județul Vaslui.

Membru al Ligii scriitorilor

Membru al U.Z.P.R.

(Meridianul, joi, 03 august 2017)

II

Am încercat în numărul de joi 3 august 2017 să subliniez simțământul de prețuire și simpatie pentru un om de aleasă valoare, care, acum, poate privi cu liniște și încredere că a reușit ceva în viață, că opera sa trebuie continuată spre binele unei

întregi vieți culturale din județul Vaslui și de ce nu, pentru o mai corectă percepție a unei mari personalități a timpului de care aparținem, cu care suntem contemporani.

Chiar dacă am exagera în aprecierile noastre tot nu-i putem cuprinde multe dintre domeniile cultural-sociale, personale, și mai ales jurnalistice în care a reușit să se afirme.

DURATA ACTIVITĂȚII

A fi prezent în viața VIE a Vasluiului de la 1 martie 1970 și până astăzi adică aproape ½ secol e o PERFORMANȚĂ. În pofida inamicițiilor pe care le-a provocat prin firea sa (activă și directă), profesorul a fost un om al Cetății prin participarea la cercuri și cenacluri literare (a condus „Mugurel 74, timp de 2 decenii), prin articolele din presa locală și națională, prin conflictele în care a intrat cu principalii conducători comuniști. A fost mereu în preajma celor mai mari ai județului care trebuiau să țină cont de personalitatea sa și de legitimațiile de presă pe care le-a avut tot timpul.

Debut jurnalistic în 1957, la „Steagul Roșu” Bacău, a colaborat la Vremea nouă, Gazeta învățământului, Clopotul (Botoșani) ș.a., ș.a. dar și la prestigioasa revistă Cronica de la Iași condusă de vestitul profesor universitar Constantin Ciopraga.

Întemeietor al Grupului de presă, intitulat inițial Studioul de televiziune și radio Vaslui, la 5 decembrie 1990, deja marchează ca existență o perioadă unică de activitate în domeniul presei, pentru că nu cunoaștem nici o altă publicație sau grup de presă cu asemenea durată de existență și absolut sigur n-a existat în istoria județului și a țării un „grup” cu televiziune, radio, ziar și revistă proprie.

27 de ani, în istoria Vasluiului, în slujba oamenilor de pe aceste meleaguri. RECORD. Peste 60 ca ziarist. Record.

VARIETATE ȘI REALIZĂRI

A fost un împătimit educator, cu debut în învățământ pe 10 septembrie 1959, a parcurs toate gradele didactice, apoi și doctoratul în științe.

A fost apreciat ca profesor, diriginte, publicist, conducătorul cinaclurilor județene, antrenor și arbitru de fotbal, fost vicecampion național la lupte libere.

Ca inspector la Comitetul Județean de Cultură și Artă Vaslui, a cercetat fiecare colțișor al județului Vaslui; a participat la foarte numeroase Sesiuni de comunicări științifice în țară.

A colaborat și a fost apreciat de mari personalități științifice ale timpurilor Iorgu Iordan, Mihai Pop, Ov. Papadima, Adrian Fochi, Gheorghe Vrabie, Vasile Adăscăliței ș.a., ș.a. A fost recunoscut ca un folclorist de valoare națională.

Dinspre poeți și scriitori: Nechita Stănescu, Eugen Simion, Laurețiu Fulga, Marin Preda etc. iar dintre vasluieni a fost apropiat cu: Al. Angheluș, Ion Iancu Lefter, Th. Codreanu, Ion Gh.Pricop, Th. Pracsiu, S. Bogdănescu, Avram D. Tudosie, Gabriela Ana Balan și foarte mulți alții, pe care i-a și promovat în calitate de jurnalist, director al M.C.R. și adevărat om de cultură.

Este autorul primului roman realizat din istoria Vasluiului cu Zăpada pe flori de cireș (în spațiul pentru iubire) – 1999, așa cum afirmă și istoricul și criticul literar Th. Pracsiu.

60 de ani în presă și trei decenii în toate ramurile presei locale, și prin M.C.R, cu 27 de vol. Tipărite, acestea, pot fi merite ÎNCONTESTABILE?

Desigur, D. V. Marin are și destui detractori.

Dar, absolut sigur, este o personalitate de înalt rang cultural, unic în județul Vaslui și recunoscut în toată România.

(Meridianul, joi, 17 august 2017)

III

Nu din totdeauna, dar de o bună vreme mă uimește cu munca și realizările sale acest om care, sigur, nu este prețuit cum se cuvine: Meteahnă veche la noi, mai ales că vasluienii sunt cârtitori și nerecunoscători încă de pe vremea lui D.Cantemir.

Trebuie să scriu că între noi e o prietenie și o prețuire reciprocă, rarisimă.

La peste 8 decenii de viață știu și eu ce înseamnă valoare, ce, cine și cât a contribuit la viața mai bună a concetățenilor noștri, cine a dus faimă peste hotare și cât s-a afirmat în țară. Eu însumi am fost recunoscut și datorită muncii și talentului de jurnalist al județeanului nostru. Spre exemplu descoperirea mea, Busuioaca de Bohotin, nu știam că se vinde și în Canada iar serialul care se publică în MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC ne popularizează în 4 continente, multe capitale, sute de locuri în România. M-au onorat recenziile și popularizarea operelor mele. Primul care m-a felicitat la dobândirea titlului de Academician (al Academiei Oamenilor de știință din România) a fost acest bun prieten al meu.

Cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, prof.dr. D.V. Marin ,a fost argint viu în duminicile trecute, ca om de presă ori lector la simpozioane. Intervenția sa la ziua comunei Duda-Epurenii - Vaslui a fost interesantă, completând pe Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Petruș Andrei ori Ion Gh. Pricop. A mers apoi în alte două comune!

Se vede ușor că este adevărat ziarist.

Editorialele sale sunt elemente de referință! Sunt acolo informații generalizate despre problemele zilei cu destule învățăminte!

Merită urmărite!

(Meridianul, joi, 24 august 2017)

IV

M-am angajat să realizez un serial cât mai lung legat de acest om cu totul aparte cu care am șansa să fiu prieten de o jumătate de viață. Să ne înțelegem: cei care mereu vin vor avea mereu nevoie de modele, de oameni care să fi reușit ceva mai mult decât orice alt contemporan, care să amprenteze evul, măcar cu o pată de culoare, dacă nu cumva cu o realizare excepțională. Spre mândria noastră avem mulți oameni de valoare națională și mondială născuți pe aceste meleaguri (Emil Racoviță, Gheorghe Vrânceanu, Radu Miron ș.a.) dar care s-au afirmat studiind sau activând departe de aceste locuri.

Cazul lui D.V.Marin este unic pentru că acesta a ajuns de 2 ori recordmen mondial, de 6 ori național și de 26 de ori primul din județul Vaslui, activând neînterupt aici, lângă noi, la vederea noastră, în bătălie cu problemele locale, uneori, în dezacord cu concetățenii noștri: să realizezi interviuri cu 9 șefi de stat, 14 prim-miniștri, atâția reprezentanți ai bisericii, puzderie de parlamentari și oameni de cultură e și noroc, și capacitate, și îndrăzneală și orice mai vreți dumneavoastră. O revistă internațională ca MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, e foarte greu de realizat! De aici din Vaslui... plecând de lângă prieteni ca Ion Al. Angheluș, Ion Gheorghe Pricop, Th. Codreanu, Emil Pascal, P. Lascăr, C. Donose (aceștia sunt hușenii mei) cu Th.Pracsiu, Ion Iancu Lefter, Ion Enache, dr. Valeriu Lupu (și alți vasluieni), cu destui bărlădeni (vezi cazul Tr. Nicola) care l-au prețuit, s-a întors mereu tot aici, unde n-a trăit pe roze.

Nu e de mirare că este menționat în 11 dicționare cu personalități din jud. Vaslui, Bacău, Galați sau din țară. Este singurul vasluian în Dicționarul etnologilor români, și e menționat în 9 rubrici destinate din Istoria jurnaliștilor români din toate timpurile. Și dacă mai are vreo 27 de cărți, dacă mai conduce

singurul Grup de presă din Moldova, dacă este foarte activ la cei aproape 77 de ani ai săi, membru al Ligii scriitorilor din România și fost vicepreședinte al Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, putem vorbi de un vasluian de excepție? Deschizător de drumuri în presa și media modernă, primul cu un roman de valoare în Vaslui, cel mai longeviv editorialist din țară, cu debut în jurnalism acum 60 de ani...

Nu-i sunt dator lui D.V. Marin, doctorului în științe filologice, profesorului vasluian, celui mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, decât cu prietenie, în numele căreia semnez, Prof. dr. ing. Avram D. TUDOSIE Huși – România academician AOȘR.

(Meridianul, joi, 7 septembrie 2017)

V

Aș intitula notele următoare „Marin – jurnalistul” dar e mult prea puțin față de valoarea celui mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile, pentru că nu prea devreme în timp va putea fi egalat: durată, consistență, realizări de excepție.

21 de ani, în scris, adică 21 de ani de când apare ziarul de față. Nu scriam prea mult la ziarul Meridianul... fiind preocupat de lucrările mele, de cercetări, de BBH (Busuioaca de Bohotin). Prietenul meu, D.V. Marin se miră și astăzi de ce n-am luat patima băuturii, ca oenolog reputat ce sunt...

Pe 26 sept. 1996, a apărut primul nr. al ziarului în grupul de presă cu editorialist același ca la TVV și Unison. Să spun drept credeam că este un moft!

Anii, 21, au demonstrat că era nevoie de acest ziar, mai ales pagina lui culturală unde au semnat mari personalități ale națiunii române, mulți din Diaspora, foarte mulți din județ. Era manualul de pe banca învățăcelului, pentru că tot ce a rezultat

ziarist vasluian a trecut pe aici. Toate realizările județului au fost consemnate aici; toate sau multe dintre mărturiile despre activitatea prof. Marin, vicepreședinte al UZPR, membru al Ligii scriitorilor, sunt aici.

Pe masa noastră se află o publicație longevivă.

În mâna noastră poate fi mărturia scrisă și semnată, pentru că cea auzită sau văzută au dispărut.

Chiar dacă ne așteaptă computerul – stăpân, poate ce s-a realizat în aceste două decenii va interesa pe „cei care mereu vin” (cum zice profesorul) pentru că dovada scrisă rămâne.

Rămânem și noi ca reprezentanți ai mediului vasluian, în momentul istoric dintre două secole și două milenii, oameni de merit ai unui timp, subliniez, imposibil de repetat.

Prin întreaga și variata sa activitate D.V. Marin rămâne unic.

(Meridianul, joi, 21 septembrie 2017)

VI

EDITORIALISTUL. Ar fi cazul să amintim că Tvv s-a înființat pe 5 decembrie 1990, când s-a hotărât să se pornească la drum, că prima emisiune a fost pe 24 dec. 1990, că de la bun început și până astăzi la mersul acestei unități media a vegheat un om întreprinzător și competent. Alergătura prin Europa și prin lume, ca să nu mai vorbim din România, n-a dus cumva, la absența editorialelor ca modalitate de purtător de cuvânt și de ideologie a cuiva, deci orientarea în câmpul audio-vizual.

Ziarul Meridianul a împlinit zilele acestea 21 de ani (înf. 26 sept.1996), dar în nici un număr n-a lipsit EDITORIALUL ca modalitate de comunicare a esențialului din viața de zi cu zi a comunității, ca posibilitate de comunicare a gândurilor și

atitudinilor unui ziar și a unui jurnalist. Poate și pentru orientarea oamenilor în legătură cu problemele zilei. Și, dacă ne gândim la rubrica deosebit de urmărită „minutul de frumusețe” apreciată și comentată îndelung atunci când ora exactă se dădea la Vaslui, pentru vasluienii din tot județul, dacă ne ducem cu gândul la vestitele relatări de prin multe colțuri ale lumii, ne închipuim că a existat întotdeauna o grijă pentru astfel de emblemă a ziarului.

Se împlinesc peste 3 luni niște ani de la apariția TVV. Profesorul împlinește și el o vârstă, noi împlinim... visuri la diferite vârste. După primirea mea în Academia Oamenilor de Știință din România, m-am gândit că unul dintre cei mai îndreptățiți să fie admis acolo este acest concetățean al nostru care deja mai este membru al Uniunii Ziariștilor din România, membru al Ligii scriitorilor din România. Și mai este menționat în 11 dicționare de personalități din jud. Vaslui, Bacău, Galați, și mai este Cetățean de onoare în comune din aceste județe. Pentru noi a fost și este un promotor local cu rezultate deosebite. Pentru cel mai longeviv EDITORIALIST din Țara Românească, respectul nostru.

(Meridianul, joi, 05 octombrie 2017)

VII

Seria de articole din ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău este foarte potrivită pentru a arăta lumii o figură contemporană luminoasă care, vorba președintelui țării, Emil Constantinescu, a avut și are harul de a face. Chiar în aceste zile datorită insistențelor și capacității prof.dr. Marin a ieșit de sub tipar nr.11 al Revistei de suprafață globală MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.

Nu pot fi decât de acord cu acest recordmen al jurnalismului românesc și să constat că doar după cele 11 numere

se înregistrează un număr record de colaboratori, 359, cifră care pare de domeniul incredibilului pentru județul Vaslui, cu săracii, prăpădiții și răuvoitorii lui. Din ce știu, până acum el n-a primit nici cel mai mărunț sprijin financiar. Presa locală n-a făcut absolut nici o remarcă sau evidențiere, deși revista le-a fost trimisă și tipografic și pe email, ceea ce denotă lipsa de cultură și obiectivitate a acestor conducători, care, chipurile, ar fi interesați și de cultură. Aici e vorba de cultură adevărată care se realizează sub ochii lor. Dacă ar fi vorba de bălăcărit, ei ar fi primii.

M-am gândit ce-l tot mână pe profesorul vasluian să realizeze acest fapt unic de cultură... Bani nu aduce, eforturi personale cât înapoi, nesomn și griji la greu, ba, mai trebuie să scrie și el câte ceva, că prietenul meu are mereu ceva de spus, după cum se vede și în ziar. Mă bucur că el poate, știe și vrea spre cinstirea acestor oameni subjugăți de prea multe griji.

Zilele trecute mi-a luat un interviu mie și directoarei Marinela Vasilescu în Ferma didactică viticolă de la Huși, dorind să popularizeze rodul viei și vinului de la noi. A zis că sunt o enciclopedie vie. Desigur că-i mulțumesc, dar eu subliniez disponibilitățile (de toate felurile) omului cu o așa putere de muncă remarcată de Ben Todică din Australia, Georg Barth din Germania, de Vasile Filip-Canada și de mari personalități românești. Oare, ce-l tot mână spre astfel de realizări pe concetățeanul nostru?

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC nu poate fi decât o altă dovadă extrem de valoroasă a unei personalități cu destin cultural unic în județul Vaslui, despre care sunt tare bucuros să scriu.

(Meridianul, joi, 19 octombrie 2017)

VIII

Nu-mi dau seama cât poate alerga acest domn, pentru că număr de număr ține ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, face înregistrări video pentru TVV.ro, mai scrie câte ceva, manageriază societatea, corec-tează M.C.R.

Duminică, a stabilit un alt record generat până la urmă de munca sa de o viață: a participat, înregistrat și scris despre o a treia întronizare, adică a noului Episcop de Huși, P.S. Ignatie Mureșanul. Chiar că a fost un ales privilegiu oferit de soarta muncitorului cu condeiul! Gândiți-vă câți în decursul istoriei au putut, câți au reușit să participe și să scrie despre asemenea evenimente spirituale cu tot felul de conotații în viața unei comunități cu 5 protopopiate și cu o jumătate de milion de locuitori. Ziarul său e mărturie pentru acum și peste timp că nimic important în viața județului Vaslui și chiar din Moldova n-a trecut fără să fie filtrat de simțul său de observație.

Am știut că a fost apropiat de P.S.Ioachim care îl ținea la dreapta lângă iconostas, pe care-l frecventa, ale cărui pastorale i le publica. N-am știut de apropierea de episcopul Corneliu pentru că în ultima perioadă erau mai reci. Am știut de interviurile sale cu Papa, cu P.F. Teoctist și Daniel, se mândrea cu cele realizate cu I.P.S.Teofan, Streza și mai ales cu Cassian al Americii de Nord. Acum, sigur, e de adăugat P.S. Ignatie, pentru că un cuvânt al prof.dr. Marin are mare greutate, și, pentru că știe ce să întrebe în numele enoriașilor.

Eu mă mândresc a fi fost în apropierea unor mari personalități ale neamului, nu ca jurnalist ci ca specialist într-ale vinului. Abia aștept acest cuvânt special al P.S.Ignatie.

(Meridianul, joi, 26 octombrie 2017)

74

Cornelia Ursu

Cornelia Ursu s-a născut pe data de 10 septembrie 1961 în Bârlad, județul Vaslui. Absolventă a Facultății de Medicină Generală (Medicină Militară) a Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București, a urcat treptele gradelor și funcțiilor ca medic militar, dar și cele profesionale ca oto-rinolaringolog la Spitalul Clinic Militar de Urgență „Jacob Czihaș” din Iași. A urmat mai multe cursuri de specialitate în România, Franța, Germania și a lucrat ca medic intern în ENT Department la General Hospital of Salzburg, Austria. A obținut titlul de doctor în oto-neurochirurgie cu teza de doctorat „Paraliziile nervului facial intra-temporale și a frigore. Contribuții la dezvoltarea metodelor de diagnostic și tratament” la Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” din Iași.

În paralel a urmat și o carieră didactică la Universitatea „Apollonia” din Iași unde este conferențiar universitar doctor și Decan al Facultății de Medicină Dentară. Este autor și coautor a numeroase articole științifice publicate în reviste de specialitate, cărți, monografii, dar și al unui brevet de invenție medaliat cu argint la Expoziția internațională de invenții, cercetare științifică și tehnologii noi, „Inventika”, București.

I s-a conferit Ordinul „Meritul Militar clasa a III-a” și a fost prezentată în „Who’s who in Romania Medical”. După încheierea activității medicale militare a urmat și a doua specialitate, cea de Alergologie și Imunologie Clinică.

Este membru senior al Asociației Literare Păstorel Iași;
Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România;
În domeniul editorial literar are două apariții:

Prin țara unde soarele apune în mare, Editura Pim, Iași, 2016.

Paradigma unui țărm mediteranean – *Consemnări și imagini estivale*, Editura Pim, Iași, 2016.

Letiția OPRIȘAN – Melancolie

75**⇒ Mircea Varvara**

Recent, în luna februarie, 2018, într-o convorbire telefonică, la inițiativa sa, **Domnul Profesor Dr. Marin Dumitru, Director de Televiziune (orașul Vaslui) și cu alte funcții în decursul timpului** (inspector, îndrumător în societate, scriitor, publicist, reporter, sintetiza-tor de articole, etc .) m-a îndemnat să-i prezint în trei pagini o sinteză de realizări din activitatea mea până acum, 2018. Sinteza informațiilor este prezentată în două subunități:

1.Principalele date micromonografice; 2. Opinii despre sărbătorit .

I. Data și locul de naștere: 13 August 1932, Comuna Vultureni, Județul Bacău.

Sexul: Masculin.

Statut: Căsătorit cu Elena, 1958, acum, 2018 , 79 ani, doi fii; Viorel, 59 ani, profesor universitar Dr, Universitatea Politehnică, Iași, căsătorit cu Roxana, 56 ani, medic, una fiică, Sorana, 33 ani, doctor în Economie, Zurich; Cătălin, 49 ani, I.T. Manager, Bruxelles, căsătorit cu Beatrice, medic, 47 ani, Bruxelles, una fiică, Carina, 13 ani , Bruxelles.

Studii: 1952, Liceul Pedagogic din Bârlad, **Diplomă de Merit, 543, E,73;**

1957, Facultatea de Științe Naturale și Chimie, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, **Diplomă de Merit, nr.13161,1957;**

1972, Doctor în Științe biologice, Diploma nr. 192, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași;

1957, Profesor la Liceul Teoretic, Podul Turcului, Județul Bacău;

1958, Sef de Laborator, Facultatea de Stiințe Naturale și Chimie, Iași;

1960, Asistent universitar, Facultatea de Stiințe Naturale și Chimie, Iași ;

1966, Lector universitar, Facultatea de Biologie-Geografie și Geologie, Iași;

1990, Conferențiar universitar, Facultatea de Biologie, Iași;

1994 – 2002, Profesor universitar, Facultatea de Biologie, Iași (retras din activitate, 2002);

2002, Profesor universitar emerit, Decizia Senatului Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași nr. 4879, Iulie, 2002;

2003, Certificat de includere în prima ediție a cărții „The Contemporary Who's Who”, publicată de American Biographical Institute, USA;

2004, Diplomă de Excelență acordată de Facultatea de Biologie, Iași, pentru merite deosebite în întărirea, dezvoltarea și ridicarea prestigiului Scolii de Entomologie la Universitatea din Iași;

2005- Profesor universitar asociat, Facultatea de Biologie, Iași;.

Sinteza realizărilor didactice, științifice în intervalul de 44 ani, 1958-2002;

Activitatea didactică a constat din predarea de cursuri, lucrări practice și practică biologică de teren.

Am predat cursuri în cadrul a 13 discipline din Planul de Învățământ, din care menționez:

Ecologie generală, cursuri cu frecvență, 14 ani (1989, 1990-2002, 2004, 2005); **Ecologie generală**, cursuri fără frecvență, 5 ani (1975, 1976, 1986, 1987, 1988); Zoologia nevertebratelor, curs fără frecvență, 3 ani (1968, 1969, 1970); Metodica predării Biologiei, curs fără frecvență, 4 ani (1972-1975).

Am efectuat lucrări practice în cadrul a 14 discipline din Planul de învățământ, din care menționez: **Ecologie generală** 18 ani (1974, 1987 - 2002, 2004, 2005); **Zoologia nevertebratelor**, 12 ani (1964 - 1970, 1972 - 1974.1981, 1982, 1985, 1986); Entomologie generală, 3 ani, (1960, 1961, 1962);

Activitatea științifică: Titlul Tezei de Doctorat: „Insecte dăunătoare prunului din județul Iași și dușmanii lor naturali (insecte entomofage)”, 1972.

După obținerea doctoratului, activitatea științifică principală s-a desfășurat pentru cunoașterea complexă, ecologică a specilor din Familia Carabidae (Ordinul Coleoptera din Moldova, (România) din ecosisteme naturale și agricole (diversitate, răspândire, dinamică, fenologie, ecologie, etologie, etc.).

Cadrele universitare , biologi, Profesor dr. Trăian Ceuca (Universitatea din Cluj) și Lector DR.Irinel Popescu (Facultatea de Biologie, Universitatea din Iași) au dedicat numelui meu de familie următoarele denumiri de specii: **Entomobielzia (Moldovobielza) varvarai n. sp. (1985), (Diplopoda) și respectiv Torymus varvarai (Chalcidoidea, Torymidae, 2005). (Insecta).**

Lucrări științifice de specialitate, publicate:117.
Nominalizez două titluri:

1. 1977, Varvara Mircea, Diaconescu Elena - Data of the Malacosoma neustria L. pest's biology on plum-trees in Moldavia. An.St.Univ.,II,T.XXIII, p.83-84;

2. 2008, Varvara Mircea, Zamfirescu Stefan, 2008, Composition and the structure of Ecological Requirements of the Species of Carabidae (Carabidae, Coleoptera) in the maize crop ecosystem from Moldavia, 1984 - 2000. Muzeul Olteniei Craiova.Oltenia. *Studii și comunicări. Științele Naturii*, Tom XXIV , p. 97-108

Manuale și cursuri universitare: 10 (Zoologie, Ecologie)

Vizite în străinătate pentru documentare și schimb de experiență :

Polonia (Warșovia) 1974, 1992), Germania (Jena, 1982, Freiburg, 1986, Jena, 1987, Freiburg, 1995), Franța, Paris, 1993, Anglia (Scoția, Dundee, 1994), Republica Moldova (Chișinău, 1991).

Participări la Simpozioane și Congrese științifice de specialitate: Ungaria (Budapesta, 1981, Gödölo, 1991, Germania (Gotha), 1986, Anglia (York, 1994, Republica Cehă, (Praga), 1998, Elveția, Basel, 1998).

II. Opinii despre sărbătorit la aniversarea vârstei de 80 de ani si opinia academicianului Traian Gomoiu din corespondență:

Mustăță Gheorghe, profesor universitar, dr., asociat, emerit, Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România .

„Dacă ar fi să particularizăm prin ceva activitatea didactică, academică desfășurată de colegul Mircea Varvara, atunci ar trebui să scoatem în evidență caracteristica intrinsecă a personalității sale, aceea de a se ridica de la cunoașterea practică la interpretarea filozofică a structurilor și proceselor biologice. I-am valorificat experiența didactică și științifică, solicitându-l ca referent științific la unele dintre cărțile pe care le-am publicat”. (Profesor universitar Dr., Mustăță Gheorghe, 21 iulie, 2012).

Conferențiar DR. Costică Naela, Lector DR. Costică Mihai, 21 iulie, 2012.

„Este o persoană completă, împlinită, cu o familie reușită și se vede pe fața domniei sale: ESTE MULȚUMIT..., este senin, este împăcat cu sine și cu lumea, nu are războaie de purtat, este un model de viață, este un model de autodidact, un model de echilibru și cine poate să vadă acestea este liber să învețe de la domnia sa. Nu este ostentativ, nu strivește cu autoritatea sa, nu poartă cu domnia sa cultul personalității, ci strălucește discret, modest, cuminte pentru toți cei care au ochi ai minții să vadă și să învețe. Bland sfătuitor, model discret, generos sprijin moral, ați ajutat dezinteresat oricând a fost nevoie”.

Academician Traian Gomoiu, 15 martie, 2016,

„Sunt bucuros, că după mulți ani am întâlnit o mare personalitate ca Dumneavoastră, un coleg de breaslă care corespunde din plin tiparelor educației mele – un coleg instruit, bine pregătit, pasionat, înțelegător, talentat, iubitor al frumosului suprem - natura și semenii și care poate să poarte cu mândrie titlul cel mai de preț pe care trebuie să-l râvnim cu toții – titlul suprem de OM”.

În încheiere, aduc mulțumiri pline de vibrație Domnului profesor doctor Dumitru Marin pentru umanismul său larg, membrilor familiilor: Elena, soție cu un fizic plăcut, inteligentă, harnică, curajoasă, perseverentă; urmașilor noștri frumoși, inteligenți, foarte buni familiști, foarte bine realizați în viață, Viorel și Cătălin; nurorilor noastre Roxana și Beatrice, medici de prestigiu; nepoțelelor noastre frumoase, feminine, înțelepte, Sorana, doctor. în Economie, Zurich (Elveția) și Carina, elevă premiantă în fiecare an la Liceul „Jean Monet”, Bruxelles ,clasele I-V. Nu-l uităm pe primul nostru strănepot, cu prenume englezesc Henry, foarte frumos, care va avea patru ani în luna iulie, 2018, și care se străduiește să învețe trei limbi: română, (mama), engleză, (tata), (germană), (grădiniță), Zurich, Elveția.

APRECIERI DESPRE OMUL MULTIDIMENSIONAL, MARIN DUMITRU

Mă numesc Varvara Mircea. Sunt profesor universitar doctor, pensionar, emerit la Facultatea de Biologie, Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași. Sunt adeptul concepției filozofice, holiste despre lume și viață. Legile fizice sunt aceleași și acționează în tot Universul cunoscut, format din cele 450 de Galaxii în care se include și Calea Lactee, iar noi trăim la

marginea ei, în Sistemul Solar, pe Planeta noastră albastră, Pământul, Terra, la 150 milioane kilometri depărtare de steaua noastră, de Soarele care răsare în fiecare dimineață, izvorul de lumina și energie.

Ce scriu în continuare este efectul unei cauze, venită din exterior, de la elevul meu din anul școlar 1957 – 1958, astăzi, 2018, omul cu foarte multe realizări, multidimensionale, Marin Dumitru. Toți factorii acționează, influențează, dar marile spirite ale umanității prin știință, tehnică, înțelegere și folosirea ei au adus Umanitatea unde este în prezent. Ai computerul în față, deschizi Skype –ul, privești la ecran, vezi și vorbești cu cei pe care-i cunoști, la mii de kilometri distanță, în America sau Australia. Tot computerul păstrează, în cuvinte și imagini, tot ce a realizat o persoană spre luare aminte. Pentru mine, computerul a fost izvorul de lumină, pentru ca efectul meu să se convinge cu cauza, care a plecat de la Vaslui.

Există o ierarhizare, oare ce-i mai important, mai prețios în devenirea, în realizările sale? Toate! Aș menționa doar unele, totuși, resursele ereditare, educația cu toate componentele sale, contextul social, curajul, și încă odată, curajul și apoi dorința și putința de mai bine.

Eu sunt, cine sunt! Celebra formule! Când spun eu sunt, mă văd și mă aud oamenii. Dar cine sunt, rămâne ascuns în interiorul meu, adică în regele organelor, creierul, care conține acumulările care se vor exterioriza, așteptând de a fi exprimate, observate, evidențiate.

Îmi imaginez că nu a fost ușor de loc de a intervieva nouă șefi de state, conducători în vârful piramidei intelectuale, sociale, din țările respective: România, Moldova, Franța, etc.: ce întrebi, ce răspunde interlocutorul în continuitate pe plan individual și interindividual.

Domnul Profesor Dr. Marin Dumitru, Director de Televiziune și cu alte funcții (inspector, îndrumător în societate, scriitor, publicist, reporter, sintetizator de articole, etc, ca de exemplu: „Giurgioana-Bacău, Sat-Biserică-Oameni” (2011), și una foarte importantă prin cei ce au vorbit, „Ceașescu-Bășescu, Mitterand-Snegur-Iliescu, Lucinski-Constantinescu-Regele Mihai!, Evocări de reporter” (2014). Dânsul a avut prilejul și fericirea de a colecta multe substantive, verbe și adjective de apreciere de la Academicieni, profesori universitari, profesori în învățământul preuniversitar, directori, ziariști, colegi, prieteni, săteni etc., un mare buchet de mulțumiri și bucurii spre altitudinea de 77 de ani și în continuare.

Există cauze oriunde și oricând! Noi vedem, înțelegem și explicăm, facem anticipări în baza inteligenței și acumulărilor din interiorul nostru. Un academician în anii studenției mele, dorind să-l particularizeze pe cel ce a observat, înțeles și formulat Legea gravitației universale, s-a întrebat: Câți n-au văzut căzând un măr!

Am citit de două ori sinteza de pe internet, postata de Dl. Marin Dumitru. La sfârșitul primei lecturi am acumulat multe emoții. Am citit a doua oară, mi-am făcut notări. Am redactat textul .

Concluzia acestor rânduri se bazează pe ceea ce am citit, am revărsat lumină în învățământul superior, am o vârstă, am acumulări, am putere de comparație, și exprim o părere personală, responsabilă. Omul, patriotul, profesorul, directorul, reporterul, întreprinzătorul, Marin Dumitru, etc. prin tot ceea ce a realizat până acum, atât de divers, s-a îndepărtat treptat de obișnuit și s-a apropiat de excepțional și, nu știu cât, de genial?!

Cu sincere felicitări și admirație!

76

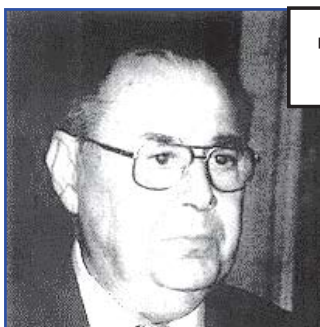
⇒ Nicolae Viziteu

Născut: 3 iulie 1945, în satul Cursești-Deal, Vaslui. **Studii:** A urmat Școala Populară de Artă Vaslui.

Familie: Este căsătorit și are 4 copii.

77

→ Constantin D. Zeletin

Membru al Academiei de Științe
Medicale.

Președintele al Societății Medicilor
Scriitori și Publiciști din România.

Președinte de onoare al [Academiei Bârlădene](#), (societate
artistică înființată în anul 1915).

Pseudonim al lui Constantin Dimoftache, născut, [13 aprilie 1935](#), [Burdusaci](#), comuna [Răchitoasa](#), [judetul Bacău](#)) este poet, eseist, traducător, profesor doctor, medic și biofizician.

Volume publicate: Michelangelo, *Sonete*, E.L.U., 1964 (pentru care obține, în anul următor, premiul de carte, Edinburgh, Anglia, 1964); *Lirica renașterii italiene*, Editura Tineretului, 1966; Charles Baudelaire, *Florile răului* (ediție colectivă), E.L.U., 1968; *Sonetul italian în Evul mediu și Renaștere*, două volume, Editura Minerva, B.P.T., 1970; Michelangelo, *Sonete și crâmpoie de sonet*, Editura Albatros, 1975 (Premiul Asociației Scriitorilor din București); *Călătorie spre transparență*, poezii, Editura Eminescu, 1977; Michelangelo Buonarroti, *Scrisori urmate de Viața lui Michelangelo* de Ascanio Condivi, două volume, editura Meridiane, 1979; *Lirica franceză modernă, florilegiu*, Editura Albatros, 1981; *Ideograme pe nisipul coridei*, proză aforistică, Editura Cartea Românească, 1982; Michelangelo, *Poezii*, opera omnia, Editura Minerva, B.P.T., 1986; *Andaluzia*, poezii, Editura Cartea Românească; Charles Baudelaire, *Florile răului*, traducere integrală, Editura Univers, 1991; *Respiro în amonte*, eseuri, Editura Cartea Românească, 1995; *Gaură-n cer*, eseuri, Editura Athena, 1997; *Adagii*, proză aforistică, Editura Athena, 1999; *Sonetul în zorii, amiaza și amurgul Renașterii italiene*, Editura Pandora-M, Târgoviște, 2002; *Ștefan Zeletin. Contribuții documentare*, Editura

Corgal Press, Bacău, 2002 (semnat, C. Dimoftache-Zeletin); *Paul Verlaine, Poèmes. Poezii*, Editura Pandora-M, Târgoviște, 2002; *Scânteind ca Sirius...*, Editura Sfera, Bârlad, 2004; *Distinguo*, Editura Vitruviu, București, 2008; *Doctorul Alexandru Brăescu, 1860-1917. Contribuții documentare*, Editura Corgal Press, Bacău, 2009; *Rămânerea tăcerii*, Editura Spandugino, București, 2011; *Zdrențe în paradis*, Editura Spandugino, București, 2012; *Scrieri I*, Editura Spandugino, București, 2012;

Premiat de Asociația Scriitorilor din București, și Uniunea Scriitorilor din România (1991), pentru cea mai bună tălmăcire a unei capodopere lirice a literaturii universale.

Președinția României i-a acordat Ordinul Național Serviciul Credincios în gradul de Ofițer etc.

UN... CUVÂNT ÎNAINTE

Un copil de țăran din Giurgioana - jud. Bacău, a străbătut lumea după ce a măsurat cu pasul întreaga vale a Zeletinului, inclusiv comuna mea natală Burdusacii.

Un tânăr îndrăzneț, inclusiv la lupte libere, s-a dovedit un profesor eminent în perimetrul Vasluiului, recunoscut atât pentru profesionalismul său cât și pentru nonconformism și inventivitate.

Astăzi, cetățean al Vasluiului, care a pornit *Televiziunea Vaslui*, *Unison Radio Vaslui*, *Unison Radio Bârlad* și *Ziarul Meridianul* (iată-l într-al 16-lea an de apariție), care a candidat la primărie, Consiliul Județean sau la Parlament situându-se mereu în locuri remarcabile...

Un om dintre noi, alergând în cele 4 zări ale lumii (...31 de țări !) dar mai ales în România pentru a realiza numeroase reportaje, întrevederi, corespondențe în direct etc. în sfârșit, presă de cotă înaltă, din moment ce a reușit să aibă în direct 6 președinți de stat, regele Mihai I, 14 prim-miniștri, sute de parlamentari din țară și de peste hotare. O personalitate cu 9 fișe în *Istoria Jurnalismului* !

Un etnolog (reținut în *Dicționarul de specialitate*) un romancier, un istoriograf cultural (câteva cărți valoroase), deci o fire activă și întreprinzătoare, dă la iveală o monografie consacrată satului natal: „GIURGIOANA - Bacău, Sat - Biserică - Oameni”.

Alcătuită într-un timp scurt, cartea, de 168 de pagini, este un stop-cadru al vieții unui sat, poate, ineluctabil alunecând spre veșnicie. Atestat la 1531, cu biserică veche în 1809, și **aceasta** sărbătorită acum, *Sf. Voievozi*, la cei 150 de ani, cu enoriași harnici dar din ce în ce mai puțini, în acest noiembrie, deci, un document care poate rămâne în istoria (culturală) a României, poate, pentru că este primul.

Cele 6 capitole ale volumului: **I - Satul, II - Biserica, III - Școala, IV - Oamenii, V - Personalități, VI - Addenda**, demonstrează spiritul, rigoarea autorului, capacitatea de sinteză și priceperea de a îmbina datele, documentele, exprimările orale spre a servi cititorului de azi și de mâine.

Documentele inedite despre sat, biserică, școală, oamenii satului, personalitățile locale sunt într-o succesiune bine gândită și echilibrată, se constituie în mari merite ale lucrării.

Ilustrarea cu fotografii sau xerografii ține de încercarea de a prezenta o contribuție personală cu adevărat remarcabilă.

Cunoscându-l și apreciindu-l pe prof. dr. Dumitru V. Marin care se ocupă și de cercetarea Văii Zeletinului, în speranța că va continua și pe această latură științifică, recomand călduros această carte „GIURGIOANA - BACĂU, SAT- BISERICĂ - OAMENI”!!!

Prof.univ.dr. C.D. ZELETIN
(București, 24 octombrie 2011)
(La Volumul „GIURGIOANA - Bacău,
Sat - Biserică - Oameni”, monografie,
Editura PIM, 2011)

DE CE DICȚIONAR SELECTIV - AFECTIV?

M-am întrebat chinuitor de mult la ce tot servește munca mea pentru viitor, pentru că pentru prezent am mari rezerve. Cronicarii afirmău că în acele cumplite vremi, „ieste inimii durere” să nu lase ceva de „cap și începătura moșilor și strămoșilor” adică din istoria moldovenilor, deși parcurgeau grele perioade, cu slabă recunoaștere a scrisului lor, decizând, totuși în favoarea semnului de identitate și evoluție a vieții sociale pe care au trăit-o. Și ei realizau că vremurile se schimbă, iar istoria a confirmat întru totul.

Am realizat dar un grupaj de mărturii care să dovedească:

1. Și pe plaiuri vasluiene (am renunțat la atâtea pentru Vasluiul acesta hulit!) a existat un moment de vigoare creativ-patriotică, servită cu credință, fonduri, minte, inimă, talent, nu cu sabia, nici cu racheta ci cu scrisul și organizarea, cu sacrificiu.

2. Am realizat un fierbinte și valoros NOD CULTURAL bine structurat în Moldova, în România, chiar în lume fără a fi „curent planetar” dar cu legături care onorează limba română și orice cultură de pe glob. Terminațiile metaforice includ pe Ben Todică (Australia – Melbourne), Ștefan Racovitză (Geneva-Elveția), Georg Barth (Passau – Germania), Diana Maria Popescu (Stuttgart – Germania), Daniela Straccamore (Italia), George-Vasile Filip, Codruța Marin (Montreal – Canada), Nicolae Dabija și Mihai Cimpoi (Chișinău – Rep. Moldova), Nicolae Tărâțeanu (Cernăuți – Ucraina), Adrian Grauenfels (Israel), ca să-i includem doar pe câțiva dintre cei 414 colaboratori, din Răsărit – Apus și Est – Vestul lumii.

3. Deși în primul rând este un efort privat (fără vreo legătură cu administrație românească), au răspuns afectuos și amical toți acei nominalizați (glosați) în fiecare număr de revistă, ca să nu ne poată contesta nimeni, niciodată.

4. Au răspuns solicitărilor noastre mult mai mulți decât cei 77 selectați. Din șirul lung nominalizez pe Doina Toma care mi-a dedicat și un catren „întăritor”(„La aleasă-aniversare / Am un gând draguț și bun / Să privești cu încântare / Zilnic... poate fi Crăciun”), Letiția Oprișan, mignona pictoriță de valoare mondială, Dan Ravaru (un valoros contemporan-aprilist), Jipa Rotaru (mare istoric militar, născut tot pe 28), Mihaela Băbușanu (o elevă-poetă, de care sunt foarte mândru), Costin Clit (cu activitate care se va putea compara, peste ani, cu realizările subsemnatului), Ion Hadârcă (poet și mare om de cultură basarabean, pe care l-a amuțit politica), Th. Pracsiu (personalitate critică recunoscută de contemporani), Dana Ouatu (poetă), ing.Toader Dima (un primar la Berezeni, fost deputat, o capacitate organizatorică pentru acest sfert de secol), alt primar din jud. Bacău, ing. Gheorghe Andrieș (model de edil modern), Ion Măcnea de la Vetrișoia-Vaslui, poet, prozator, realizatorul unui complex unic de statui în Popasul Spiritului, P.S.Ignatie, episcopul Hușilor, și mulți, mulți alții. Ne-am propus doar...77...

5.Ce mai demonstrează **acest Dictionar selectiv- afectiv**: Situarea unui grup de presă care a avut prima Televiziune privată din țară (Licența 001/TV), primele posturi de radio (inclusiv rețea) în județ, primul săptămânal de după Revoluție (26 sept.1996) și prima Revistă dinspre jurnalismul cultural din România (M.C.R.), în focul bătăliei pentru limba română, pentru luminarea a peste 1 milion de oameni, pentru promovarea talentelor, până la urmă pentru adevăr, minte, inimă și literatură... cu omul care a înflorit locul, până la urmă prețuit de la țăran (Ticu Roșca) până la academician (adică-s mai mulți și adevărați

oameni de mare cultură). Că am avut mari și multiple valori împrejurul nostru. Că rezultă un tablou cultural-spiritual vibrant și omenește deplin real.

6. Sentimentul ZĂDĂRNICIEI?

Din păcate ne străbate adesea, ne întrebăm dacă nu punem diamante în râul porcilor cum se spune. Dar, presupunem că nici marii cronicari români, nici cel mai mare folclorist român, Tudor Pamfile, nici Lucian Blaga, și, sigur, nici Eminescu n-au fost scutiți de îndoieli și disperări. Oricum, nu ne părăsește simțământul că realizăm acel ceva UNIC în istorie.

AȘA CĂ, MAI DEGRABĂ... FACEM, DECÂT SĂ NU FACEM !

CAPITOLUL II

RECORDURI... RECORDURI... NUMAI... RECORDURI

2 RECORDURI MONDIALE:

- 9 interviuri cu șefi (sau foști șefi) de stat: Ion Iliescu, Emil Constantinescu, Traian Băsescu (România), François Mitterrand (Franța), Mihnea Saegusa, Petru Lucinschi (Rep. Moldova), Igor Smirnov (Transnistria), Regsef Mikhal I. discutiți cu Nicolae Ceaușescu (și arestul de Vladimir Voronin, când nu era încă președinte).
- Prin Meridianul Cultural Românesc (inf. pe 8 febr. 2015), publicarea, doar după 13 numere, a 414 colaboratorii din 4 continente și numeroase țări.

6 RECORDURI NAȚIONALE:

- Prima televiziune privată autohtonă, la TVV, în luna 09/1 TV, în luna pe 5.12.1990, prima emisiune pe 24 dec. 1990, pentru 1/ din România.
- Cel mai longeviv editoriatist, la TVV, Iulian Meridianul, Onix, Meridianul Cultural Românesc cu debut în Jurnalul din 1957, redactat din 32 de țări.
- Influența primul grup de presa complet din județ și din Moldova cu televiziune, radio-țigă, ziar și revistă.
- Interviu cu 14 prim-ministri (Petre Roman, Th. Stolojan, Nicolae Văcăroiu, Victor Cioroba, Radu Vasile, Mugur Isărescu, Adrian Năstase, Călin Popescu-Tăriceanu, Victor Ponta, cel din Republica Moldova (Mihnea Dăneș, Valeriu Murawech, Andrei Saugheol, Vasile Torok, – ultimii doi încă nu erau în această funcție).
- Prima Teză de doctorat – carte consacrată cursului românesc în folclor: Tudor Pamișile și Revista ION CREANGĂ (1998), pregătită și documentată 20 de ani.
- Relatari de la 3 intronizări de episcopi (Iliuș) PS Ioachim, PS Corneliu, PS Ignatie, interviuri cu papa Ioan al II-lea, PP Teoctist, Daniel și mulți mitropoliți, episcopi, protopop, preoți.

3 RECORDURI INTERJUDEȚENE:

- Simpozion interjudețen în numeroase comune, Zilele Meridianului, în jud. Iași, Bacău, Galați, Vaslui.
- Lansări de cărți a ziarelor Meridianul, a Revistei Meridianul Cultural Românesc în aceste județe.
- Nominalizare în 13 Dicționare cu personalități, Cărtărean de onoare (Podu Turcului, Teșeu, Pricăcani), vicepreședinte al Partidului F.E.R., vicepreședinte al UZPR pentru Moldova.

26... RECORDURI JUDEȚENE

- Longevitate mare ca ziar, peste 61 de ani.
- Școala neofolclor de presa, (1990-2018), peste 500 de persoane.
- 23 de ani șef județean de partid (MER, PER, ACTIUNEA POPULARĂ, Partidul verde), record local de conflict, 234 în mandatul 2000-2004.
- 5 mandate de Consilier județean, 2 local.
- Candidat în Primărie, Camera Deputaților, Senatu, Consiliu local și județean (1992 - 2008).
- Prima rețea de radio, locală: Vaslui (1993) + Barlad (1994).
- Primul romanțier, din istoria speciei literare, în Vaslui: Zăgădă pe florile de câmp (1999).
- Influență și promovare a curentului Cultural- Informațional din județe: cele mai mari personalități vasiluene, autori de moarte, aproximativ 300, cu peste 450 de cărți și pagini speciale, au fost promovați în mijloacele proprii de presa.
- Organizează Cenaclul Literar Județean (1971 și 1991-2000), Cenaclul Muzical '74, Festivalul național Fănașele Danse (2 ediții), Gala zărilor (2 ediții), Tip-top-minutop (2 ediții), Simpozionul național Onușcu Cărtii Vasiluene (3 ediții), Zilele Meridianului în peste 20 de localități din 3 județe, alte manifestări legate de lansarea M.C.R. în județele Moldovei: Bacău, Iași, Vaslui și Barlad, Hosi, Hârșova, -
- Micromonografi și meditații despre viață și opera lui Dimitrie V. Marin în 13 dicționare cu personalități în județele Bacău, Iași, Vaslui, Galați, Istoria Jurnalismului din România (2012 - 9 mențiuni), Enciclopedia Personalității din România (2010), Dicționarii etnologilor români (1998). Multe mențiuni în zăre și reviste.
- Prima monografie a Liceului Mihail Kogălniceanu din Vaslui, 1990.
- Autor a peste 5 volume de istorie culturală locală.
- Ordinul Zărilor, Aur, de 2 ori.
- Reprezentări pentru Vaslui în 32 de țări din lume.
- Critic de onoare în 3 județe: Bacău, Galați, Iași.
- Primul studiu consacrat învățământului local, 1980, carte, în 2016.
- Primul vasiluan în înălțimi originale, cu șef de delegație ecologistă cu Joseph Fischer, pe 2 dec. 2001, în Budapesta. Primul vasiluan la un asemenea rang înalt.
- Numere și valori înălțate și interviuri (peste 1.000) cu șefi de partid, de stat, de organizații din toată lumea.

editoriale care consemnează rezultate.

- Prima revistă de după Revoluție, Vasiluana, M.K. (1990).
- Primul ziar local, nr. unie, Teleradioeveniment (1993).
- Primul câștigător, exclusiv, Meridianul de Iași - Vaslui - Bacău (1996 - 2018 -).
- Vicepreședinte al UZPR (din 2005), Ordinul Zărilor român, ALR, 2005, 2013, Vicepreședinte al partidului Federația Ecologistă din România, 1992-2004.
- Membru al Ligii Scriitorilor din România, din 2016.
- Adună 414 colaboratori, în 3 ani, la MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, din 14/ME și tot ce este mai valoros în județul Vaslui. De departe un record de Guinness Book.
- Filiala lui Corneliu Porumbacu, 2006, prezent la Cannes, reface momente din viața și activitatea lui Dimitrie V. Marin, „A fost sau n-a fost...”. Număr special în Evenimentul Zilei, București, (2006) alte zăre și reviste.
- PRIMUL „MECENAT” local, totuși fiind susținut din fondurile proprii.

Se consideră unanim că este cel mai mare jurnalist vasiluan din toate timpurile.

OPERA

- TABLOU SINTETIC – Dumitru V. MARIN

1. a) **Deschizător de drumuri în presa modernă:** Televiziune - prima în țară (1990) - Licența 001/TV, Unison Radio Vaslui (1993), Unison Radio Bârlad (1994 →), ziar Meridianul, (1996 →), Revista internațională Meridianul Cultural

Românesc (2015 →); Debut în 1957. Singurul Grup de Presă complet (2017).

b) Interviuri cu **9 președinți de stat**, 14 prim-miniștri, zeci de miniștri, deputați, senatori, ambasadori etc.; **Unic în România** ca jurnalist; 9 fișe în Istoria Jurnalismului din România.

c) Transmisiuni directe radio - Tv - ziar, din 32 de țări;

d) Interviuri cu **înalții ierarhi ai bisericii**: P.F. Teoctist, P.F. Daniel, mitropoliți, episcopi.

e) Vicepreședinte al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România și președinte filiala Vaslui din 2005. A organizat multiple manifestări social - culturale în județele Iași, Vaslui, Bacău, Galați. Zilele Meridianului, Simpozioane interjudețene, ample acțiuni cultural - științifice și de popularizare - Gala Ziariștilor (pentru județul Vaslui) și a fost invitat la Craiova, Baia Mare, Iași, Târgoviște, București, Râmnicu-Vâlcea, Timișoara etc.

acești ani.”

Traian Băsescu

Cu toată aprecierea,
Traian Băsescu,
Președintele României 2004 - 2014
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011,
p. 6)

2. Acțiuni unicat în istoria Vasluiului și nu numai:

Cărții Vasluiene (2013, 2015, 2017), Școala de ziariști pe lângă Tv.V., (peste 500 de persoane), Festivalul Național al Umorului, 1970, organizator, sprijinitor 47 de ani), Revista internațională Meridianul Cultural Românesc, din 8 februarie 2015→, Simpozioane interjudețene în județele Iași-Vaslui-

Festivalul național Fantastic Dance (1993, Vaslui) + Chișinău, 2 ediții, Festival pentru copii Tip-top-minitop, 2 ediții, Gala ziariștilor, 2 ediții, Omagiu

Bacău-Galați ș.a. **Asociația Creatorilor Vasluieni Vaslui: I. 1971; II. 1999.** Promotor al Curentului Cultural Informațional Vasluian. Reprezintă România la 2 decembrie 2001 la Internaționala Ecologistă; Întâlnire și convorbiri oficiale cu Iosckha Fischer, ministrul de externe german. A avut rol unic de influență asupra destinelor unor mari personalități contemporane, Th. Codreanu, Th. Pracsiu, Dumitru Buzatu, Daniela Oatu, Lucian Pârvoiu, Cătălin Striblea, Adrian Porumboiu, Traian Nicola, Dan Ravaru, Val Andriescu etc., etc.

„Dl Dumitru V. Marin se grăbește să trăiască din plin, cu demnitate cât și ce i-a hărăzit bunul nostru Dumnezeu. Este mereu ocupat, în mișcare, multiplicând faptele bune.[...] Ca și mai înainte, se bucură de mult succes și sunt căutate lucrările dumisale care-i reflectă înalta pregătire științifică - e un eminent savant, doctor în filologie.”

*Mircea Snegur,
primul Președinte al Republicii Moldova*

3. Romancier: Zăpada pe flori de cireș (1999 și 2014 - Ed. a II-a revăzută și adăugită), și

proze scurte în diferite reviste, printre care „Baaadul Literar” (Bârlad) Meridianul Cultural Românesc, Convorbiri literare, Cronica, ș.a.

„Dascăl, publicist, editor, om de comunicare prin radio și televiziune, D.V. Marin este emblematic pentru ceea ce socotesc a fi elita neștiută a țării, cea care modelează mentalul colectiv contemporan, motorul progresului local, adesea necunoscut. Numai că D-sa are și contribuții de valoare națională și este destul de apreciat...”

*Acad. Răzvan Theodorescu,
București
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 162)*

4. Monografist:

- **Liceul „Mihail Kogălniceanu”** (1990), monografie la Centenar.

- *„Unison Radio Vaslui continuă...”* (2000), prezentare mass-media.

- **MERIDIANUL - istorie a presei locale și a Curentului Cultural - Informațional**, 416 p. (2009); Premiata de UZPR.

- **Festivalul Național al Umorului „C-tin Tănase”**, 218 p. (2010), monografie culturală;

- **GIURGIOANA - Bacău, Sat, Biserică, Oameni**, 170 p. (2011), monografie.

„D.V. Marin este un foarte bun profesor (atâtăia alții o spun) de peste 40 de ani, este un lider de presă al ultimelor 2 decenii (și a

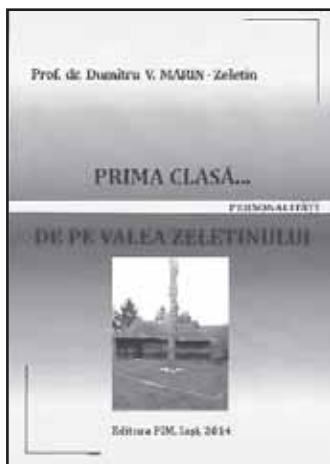
avut cu ce), este un iubitor al Bârladului, este un întreprinzător de succes, un personaj de excepție în cadrul Curentului Cultural - Informațional pe care-l susține personal și prin cărțile sale tipărite[...] ne-am întâlnit pe tărâmul cercetării, al afecțiunii pentru Bârlad, al activității literare, ca etnologi, el fiind menționat în Dicționarul etnologilor din toate timpurile și iată, mi se pare

că rămâne un exponent al presei meleagurilor moldave cu mai multe mențiuni în Istoria presei românești”

*Acad. prof. dr. C.D. Zeletin,
medic, biofizician, poet, eseist
(prin telefon, luni, 28 martie 2011)
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 180)*

5. Contribuții științifice:

- Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico - literare, 172 p. (2013): D. Cantemir, V. Alecsandri, I.L. Caragiale, M. Eminescu, T. Pamfile, N. Stănescu, V. Silvestru, Gr. Vieru etc. - monografie și dicționar.

- „Meridianul: Filă din Istoria Presei locale și naționale” (2009), extras.

- **PRIMA CLASĂ... / PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI**, 330 p. (2014);

- D.V.Marin, „**Noi perspective asupra operei lui Ștefan Zeletin**” (coordonatori Ionuț Horeanu, Horia Pătrașcu) Ed. Junimea, Iași, 2014.

- D.V. Marin, **Mihai Eminescu, în starea lui de azi**, 2017.

- Numeroase Editoriale și articole din Meridianul Cultural Românesc și Meridianul de Iași – Vaslui – Bacău.

*„Tovarășului Dumitru Marin,
tecucean ca și mine, cu urări de succes în
munca sa științifică”*

*Academician Iorgu Iordan,
MEMORII, (1977)
ianuarie 1977*

6. Istorie culturală:

- **TV.V. - 15... explozia**, 556 p. (2006), istorie, cultură, roman picaresc;

- **Tv.V. - Vaslui - România - Europa**, 256 p. (2011), istorie, mijloace mass-media, autoritate.

- **25 - TV.V. (Istorie și cultură)**, 322 p. (2015), volum aniversativ despre Grupul de Presă și apariția TV.V.

- **75 D.V. Marin – Istorie, cultură, jurnalism**, Pim 2016, 166 p.

”Stimate domnule Marin [...] doresc să îmi exprim satisfacția de a vedea, în activitatea gazetărească și civică a domniei voastre, confirmarea convingerilor de care am fost animați, în zilele dificile de după Revoluția din Decembrie 1989, toți cei care am pus bazele unei Români democratice.”

*Ion Iliescu,
Președinte de Onoare al P.S.D.
Președintele României 1989 - 1996, 2000 – 2004*

7. Istoria învățământului:

ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.

- „Evoluția învățământului vasluian până la 1859” (1980), extras + volum;
- „170 de ani de învățământ public la Vaslui” (2011), extras. Numeroase simpozioane în județele Moldovei.
- **ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN - Eșantion din învățământul românesc (I)**, ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.
- Zeci de articole în Meridianul.
- Zeci de articole în Meridianul Cultural Românesc.

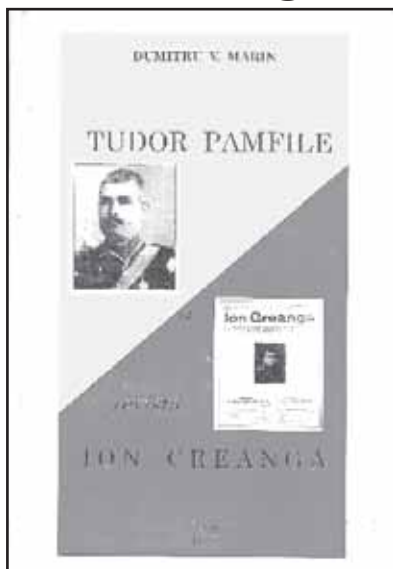

„...meritul ctitorului acestui mozaic cultural, profesorul doctor Dumitru Marin, este unul remarcabil. Împreună cu o sumă de contributori de elită fiecare număr prin paginile sale se constituie într-o adevărată frescă a tinereții, vigorii și creativității pe care această străveche cultură o dovedește..

Distribuția ei în cele patru zări poate deveni un mesager a ceea ce Eminescu, și nu numai el, considera că ar fi misiunea istorică a românismului.”

*dr. în medicină Valeriu LUPU,
critic literar - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

8. Etnografie și folclor:

- Tudor Pamfile și Revista „Ion Creangă”, (etnofolcloristică) 294 p. (1998), curentul arhivistic; „contribuie la recuperarea integrală a acestui prețios element de patrimoniu”... - Iordan Datcu, „Dicționarul etnologilor români” (p. 65).

- „Considerații privind cântecul popular” (1974), extras; primul studiu de gen.

- „Importanța Revistei „ION CREANGĂ” în folclorul românesc”, teză doctorat (1998), ample noutăți și documente inedite.

- **OFITERUL FOLCLORIST, Medalion istorico-literar, M.C.R., anIII, nr.1 (9), 2017, p. 123-124.**

- „Curentul Cultural - Informațional” (serial 2011 - 2016 în ziarul Meridianul);

- Articole, reportaje, editoriale în principale ziare și reviste ale vremii.

„Dumitru V. Marin a dovedit ambiții mult mai mari decât cercetarea etno-folclorică, aspirând a fi polivalent: om politic (consilier județean și candidat la alegerile de primari din partea PNL), ziarist, prozator (autor al unui roman sentimental, cu titlu metaforic, Zăpadă pe flori de cireș), întemeietor al unui trust de presă, Cvintet TE-RA (cuprinzând televiziune, radio, ziar)... .. Dumitru V. Marin nu s-a mulțumit însă nici cu a fi un abil om pragmatic, reușind să reziste intemperiilor din presa postdecembristă, ci s-a încercat să și teoretizeze inițiativele sale culturale, considerând că a pus umărul, și pe această cale, la întemeierea unui „curent cultural informațional” în județul Vaslui, aproape unic în țară...”

*Prof. dr. Theodor CODREANU,
scriitor, critic literar*

9. Reportaje și memorii de călătorie:

- **Editoriale valabile din vremuri regretabile**, 258 p. (2013), texte variate, considerații socio - economice; Premiată de UZPR în 2014.

- **„Spirale” internaționale - Vasluieni pe spițe din roata istoriei**, 208 p. - (2013), volutele muncii de jurnalist;

- **PRIMARII, ca niște oameni acolo, și ei**, 338 p. (2014). Interviuri cu 50 de primari ieșeni.

- **Ceaușescu -...- Băsescu - Mitterand - Snegur - Iliescu - Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I, - evocări de reporter -**, 188 p. (2014). Interviuri cu 9 președinți de stat, prim-miniștri, capi ai bisericii.

„Numele prestigiosului profesor doctor DUMITRU V. MARIN este legat pe veșnicie de cultura județului Vaslui, întrucât el a fost cel care mulți ani a asigurat în această zonă o activitate cultural-istorică, jurnalistică și etnografică extrem de consistentă. Distinsul Profesor este cel care a lucrat mereu la zidirea fundamentelor culturale ale cetății Vasluiului și, în general, ale județului Vaslui, contribuind la cristalizarea unui spirit autohton și la afirmarea unor personalități culturale locale, fapt pentru care oricând el își merită lauda și cinstirea noastră, a tuturor.”

*dr. în istorie Laurențiu CHIRIAC - Vaslui
(M.C.R. nr. 5/ 2016)*

- 10. Editor: - Tudor Pamfile - Basme (1976);**
 - Ziarul **Meridianul** (1996 →),
 Teleradioeveniment (1993/94)
 - T.V.V., **Unison Radio Bârlad** și www.tvv.ro
 (1990 →)
 - **Revista Meridianul Cultural Românesc** (8 febr.
 2015→) - director-fondator, editor, critic literar;
 - **Revista Onyx** - revistă de literatură, civilizație și
 atitudine, director, editor, redactor. (2014)

„Mare mi-a fost bucuria când m-a anunțat că intenționează să scoată o revistă intitulată „Meridianul Cultural Românesc”, ceea ce s-a și întâmplat începând cu anul 2015, [...], cu o tematică interesantă, captivantă și diversificată, aflându-mă și eu printre autorii articolelor de biologie. Văzând ce probleme abordează revista, m-a interesat cine este directorul. După cele citite, pot afirma că este o personalitate marcantă a Culturii românești, un om de aleasă ținută intelectuală, o figură reprezentativă a ziariștilor vasluieni și români, un scriitor cunoscut și apreciat pentru întreaga sa activitate editorială.”

15 martie 2016
 Academician Constantin Toma
 Profesor la Facultatea de Biologie

11. Constructorul și îndrumătorul!

- **Construirea școlilor din Stejarii-Iași, Măcărești-Iași, a Școlii noi din Văleni-Vaslui și stadionul local,**

- **Coordonator la construirea Căminelor Culturale de la Berezeni, Dragomirești, diriginte de șantier la Casa de Cultură Vaslui,**

- **Coordonarea lucrărilor la amplasarea Statuiei lui Ștefan cel Mare de la Băcăoani - Vaslui. A prezentat Statuia**

în fața lui N. Ceaușescu, Casa Scânteii, București, 1973.

- **Sprijin la turnarea filmului Ștefan cel Mare – Vaslui**

- **Introducerea Cataloagelor alfabetice și tematice, a Clasificării zecimale în Biblioteci, ca inspector de specialitate între 1970-1974 la C.J.C.A. Vaslui,**

- **Înregistrarea fonetică a primelor 3 ediții ale F.N.U.C.T. (Festivalul Umorului)**

- **Ca antrenor, formarea echipei de fotbal jr. Moldosin-Vs, arbitru de fotbal între 1974 – 1979.**

- **Concurent, medaliat cu aur, argint, bronz, la lupte libere (Pașcani), oină, volei și alte jocuri sportive (Iași), aruncarea greutății, Iași, vicecampion național la lupte, Iași, 16 dec. 1962. În toate cazurile și conducătorul echipelor.**

- **Instructor de formații și ansambluri artistice, cu rezultate regionale, din jud. Iași și Vaslui.**

- **Creatorul și conducătorul singurei școli de presă din jud. Vaslui, circa 500 de candidați pe lângă Tv. Vaslui între 1990 – 2016.**

- **A condus cenacluri literare, cel mai cunoscut „Mugurel” 74, cel mai reprezentativ (Cenaclul) „Asociația Creatorilor Vasluieni” (A.C.V.).**

- A îndrumat zeci de ani elevi la Sesiuni Științifice, întorși numai cu Locul I. A lansat poeți și scriitori de valoare națională.

- A fost organizator la Festivalul Umorului „C. Tănase” Vaslui, primele 3 ediții (1970 - 1974), a organizat 3 ediții ale Festivalului Fanfarelor, Vaslui, 1971, 1972, 1973; a organizat 2 ediții ale Festivalului Național de dans modern Fantastic Dance, 1993, 1994; printre organizatorii Festivalului Obiceiurilor la Vaslui, la începuturi; a inițiat și organizat Gala ziariștilor profesioniști, 2 ediții, și 2 „județene” Cupa TVV la fotbal; Festivalul Tip-top minitop, două ediții; foarte multe Simpozioane interjudețene; a organizat și condus 3 ediții ale Simpozionului Național „Omagiu Cărții Vasluiene” (2013, 2015, 2017). A scos 3 reviste, 2 ziare, 2 posturi de radio și 1 TV (și online); 26 de cărți tipărite.

„Renumitul Albert Einstein, născut la ULM – deci pe malurile Dunării spunea: „Încearcă să fii un om de valoare și mai puțin un om de succes“

Cu o astfel de gândire, am avut ocazia să cunosc și eu, un adevărat om de valoare culturală! Vorbesc despre Dl. Prof. Dr. Dumitru V. MARIN din VASLUI, Director–Fondator al Revistei “MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC” - în lb. germană: RUMÄNISCHER KULTUR MERIDIAN”

*Georg Barth, 22.02.2017
Passau, landul Bavariei, Germania*

12. Important om politic în jud. Vaslui, 1989 - 2016: președintele Federației Ecologiste din România, filiala Vaslui, 18 ani, a Partidului Verde în prezent; **Consilier județean 5 mandate**, Candidat la Senat, Camera Deputaților, Consiliul Județean, Consiliul Local, Primăria Vaslui, vicepreședinte al Acțiunii Populare, propus de liberali candidat la Primăria Vaslui în alegerile din iunie 2008. Multiple prezențe naționale și internaționale

culturale și politice. Contacte, interviuri și colaborări cu toate marile personalități politice și culturale naționale ale timpului (1990 – 2016).

„L-am cunoscut pe profesorul dr. Dumitru Marin cu ocazia unei întâlniri la Vaslui cu reprezentanți ai societății civile și simpatizanți ai Convenției Democratice, înainte de alegerile din 1996, când i-am acordat și un interviu pentru postul de radio și televiziune pe care îl conducea.

Pe vremea aceea, Vasluiul era considerat un fief absolut al PDSR-ului, era numit „județul roșu” și a avea alte opinii decât majoritatea însemna un act de curaj. Era vorba de curajul unui om care înțelesese să facă presă adevărată, dar în același timp angajată în slujba unor valori democratice în care credea... Bun organizator, activ și integrat în comunitate...”

*Prof. dr. Emil Constantinescu,
Președintele României 1996 - 2000
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 7)*

13. Acțiuni culturale interjudețene și naționale:

- Interviuri la Televiziunea Canadiană, B.B.C., Televiziunea Națională din Chișinău, Captalan, Tele 7 abc, Deutsche Welle, Vocea Americii etc.

- Pagini speciale în „Evenimentul Zilei”, alte articole în „Deșteptarea”, „Ziarul de Bacău”, „Tecuceanul”, „Booklook”, „Meridianul Iași-Vaslui-Bacău” ș.a.

- Acțiuni culturale 2014: **Omagiu Cărții Vasluiene** - Vineri, 25 octombrie 2013; Simpozioane Interjudețene: **Românești** - Miercuri, 15 ianuarie 2014; **Hârlău** - Joi, 23 ianuarie 2014; **Prisăcani** - Joi, 30 ianuarie 2014; **Bârnova** - Miercuri, 27 februarie 2014; **Bârlad** - Joi, 13 martie 2014; **Iași** - Colegiul „Costache Negruzzi”, Luni, 7 aprilie 2014; **Ivești** - Luni, 21 aprilie 2014; **Podu - Turcului** - Joi, 29 mai 2014; **Iași** - Vineri, 30 mai 2014, Univ. „Al. I. Cuza” (Ștefan Zeletin); **Prisăcani - 22 - 24 august 2014; Ciortești - 29 și 30 august 2014; Lungani - Marți, 23 septembrie 2014 altele în 2015-2016; Bacău** - Colegiul Național „Gheorghe Vrânceanu”, Vineri, 10 octombrie 2014; **Țepu - Galați**, Duminică, 26 octombrie 2014; **Sat Frumuseșu, com. Glăvănești, jud. Bacău** - Sâmbătă, 8 noiembrie 2014; **Băcani** - Vaslui, (28.11.2015), **Omagiu Cărții Vasluiene, Ediția a II-a** - Luni, 26 octombrie 2015. **Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași** - 29 ianuarie 2016 („Iași - Meridiane Culturale”); **Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu”, Colegiul Economic „Anghel Rugină” și Liceul Tehnologic „Ion Mincu”** - Vineri 15 ianuarie 2016 („Simpozion „Mihai Eminescu în liceele vasluiene!”). Orele 10:00, 13:00, 16:00 - Întâlniri cu redactorii Grupului de presă, ALPI și scriitori din Bacău. **Colegiul Național „Vasile Alecsandri” Bacău** - vineri, 1 aprilie 2016 (Simpozion Interjudețean - Lansare Revista M.C.R. nr.

Simpozion MARIN 70 - Gelu Bichineț, D.V. Marin, Levente Csaba Szekely, Alexandru Ionescu, Adi Cristi, Corneliu Bichineț

5, volumul „Învățămint și merit vasluian”, „25 - TV.V. - Istorie și cultură”). Joi, 21 aprilie 2016, **Simpozion Național „D.V. Marin și contemporaneitatea” - Vaslui. „OMAGIU CĂRȚII ȘI CULTURII VASLUIENE**, ed.III-a, vineri, 5.05.2017, Centrul Cultural „Alexandra Nechita”, **Simpozion Național (partic.din Bacău, Iași, București, Slobozia, jud. Vaslui).**

Aniversarea Meridianului... la 20 de ani, 26-27 sept. 2016, la Vaslui (Biblioteca Județeană), Iași (Colegiul Național NEGRUZZI), Vaslui, Liceul Ștefan Procopiu (oct. 2016). Lansare M.C.R. la Iași (Lic. Negruzzi, C.C.D. ș.a.), 2016, 2017, Bacău, Bârlad, Huși, Vaslui.

„MERIDIANE CULTURALE LA IAȘI - Luni, 27.03, *s-a desfășurat la Iași, la Casa Corpului Didactic, lansarea numărului (comasat) 7-8 din Revista deja celebră, MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC, revistă care apare, prin străduința exclusivă a directorului grupului de presă CVINTET TE-RA, prof. dr. DUMITRU V. MARIN. Revista beneficiază de un colectiv redacțional ales: profesori, oameni de cultură și știință.*

Încep cu gândurile noastre de gratitudine pentru efortul de a veni la Iași, pentru atmosfera culturală creată, prin prezența scriitorilor și oamenilor de cultură în mijlocul elevilor, aflați în SĂPTĂMÂNA ALTFEL, participanți la manifestare, dar mai ales prin poarta deschisă pentru tinerele talente din diversele școli ieșene implicate.

Spre deosebire de evenimentele exclusive dedicate Colegiului Național “Costache Negruzzi”, au venit la manifestarea, organizată în parteneriat cu Casa Corpului Didactic “Spiru Haret” Iași: “Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări”, profesor - coordonator Alina Teodora Vartolomei, Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi”, coordonator bibliotecar Oana Epure, Școala gimnazială “Ion Creangă”, coordonator profesor Alina Fîntînaru, Școala Normală “Vasile Lupu”. Am admirat, așadar, elevii îndrăgostiți de poezie, de la clasa a VII a, liceu, pe care nimeni nu i-a obligat să se implice! Au făcut-o de bună voie! Câștigul a fost în totalitate al acestor copii!

Scriitorii prezenți au făcut o atmosferă de zile mari,. Prof. dr. Dumitru V. MARIN a prezentat, modest, propria activitate, elevii receptând mesajul prin care munca te susține în viață iar din punct de vedere patriotic, apărarea Limbii Române, în țară și străinătate, poate deveni o deviză de viață! „Să știți că aveți o șansă nemaipomenită să participați la un eveniment cultural. Dați-mi voie să vă spun că mă simt ca și dumneavoastră elev. Să nu creadă cineva

că noi, cei prezenți aici, suntem „bătrâni”. Nu! Noi suntem tot tineri, dar unii de mai multă vreme. Cel mai tânăr dintre noi este profesorul Mircea Varvara, fostul meu profesor de acum mulți ani. Când l-am anunțat astăzi, a zis: „Domnule, vin!” Mulțumesc domnule profesor, pentru că, prin prezența dumneavoastră alături de mine, aici, mă simt la vârsta celor tineri, din aceasta sală. Printre altele, țin să vă spun că noi trăim o vreme în care se petrece așa o transformare a limbii române încât ea va dispărea. Academicianul Eugen Simion spunea că în vreo 200-300 de ani, vor mai exista două sau trei limbi pe pământ. Eu spun că în mai puțin de 30 de ani va fi așa o modificare de nu ne vom înțelege între noi. Scrie și în ziarul Meridianul că Mihail Sadoveanu, acum 100 de ani, se mai înțelegea cu românii lui dar nu s-ar înțelege cu noi nicicum pentru că opera lui a devenit operă de arhivă, nu este funcțională la ora actuală ca model de limbă. Unii vorbim de poeții actuali, alții de scriitorii actuali dar ne place, mie cel puțin îmi place, să vorbim despre scriitorii care apără limba română, pentru că de când este limba română, de 2000 de ani, niciodată nu au fost mijloace de influențare așa de agresive ca cele de astăzi. Altădată, noi românii aveam un cuvânt care ne caracteriza: „Bă, mergi acasă? - Îhî” Îhî era acceptul. „Acum, ești bine? - Ok” prin urmare sunt multe, multe exemple care arată că limbajul din calculator, dacă nu-l știi, nu știi o brumă de engleză, nu ai ce căuta pe-acolo. Asistăm și la pericolul dispariției poporului român, din care peste 3 milioane au șters-o peste granițe și deși în mintea lor există materie cenușie, eu am niște elevi de-ai mei poeți - buni poeți, s-au dus să măture prin Roma și prin alte părți. Noi încercăm prin revista

MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC să diminueăm acest pericol. Revista **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** se duce în 23 de capitale europene, în vreo 250 de locuri din România și recordul pe care de asemenea

îl invoc, avem 73 de scriitori din străinătate și în total 292 de colaboratori. În vecii vecilor n-o să mai întâlniți așa ceva. Orice revistă din țara Românească se chinuie între 20 și 40.” a spus prof. dr. Dumitru V.

MARIN.

Comandorul de aviație, MIHAI BATOG BUJENIȚĂ, a vorbit despre misiunea deloc ușoară, dar cu multă noblețe sufletească, de a scrie o revistă, de a o lansa în paisprezece țări și ne-a invitat la ședințele Cenaclului “Păstorel”, invitație pe care o vom onora.

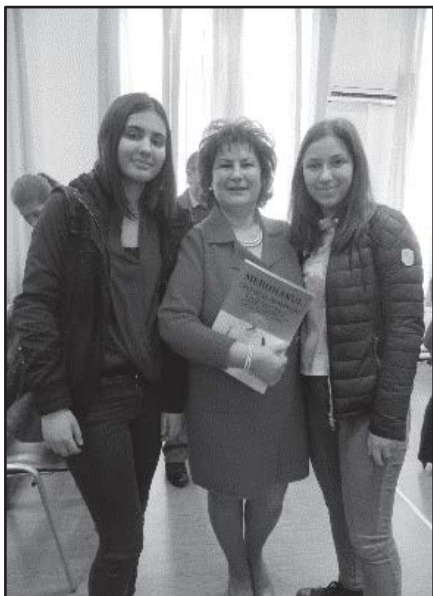

„Onorat auditoriu ca să scoți o revistă trebuie să fii nebun. Unii din acei frumoși nebuni, nu prin ei înșiși ci prin faptele lor este domnul profesor. Ai de luptat cu tot felul de adversități, invidii, răutăți, tot ce umple paharul mâhnirii noastre, în această lume. Îți vor trebui bani ca să scoți revista, timp, muncă, asiduitate dar mai ales, niște oameni pe care să-

i convingi, cei care fac parte din colegiile de redacție, pe care să-i convingi că tu vrei, poți și meriți. Ei bine, în acest sens domnul Marin a cucerit. E destul de dificil totuși să aduni un colectiv de oameni de valoare. Aici sunt și profesori doctori universitari și doctori în științe, oameni cu titluri, cu profesii deosebite cu toate onorurile pe care societatea le dă celui care produce ceva. Nu mă voi lăuda ce titluri am eu, pentru că sunt cu mult în urma domnului Marin, vă va spune el și o parte dintre ale lui sunt și ale mele. Nu uitați să râdeți. Râsul nu îngrașă, nu are E-uri, vă menține tonusul, vă menține înălțimea spirituală la care fiecare dintre noi trebuie să fie. Ignorăm în bună măsură problemele care ne pot afecta. De aceea, eu, vă invit întotdeauna la Cenaclul nostru. În fiecare duminică, la ora 10, la Biblioteca Județeană. Ne-au venit niște moșnegi acolo și ne simțim ferice pentru că în primul rând comunicăm. Este foarte importantă comunicarea pe care am redus-o cu toții la eternul „like”, „share”. Oameni buni, comunicarea este între oameni, prin cuvânt, prin expresia figurii.” a spus Mihai Batog BUJENIȚĂ.

Au recitat, la manifestare, poetul VASILE LARCO și actorul EMIL GNATENCO, oameni de o sensibilitate de nedescris, dăruiți de Dumnezeu cu transmiterea mesajului poetic, rupt de realitatea cotidiană, mesaj care te înalță și transpune într-o lume mai bună. Vă mulțumim!

Printre alți participanți de seamă au fost poeta și pictorița Viorica Bordianu, soții Valentina și Valeriu Lupu și profesorul Mircea Varvara.

Eleva NAOMI RANGHIUC a citit din propriile creații. Pregătită de profesor Alina Fîntînaru, de la Școala gimnazială Ion Creangă din Iași ne-a făcut să vedem că misiunea de dascăl se împlinește dacă elevii noștri sunt receptivi,

deschiși ideilor frumoase, ca Naomi.

*Elevul PĂDURARIU ȘTEFAN RADU, pregătit de dna bibliotecară Oana Epure, de la Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” a citit din propriile creații transpunându-și ideile prin care receptează lumea în care trăiește iar elevele Liceului “Mihai Eminescu”, COMANDATU CLEMENTINA și HRESTIC MARIA LUIZA au recitat din cel mai recent număr al revistei **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.***

Activitatea s-a încheiat cu elevul ALEXANDRU URSACHE, pregătit de profesor CLAUDIA MARTINICĂ, care ne-a cântat și încântat cu un cântec românesc pe care regret că nu îl pot expune în aceste rânduri decât ca dăruire la cel mai mare potențial pe care îl poate avea un copil de 9 ani. Îl felicităm și sperăm să-l vedem pe marile scene ale orașului cât mai curând.

Cuvântul meu de mulțumire îi este adresat dlui director al Casei Corpului Didactic “Spiru Haret” Iași,

SILVIU IORDACHE, pentru facilitarea întâlnirii unor generații diferite întru același scop: Dragostea pentru Limba Română!

*Vă mulțumim tuturor și urăm Revistei Internaționale **MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC** cât mai multe și frumoase numere!*

*A consemnat,
Prof. dr. Monica Luminița COZMEI”
Articol apărut în ziarul Meridianul
de joi 30 martie 2017*

*„Un om fără odihnă și fără astâmpăr,
pe care l-am cunoscut în anii de după
Revoluția din 1989, unul dintre cei condamnați
să construiască.”*

*jurnalist, Alexandru Mironov,
scriitor, fost ministru
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 73)*

14. Reprezentări internaționale, Depart. Turrenne

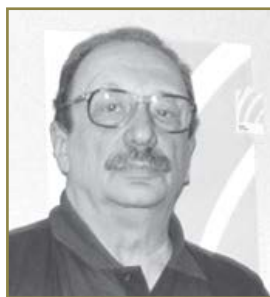
(Reprez. grupului de la Miclești, jud. Vaslui, interviu cu Prefectul, manifestare Cult. la Casa de cultură din Neuille Pompierre de lângă orașul Tour), Strassbourg (1999,cu grupul, primit de Secret.gen al Comisiei Europene, Marie Trautman,interviu și

dineu oferit in sala de festivități a Primăriei din Strassbourg) Budapesta(2dec.2001, Internaționala Ecologistă, președintele

delegației ecologiste românești. Tratatative de 2 ore cu președintele ecologist german și Ministru de Externe, Ioscha Fischer, Hotel Budapesta), Montreal (Invitat al Televiziunii Canadiene), Chișinău (Participant-invitat la Congresul ecologiștilor de către președintele Ioan Dedi, Discuții ample la Ministerul Culturii cu Ion Ungureanu, Stabilirea legăturii cu Nicolae Dabija, președ. Uniunii Scriitorilor din Moldova, materiale de presă și protocoale semnate, Uniunea Ziariștilor din Balcani (Timișoara, printre inițiatori și primii semnatori), Transnistria (Tighina, Dubăsari, Soroca, în timpul luptelor declanșate după vizita lui Ion Iliescu și Adrian Năstase, urmate de autoproclamarea Independenței Republicii Transnistriene. Interviu cu președintele Igor Smirnov).

Relație de prietenie specială cu Președintele Republicii Moldova, Mircea Snegur de mai multe ori intervievat.

Filmări și transmisii în direct din 32 de țări. Recunoaștere internațională confirmată prin M.C.R., unde colaborează 73 de scriitori străini. Prezență activă în mediul VIRTUAL.

”Dumitru Marin, a avut prioritate în mass-media vasluiiană, iar eu cred că și în cea din toată Moldova de dincoace și de dincolo de vremelnica graniță”

*prof. dr. Mihai Miron
aprilie 2016*

15. Referințe:

- MARIN 70 - Volum omagial, 210 p. (2011);
- MARIN D. V. - Opera în câmpul critic și valoric, 202 p. (2013).

- Iordan Datcu - **Dicționarul etnologilor români**, Ed. SAECULUM I.O., București, 1998: MARIN, Dumitru V., pp. 65 - 66;

- **Istoria Jurnalismului din România în date**, *Enciclopedie cronologică*, ed. Polirom, Volum coordonat de Marian Petcu (pag. 514, 655, 902, 910, 930, 936, 945, 965 și 1002).

- **Enciclopedia Personalităților din România**, ed. a V-a, 2010, Hubners Who is Who, p. 790.

- **Personalități băcăuane**, vol. VII, Cornel Galben, 2014 pag. 142-149;

- Alte dicționare ale personalităților în județele Vaslui, Galați, Bacău, total **13**. Alte reviste și ziare.

- Biblioteca județeană Vaslui: **Biobibliografie „DUMITRU V. MARIN la 70 de ani”** (2011);

- Biblioteca județeană Bacău - Catalog internațional
- **Geografie spirituală**;

- Vasile Ghica - „Nasc și la Tecuci oameni”. (Tecuci), Dicționar personalități (2008).

- **Monografia Popricani, jud. Iași - 18 noiembrie 2013.**

- **MARIN D.V. CONTEMPORANUL NOSTRU** (virtual, 2014).

- **75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism)**, Volum omagial, ed. PIM, Iași, 2016.

- Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Dumitru V. Marin**
- **Om, operă, prezență** - Ed. PIM, Iași, 2015 (92 pag. - reeditare 72 pag.).

- Uniunea Ziariștilor Profesioniști - **Operă și viață pentru Vaslui - România/ Dumitru V. Marin** - Ed. PIM, Iași, 2015 (52 pag.).

- B. Negoescu, (Benone Neagoe) **Tinerete fără bătrânețe**, Revista UZPR, nr3/vară, 2016, p.25.

- **Supliment omagial literar – artistic, cu amici / La mulți ani, D.V.M -75, Pim,2016, 80 pag.**

- Articole omagiale și de analiză în Meridianul Iași-Vaslui-Bacău, în M.C.R., Deșteptarea - Bacău, BZI Iași.

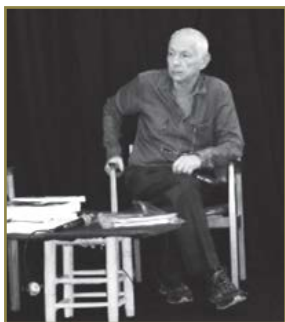
- **C. Galben, Personalități băcăuane, DUMITRU V. MARIN**, Ateneu, nr.561, an 53, mai 2016, p.23, 2016

- **Ioan Dănilă, Limba ce-o vorbim...**, Deșteptarea, an XXVI, nr.7615/29.04.2016

- Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău, în multe ediții, începând cu 1996, 26 septembrie.

- Ion N. OPREA **Dumitru V. Marin, DVM, de la un timp DVMZ – 75**, Luceafărul, Anul 8 - 2016, 27 aprilie, 2016.

-Materiale omagiale în M.C.R, Meridianul și alte publicații.

„...prin grația netului l-am cunoscut pe domnul D.V. Marin care în meseria mea de inginer este acronimul nelipsitului instrument Digital-Volt-Metru. În cazul editorului din Vaslui, electronica este înlocuită cu o vastă activitate intelectuală, publicistică, didactică, posturi de radio, Director în presă etc... iată o biografie impresionantă și bogată la extrem.”

*Cu amicitie,
Adrian Grauenfels, ASILR - Israel*

16. Distincții:

- **Ordinul Ziariștilor „aur” de 2 ori, Cetățean de onoare în 3 județe, Numeroase Diplome de Onoare și Excelență, oficiale și pentru merite sau participare.**

- **Diplome de onoare, conferite de Primăria Bârlad. Numeroase alte Primării din Moldova, Consiliul județean Vaslui.**

- Primul Cetățean de onoare al comunei **Podu-Turcului, județul Bacău** (29 martie 2011); Cetățean de onoare al comunei **Prisăcani, județul Iași** (24 august 2014); Cetățean de onoare al comunei **Țepu, județul Galați** (30 septembrie 2014).

- Membru al *Ligii Scriitorilor din România*, și *Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România*.

„Dăruit, generos, autoritar cu măsură, iertător, învățător a condus cu bine „barca”, s-a descurcat, a reușit să-și pună copiii pe picioare. Adeseori gândindu-mă la copiii mei, îmi doresc să aibă un tată cum am avut și eu. Nu e puțin lucru să transformi copilul în matur și probabil ca până la urmă asta e cea mai mare realizare a unui individ în plan personal. Eu cred că el a reușit în privința asta.[...]

Av. Daniel Marin - Cernat,
(întemeietor „Unison Radio”) fiul mijlociu
București, 29.03.2011
(„MARIN - 70”, Ed. PIM, Iași, 2011, p. 98)

FILM: „A fost sau n-a fost” (filmul lui Corneliu Porumboiu, consacrat lui D.V.M., an 2006), premiat la Cannes ș.a. ș.a.

ICONOGRAFIE

Dumitru V. Marin și Primul ministru Nicolae Văcăroiu - 1992

2009, Interviu cu ministrul Economiei, Varujan Vosganian

martie 1992 – cu scriitorul Mircea Radu Iacoban

1992 - Cu Stela Popescu și Alexandru Arșinel

Cu primul ministru, Adrian Năstase în Studioul TV Vashii, 2004

sept. 1993 - interviu cu Anghel Rugină, somitate internațională

2009 - Interviu cu cântăreața
Matilda Pascal Cojocărița

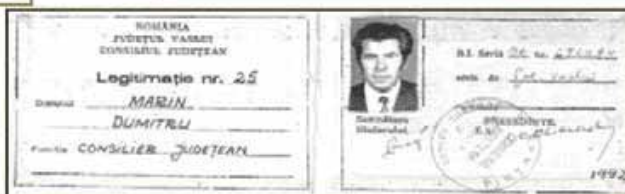
2 iunie 2007, Vaslui - Cu Principesa
Margareta și Prințul consort Radu Duda

9 iulie 2007, Todirești - Vaslui - Interviu cu
Mitropolitul Ardealului, ÎPS Laurențiu Streza

2009 - interviu cu președintele CJ
Vaslui, Vasile Mihalachi

CUPRINS

... 77... NODURI CULTURALE ȘI SEMNE AMICALE	- 3 -
APRILIȘTII	- 9 -
CAPITOLUL I.....	- 14 -
Gheorghe Alupoaei	- 15 -
INTERFERENȚE CULTURAL – ARTISTICE VASLUIENE.....	- 15 -
Mihai Andon.....	- 22 -
D-LUI PROF.DR. DUMITRU V. MARIN	- 22 -
Val Andreescu.....	- 25 -
MUNCA - UN ANTIDOT CARE SFIDEAZĂ TIMPUL!	- 27 -
Petruș Andrei	- 29 -
PROFESORUL DR. DUMITRU V. MARIN – FAPTE LA ȘAPTE ȘI IAR ȘAPTE (77 DE ANI)	- 34 -
Elena Anușca Doglan	- 36 -
„OMUL SFINȚESTE LOCUL”	- 39 -
Mihai Apostu.....	- 42 -
7 PĂCATE ȘI 7 VIRTUȚI... DECI 7-7.....	- 46 -
Ioan Baban.....	- 48 -
Gabriela Ana Balan	- 51 -
DUMITRU V. MARIN LA CEAS ANIVERSAR.....	- 52 -
Marcela Balint	- 56 -
AM AUZIT, AM VĂZUT... ..	- 56 -

Georg Barth	- 58 -
Mihai Batog Bujeniță	- 60 -
UN OM PRINS ÎN MIJLOCUL FAPTELOR SALE.....	- 64 -
Gheorghe Bălăceanu.....	- 67 -
Traian Băsescu	- 70 -
Ștefan Boboc Pungeșteanu	- 72 -
PĂZEȘTE-L DOAMNE_CĂ MAI ARE MULTE DE FĂCUT!.....	- 76 -
Simion Bogdănescu.....	- 81 -
DISCURS LA LANSAREA CĂRȚII_BÂRLAD – VASLUI /	
PAMFILE – MARIN / DESTINE ISTORICE.....	- 82 -
Dumitru Brăneanu	- 86 -
Mihai Caba	- 91 -
PROF.DR. DUMITRU V. MARIN LA ...77.....	- 95 -
Vasile Chelaru	- 99 -
PROVOCARE, ONOARE ȘI RESPECT.....	- 99 -
Laurențiu Chiriac.....	- 104 -
DUMITRU V. MARIN ȘI RENAAȘTEREA CULTURALĂ	
ROMÂNEASCĂ.....	- 112 -
Petruța Chiriac	- 118 -
PĂSTRAREA VALORII_PRIN CUVÂNTUL SCRIS.....	- 119 -
Constantin Chirica.....	- 121 -
Constantin Chirilă.....	- 125 -

Theodor Codreanu	- 127 -
UN INFATIGABIL CĂUTĂTOR.....	- 128 -
Emil Constantinescu	- 130 -
OMUL CARE SFINTEȘTE LOCUL	- 131 -
Sorin Cotlarciuc.....	- 133 -
Monica Luminița Cozmei	- 136 -
UN OM ÎNTRE OAMENI PROF.DR. DUMITRU V. MARIN.	- 138 -
Iordan Datcu	- 140 -
Ioan Dănilă	- 142 -
EXCURS PAMFILIAN, DUPĂ 20 DE ANI	- 142 -
Eugen Deutsch.....	- 145 -
ÎNTRE DOUĂ MERIDIANE	- 147 -
Georgeta Paula Dimitriu.....	- 150 -
PROFESOR DR. DUMITRU V. MARIN, PERSONALITATE CULTURALĂ.....	- 151 -
Enciclopedia personalităților din România	- 153 -
George -Vasile Filip	- 154 -
DRUMLUNGUL	- 156 -
Tatiana Galan	- 157 -
Cornel Galben.....	- 160 -
Viorica Ghenghea	- 169 -
UN OM DE VALOARE DUMITRU V. MARIN	- 174 -

Corina Matei Gherman	- 178 -
CORINA MATEI GHERMAN ÎN PEISAJUL IEȘEAN.....	- 178 -
DESTINE... DESTINE... DESTINE.....	- 186 -
Vasile Ghica	- 189 -
UN RENASCENTIST AL ZILELOR NOASTRE.....	- 190 -
Daniela Gîfu	- 193 -
DUMITRU MARIN – 77	- 196 -
Marieta Gîmbuță	- 198 -
Adrian Grauenfels.....	- 204 -
Mihai Haivas	- 206 -
SE NASC ȘI LA VASLUI_OAMENI DE SEAMĂ!.....	- 209 -
Ioan Hodaș.....	- 212 -
Ion Iliescu.....	- 213 -
STIMATE DOMNULE MARIN,.....	- 214 -
Alexandru Ionescu	- 215 -
TRECUT-AU ANII CA NOURI LUNGI PE ȘESURI	- 216 -
Învățămintul vasluian file de istorie	- 219 -
Cristian Lapa	- 220 -
Vasile Larco.....	- 222 -
OAMENI ȘI FAPTE, DESTINE ISTORICE.....	- 224 -
Liceul Teoretic „Mihail Kogălniceanu” Vaslui 1890–2010.....	- 226 -
Valentina Lupu	- 227 -

MUNCĂ, PERSEVERENȚĂ ȘI REZULTATE DEOSEBITE...	- 229 -
Valeriu Lupu.....	- 232 -
PENTRU UN LORD AL SLOVEI	- 235 -
Daniel Cernat Marin	- 237 -
POVESTEA UNOR GÂNDURI	- 237 -
Dumitru V. Marin.....	- 242 -
Vicu Merlan.....	- 243 -
MERIDIANUL ȘI D. V. MARIN	- 244 -
Ionel Miron.....	- 246 -
Mihai Miron	- 250 -
Valentin Bogdan Neagu	- 254 -
ARTA DE-A ÎNVINGE	- 254 -
Petru Necula, Mihai Ciobanu	- 258 -
Ion N. Oprea	- 260 -
SISIF DE PE MALUL DREPT AL BAHUIULUI PRINS LA MUNCĂ PRECUM CEL DE LA GIURGIOANA – BACĂU?	- 260 -
Marian Pavel.....	- 270 -
Marian Petcu.....	- 274 -
Nicolae Popa.....	- 276 -
O ÎNTÂLNIRE DE SUFLET	- 279 -
Ion Gheorghe Pricop.....	- 282 -
EL FIIND HEBDOMADARUL.....	- 286 -

Ștefan Racovitză.....	- 288 -
Ticu Roșca.....	- 289 -
DUMITRU V. MARIN_ OMUL CARE SFINȚEȘTE LOCUL ȘI PROFESIA.....	- 289 -
Viorel Savin.....	- 291 -
UN OM NELINIȘTIT	- 296 -
Mircea Snegur	- 297 -
PRIETENUL MEU DE LA VASLUI.....	- 298 -
Daniela Straccamore.....	- 300 -
Georgeta Popovici Strat.....	- 301 -
PROF. DR. DUMITRU V MARIN_ LA SĂRBĂTOAREA ÎMPLINIRII A 77 ANI!.....	- 304 -
Dan Teodorescu.....	- 307 -
DE 77 ORI „DVM”!	- 307 -
Benoni (Ben) Todică	- 309 -
Constantin Toma	- 316 -
MERIDIANUL CULTURAL ROMÂNESC.....	- 323 -
Pavel Toma.....	- 326 -
DESPRE SPIRITUL CULTURII ȘI CULTURA SPIRITULUI ÎN SPAȚIUL VASLUIAN	- 326 -
Avram D. Tudosie	- 330 -
SERIALUL ACADEMICIANULUI TUDOSIE _ UN DESTIN „CULTURAL” UNIC _ DUMITRU V. MARIN.....	- 331 -

Cornelia Ursu	- 343 -
Mircea Varvara.....	- 345 -
APRECIERI DESPRE OMUL MULTIDIMENSIONAL, MARIN DUMITRU	- 349 -
Nicolae Viziteu	- 352 -
Constantin D. Zeletin.....	- 354 -
UN... CUVÂNT ÎNAINTE	- 355 -
DE CE DICȚIONAR SELECTIV- AFECTIV?	- 357 -
CAPITOLUL II.....	- 361 -
RECORDURI... RECORDURI... NUMAI... RECORDURI.....	- 362 -
OPERA – TABLOU SINTETIC – Dumitru V. MARIN.....	- 363 -
ICONOGRAFIE.....	- 389 -

- Mii de articole, editoriale, reportaje sau contribuții științifice, în zeci de publicații, debut 1958;
- Deschizător de drumuri... și îndrumător în presa locală și moldoveană;
- Director și editor de reviste: 1. *ONYX* (Revistă de literatură, civilizație și atitudine, Anul III, nr. 11 - 12 (27 - 28) - nov. - dec. 2014); 2. *Meridianul Cultural Românesc* (Revistă trimestrială, 2015→).
- Editor: *Tudor Pamfile*, *Basme* (1976), *Vlăstarul* (1990), *Teleradioeveniment* (1993), *Meridianul* (1996 →).

Operă tipărită (selecții):

- Considerații privind cântecul popular ... (1974) - studiu etnologic.
- Evoluția învățământului vasluian până în 1859 (1980) - Istoria învățământului.
- Liceul „M. Kogălniceanu”, monografie (1990)
- TUDOR PAMFILE ȘI REVISTA „ION CREANGĂ” (1998) - istorie etnofolclorică.
- Unison Radio Vaslui continuă... (2000) - prezentare media;
- ZĂPADA PE FLORI DE CIREȘ (1999), roman, 274 pag.
- TV.V - 15... explozia (2006), „Cronica locului, jurnal intim...”, 556 pag.
- MERIDIANUL (2009) - O istorie a presei locale și a Curentului Cultural Informațional, 416 pag.
- FESTIVALUL NAȚIONAL AL UMORULUI „CONSTANTIN TĂNASE” (2010), istorie culturală, 218 pag.
- Tv.V- Vaslui - România - Europa (2011), filă de istorie, presă și cult., 256 pag.
- Volum omagial „MARIN 70” (2011), 210 pag.
- GIURGIOANA - Bacău, Sat - Biserică... - monografie (2011), 169 pag.
- Editoriale valabile din vremuri regretabile - culegere (2013), 258 pag.
- Cu Eminescu, Dascăl de suflet - Studii și adnotări istorico - literare, (2013), 172 pag.
- MARIN D.V. - OPERA ÎN CÂMPUL CRITIC ȘI VALORIC - (Th. Codreanu, C.D. Zeletin, N. Constantinescu etc.), (2013), 202 pag.; opinii 23 ediții.
- „SPIRALE” INTERNAȚIONALE - Vasluieni pe spite din roata istoriei (2013), 208 pag.; reportaje și interpretări.
- PRIMARI, CA NIȘTE OAMENI ACOLO, ȘI EI - Jud. Iași (2014), 338 pag.
- CEAUȘESCU -...- BĂSESCU, Mitterand - Snegur - Iliescu, Lucinski - Constantinescu - Regele Mihai I (evocări de reporter), Ed. PIM, Iași, 2014, 188 p.
- PRIMA CLASĂ.../ PERSONALITĂȚI DE PE VALEA ZELETINULUI, Ed. PIM, Iași, 2014, 330 pag.
- MARIN D. V. CONTEMPORANUL NOSTRU (virtual, 2014)
- 25 - TV.V. - Istorie și cultură (2015), Ed. PIM, Iași, 322 pag.
- ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI MERIT VASLUIAN (eșantion din învățământul românesc) (I), Ed. PIM, Iași, 2016, 154 pag.
- 75 - D.V. MARIN (istorie - cultură - jurnalism), Volum omagial, Ed. PIM, Iași, 2016.
- VIATA „pe portative” ... în 16 note, Ed. PIM, Iași, 2017.
- Bârlad - Vaslui / Pamfile - Marin / Destine istorice Ed. PIM, Iași, 2017

„Persoană cu numeroase calități, probând pe deplin valoarea incontestabilă a unui moldovean de elită, erou de roman, ori de film, sau de povestioare vecine cu legenda, ecologist convins - dr. Dumitru V. Marin a vrut, a știut și a putut să fie un om adevărat. Mai mult: el este un model de acțiune de-a lungul învolburatelor timpuri pe care națiunea noastră le parcurge.”

Prof. Dr. Alexandru Ionescu, Laureat al Premiului Academiei

„O operă pentru un timp și o ilustrare a unui mediu unic, viața care pulsează în editoriale, în cărțile sale și în filmul lui Porumboiu ... un învingător prin muncă, merite naționale prin activitatea politică autoritate morală, recunoscute. Afirm că a avut harul de A FACE !”

Prof. Dr. Emil Constantinescu, Președintele României, 1996 – 2000